

รายงานการวิจัย
เรื่อง



การวิเคราะห์ตำรานโยบายสาธารณะ

THE ANALYSIS ON PUBLIC POLICY TEXTBOOKS

ปิยากร หวังมหาพร

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

งานวิจัยนี้ ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา 2552

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ” เป็นความสนใจต่อเนื่องของผู้วิจัยจากงานวิจัยเรื่อง “พัฒนาการ สถานภาพและการเรียนการสอนวิชานโยบายสาธารณะของประเทศไทย” จุดประสงค์ของการทำวิจัยทั้งสองเรื่องนอกจากความสนใจอย่างมากต่อวิชาดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นบ้างแก่องค์ความรู้ด้านนโยบายสาธารณะของไทย สำหรับงานวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยต้องใช้ความรู้ในหลายๆ ด้านด้วยกันเพื่อให้งานวิจัยสำเร็จลงได้ เช่น วิธีวิทยาการวิจัย ภาษาไทย และนโยบายสาธารณะ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงต้องขอความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านซึ่งผู้วิจัยต้องขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี้ ได้แก่ อาจารย์สันต์ สุวทันพรกุล คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ปรึกษาด้านวิธีวิทยาการวิจัย อาจารย์ชันมาณ ดาราฉาย มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตและผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธาสินี ปิยพสุนทรา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ภาษาไทย และผู้ทรงคุณวุฒิด้านรัฐประศาสนศาสตร์และด้านการวิจัย จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่กรุณาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย ที่สำคัญคือ ศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย ยาวะประภาษ คณบดีคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิประจำโครงการวิจัยนี้ที่ให้ข้อคิด ตลอดจนคำชี้แนะซึ่งผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงให้งานวิจัยนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ท้ายนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนวิชานโยบายสาธารณะของนิสิต/นักศึกษา คณาจารย์ และผู้สนใจทั่วไป ผู้วิจัยมีโครงการในใจที่จะทำวิจัยเรื่องนโยบายสาธารณะในประเด็นอื่นอีกหลายโครงการ โดยหวังที่จะเติมเต็มองค์ความรู้ทางรัฐประศาสนศาสตร์ของไทยต่อไป

ปิยากร หวังมหาพร

กุมภาพันธ์ 2554

หัวข้อวิจัย : การวิเคราะห์ตำราเรียนนโยบายสาธารณะ
 ผู้วิจัย : นางปิยากร หวังมหาพร
 หน่วยงาน : มหาวิทยาลัยศรีปทุม
 ปีที่พิมพ์ : พ.ศ. 2554

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ตำราเรียนนโยบายสาธารณะนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์ตำราเรียนนโยบายสาธารณะในด้านคุณลักษณะทั่วไป ความน่าอ่านและความยากในการอ่าน 2) ศึกษาสภาพและลักษณะการใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะของอาจารย์ นิสิต/นักศึกษาในปัจจุบัน และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ นิสิต/นักศึกษาเกี่ยวกับตำราเรียนนโยบายสาธารณะในปัจจุบัน วิธีดำเนินการวิจัยของงานวิจัยนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์ตำรา (textbook analysis) และการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ ตำราเรียนนโยบายสาธารณะไทยจำนวน 8 เล่ม อาจารย์ และนิสิต/นักศึกษาจาก 6 สถาบัน ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยศรีปทุม และมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์จำนวน 17 รายและ 805 รายตามลำดับ ขั้นตอนการวิจัยแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ตำราเรียนนโยบายสาธารณะในด้านคุณลักษณะทั่วไป ความน่าอ่านและความยากในการอ่าน ขั้นตอนที่ 2 การสำรวจสภาพและลักษณะการใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะของอาจารย์ นิสิต/นักศึกษาในปัจจุบัน และความคิดเห็นของอาจารย์ นิสิต/นักศึกษาเกี่ยวกับตำราเรียนนโยบายสาธารณะในปัจจุบัน

ผลวิเคราะห์ตำราเรียนนโยบายสาธารณะในด้านคุณลักษณะ ความน่าอ่าน และความยากในการอ่าน พบว่า ลักษณะของตำราเรียนนโยบายสาธารณะส่วนใหญ่ใช้วิธีการเย็บเล่มโดยการไสสันกาว ใช้กระดาษปอนด์ในการจัดพิมพ์และใช้ขนาดอักษร 16 พอยท์ ลักษณะภายในของตำราทุกเล่มมีปกใน คำนำ สารบัญ บทนำเข้าสู่เนื้อหา การอ้างอิงภายในเนื้อหา ภาพ/แผนภาพประกอบเนื้อหา หัวข้ออภิปราย/แสดงความคิดเห็น บรรณานุกรม/รายการอ้างอิง ตำราส่วนใหญ่มีสารบัญภาพ คำโครงเนื้อหาประจำบท ตารางประกอบเนื้อหา คุณลักษณะที่ไม่มีในตำราทั้ง 8 เล่ม ได้แก่ คำแนะนำการใช้หนังสือและอภิธานศัพท์ ความน่าอ่านของตำราเรียนนโยบายสาธารณะในภาพรวมดัชนีความน่าอ่านมีค่าเท่ากับ 24.52 แสดงว่าภาพรวมของตำรามีความเหมาะสมสำหรับระดับบัณฑิตศึกษาขึ้นไป ความยากของตำราเรียนนโยบายสาธารณะไทย พบว่า ภาพรวมตำราทั้ง 8 เล่มมีดัชนีความยากในการอ่านในระดับน้อย อยู่ในช่วง 9-13.10 ซึ่งหมายความว่าตำราทั้ง 8 เล่มนั้นอ่านไม่ยาก

สภาพและลักษณะการใช้ตำรานโยบายสาธารณะไทยในปัจจุบัน พบว่าระดับการปฏิบัติในการใช้ตำรานโยบายสาธารณะในภาพรวมของอาจารย์มีระดับการปฏิบัติในระดับปานกลาง ส่วนระดับความสำเร็จในการใช้ตำรานโยบายสาธารณะในภาพรวมของอาจารย์มีความสำเร็จในระดับปานกลางแต่น้อยกว่าในระดับการปฏิบัติ ระดับการปฏิบัติในการใช้ตำรานโยบายสาธารณะในภาพรวมของนิสิต/นักศึกษาพบว่ามีระดับการปฏิบัติในระดับปานกลาง ส่วนระดับความสำเร็จในการใช้ตำรานโยบายสาธารณะในภาพรวมของนิสิต/นักศึกษามีความสำเร็จในระดับปานกลางแต่น้อยกว่าในระดับการปฏิบัติ ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับตำรานโยบายสาธารณะของอาจารย์และนิสิต/นักศึกษา พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด

สำหรับข้อเสนอแนะในการเขียน/ผลิตตำรานโยบายสาธารณะนั้น ควรคำนึงถึงความสำคัญของคำแนะนำการใช้หนังสือ อภิธานศัพท์ กิจกรรม/คำถามท้ายบท สื่อประกอบตำรา ผู้สอนสามารถเลือกตำราที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน เช่น ระดับปริญญาบัณฑิต/บัณฑิตศึกษา ตามโดยอาศัยดัชนีความน่าอ่านและดัชนีความยาก เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

คำสำคัญ : การวิเคราะห์ตำรา นโยบายสาธารณะ

Research Title : The Analysis on Public Policy Textbooks
Name of Researcher : Mrs.Piyakorn Whangmahaporn
Name of Institution : Sripatum University
Year of Publication : B.E. 2554

ABSTRACT

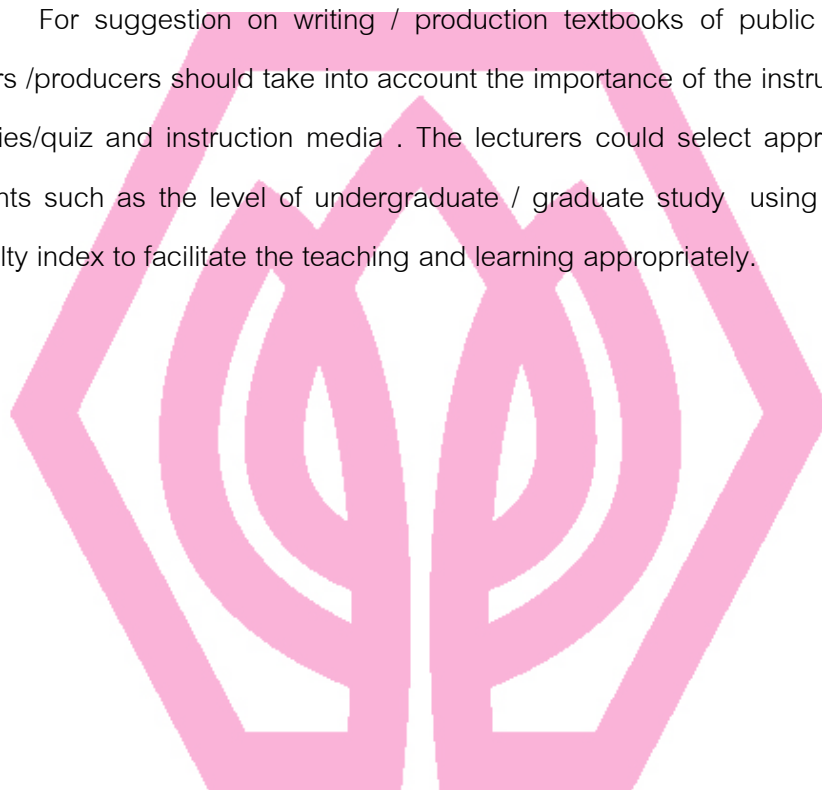
The research on the analysis on public policy textbooks aimed to : 1) anlysis public policy textbooks in general features, readability and reading difficulty 2) study the state and using public policy textbooks of lecturers and students in the present and 3) study the attitude of lecturer and students toward public policy textbooks in the present. The research methodology used in this research were textbook analysis and survey research. The population in this study was 8 Thai public policy textbooks , lecturers and students from six institutions such as Chulalongkorn University, Thammasat University, The National Institute of Development Administration (NIDA), Naresuan University, Sripatum University and Uttaradit Rajabhat University with the number of 17 cases and 805 cases respectively. The research process was divided into two stages: stage 1 the analysis of public policy textbooks in common features, readability and reading difficulty, step 2: the survey state and using of the textbooks of lecturers and students toward public policy textbooks at the present.

The results found that public policy textbooks bound with glue using pound paper with 16 point in font size. The features within books were composed of cover page, preface, content, introduction, references within the body, photos / illustrations, topics for discussion / comments, bibliography / references. Most textbooks had figures, outline , table of contents. The features were not found in textbooks being book instructions and glossary. The readability index on public policy was 24.52 which indicated that the books were suitable for graduate study. The difficulty index was in range of 9 to 13.10, which meant that all 8 books were not difficult to read.

Conditions and characteristics of the textbook of public policy revealed that the practice of using textbooks on public policy of the lecturers was at the middle level. The level of success in using of textbooks in public policy of the lecturers had moderate

success, but less than in practice. Practical level in using of textbooks on public policy of the students was at the middle level. The level of success in using of textbooks in public policy of students had moderate success, but less than in practice. For the attitude of the lecturers and the students toward public policy textbooks was at the highest level.

For suggestion on writing / production textbooks of public policy was that authors /producers should take into account the importance of the instructions, glossary, activities/quiz and instruction media . The lecturers could select appropriate books to students such as the level of undergraduate / graduate study using readability and difficulty index to facilitate the teaching and learning appropriately.



มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

Keywords : Textbook analysis, Public Policy

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามวิจัย	2
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
ตอนที่ 1 การเรียนการสอนนโยบายสาธารณะในประเทศไทย	5
ตอนที่ 2 มโนทัศน์เกี่ยวกับตำรา.....	7
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ตำรา.....	10
ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	16
ตอนที่ 5 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	22
3 ระเบียบวิธีการวิจัย	23
ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ตำรานโยบายสาธารณะ.....	24
ขั้นตอนที่ 2 การสำรวจสภาพและลักษณะการใช้ตำรานโยบายสาธารณะ และสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับตำรานโยบายสาธารณะในปัจจุบัน	29
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	35
ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	35
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับตำรานโยบายสาธารณะไทย ที่ใช้ในการวิเคราะห์	37
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความน่าอ่านของตำรานโยบายสาธารณะไทย	39
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความยากของตำรานโยบายสาธารณะไทย	41
ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์สภาพการใช้ตำรานโยบายสาธารณะของอาจารย์ นิสิต/นักศึกษาในปัจจุบัน	41

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์ นิสิต/นักศึกษาเกี่ยวกับตำรา นโยบายสาธารณะในปัจจุบัน	48
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	52
สรุปผลการวิจัย	52
อภิปรายผลการวิจัย	55
ข้อเสนอแนะ	57
บรรณานุกรม	59
ภาคผนวก	65
ภาคผนวก ก รายงานผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย	66
ภาคผนวก ข ตัวอย่างหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย	71
ภาคผนวก ค แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย	78
ภาคผนวก ง ผลการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม	92
ภาคผนวก จ แบบวิเคราะห์ตำรานโยบายสาธารณะ	102
ภาคผนวก ฉ ผลการวิเคราะห์ความน่าอ่านของตำรานโยบายสาธารณะไทย	110
ภาคผนวก ช ผลการวิเคราะห์ความยากของตำรานโยบายสาธารณะไทย	127
ประวัติย่อผู้วิจัย	172

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1	ขั้นตอนและผลลัพธ์ในการดำเนินการวิจัย 23
3.2	ตำรานโยบายสาธารณะไทยที่ใช้ในการวิเคราะห์..... 24
3.3	จำนวนบทของตำรานโยบายสาธารณะไทยที่ใช้ในการวิเคราะห์ความน่าอ่าน 25
3.4	การแบ่งเนื้อหาในตำรานโยบายสาธารณะไทยที่ใช้ในการวิเคราะห์ความยาก ในการอ่าน..... 27
3.5	จำนวนกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ นิสิต/นักศึกษาที่ใช้ในการสำรวจ 30
4.1	ข้อมูลพื้นฐานของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภูมิหลัง 36
4.2	ข้อมูลพื้นฐานของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามคุณวุฒิและการทำงาน . 36
4.3	ข้อมูลพื้นฐานของนิสิต/นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม..... 37
4.4	ลักษณะภายในของตำรานโยบายสาธารณะไทย..... 38
4.5	ผลการวิเคราะห์ความน่าอ่านของตำรานโยบายสาธารณะไทย 40
4.6	การวิเคราะห์ดัชนีความยากในการอ่าน..... 41
4.7	ระดับการปฏิบัติและระดับความสำเร็จในการใช้ตำราของอาจารย์..... 43
4.8	ความถี่และร้อยละของการใช้ตำรานโยบายสาธารณะไทย 44
4.9	ความถี่และร้อยละของตำราที่นิสิต/นักศึกษาค้นเคยมากที่สุด 45
4.10	ระดับการปฏิบัติและระดับความสำเร็จของนิสิต/นักศึกษา 47
4.11	ระดับความคิดเห็นของอาจารย์ 48
4.12	ระดับความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา..... 50

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่	หน้า
2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	22



มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิชานโยบายสาธารณะเป็นวิชาหนึ่งที่เป็นวิชาบังคับและ/หรือวิชาเลือกของสาขารัฐประศาสนศาสตร์หรือบริหารรัฐกิจในระดับปริญญาตรี และหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก วิชานี้ถือกำเนิดมาโดยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาแห่งแรกที่เริ่มการศึกษาด้านนโยบายสาธารณะของไทยในระดับปริญญาโท ในหมวดวิชาการบริหารงานตามโครงการ เช่น วิชาประเมินผลงานและโครงการขององค์การของรัฐ วิชาการบริหารงานตามโครงการในหน่วยงานพัฒนา (จักรกฤษณ์ นรนิติผดุงการ, 2512) ส่วนในระดับปริญญาตรีนั้น การศึกษาด้านนโยบายสาธารณะได้มีขึ้นครั้งแรกในหลักสูตรคณะรัฐศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2519 ของภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ โดยเป็นวิชาบังคับของแผนกและใช้ชื่อวิชา “ขบวนการวางแผนนโยบายและแผน” ในขณะที่หลักสูตรคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. 2518 สาขาวิชาบริหารรัฐกิจใช้ชื่อวิชา “การวางแผนการบริหาร” ส่วนวิชาชื่อ “นโยบายสาธารณะ” ปรากฏในระดับปริญญาตรี หลักสูตรของคณะรัฐศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในหลักสูตร พ.ศ. 2522 และวิชานโยบายสาธารณะเป็นวิชาบังคับในภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ (ศุภชัย ยาวะประภาสและคณะ, 2552) ปัจจุบันนโยบายสาธารณะได้พัฒนาเป็นสาขาวิชานโยบายสาธารณะ ในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร-มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์นั้น หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ได้ขยายตัวและได้รับความนิยมจากนิสิตนักศึกษา โดยพิจารณาจากจำนวนนิสิตนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ ปีการศึกษา 2549 ปริญญาตรี มีจำนวน 275,473 คน ปริญญาโท 22,000 คน ปริญญาเอก 646 คน ปีการศึกษา 2550 ปริญญาตรี มีจำนวน 190,086 คน ปริญญาโท 14,775 คน ปริญญาเอก 685 คน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2550) การเพิ่มขึ้นของจำนวนนักศึกษาดังกล่าวแสดงถึงแนวโน้มของความสำคัญและความจำเป็นในการจัดการศึกษาในรายวิชานโยบายสาธารณะด้วยเช่นเดียวกัน

การจัดเรียนการสอนนั้นเป็นการนำหลักสูตรไปดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย การเรียนการสอนให้เกิดผลย่อมต้องมีสื่อที่ใช้ประกอบในการจัดการเรียนการสอน เช่น วัสดุ อุปกรณ์ เอกสารประกอบการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งตำราซึ่งเป็นสื่อสิ่งพิมพ์หลักในการจัดการเรียนการ

สอนในระดับอุดมศึกษา ที่ผู้สอนได้นำมาใช้ในการประกอบการสอน และผู้เรียนได้ใช้ในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ประกอบการเรียนในรายวิชานั้น ๆ

ศาสตร์ไม่ว่าสาขาใดก็ตามที่มีการจัดการเรียนการสอนมาเป็นเวลานาน ผู้สอนย่อมใช้ตำราเพื่อประกอบการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ใช้ประโยชน์และเรียนรู้ได้เร็วขึ้น โดยไม่ต้องเสียเวลาในการจดและบันทึก ในประเทศที่ยังมีการพัฒนามากเท่าไร ตำราที่ใช้ในการเรียนการสอนก็ยังมีมากขึ้นเท่านั้น ปัญหาที่พบในระดับเบื้องต้น คือ ปัญหาการตัดสินใจเลือกตำราที่เหมาะสมจากตำราที่มีอยู่หลากหลายทั้งในภาษาแม่และภาษาต่างประเทศ (Redei, 1984) การคัดเลือกตำราเป็นงานหนัก และต้องอาศัยความรับผิดชอบอย่างสูงจากผู้มีอำนาจในการเลือกตำรา ผู้คัดเลือกต้องสร้างเกณฑ์ในการคัดเลือก ศึกษาตำราอย่างรอบคอบ แล้วนำมาพิจารณาตัดสินใจว่าตำรานั้น ๆ มีความเหมาะสมตรงตามเกณฑ์และตามความต้องการมากน้อยเพียงไร (Redei, 1984; Hollabaugh, 1989)

จากประเด็นความสำคัญของตำราในฐานะที่ใช้เป็นสื่อการสอนประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ที่สำคัญในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา และแนวโน้มของการจัดการเรียนการสอนรายวิชานโยบายสาธารณะนี้ ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์ตำรานโยบายสาธารณะ ซึ่งเป็นกิจกรรมหลักที่อาจารย์ผู้สอนพึงดำเนินการปฏิบัติจริงเพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจและเลือกใช้ตำราประกอบการเรียนการสอนวิชานโยบายสาธารณะได้อย่างเหมาะสมกับบริบทของนิสิต/นักศึกษา นอกจากนี้การวิเคราะห์ตำรานั้นชี้ให้เห็นถึงองค์ความรู้ในแต่ละส่วนของวิชานั้น ๆ รวมทั้งช่องว่างและทิศทางการปรับปรุง พัฒนา และจัดทำตำรานโยบายสาธารณะในอนาคตต่อไป

คำถามวิจัย

1. ตำรานโยบายสาธารณะมีลักษณะอย่างไร มีความยากง่ายอย่างไร และความน่าอ่านเพียงใด
2. สภาพและลักษณะการใช้ตำรานโยบายสาธารณะของอาจารย์ผู้สอนวิชานโยบายสาธารณะในปัจจุบันมีลักษณะอย่างไร มีปัญหาและอุปสรรคหรือไม่
3. สภาพและลักษณะการใช้ตำรานโยบายสาธารณะของนิสิต/นักศึกษาที่ศึกษาวิชานโยบายสาธารณะในปัจจุบันมีลักษณะอย่างไร มีปัญหาและอุปสรรคหรือไม่
4. ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชานโยบายสาธารณะที่มีต่อตำรานโยบายสาธารณะเป็นอย่างไร
5. ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษาที่มีต่อตำรานโยบายสาธารณะเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ตำรานโยบายสาธารณะในด้านคุณลักษณะทั่วไป ความน่าอ่าน และความยากในการอ่าน
2. เพื่อศึกษาสภาพและลักษณะการใช้ตำรานโยบายสาธารณะของอาจารย์ นิสิต/นักศึกษาในปัจจุบัน
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ นิสิต/นักศึกษาเกี่ยวกับตำรานโยบายสาธารณะในปัจจุบัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ศึกษา ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ตำรานโยบายสาธารณะ ประชากร คือ ตำรานโยบายสาธารณะไทย ขั้นตอนที่ 2 การสำรวจสภาพและลักษณะการใช้ตำรานโยบายสาธารณะ และสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับตำรานโยบายสาธารณะในปัจจุบัน ประชากร คือ อาจารย์ผู้สอนรายวิชานโยบายสาธารณะในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย จำนวน 17 คน นิสิต/นักศึกษา ระดับปริญญาตรีและโท ภาคปกติ และภาคพิเศษ ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยจำนวน 6 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ และมหาวิทยาลัยศรีปทุม จำนวน 805 คน
2. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ตัวแปรเกี่ยวกับตำรานโยบายสาธารณะ 5 ด้าน ได้แก่ 1) ลักษณะทั่วไปของตำรา 2) ความน่าอ่านของตำรา 3) ความยากง่ายของการอ่านตำรา 4) สภาพและลักษณะการใช้ตำรา และ 5) ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิต/นักศึกษาที่มีต่อตำรา

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ตำรานโยบายสาธารณะ หมายถึง หนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนรายวิชานโยบายสาธารณะของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

ดัชนีความน่าอ่าน (readability index) หมายถึง ค่าตัวเลขที่บอกความน่าอ่านของตำรา นโยบายสาธารณะไทย โดยใช้เกณฑ์ของ Hollabaugh (1989) ซึ่งกำหนดดัชนีที่มีค่าเท่ากับ 15 ขึ้นไปมีความน่าอ่านเหมาะสมสำหรับปริญญาตรี และมีค่า 20 ขึ้นไปมีความน่าอ่านเหมาะสมสำหรับบัณฑิตศึกษา

ดัชนีความยากในการอ่าน (reading difficulty index) หมายถึง ค่าตัวเลขที่บอกถึงความยากง่ายในการอ่านของตำราเรียนนโยบายสาธารณะไทย โดยใช้เกณฑ์ของ Hollabaugh (1989) ซึ่งกำหนดดัชนีที่มีค่าเท่ากับ 15 ขึ้นไปมีความน่าอ่านเหมาะสมสำหรับปริญญาตรี และมีค่า 20 ขึ้นไปมีความน่าอ่านเหมาะสมสำหรับบัณฑิตศึกษา

สภาพและลักษณะการใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะไทย หมายถึง ระดับการปฏิบัติและระดับความสำเร็จของการใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะของอาจารย์ผู้สอนและนิสิต/นักศึกษาที่เรียนรายวิชานโยบายสาธารณะ

ความคิดเห็นที่มีต่อตำราเรียนนโยบายสาธารณะไทย หมายถึง ระดับความรู้สึกรู้สึกของอาจารย์ผู้สอนและนิสิต/นักศึกษาที่เรียนรายวิชานโยบายสาธารณะที่มีต่อตำราเรียนนโยบายสาธารณะ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้สารสนเทศเกี่ยวกับตำราเรียนนโยบายสาธารณะในด้านลักษณะทั่วไป ความน่าอ่าน ความยากง่ายในการอ่าน เพื่อเป็นแนวทางสำหรับอาจารย์ผู้สอนในการตัดสินใจและเลือกใช้ตำราประกอบการเรียนการสอนวิชานโยบายสาธารณะได้อย่างเหมาะสมกับบริบทของนิสิต/นักศึกษา
2. ได้สารสนเทศเกี่ยวกับความคิดเห็น สภาพ และลักษณะการใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะของอาจารย์ผู้สอนวิชานโยบายสาธารณะ และนิสิต/นักศึกษาที่เรียนวิชานโยบายสาธารณะเพื่อใช้ประกอบในการปรับปรุง การพัฒนา และการตัดสินใจในการเลือกใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะได้อย่างเหมาะสม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ตำรานโยบายสาธารณะแบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 การเรียนการสอนนโยบายสาธารณะในประเทศไทย

ตอนที่ 2 มโนทัศน์เกี่ยวกับตำรา

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ตำรา

ตอนที่ 4 งานวิจัยเกี่ยวข้อง

ตอนที่ 5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

โดยในแต่ละตอนมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 การเรียนการสอนนโยบายสาธารณะในประเทศไทย

การศึกษารัฐประศาสนศาสตร์ในประเทศไทยถือกำเนิดขึ้นมานับตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เริ่มจัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดวิชาข้าราชการพลเรือน เมื่อ พ.ศ. 2442 ต่อมาใน พ.ศ. 2445 พระองค์ทรงเปลี่ยนนามจากโรงเรียนฝึกหัดวิชาข้าราชการพลเรือน เป็นโรงเรียนมหาดเล็กใน พ.ศ. 2445 จนกระทั่ง พ.ศ. 2453 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์ทรงมีพระราชดำริเห็นว่าการฝึกนักเรียนในโรงเรียนมหาดเล็กให้ออกมารับใช้ กระทรวงมหาดไทยเพียงกระทรวงเดียวไม่เพียงพอ ควรขยายการศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น พระองค์จึงทรงพระราชทานเงินทุนสำหรับการจัดตั้งโรงเรียนและทรงพระราชทานนามโรงเรียนมหาดเล็กใหม่ว่า “โรงเรียนข้าราชการพลเรือนของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว” นับตั้งแต่ 1 มกราคม พ.ศ. 2453 เป็นต้นมา ต่อมาพระองค์ทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้สถาปนาโรงเรียน ข้าราชการพลเรือนดังกล่าวเป็น “จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” ในพ.ศ. 2459 เริ่มแรกนั้นจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยมีด้วยกัน 4 คณะ คือ คณะแพทยศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์และ วิทยาศาสตร์ และคณะรัฐประศาสนศาสตร์ ต่อมากระทรวงธรรมการในสมัยนั้นได้ทูลเกล้าฯ ให้เลิก คณะรัฐประศาสนศาสตร์เนื่องจากความนิยมในคณะดังกล่าวลดลง แต่ต่อมาสมุหเทศาภิบาลและ ข้าราชการได้มีการร้องทุกข์ว่าควรมีการสอนวิชานี้ต่อไป กระทรวงมหาดไทยจึงได้ประชุมหารือว่าควรมี การสอนวิชานี้โดยให้เปลี่ยนเป็น “แผนกวิชาข้าราชการพลเรือน” ใน พ.ศ. 2476 สมัยพระบาทสมเด็จพระ ปกเกล้าเจ้าอยู่หัวพระองค์ทรงมีพระบรมราชโองการจัดตั้งคณะนิติศาสตร์ขึ้นในจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยและให้แผนกวิชาข้าราชการพลเรือนรวมอยู่คณะนิติศาสตร์ โดยมีชื่อว่าคณะนิติศาสตร์

และรัฐศาสตร์ จนกระทั่งเมื่อมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง พ.ศ. 2476 มาตรา 5 กำหนดให้โอนคณะนิติศาสตร์และรัฐศาสตร์ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมาขึ้นตรงต่อมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง (ราชกิจจานุเบกษา, 2476) และต่อมาในปี พ.ศ. 2491 รัฐบาลสมัยจอมพล ป. พิบูลสงครามได้เล็งเห็นความสำคัญของการบริหารประเทศที่จำเป็นต้องมีข้าราชการที่มีความรู้ความชำนาญจึงได้จัดตั้งคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยขึ้นมาอีกครั้งในวันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2491

ภายหลังสงครามโลกครั้งที่สอง สหรัฐอเมริกาเริ่มเข้ามาให้ความช่วยเหลือประเทศไทย อิทธิพลของสหรัฐอเมริกาได้เข้าสู่การศึกษาเริ่มต้นด้วยการเข้ามาช่วยเหลือในการจัดตั้งคณะรัฐประศาสนศาสตร์ระดับบัณฑิตวิทยาลัยที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เปิดสอนครั้งแรกใน พ.ศ. 2498 และดำเนินการสอนมาจน พ.ศ. 2506 การเรียนการสอนมุ่งเน้นสามวิชาหลัก ได้แก่ องค์การและการจัดการ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานคลัง จนกระทั่งวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2509 รัฐบาลสมัยจอมพลถนอม กิตติขจร ได้จัดตั้งสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์และกำหนดให้คณะรัฐประศาสนศาสตร์เป็นคณะหนึ่งของสถาบัน นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาการศึกษาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ได้ขยายตัวอย่างต่อเนื่องไปยังสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐ เอกชน และมหาวิทยาลัยในกำกับจนถึงปัจจุบัน

นับตั้งแต่มีการจัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดวิชาข้าราชการพลเรือน พบบงานวิจัยด้านการเรียนการสอนทางรัฐประศาสนศาสตร์ เช่น งานวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์ผลงานวิจัยมหาบัณฑิตรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่” โดย อุดมโชค อาษาวิมลกิจ (2552) งานวิจัยด้านการเรียนการสอนทางรัฐประศาสนศาสตร์ไทยของโสภารัตน์ จารุสมบัติ (2550) เรื่องศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ของไทยในระดับปริญญาตรี โท และเอก และศึกษาดำรง บทความด้านรัฐประศาสนศาสตร์ พ.ศ. 2546-2550 งานของสุจิตรา บุญยรัตพันธุ์ (2549) บทความเรื่อง การวิจัยสำรวจทรรศนะคติของมหาบัณฑิตสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ต่อหลักสูตรมหาบัณฑิตทางรัฐประศาสนศาสตร์ บทความของปกรณ์ ปรียากกร (2549) เรื่อง การสำรวจทรรศนะของอาจารย์คณะรัฐประศาสนศาสตร์ต่อหลักสูตรมหาบัณฑิตทางรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ งานวิจัยของสุจิตรา วิไลพงษ์ (2543) เรื่อง การสำรวจความคิดเห็นของศิษย์เก่ารัฐประศาสนศาสตร์ (รป.ม.) ที่มีต่อการนำความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาในหลักสูตร รป.ม. ไปใช้ประโยชน์ต่อการทำงาน บทความของอุทัย เลาหิธีเยียร (2540) เรื่องศึกษาแนวโน้มรัฐประศาสนศาสตร์ในประเทศไทย นอกจากนั้นยังพบบงานวิจัยเรื่องการประเมินผลหลักสูตรโครงการปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ภาคนอกเวลาราชการ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยนพวรรณ เทียงตรง (2534) บทความของสุกัญญา วยะประภาษ (2528) เรื่อง หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ในประเทศไทย อดีต ปัจจุบัน และอนาคต งานวิจัยของอนันต์ บัวบาน (2527) เรื่อง แนวโน้มรัฐประศาสนศาสตร์ไทยในอนาคต : การศึกษาโดยใช้เทคนิคเดลฟี และบทความของอนงค์ทิพย์ วสินนท์ (2524) เรื่อง นโยบายสาธารณะ:พาราไดม์ที่ 5

ทางรัฐประศาสนศาสตร์กับการพัฒนาประเทศ อย่างไรก็ตามไม่ปรากฏการศึกษาวิจัยด้านตำรานโยบาย
สาธารณะโดยตรง

ตอนที่ 2 มโนทัศน์เกี่ยวกับตำรา

มโนทัศน์เกี่ยวกับตำรานั้นมีความรู้หลัก ๆ สองส่วน ได้แก่ ความหมายของคำว่าตำราและ
แบบเรียนและส่วนประกอบของตำรา โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ความหมายของคำว่าตำรา หนังสือ และแบบเรียน

1.1 ความหมายของตำรา

ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยมาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้ง
คณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2550 (สำนักงาน
คณะกรรมการการอุดมศึกษา, มปป.) ให้ความหมายคำว่า “ตำรา” หมายถึง ผลงานทางวิชาการที่เรียบ
เรียงขึ้นอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมเนื้อหาสาระของวิชาหรือเป็นส่วนหนึ่งของวิชา หรือของหลักสูตรก็ได้
ที่สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการถ่ายทอดในระดับอุดมศึกษาในการเรียนการสอนในหลักสูตร
ระดับอุดมศึกษา เนื้อหาสาระของตำราต้องมีความทันสมัย เมื่อพิจารณาถึงวันที่ผู้เขียนเสนอขอ
ตำแหน่งทางวิชาการ ทั้งนี้ผู้ขอจะต้องระบุวิชาที่เกี่ยวข้องในหลักสูตรที่ใช้ตำราเล่มที่เสนอขอตำแหน่ง
ทางวิชาการด้วย ผลงานทางวิชาการที่เป็นตำรานี้อาจได้รับการพัฒนาขึ้นจากเอกสารคำสอนจนถึง
ระดับที่มีความสมบูรณ์ที่สุด ซึ่งผู้อ่านอาจเป็นบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้เรียนในวิชานั้น แต่สามารถอ่านและทำ
ความเข้าใจในสาระของตำรานั้นด้วยตนเอง โดยไม่ต้องเข้าศึกษาในวิชานั้น

พจนานุกรมฉบับมติชน (2547) ได้ให้ความหมายของ “ตำรา” ไว้ว่า เป็นแบบเรียน
แบบแผน หนังสือที่วาดด้วยวิชาการต่าง ๆ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546) ได้ให้ความหมายของคำว่า
“ตำรา” ไว้ว่าเป็นแบบแผนที่ว่าด้วยหลักวิชาต่าง ๆ ดังนั้นตำราจึงมีความหมายถึงหนังสือวิทยาการสาขา
ต่าง ๆ ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับวิทยาการสาขานั้น ๆ ในระดับสูง คือ ไม่จำเป็นต้องใช้ในชั้นเรียน และมีคว
คอยเป็นพี่เลี้ยงอธิบายความ (ธวัช ปุณโณทก, 2550)

ตามความหมายของทบวงมหาวิทยาลัยในหนังสือทบวงมหาวิทยาลัย ที่ ทม 0202.2/
ว 13 ลงวันที่ 12 เมษายน พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายของ “ตำรา” ไว้ว่า เป็นเอกสารทางวิชาการที่
เรียบเรียงอย่างมีระบบ อาจเขียนเพื่อตอบสนองเนื้อหาทั้งหมดของรายวิชาหรือส่วนหนึ่งของวิชาหรือ
หลักสูตรก็ได้ โดยมีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง และสะท้อนให้เห็นความสามารถใน
การถ่ายทอดวิชาในระดับอุดมศึกษา

1.2 ความหมายของหนังสือ

ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยมาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2550 (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, มปป.) ให้ความหมายคำว่า “หนังสือ” หมายถึง ผลงานทางวิชาการที่เรียบเรียงขึ้นโดยมีรากฐานทางวิชาการที่มั่นคง และให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญาความคิดและสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการให้แก่สาขาวิชานั้นๆ และ/หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง มีความต่อเนื่องเชื่อมโยงในเชิงเนื้อหาและครอบคลุมโดยไม่จำเป็นต้องสอดคล้องหรือเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรหรือของวิชาใดวิชาหนึ่งในหลักสูตร และไม่จำเป็นต้องนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนในวิชาใดวิชาหนึ่ง ทั้งนี้เนื้อหาสาระของหนังสือต้องมีความทันสมัย เมื่อพิจารณาถึงวันที่จัดพิมพ์

เจริญ บางเสน (2549) ให้นิยามของ “หนังสือ” ไว้ว่าเป็นเอกสารทางวิชาการหรือกึ่งวิชาการ ที่ได้เรียบเรียงอย่างมีระบบ เข้าปกเย็บเล่มเรียบร้อย มีสารบัญ แบ่งหมวดหมู่ของเนื้อหาอย่างชัดเจน (ตีพิมพ์) ใช้อักษรตัวพิมพ์และมีการเผยแพร่ เนื้อหาจะต้องมีความละเอียดสมบูรณ์และลึกซึ้งมาก แต่ไม่จำเป็นต้องครอบคลุมรายวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

(1) หนังสือแบบเรียน หมายถึง เอกสารที่จัดเป็นรูปเล่ม ใช้สำหรับการเรียน มีสาระตรงตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรอย่างถูกต้อง อาจมีลักษณะเป็นหนังสือเล่มเดียวตามกลุ่มวิชาหรือรายวิชาใด หรือเป็นชุด คือ มีหลายเล่มหลายชนิดอยู่ในชุดเดียวกันได้ และอาจมีแบบฝึกหัดประกอบด้วยเพื่อเป็นสื่อการเรียนสำหรับผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะและแตกฉานในบทเรียนสำหรับรายวิชาที่เน้นทักษะและการปฏิบัติ

(2) หนังสือเสริมประสบการณ์ หมายถึง หนังสือที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนและผู้สอนใช้ประกอบการเรียนการสอน แต่ไม่ได้กำหนดเป็นหนังสือเรียนหรือหนังสือแบบเรียน เป็นหนังสือเพื่อการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน เพื่อสร้างเสริมทักษะและนิสัยรักการอ่าน หรือเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่เรียนตามหลักสูตรให้กว้างขวางขึ้น จำแนกเป็น 4 ประเภท คือ (1) หนังสืออ่านนอกเวลา (2) หนังสืออ่านเพิ่มเติม (3) หนังสือส่งเสริมการอ่าน (4) หนังสืออ้างอิง

ดังนั้น หนังสือแบบเรียน หมายถึง หนังสือประเภทหนึ่ง ที่ใช้สำหรับการเรียนการสอน มีสาระตรงกับที่ระบุไว้ในหลักสูตร และอาจมีแบบฝึกหัดประกอบเพื่อเป็นสื่อการเรียนสำหรับผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะและมีความรู้ความเข้าใจในบทเรียน สำหรับรายวิชาที่เน้นทักษะและการปฏิบัติ มีรากฐานทางวิชาการที่มั่นคง

สำหรับแบบเรียนคือหนังสือที่มีเนื้อหาความรู้ หลักการและวิธีการเรียนการสอนที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้สำหรับการเรียนระดับชั้นใดระดับชั้นหนึ่ง ดังนั้น หนังสือแบบเรียนจึงหมายถึงหนังสือที่

ใช้ประกอบการเรียนในโรงเรียนทุกสาขาวิชาการ และส่วนใหญ่จะจำกัดอยู่ในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แต่ถ้าเป็นวิทยากรที่มีระดับสูงมักจะใช้คำว่า “ตำรา” (ธวัช ปุณณโกต, 2550)

จากความแตกต่างของคำว่าตำราและคำว่าหนังสือ ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจึงเลือกใช้คำว่า “ตำรา” ซึ่งตรงกับจุดมุ่งหมายในการศึกษาเพื่อวิเคราะห์ตำราด้านนโยบายสาธารณะไทย

2. ส่วนประกอบของตำรา

ตำราแต่ละเล่มนั้นประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ที่รวมกัน ซึ่งแต่ละส่วนล้วนมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันและเติมเต็มความสมบูรณ์ของตำราเล่มนั้น ๆ ได้มากยิ่งขึ้น โดยราตรี เปรี้ยวพานิช (2549) ได้กล่าวถึงส่วนประกอบของตำรา โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนประกอบตอนต้น ส่วนเนื้อหา และส่วนประกอบตอนท้าย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ส่วนประกอบตอนต้นของหนังสือนั้น ได้แก่ (1) ปกหนังสือ โดยแบ่งออกเป็น ปกหน้า ด้านนอก ปกหน้าด้านใน ปกหลังด้านนอก ปกหลังด้านใน และสันหนังสือ (2) ไบรอนปก หรือ หน้าปกใน มีข้อความเช่นเดียวกับปกหน้า หรือบางที่เรียกว่า หน้าชื่อเรื่อง แต่ส่วนใหญ่จะเพิ่มรายละเอียดบางประการเกี่ยวกับการพิมพ์หนังสือ ได้แก่ ชื่อหนังสือ ชื่อผู้เรียบเรียง ผู้แต่ง รายละเอียดการพิมพ์ ครั้งที่พิมพ์ จำนวนที่พิมพ์ ปีที่พิมพ์ ราคาจำหน่าย ชื่อและสถานที่ตั้งของโรงพิมพ์ เลขหนังสือมาตรฐานสากล ข้อความเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ (3) คำนำหรือคำชี้แจง โดยบอกถึงจุดมุ่งหมายในการจัดทำหนังสือ ขอบเขตเนื้อหาในเล่ม วิธีการใช้หนังสือ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ (4) สารบัญ หรือสารบาญ จะให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของหนังสือ เรียงไปตามลำดับที่ปรากฏอยู่ในหนังสือ เพื่อให้ผู้อ่านทราบขอบเขตของเนื้อหาและช่วยอำนวยความสะดวกในการค้นหาอ่านเรื่อง นอกจากนี้อาจมีสารบัญแยกออกไปอีกต่างหาก เช่น สารบัญภาพประกอบ สารบัญตาราง เป็นต้น (5) คำแนะนำการใช้หนังสือ มุ่งให้รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีใช้หนังสือเพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุดตรงตามวัตถุประสงค์

2.2 ส่วนเนื้อหา มีรายละเอียด ดังนี้ (1) บทนำ ความนำ นำเรื่อง กล่าวถึงความเป็นมาหรือที่มาของเนื้อเรื่อง วัตถุประสงค์และความสำคัญ และเนื้อเรื่องโดยย่อ (2) เนื้อเรื่อง เนื้อหา โดยจะแบ่งเป็นเรื่อง เป็นบท ๆ ไป เรียงไปตามลำดับเรื่องราวให้ติดต่อสัมพันธ์กันจนตลอดเรื่อง (3) เครื่องช่วยประกอบเนื้อเรื่องหรือเนื้อหา ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง ได้แก่ รูปภาพประกอบ แผนภูมิ แผนผัง แผนที่ ตาราง เชิงอรรถ เป็นต้น (4) บทสรุป โดยกล่าวถึงสาระสำคัญของเนื้อหาในบทอย่างย่อ ๆ อภิปรายผลที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา เสนอแนะหรือแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมจากเนื้อหาในเรื่อง (5) คำอธิบายเพิ่มเติม เป็นส่วนที่ให้ความรู้เพิ่มเติมแก่ผู้อ่าน เพื่อให้เข้าใจเนื้อเรื่องได้ดียิ่งขึ้น (6) กิจกรรมหรือคำถามท้ายบท มีไว้เพื่อให้ผู้ศึกษาได้ทบทวนความรู้ ฝึกปฏิบัติ ในเรื่องที่เรียนมาแล้ว หรือเป็นการนำเอาความรู้มาปฏิบัติหรือนำมาประยุกต์ในสถานการณ์ที่แตกต่างออกไป รวมถึงเป็นการวัดและประเมินผลได้อีกด้วย

2.3 ส่วนประกอบตอนท้าย ประกอบด้วย (1) บรรณานุกรม หรือ รายการอ้างอิง ซึ่งเป็นการอ้างอิงรายการเอกสาร สิ่งพิมพ์ หรือหนังสือที่ผู้เขียนได้นำมาใช้ในการเขียนภายในเล่ม (2) ภาคผนวก ซึ่งหมายถึงส่วนที่เพิ่มเติมจากเนื้อหา โดยจัดไว้ตอนท้ายของหนังสือ

จากการศึกษาส่วนประกอบของตำราทั้ง 3 ส่วนนั้น ได้แก่ ส่วนประกอบตอนต้น ส่วนเนื้อหา และส่วนประกอบตอนท้ายนั้น ผู้วิจัยใช้ข้อมูลเป็นฐานความรู้ที่ทำให้เห็นภาพรวมและลักษณะร่วมของตำรา/หนังสือโดยทั่ว ๆ ไป

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ตำรา

ตำรานั้นว่ามีบทบาทสำคัญต่อการเรียนการสอน การพิจารณาตำราที่เหมาะสมกับนิสิต/นักศึกษาในด้านการให้ความรู้ ข้อเท็จจริงถูกต้องเหมาะสม การให้แนวคิดที่สำคัญต่อการศึกษาริเริ่มที่เหมาะสมกับผู้เรียน ดังนั้นจึงควรมีการวิเคราะห์และพิจารณาตำรา เพื่อช่วยในการตัดสินใจเลือกตำราที่ดีและเหมาะสมเพื่อประกอบในการจัดการเรียนการสอน

1. ความหมายและประโยชน์ของการวิเคราะห์ตำรา

การวิเคราะห์ตำรา หมายถึง การจำแนกแยกแยะองค์ประกอบของตำราเพื่อพิจารณาคุณค่าแต่ละด้านว่ามีอะไรบ้าง การกำหนดเกณฑ์ที่เชื่อถือได้เข้าเทียบเคียงกับองค์ประกอบเหล่านั้น ทั้งนี้เพื่อดูว่า ตำรานั้นมีส่วนใดบ้างที่แตกต่าง มีข้อดี ข้อเสียอะไร โดยนำมาแยกแยะจากเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ การวิเคราะห์ตำราจึงทำในลักษณะมีหลักการ มีเหตุผล และได้ข้อสรุปที่สามารถเชื่อถือได้ ไม่ว่าการวิเคราะห์นั้นจะทำขึ้นกี่ครั้งก็ตาม ผลที่ได้รับย่อมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพื่อจุดมุ่งหมายเพื่อคัดเลือกตำรามาใช้ประกอบการเรียนการสอน เสนอแนะนักวิชาการ นิสิต นักศึกษา ในการเลือกซื้อหนังสือที่ดี มีคุณค่า และเหมาะสมกับราคา และเพื่อปรับปรุงตำราให้ดีขึ้น ในการจัดพิมพ์ครั้งต่อไป (วาริ ถิระจิตร, มปป.; อัมพา วัชรวิทยากร, 2540)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ตำรา

การวิเคราะห์ตำรานั้นต้องใช้เทคนิควิธีและอุปกรณ์ต่างๆ ในการวิเคราะห์และบันทึกข้อมูล ซึ่งศักดิ์ศรี ปาณะกุล (2541) ได้กล่าวถึงชนิดของเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์หนังสือ ได้แก่ การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) ใบวิเคราะห์รายการ (analysis sheet) บัตรให้คะแนน (score card) แบบสอบถาม (questionnaire) มาตรฐานประมาณค่า (rating scale) โดยชนิดของเครื่องมือแต่ละประเภทมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) เป็นเทคนิคการวิจัยอย่างหนึ่งเพื่ออธิบายเนื้อหาสาระของการสื่อความหมายอย่างมีหลักเกณฑ์ มีระบบ และสามารถอธิบายเชิงปริมาณได้ด้วย และมีความเป็นปรนัย (อุทุมพร จามรมาน, 2529; Berelson, 1971) โดยขั้นตอนในการวิเคราะห์เนื้อหา

นั้นทำได้โดยการกำหนดเอกสารที่จะทำการวิเคราะห์ กำหนดหัวข้อในการวิเคราะห์ จัดสร้างรายการของ คำ วลี ประโยค ใจความสำคัญที่เป็นบรรทัดฐานหรือเกณฑ์ในการวิเคราะห์และนำไปทดลองใช้ จากนั้น ดำเนินการวิเคราะห์จริงมาทำการแจแนบแล้วใช้สถิติวิเคราะห์ในการตอบคำถามตามวัตถุประสงค์ (โกวิทย์ ประมวลพฤษ, 2525)

2.2 ใบวิเคราะห์รายการ (analysis sheet) เป็นการนำลักษณะของหนังสือและหัวข้อที่ต้องการมาวิเคราะห์ตามความเป็นจริง เพื่อให้การใช้ใบวิเคราะห์ โดยใบวิเคราะห์รายการมีการบันทึก 1) ข้อมูลเบื้องต้นของหนังสือ ได้แก่ ชื่อหนังสือ ชื่อผู้แต่ง สำนักพิมพ์ ครั้งที่พิมพ์ 2) ลักษณะทางด้าน วิชาการ ได้แก่ (1) การคัดเลือกเนื้อหา ว่ามีเนื้อหาครอบคลุมจุดประสงค์ในการสอน เนื้อหาแตกต่างไป จากหลักสูตร ความทันสมัยของเนื้อหา เนื้อหานำมาจากศาสตร์ ต่าง ๆ (2) การเรียบเรียงเนื้อหา การ อธิบาย วิธีเขียน คำศัพท์ สัญลักษณ์ และตัวอย่างที่ไม่ถูกต้องตามหลักสากล การใช้ภาษา ถ้อยคำ (3) ภาพประกอบ แผนที่ แผนภูมิ (4) แบบฝึกหัด พิจารณาจากความพอเพียง และชนิดของแบบฝึกหัด

2.3 บัตรให้คะแนน (score card) เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการวิเคราะห์หนังสือเรียน จากหลักการที่ว่าหนังสือเรียนที่ดีต้องสร้างจากรายการย่อย ๆ ที่ได้ไตร่ตรองอย่างรอบคอบ ซึ่งรายการ ต่าง ๆ เหล่านี้สามารถวัดและประเมินได้โดยอิสระจากกัน ผลรวมของการให้น้ำหนักคะแนนของแต่ละ รายการจึงถือว่าเป็นการวัดคุณภาพของหนังสือเรียนได้

2.4 แบบสอบถาม (questionnaire) เป็นเครื่องมือที่ใช้ถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยหรือการวิเคราะห์หนังสือ วิธีการนี้กระทำ โดยใช้ข้อความหรือข้อความคำถามเพื่อถามให้ผู้ตอบแสดงคุณลักษณะที่ต้องการวัดออกมา โดยการสร้าง แบบสอบถามต้องสร้างด้วยความระมัดระวังและรัดกุม เพราะไม่มีคนคอยให้คำอธิบายหรือแก้ไขความ เข้าใจผิดของผู้ตอบแบบสอบถามได้ รูปแบบของแบบสอบถามที่นิยมใช้กันมีอยู่ 2 แบบใหญ่ ๆ คือ แบบสอบถามปลายเปิดและแบบสอบถามปลายปิด

2.5 มาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ประกอบด้วยข้อความคำถามหรือข้อความเกี่ยวกับ เรื่องที่จะให้ผู้ตอบพิจารณาพร้อมกับมีคำตอบที่แสดงความเข้มของความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนั้น เป็น ระดับมาก-น้อย สูง-ต่ำ ส่วนใหญ่ใช้ตั้งแต่ 3 ระดับขึ้นไป สำหรับรูปแบบของคำตอบอาจทำได้หลาย รูปแบบ คือ แบบใช้ตัวเลข แบบใช้เส้นกราฟ เป็นต้น

2.6 แบบตรวจสอบรายการ (checklist) เป็นแบบสำรวจที่ระบุรายการ ต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็น พฤติกรรมข้อเท็จจริงหรือรายการสิ่งของ เพื่อให้ผู้ตอบตัดสินใจตอบรับหรือปฏิเสธ ถ้าเป็นกรณีที่ถาม ความคิดเห็น พฤติกรรม หรือปัญหาต่าง ๆ แบบตรวจสอบรายการก็จะมีลักษณะคล้ายแบบมาตราส่วน ประมาณค่า แต่มีตัวเลือกเพียง 2 ระดับเท่านั้น แบบตรวจสอบรายการมีประโยชน์ในการรวบรวม หลักฐานเกี่ยวกับลักษณะของหนังสือเรียน แบบตรวจสอบรายการอาจเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของใบ

วิเคราะห์รายการก็ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งส่วนที่เกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพ หรือจะแยกวิเคราะห์โดยวิธีใช้แบบตรวจสอบรายการเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพออกต่างหากก็ได้

จากรูปแบบที่ใช้ในการวิเคราะห์ตำราประเภทต่าง ๆ นี้แสดงให้เห็นว่า การวิเคราะห์ตำราสามารถกระทำได้โดยใช้วิธีอันหลากหลาย และในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเทคนิคดังกล่าวมาผสมผสานกันในรูปแบบของการใช้ใบวิเคราะห์รายการ (analysis sheet) ในการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) เพื่อใช้วิเคราะห์ตำราเชิงลึก และใช้แบบสอบถาม (questionnaire) ที่มีเกณฑ์การให้คะแนนแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ในการสำรวจความคิดเห็น และสภาพทั่วไปของการใช้ตำราในนโยบายสาธารณะ

3. เกณฑ์ในการพิจารณาดำรา

เกณฑ์ในการวิเคราะห์ตำรานั้น ได้มีผู้เสนอไว้ในหลายลักษณะ (โดยใช้หลักการเหมือนกับการวิเคราะห์แบบเรียนด้วยเช่นเดียวกัน) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

รัญจวน อินทรกำแหง (2515) ได้ให้เกณฑ์การเลือกตำรา โดยพิจารณา ดังนี้ 1) เนื้อหาวิชาและสาระของหนังสือมีสาระเป็นแก่นสารแน่นอน มีความสมบูรณ์และมีความสมดุล 2) วิธีเสนอหนังสือชวนให้อ่าน เข้าใจง่าย สำนวนภาษาสละสลวย ความยากง่ายเหมาะสมกับผู้อ่านในระดับที่ผู้เขียนตั้งใจเขียนให้อ่าน 3) การวางเค้าโครงลำดับเรื่องไม่ซับซ้อน เรียงลำดับความยากง่ายอย่างเข้าใจ และแสดงความคิดต่อเนื่องเป็นอย่างดี 4) คุณวุฒิและประสบการณ์ของผู้เขียนเป็นที่เชื่อถือได้ 5) ส่วนประกอบต่าง ๆ ของหนังสือที่เป็นประโยชน์ให้อ่านเข้าใจสาระของเรื่องได้รวดเร็วยิ่งขึ้น ได้แก่ สารบัญ บรรณานุกรม อภิธานศัพท์ เป็นต้น 6) ลักษณะรูปเล่มและคุณภาพของการพิมพ์ หมายถึง ความถูกต้องชัดเจนในการพิมพ์ทั้งตัวหนังสือและภาพประกอบ 7) ความถูกต้องแม่นยำของเนื้อหาสาระเป็นไปตามข้อเท็จจริง

Redei (1984) ได้รวบรวมเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินตำรา 5 ด้าน ได้แก่

(1) ความเหมาะสมกับวิธีการสอนในวิชา (course tacting) มีประเด็นประเมิน 6 ประเด็น คือ เนื้อหาในตำราเป็นเรื่องที่ผู้สอนสามารถสอนได้อย่างดี เนื้อหาตรงตามความต้องการของผู้เรียนและไม่ซ้ำซ้อนกับวิชาอื่น พื้นความรู้ของผู้เรียนมีพอที่จะเข้าใจการอ่านเนื้อหาตำรา การจัดสัดส่วนเนื้อหาครอบคลุมสาระของวิชา การบูรณาการของเนื้อหาในตำรามีความเหมาะสมและอธิบายทฤษฎีได้ชัดเจน และรูปแบบการเสนอเนื้อหาเหมาะสม

(2) ลักษณะเนื้อหาทั่วไป (general characteristic) หรือความคิดเห็น (point of view) เกี่ยวกับตำรา มีประเด็นประเมิน 8 ประเด็น คือ การเรียบเรียงเนื้อหาสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายการสอนจากง่ายไปยาก ตำรามีการอธิบายชัดเจน ตำรามีรายละเอียดลึกซึ้ง ตำรามีสัดส่วนที่สมดุล

ความยากง่ายในการอ่านเหมาะสม ตำรามีรูปแบบการเสนอในเชิงวิทยาศาสตร์ มีตัวอย่างและคำอธิบายชัดเจนและเพียงพอ และรูปลักษณ์ตำร่า่านสนใจ

(3) ความถูกต้องของเนื้อหา (accuracy of content) มีประเด็นประเมิน 4 ประเด็น คือ ตำรามีปริมาณความคลาดเคลื่อนจากข้อเท็จจริงน้อย ตำรามีแหล่งอ้างอิงที่ถูกต้อง ตำรามีคำอธิบายความเป็นมา การนำเสนอสาระมีความชัดเจนไม่สับสน

(4) ความทันสมัยของเนื้อหา (currency of content) มีประเด็นประเมิน 4 ประเด็น คือ ตำรามีสารสนเทศที่ทันสมัย ตำรามีสารสนเทศเก่าเพื่อเสนอในรูปประวัติความเป็นมา ตำรามีหัวข้อครอบคลุม และตำรามีการเชื่อมโยงความรู้จากความรู้เดิม

(5) ภาพรวมของสารสนเทศ (overall information) มีประเด็นประเมิน 23 ประเด็น คือ ตำราระบุพื้นความรู้เดิม จำนวนหน้าของตำราเหมาะสมกับวิชา ตำรามีการประยุกต์ทฤษฎีอย่างมีระบบ แบบฝึกหัดในตำรามีความเหมาะสม แบบฝึกหัดมีคำเฉลย มีคำอธิบายเฉลยคำตอบ แบบฝึกหัดมีความยากง่ายเหมาะสม แบบฝึกหัดมีการจัดเรียงลำดับเป็นขั้นตอน ตำรามีดัชนีที่เป็นประโยชน์ในการค้นเรื่อง ตำรามีการอธิบายคำศัพท์ ตำรามีการสรุปท้ายบท มีแหล่งอ้างอิงเพียงพอ ตำรามีคำสำคัญ สัญลักษณ์ และคำนิยามชัดเจน ตำรามีการอ้างอิงข้ามตอนให้อ่านติดตามศึกษาได้ ตำรามีการพิมพ์ที่ชัดและมี การพิมพ์เน้นโน้ตสำคัญ ตำรามีสารบัญเนื้อหาตำราเสนอข้อมูลเชิงลึกหรือรายละเอียดในกรอบให้เห็นเด่นชัด ตำรามีคู่มือการสอนแก่ครู ในคู่มือครูมีแบบฝึกหัดเพิ่มเติมอย่างเหมาะสม ตำรามีคำถามสำหรับการสอบที่เหมาะสม ตำรามีแหล่งอ้างอิงที่เหมาะสมกับการค้นคว้าต่อ ตำรามีภาคผนวกที่อำนวยความสะดวกต่อการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และตำรามีราคาเหมาะสม

Broadbent (1972) ได้ให้หลักเกณฑ์ในการพิจารณาตำรา ได้แก่ 1) รายละเอียดพื้นฐานทั่วไป ไป พิจารณาในด้านพื้นความรู้และประสบการณ์ของผู้แต่ง ปีที่พิมพ์ รูปเล่ม ราคา และจำนวนหน้า 2) เนื้อหาของหนังสือควรใช้ข้อมูลจากทุกสาขาในหมวดสังคมศาสตร์ ให้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง แทรกประเด็นโต้แย้งทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม 3) พัฒนาการความคิดโดยมีวิจารณ์ วิเคราะห์ปัญหาหรือประเด็นต่างๆ โดยวิธีวิทยาศาสตร์ ให้ข้อมูลแก่ผู้อ่านอย่างเพียงพอและหลายๆ ด้าน ทั้งในทางสนับสนุนและคัดค้านเพื่อช่วยในการตัดสินใจ ตำราควรมีคำถามที่กระตุ้นให้คิด เสนอแนะกิจกรรมโครงการและการค้นคว้าเพิ่มเติม 4) ความ น่าอ่านของหนังสือ ให้ข้อคิดที่สมเหตุสมผล การเสนอข้อเท็จจริงต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่ข้อสรุปอย่างน่าสนใจ ขนาดตัวอักษรพอเหมาะ มีตัวอักษรหลายแบบให้สังเกตได้ง่าย ช่องไฟดี อ่านได้สะดวก ตัวพิมพ์ชัดเจน ไม่เลอะเลือน กระดาษมีคุณภาพดี 5) เครื่องช่วยประกอบ เช่น แผนที่ แผนภูมิ แผนผัง ภาพประกอบ บทนำ สารบัญ ดรรชนี อภิธานศัพท์ เชิงอรรถ บทสรุป และบรรณานุกรม เป็นต้น

Inlow (1963) ได้ให้หลักเกณฑ์ในการเลือกตำรา โดยมีลักษณะ คือ 1) เป็นตำราที่ทันสมัย ต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ 2) ผู้แต่งมีความรู้และความสามารถในระดับชั้นเรียนนั้น ๆ เป็น อย่างดี 3) เนื้อหาวิชาของแบบเรียนได้มาตรฐานตามหลักวิชาการ และเป็นที่ยอมรับในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การมี จุดมุ่งหมายและวิธีการเสนอเนื้อหาที่ดี เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน มีบทอภิปรายแสดง ความคิดเห็นและให้ความคิดรวบยอด มีการขยายความและให้ความหมายของข้อความสำคัญ มีการ กล่าวถึงสิ่งที่เกิดขึ้นใหม่ ๆ หรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ 4) แนวการเขียนตรงตามมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับกัน ในปัจจุบัน เช่น มีความหมายชัดเจน ข้อความน่าสนใจชวนอ่าน ใช้คำศัพท์เหมาะสมกับระดับผู้เรียน ให้ความคิดรวบยอดที่อ่านแล้วเข้าใจง่าย วางแผนการเสนอเนื้อหาอย่างเหมาะสม 5) ตำรามีรูปแบบ สดวกาม เช่น กระดาษมีคุณภาพดี ตัวพิมพ์อ่านง่าย ขนาดรูปเล่มน่าอ่าน ปกมีสีสดวกาม เป็นต้น 6) มี เอกสารอ้างอิงและบอกที่มาของข้อมูล และ 7) มีสารบัญ คำนำ อภิธานศัพท์ ดรรชนี เป็นต้น

Douglass (1956) ได้เสนอหลักเกณฑ์การเลือกตำราซึ่งควรพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ได้แก่ 1) ผู้พิมพ์โฆษณาเป็นแหล่งพิมพ์ที่มีความน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด 2) เวลาที่จัดพิมพ์ 3) ผู้แต่งมี ความรู้ความสามารถน่าเชื่อถือเพียงใด 4) การจัดหน้าหนังสือ เรียงลำดับเนื้อหาก่อน-หลังได้ดีหรือไม่ 5) เนื้อหาวิชาเหมาะสมกับวิชาที่เรียนหรือไม่ 6) คำศัพท์เหมาะสมเพียงไร ไม่ยากเกินไป 7) ภาพประกอบช่วยให้ นิสิต/นักศึกษาเข้าใจและสนใจเรื่องได้ขึ้นอีกเพียงใด 8) มีแบบฝึกหัด หัวข้อ อภิปราย กิจกรรม คำถามยั่วยู่ให้ศึกษากว้างขวางขึ้นหรือไม่ 9) ลักษณะพิเศษ เช่น ในหนังสือมีอะไร พิเศษที่จะส่งเสริมความแตกต่างของนักเรียนหรือไม่ ได้แก่ ด้านวัฒนธรรม ประเพณี และภาษา 10) ลักษณะทางวัตถุ เช่น รูปแบบ เนื้อกระดาษ การเย็บเล่ม การพิมพ์รูปภาพเหมาะสมเพียงใด เป็นต้น

จากการสังเคราะห์เกณฑ์ในการพิจารณาตำรานั้น พบว่า มีเกณฑ์การพิจารณาตำราที่ หลากลักษณะ ทั้งในแง่ของสภาพทางกายภาพของตำรา วิธีการเขียนและเรียบเรียงเนื้อหา ภาษาที่ใช้ ความถูกต้องชัดเจนและความทันสมัยของเนื้อหา เทคนิคการนำเสนอตำรา เป็นต้น ซึ่งผลจากการ สังเคราะห์ตำราเหล่านี้ผู้วิจัยได้นำไปใช้พัฒนาเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ตำรา เชิงลึก และใช้ในการ สรุปรวบรวม ลักษณะการใช้ และความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน นิสิต/นักศึกษา ที่มีต่อตำรา นโยบาย สาธารณะต่อไป

4. กระบวนการและวิธีการวิเคราะห์ตำรา

การวิเคราะห์ตำรานั้นมีกระบวนการและวิธีการที่หลากหลายและแตกต่างกันออกไปตาม สาขาวิชาและตามแนวคิดของนักวิชาการโดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการและวิธีการวิเคราะห์ ตำรา ดังนี้

4.1 กระบวนการวิเคราะห์ตำรา

Nicholls (อ้างถึงใน จุฑารัตน์ อบเชยเทศ, 2552) ได้เสนอแนวทางในกระบวนการวิจัยหนังสือแบบเรียนว่าต้องตอบคำถามของกระบวนการวิเคราะห์แบบเรียนดังขั้นตอน ต่อไปนี้ 1) วิเคราะห์เนื้อหาอย่างไร ที่เป็นไปได้ 2) จำเป็นต้องมีการเตรียมอะไร 3) เรียงลำดับด้วยแนวทางใด 4) ประยุกต์กรอบแนวคิดอย่างไร 5) เครื่องมือควรเป็นลักษณะใด 6) จำแนกการพัฒนาอย่างไร 7) คำถามที่ปรากฏในหนังสือแบบเรียนควรเป็นอย่างไร

จากกระบวนการวิเคราะห์แบบเรียนทั้ง 7 ขั้นตอนนี้ เป็นแนวทางในการดำเนินการวิเคราะห์แบบเรียนให้เกิดกระบวนการที่เรียกว่า การวิจัยแบบเรียน/ตำรา เพื่อให้มีแนวทางในการคัดเลือกตำรามาใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอน สามารถเลือกตำราที่มีความเหมาะสมกับลักษณะของนิสิต/นักศึกษา ทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ มีความชัดเจนในด้านเนื้อหา มีความสอดคล้องกับหลักสูตร มีความเชื่อมโยงของเนื้อหาภายในวิชา และเป็นการเริ่มต้นในการวางแนวทางสำหรับอาจารย์ผู้สอนในการทำการวิจัยตำราก่อนที่จะตัดสินใจเลือกตำรามาใช้ โดยขั้นตอนในการวิเคราะห์ตำรานี้สามารถนำไปใช้ได้กับทุกรายวิชาได้ด้วยเช่นเดียวกัน

4.2 วิธีการวิเคราะห์ตำรา

1) การวิเคราะห์ความน่าอ่าน โดยคำนวณดัชนีความน่าอ่าน (readability index) จากข้อมูลในตำราโดยมีวิธีการวิเคราะห์ดัชนีความน่าอ่าน โดยมีขั้นตอน คือ (1) คัดเลือกข้อความจากตำรามาบทละ 1 ตอนให้มีความยาว 100 คำ (2) นับจำนวนประโยคในข้อความที่มีความยาว 100 คำ (3) คำนวณหาค่าเฉลี่ยของจำนวนคำในประโยค โดยการนำจำนวนคำทั้งในข้อความทั้งตอนหารด้วยจำนวนประโยค (4) นับจำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไปในข้อความที่มีความยาว 100 คำนั้น (5) รวมค่าเฉลี่ยจำนวนคำในประโยคจากข้อ 3) กับจำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไปจากข้อ 4) (6) นำผลลัพธ์จากข้อ (5) คูณด้วย 0.4 และปัดจุดทศนิยมให้เป็นจำนวนเต็ม ผลลัพธ์ที่ได้เป็นดัชนีความน่าอ่านของตำราสรุปได้ดังสูตรต่อไปนี้

$$\text{ดัชนีความน่าอ่าน} = 0.4 \times (\text{ค่าเฉลี่ยจำนวนคำต่อประโยค} + \text{จำนวนคำ 3 พยางค์ขึ้นไป})$$

เกณฑ์ในการพิจารณาความน่าอ่าน ใช้เกณฑ์ของ Hollabaugh (1989) ซึ่งกำหนดดัชนีที่มีค่าเท่ากับ 15 ขึ้นไปมีความน่าอ่านเหมาะสมสำหรับปริญญาตรี และ มีค่า 20 ขึ้นไปมีความน่าอ่านเหมาะสมสำหรับบัณฑิตศึกษา

2) วิเคราะห์ความยากในการอ่าน โดยคำนวณดัชนีความยากในการอ่าน (reading difficulty index) จากข้อมูลในตำรา คือค่าเฉลี่ยของจำนวนคำที่ขีดเส้นใต้ โดยมีวิธีการวิเคราะห์ดัชนีความยากในการอ่าน คือ (1) แบ่งเนื้อหาในตำราแต่ละเล่มเป็น 10 ส่วน ดังนั้นในแต่ละส่วนประกอบด้วยเนื้อหาของตำราคิดเป็นร้อยละ 10 (2) สุ่มเนื้อหาแต่ละส่วนให้ได้ข้อความที่มีความยาวประมาณ

200 คำ จะได้ข้อความที่จะใช้ในการประเมินเล่มละ 10 ข้อความ เรียกแต่ละข้อความว่า อนุประโยค (3) นำข้อความทั้ง 10 ข้อความ มาขีดเส้นใต้คำที่เป็นคำยากแล้วนับจำนวนคำที่เป็นคำยาก (4) คำนวณจำนวนคำโดยเฉลี่ยต่ออนุประโยคและค่าเฉลี่ยจำนวนคำที่ขีดเส้นใต้ในแต่ละอนุประโยค

เกณฑ์ในการพิจารณาความยากในการอ่าน ใช้เกณฑ์เดียวกับความน่าอ่านของ Hollabaugh (1989) ซึ่งกำหนดดัชนีที่มีค่าเท่ากับ 15 ขึ้นไปมีความน่าอ่านเหมาะสมสำหรับปริญญาตรี และมีค่า 20 ขึ้นไปมีความน่าอ่านเหมาะสมสำหรับบัณฑิตศึกษา

การพิจารณาคำยากนั้นพิจารณาจากลักษณะดังต่อไปนี้ (1) เป็นคำศัพท์เฉพาะ และใหม่สำหรับผู้เรียน (2) ไม่คำนึงว่ามีกี่พยางค์ อาจอยู่ในรูปของคำหรือข้อความ (3) ไม่พิจารณารูปประโยคที่อยู่ข้างเคียง (4) ในข้อความที่ทำการวิเคราะห์ ถ้าพบคำศัพท์ที่ซ้ำกับที่ผ่านมาแล้วจะนับเป็นคำยากซ้ำอีก (5) ข้อความที่นำมาวิเคราะห์ควรเลือกที่เป็นข้อความบรรยายต่อเนื่องกัน 200 คำ

จากเกณฑ์ในการพิจารณาดำรง กระบวนการ และวิธีการวิเคราะห์ตำรานี้ ผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการวิเคราะห์ตำรานโยบายสาธารณะไทยในการวิจัยนี้ โดยเกณฑ์ในการพิจารณาดำรงที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องนั้น ได้นำไปใช้ในการสอบถามความคิดเห็นกับอาจารย์ผู้สอนวิชานโยบายสาธารณะหรือรายวิชาที่เกี่ยวข้อง และใช้ในการสอบถามความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษาที่ศึกษารายวิชานโยบายสาธารณะมาแล้วหรือกำลังศึกษาอยู่ ส่วนกระบวนการและวิธีการวิเคราะห์ตำรานั้น ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ความน่าอ่าน และความยากในการอ่านของตำรานโยบายสาธารณะไทยจำนวน 8 เล่ม ซึ่งมีรายละเอียดในบทของวิธีการดำเนินการวิจัยต่อไป

ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำเสนองานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนด้านรัฐประศาสนศาสตร์ และนโยบายสาธารณะ ส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวกับการศึกษาดำรงนโยบายสาธารณะนั้นไม่พบบางงานวิจัยโดยตรง จากการศึกษพบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่จะเป็นการวิเคราะห์แบบเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษา โดยมีการศึกษาเกี่ยวกับตำราในระดับสถาบันอุดมศึกษาเพียงหนึ่งเล่ม คือ งานวิจัยของปัญญา ศิริโรจน์ (2540) ที่ได้ทำการศึกษาด้านแบบตำราที่ศึกษาได้ด้วยตนเองสำหรับมหาวิทยาลัยตลาดวิชา โดยผู้วิจัยได้สรุปสาระอย่างพอสังเขปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ปิยากร หวังมหาพร (2553) ได้ทำการการวิจัยเรื่อง การเรียนการสอนวิชานโยบายสาธารณะของไทย โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยคือ เพื่อวิเคราะห์ลักษณะของวิชานโยบายสาธารณะและความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชานโยบายสาธารณะ การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างคือนิสิต/นักศึกษา หลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต รัฐ

ประศาสนศาสตรบัณฑิต รัฐศาสตรมหาบัณฑิต และรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ประจำปีการศึกษา 2551 ที่ผ่านการศึกษาวินัยยาสาธารณะจาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยศรีปทุม และมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ผลการศึกษาพบว่า การศึกษาวินัยยาสาธารณะพบในหลักสูตรรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ การเรียนการสอนมีทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ การจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่เป็นแบบสองภาคการศึกษา เรียนวันธรรมดาเวลาทำการ การรับนิสิต/นักศึกษาเข้าศึกษาใช้การสอบข้อเขียนและสอบสัมภาษณ์ นักศึกษาที่เข้าศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่ประกอบอาชีพ ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษาต่อการเรียนการสอนวินัยยาสาธารณะ พบว่า เนื้อหาวิชาวินัยยาสาธารณะว่ามีความน่าสนใจ ผู้สอนมีความเชี่ยวชาญ การเรียนการสอนส่งเสริมการคิดวิเคราะห์วิจารณ์ การวัดและประเมินผลมีความเป็นธรรม รวมทั้งด้านสื่อการสอนและแหล่งค้นคว้ามีความเพียงพอ

ปิยากร หวังมหาพร (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์งานวิจัยนโยบายสาธารณะระดับบัณฑิตศึกษาของไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์งานวิจัยด้านนโยบายสาธารณะระดับบัณฑิตศึกษาของไทย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผลการศึกษา พบว่า งานวิจัยด้านนโยบายสาธารณะที่นิสิต/นักศึกษาจัดทำส่วนใหญ่เป็นการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและสารนิพนธ์ พบในช่วง พ.ศ. 2546 - 2550 ในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต โดยให้ความสำคัญกับการศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยเฉพาะปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

งานวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ผลงานวิจัยมหาบัณฑิตรัฐประศาสนศาสตรมหาวิทยาลัยเชียงใหม่” โดย อุดมโชค อาษาวิมลกิจ (2552) เป็นผลงานวิจัยชิ้นที่สองที่วิเคราะห์ผลงานวิจัยมุ่งเน้นเฉพาะวิทยานิพนธ์ ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ งานวิจัยของอุดมโชคเป็นการวิเคราะห์เอกสารงานวิจัยหรือที่เรียกว่า “การค้นคว้าอิสระ” ประเด็นที่ศึกษาได้แก่ ประเภทงานวิจัย (เชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพ) หน่วยงานของมหาบัณฑิตผู้ทำวิจัย ประเภทหน่วยงานหรือองค์กรที่ถูกเลือกให้เป็นหน่วยวิจัย พื้นที่ของการวิจัย (จังหวัดหรือภูมิภาค) การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง และสถิติจำนวนหน้าเอกสารของงานวิจัย ผลการศึกษาเช่น องค์กรที่ทำวิจัย ส่วนใหญ่เป็นราชการส่วนภูมิภาคสูงสุด สถิติที่ใช้ในการวิจัยมีการใช้สถิติเชิงพรรณนา เช่น ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าร้อยละ มากที่สุด

สุจิตรา บุญยรัตพันธุ์ (2549) บทความเรื่อง การวิจัยสำรวจทัศนคติของมหาบัณฑิตสาขา รัฐประศาสนศาสตรต่อหลักสูตรมหาบัณฑิตทางรัฐประศาสนศาสตร ในการศึกษาเป็นการศึกษาความเห็นของมหาบัณฑิตต่อหลักสูตรของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โดยใช้นักศึกษาที่จบหลักสูตรพ.ศ. 2522 จำนวน 10 รุ่น ผลการศึกษาพบว่า มหาบัณฑิตส่วนใหญ่ทำงานสายวิชาการ มีความเห็นว่าความรู้ที่ได้รับมีประโยชน์ในการปฏิบัติงานสามารถช่วยในการวิเคราะห์ปัญหาและ

สถานการณ์ วิชาที่ตรงกับงานมากที่สุดคือ การบริหารงานบุคคลในราชการไทย ทฤษฎีองค์การ นโยบาย สาธารณะและการวางแผน การติดตามและประเมินผลโครงการ การบริหารโครงการ สำหรับวิชาที่ตรงกับงานน้อยที่สุดคือ คณิตศาสตร์สำหรับการบริหารรัฐกิจ การบริหารงานคลัง ทฤษฎีรัฐประศาสนศาสตร์ การวิจัยดำเนินงานสำหรับการบริหารรัฐกิจและระบบเศรษฐกิจของไทย

ปกรณ์ ปรียากร (2549) บทความเรื่อง การวิจัยสำรวจทัศนคติของอาจารย์คณะรัฐประศาสนศาสตร์ต่อหลักสูตรมหาบัณฑิตทางรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ การศึกษาเป็นการสอบถามถึงทัศนคติ ด้านความต้องการและความสนใจต่อการเรียนการสอน ความเห็นที่มีโครงสร้างหลักสูตร ความเห็นเกี่ยวกับการสอบข้อเขียนพิสดารและการสอบปากเปล่า ความเห็นเกี่ยวกับกระบวนการรับนักศึกษาและความเห็นอื่นๆ จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นอาจารย์ประจำคณะรวม 20 คน อาจารย์นอกคณะรวม 3 คน ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่าหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ในขณะนั้นครอบคลุมกว้างขวางและเป็นผลดีต่อการผลิตมหาบัณฑิตพอสมควร แต่ผลผลิตของคณะและความต้องการของหน่วยราชการไทยยังไม่ตรงนักเพราะหน่วยราชการมักมีความต้องการค่อนข้างหลากหลาย การผลิตมหาบัณฑิตควรสามารถตอบสนองความต้องการของภาคราชการและภาคเอกชนหรือแม้แต่การเสริมสร้างศักยภาพในการประกอบอาชีพอิสระ สำหรับสาขาวิชาเอกที่ควรเปิดสอนต่อไป ผู้ตอบแบบสอบถามระบุวิชาได้แก่ นโยบายสาธารณะและการบริหารโครงการ การบริหารงานบุคคล การบริหารองค์การและการจัดการ การบริหารงานคลัง การบริหารการพัฒนาเมืองและชนบท การบริหารการพัฒนาชนบทและการบริหารการพัฒนาเมือง สำหรับคำถามเกี่ยวกับโครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร พ.ศ. 2522 สามารถสรุปได้ว่า ผู้ตอบตอบว่าหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความสนใจของอาจารย์เพียงร้อยละ 20 ร้อยละ 65 เห็นว่าควรมีแผน ข. เพียงแผนเดียว เป็นต้น

งานวิจัยของสุจิตรา วิไลพงษ์ (2543) เรื่อง การสำรวจความคิดเห็นของศิษย์เก่ารัฐประศาสนศาสตร์ (รป.ม.) ที่มีต่อการนำความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาในหลักสูตร รป.ม. ไปใช้ประโยชน์ต่อการทำงาน” ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ปัจจัยภูมิหลัง ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับตำแหน่ง ลักษณะงานที่ทำอยู่ พื้นฐานความรู้ก่อนเข้าศึกษา ระดับคะแนนเฉลี่ยที่จบการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน ตัวแปรตามได้แก่ ความคิดเห็นที่มีต่อการนำความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาในหลักสูตร รป.ม. ไปใช้ประโยชน์ในการทำงาน ในด้านความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ได้แก่ การเลื่อนขั้น หรือการโยกย้ายตำแหน่งหรือการเปลี่ยนงาน/สายงานเพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

อุทัย เลาหิเชียร (2540) ศึกษาแนวโน้มรัฐประศาสนศาสตร์ในประเทศไทย โดยกล่าวว่า แนวโน้มของการศึกษารัฐประศาสนศาสตร์ที่เน้นเรื่อง 1) การบริหารการพัฒนา มหาวิทยาลัยจะต้องให้ความรู้ ทักษะ พฤติกรรมและค่านิยมกับนักศึกษาที่จะไปดำรงตำแหน่งเป็นนักบริหารเพื่อการพัฒนาแล้วยังต้องสนใจการศึกษาที่มุ่งไปในแนวของการพัฒนาเฉพาะด้านที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศ เช่น

การศึกษา การสาธารณสุข การเกษตร การพัฒนาชนบท การอุตสาหกรรมและการเคหะแห่งชาติ 2) การบริหารรัฐกิจ อุทัยเห็นว่าการเรียนการสอนรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตควรครอบคลุมถึงการศึกษาการบริหารรัฐกิจให้มากขึ้นด้วย และ 3. การศึกษารัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตควรให้ความสำคัญกับองค์ความรู้ในประเทศไทย

ปัญญา ศิริโรจน์ (2540) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ต้นแบบตำราที่ศึกษาได้ด้วยตนเองสำหรับมหาวิทยาลัยตลาดวิชา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาด้านต้นแบบตำราที่ศึกษาได้ด้วยตนเองสำหรับมหาวิทยาลัยตลาดวิชาทางด้านโครงสร้างและองค์ประกอบของตำรา โดยทำการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ ตอนที่ 1 การศึกษาเกี่ยวกับต้นแบบตำราโดยใช้เทคนิคเดลฟาย สอบถามความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีทางการศึกษาจำนวน 18 คน และจากอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยตลาดวิชาที่เคยเขียนตำรามาแล้วจำนวน 18 คน ขั้นตอนที่ 2 ทำการประเมินตำราโดยใช้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีการศึกษาจำนวน 20 คน และอาจารย์ที่เคยเขียนตำราและเคยเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยตลาดวิชามาแล้ว จำนวน 20 คน ผลการวิจัย พบว่า 1) ต้นแบบตำราที่ศึกษาได้ด้วยตนเองสำหรับมหาวิทยาลัยตลาดวิชาทางด้านโครงสร้างประกอบด้วย ปกซึ่งมีรูปภาพที่มีความเกี่ยวข้องกับเนื้อหาข้างในเล่ม คำนำ สารบัญ สารบัญภาพ สารบัญตาราง คำชี้แจงการใช้ตำรา คำชี้แจงเกี่ยวกับกระบวนการเรียน การประเมินผลก่อนการเรียน คำโครงเรื่องของเนื้อหา ความนำ วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม สิ่งที่จะช่วยจัดมโนทัศน์ล่วงหน้า เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละหัวข้อ สรุปท้ายบท เฉลยคำตอบ การแนะนำให้ศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องที่ต่อเนื่อง บรรณานุกรมประจำบท การประเมินผลหลังการเรียน ประวัติผู้เขียนและปกหลัง ทางด้านองค์ประกอบ ประกอบด้วย รูปเล่มเป็นแนวตั้ง ขนาดตำราเป็นแบบ A4 เนื้อกระดาษที่ใช้ทำปกเป็นกระดาษขาบมัน การเย็บเล่มเป็นแบบเย็บสัน ภาพประกอบเป็นภาพสีขาว-ดำ ขนาดของภาพขึ้นอยู่กับเนื้อหา ภาพอยู่ด้านบนและคำอธิบายอยู่ด้านล่างในหน้าเดียวกัน 2) การประเมินตำราที่ศึกษาได้ด้วยตนเองได้ผล คือ โครงสร้างของตำราอยู่ในเกณฑ์ดี และองค์ประกอบของตำราอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

นอกจากนั้นงานวิจัยเรื่อง การประเมินผลหลักสูตรโครงการปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ภาคนอกเวลาราชการ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยนพวรรณ เทียงตรง (2534) งานวิจัยเรื่องนี้ใช้กรอบแนวคิดเรื่องการประเมินผลโครงการตัวแบบ CIPP Model โดยมีวัตถุประสงค์การศึกษา ได้แก่ เพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้กำลังศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษา ผู้บริหารในฐานะผู้บังคับบัญชาของผู้กำลังศึกษาและสำเร็จการศึกษาแล้ว และคณาจารย์ผู้สอนต่อหลักสูตรในด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร และเนื้อหาวิชา

ศุภชัย ยาวะประภา (2528) ศึกษาเรื่อง หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตในประเทศไทย อดีตปัจจุบัน และอนาคต บทความดังกล่าวศึกษาพัฒนาการของหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตของประเทศ

ไทย และศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ในขณะนั้น โดยการเปรียบเทียบหลักสูตรปริญญาโทของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ในด้าน วัตถุประสงค์ของหลักสูตร และเนื้อหาของหลักสูตร รวมทั้งเปรียบเทียบหลักสูตรปริญญาตรีของ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในสองด้าน เช่นเดียวกัน นอกจากนั้นบทความชิ้นนี้ยังเสนอความเห็นของนักวิชาการต่างๆ ในเรื่องทิศทางหลักสูตร รัฐประศาสนศาสตร์ที่ควรจะเป็นในอนาคต

อนันต์ บัวบาน (2527) ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวโน้มรัฐประศาสนศาสตร์ไทยในอนาคต : การศึกษาโดยใช้เทคนิคเดลฟี สารนิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวโน้มรัฐประศาสนศาสตร์ไทยในปี พ.ศ. 2536 โดยใช้เทคนิคเดลฟี ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของรัฐประศาสนศาสตร์ไทยในอนาคต ได้แก่ การเมือง เศรษฐกิจ สังคม การศึกษา และ พัฒนาการของรัฐประศาสนศาสตร์อเมริกัน ปรัชญาและเป้าหมายของรัฐประศาสนศาสตร์ไทยในอนาคตจะเน้นมากที่การปฏิบัติได้จริงในการพัฒนาประเทศและนอกจากนั้นก็ยังคงเน้นที่ประสิทธิผล ความมีคุณธรรมของข้าราชการ ประสิทธิภาพ ความเป็นธรรม ความซื่อสัตย์ ความประหยัด การลด ความทุกข์ยากของข้าราชการและประชาชน พาราไดม์ของรัฐประศาสนศาสตร์ไทยในอนาคตได้แก่ พาราไดม์การพัฒนา พาราไดม์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคม พาราไดม์นโยบายศาสตร์ พาราไดม์การวิเคราะห์ระบบและสังเคราะห์ตามสถานการณ์ พาราไดม์การพัฒนามีแนวโน้มที่จะเป็นพาราไดม์ของรัฐประศาสนศาสตร์ไทยในอนาคตมากที่สุด วัตถุประสงค์ของหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ไทยในอนาคต จะเน้นการปฏิบัติหรือการนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง เน้นด้านวิชาการ การวิจัย และการสร้าง องค์ความรู้ เน้นการรู้จักคิด วิเคราะห์ และการมีคุณธรรมในลักษณะของปัญญาชนและมุ่งผลิตนัก บริหารอาชีพ ในลักษณะของนักพัฒนาที่สามารถเข้าไปบริหารงานที่ใดก็ได้ ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับระบบ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของไทย วิชาหลักหรือวิชาบังคับของรัฐประศาสนศาสตร์ไทยในอนาคต จะได้แก่ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับรัฐประศาสนศาสตร์ การวางแผน และการประเมินแผนงาน นโยบาย สาธารณะการวางแผนและการวิเคราะห์นโยบาย ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ การบริหารการ พัฒนา การปกครองและการบริหารราชการไทย การบริหารงานบุคคล การบริหารงานคลัง งบประมาณ และพัสดุ พฤติกรรมองค์การ การประเมินผลโครงการ การพัฒนามนุษย์ การบริหารโครงการ ทฤษฎี องค์การ การวิเคราะห์องค์การ การพัฒนาองค์การ ระบบราชการและการพัฒนาระบบราชการ พฤติ กรรมการบริหาร สถิติและคอมพิวเตอร์ การวิเคราะห์ระบบ เศรษฐศาสตร์ การเมืองกับการบริหาร ศาสตร์การจัดการหรือวิทยาการจัดการ เทคนิคการบริหาร คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอนรัฐประศาสน ศาสตร์ไทยในอนาคต ได้แก่ มีใจรักงานด้านวิชาการ คือ การสอน การวิจัย และการเขียนตำรา สำเร็จ ปริญญาทางด้านรัฐประศาสนศาสตร์โดยตรง มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศไทยเป็นอย่างดี มี

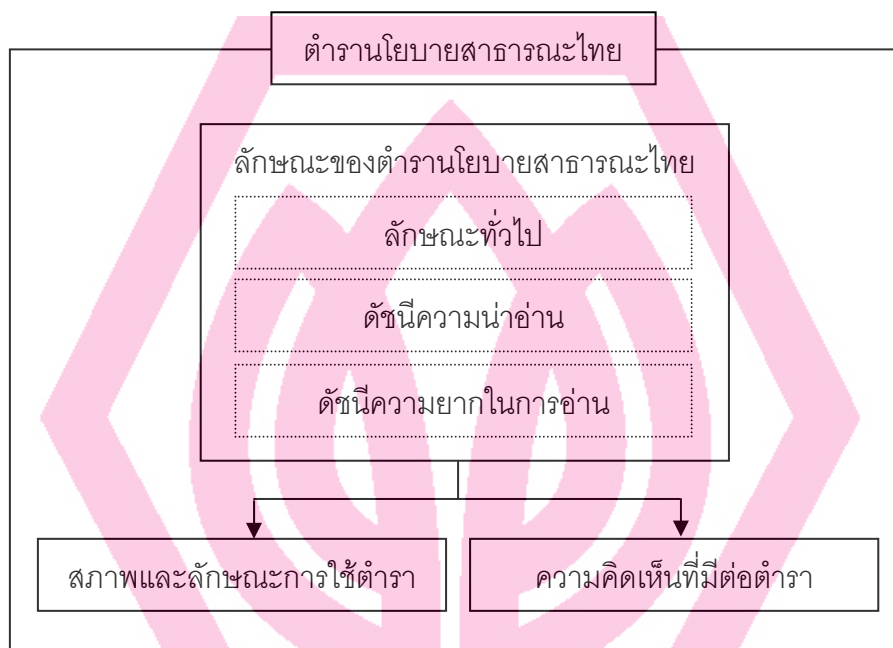
ความรู้กว้างขวางในลักษณะของสหวิทยาการ มีประสบการณ์ในการบริหารงาน และสำเร็จปริญญาในสาขาที่เกี่ยวข้องกับรัฐประศาสนศาสตร์ กลุ่มเป้าหมายในการจัดการศึกษาของรัฐประศาสนศาสตร์ไทยในอนาคต จะได้แก่ กลุ่มนิสิต นักศึกษา สาขารัฐประศาสนศาสตร์โดยตรง กลุ่มข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจที่ทำหน้าที่เป็นผู้บริหารในระดับต่างๆ และกลุ่มข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจในระดับผู้ปฏิบัติงาน รูปแบบการวิจัยของรัฐประศาสนศาสตร์ไทยในอนาคต จะได้แก่ การวิจัยเพื่อนำผลไปใช้ทันที ผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ การวิจัยเชิงสำรวจ การวิจัยประยุกต์ เพื่อใช้ผลทางด้านรัฐประศาสนกิจ การศึกษากฎเกณฑ์ตัวอย่าง การวิจัยเชิงประเมิน และการวิจัยโดยกลุ่มตัวอย่างและผู้วิจัยต่างก็เข้าไปมีส่วนร่วม เนื้อเรื่องในการวิจัยของรัฐประศาสนศาสตร์ไทยในอนาคต จะได้แก่ นโยบายสาธารณะ แผนงานโครงการและการประเมินโครงการ การพัฒนาการบริหารและการบริหารการพัฒนา การศึกษาผลกระทบของนโยบาย การศึกษาการนำกลยุทธ์ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ การประเมินผลการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ การจัดองค์การและการวิเคราะห์องค์การ กลไก โครงสร้าง และระบบบริหาร สภาพแวดล้อมทางการบริหาร ปัญหาเฉพาะหน้า ผลของความร่วมมือระหว่างภาคธุรกิจ เอกชน กับรัฐบาลในด้านต่างๆ ระดับหน่วยวิเคราะห์วิจัยของรัฐประศาสนศาสตร์ไทยในอนาคตจะได้แก่ ระดับองค์การ ระดับระบบและระดับประเทศ สถานภาพของรัฐประศาสนศาสตร์ไทยในอนาคต จะได้แก่ เป็นวิชาชีพที่มีลักษณะการประยุกต์สหวิทยาการต่างๆ และเป็นภาควิชาหนึ่งในคณะ

อนงค์ทิพย์ วสินนท์ (2524) บทความเรื่อง นโยบายสาธารณะ:พาราโดมที่ 5 ทางรัฐประศาสนศาสตร์กับการพัฒนาประเทศ โดยกล่าวว่า การศึกษารัฐประศาสนศาสตร์ให้ความสนใจกับนโยบายสาธารณะมากขึ้น บทความนี้ได้กล่าวถึงงานของดรายและกระบวนการนโยบายสาธารณะ และการเสนอว่าในการกำหนดนโยบายสาธารณะ ผู้กำหนดนโยบายควรให้ความสนใจในการพัฒนาทุกด้านไปพร้อมๆ กัน และชี้ว่าการกำหนดนโยบายของไทยส่วนใหญ่เป็นผลงานของข้าราชการประจำ พรรคการเมืองหรือกลุ่มผลประโยชน์เข้ามามีบทบาทน้อย

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้นำเสนอมานี้ พบว่า ไม่พบงานวิจัยด้านการวิเคราะห์ตำราเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะโดยตรง และในระดับอุดมศึกษาไม่ค่อยพบงานวิจัยที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์ตำรา ซึ่งตำราเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนโดยเป็นแหล่งค้นคว้าความรู้ของผู้เรียนโดยตรง หากตำรามีคุณภาพดีก็จะส่งผลต่อผู้อ่านโดยตรง ดังนั้นองค์ความรู้ด้านการวิเคราะห์ตำรานโยบายสาธารณะจึงมีความสำคัญและจำเป็นในการพัฒนาการเรียนการสอนเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะเป็นอย่างมาก

ตอนที่ 5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิเคราะห์ตำรานโยบายสาธารณะในครั้งนี้มีกรอบแนวคิดในการวิจัยโดยศึกษาตัวแปร
ลักษณะของตำรานโยบายสาธารณะ และตัวแปรสภาพและลักษณะการใช้ตำรา รวมถึงความคิดเห็น
จากการใช้ตำราของอาจารย์และนิสิต/นักศึกษา โดยตัวแปรที่ศึกษาดังกล่าวเสนอแผนภาพที่ 2.1



แผนภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

งานวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ตำราเรียนนโยบายสาธารณะนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์ตำราเรียนนโยบายสาธารณะในด้านคุณลักษณะทั่วไป ความน่าอ่านและความยากในการอ่าน 2) ศึกษาสภาพและลักษณะการใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะของอาจารย์ นิสิต/นักศึกษาในปัจจุบัน และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ นิสิต/นักศึกษาเกี่ยวกับตำราเรียนนโยบายสาธารณะในปัจจุบัน วิธีดำเนินการวิจัยของงานวิจัยนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์ตำรา (textbook analysis) และการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) โดยเริ่มด้วยการวิเคราะห์ตำรา ได้แก่ ตำราเรียนนโยบายสาธารณะไทย จากนั้นเป็นการสำรวจสภาพและลักษณะการใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะในปัจจุบัน และสำรวจความคิดเห็นของอาจารย์ นิสิต/นักศึกษาเกี่ยวกับตำราเรียนนโยบายสาธารณะในปัจจุบัน ขั้นตอนการวิจัยแบ่งเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ตำราเรียนนโยบายสาธารณะ

ขั้นตอนที่ 2 การสำรวจสภาพและลักษณะการใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะ และสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับตำราเรียนนโยบายสาธารณะในปัจจุบัน

กระบวนการวิจัยทั้ง 2 ขั้นตอนนี้ แต่ละขั้นตอนมีวัตถุประสงค์ กิจกรรม และผลลัพธ์ ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ขั้นตอนและผลลัพธ์ในการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 : การวิเคราะห์ตำราเรียนนโยบายสาธารณะ	
วัตถุประสงค์	1) เพื่อวิเคราะห์ตำราเรียนนโยบายสาธารณะในด้านคุณลักษณะ ความน่าอ่าน และความยากในการอ่าน
กิจกรรม	วิเคราะห์ตำราเรียนนโยบายสาธารณะ โดยใช้แบบวิเคราะห์ตำรา
ผลลัพธ์	ลักษณะของตำราเรียนนโยบายสาธารณะในประเด็นกายภาพ ความน่าอ่าน และความยาก-ง่าย
ขั้นตอนที่ 2 : การสำรวจสภาพและลักษณะการใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะและสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับตำราเรียนนโยบายสาธารณะในปัจจุบัน	
วัตถุประสงค์	2) เพื่อศึกษาสภาพและลักษณะการใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะในปัจจุบัน 3) ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ นิสิต/นักศึกษาเกี่ยวกับตำราเรียนนโยบายสาธารณะในปัจจุบัน
กิจกรรม	สำรวจสภาพและลักษณะการใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะและสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับตำราเรียนนโยบายสาธารณะในปัจจุบัน โดยใช้แบบสอบถาม
ผลลัพธ์	สภาพและลักษณะการใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะและสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับตำราเรียนนโยบายสาธารณะในปัจจุบัน

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ตำรานโยบายสาธารณะ

1. การคัดเลือกตำรา

ตำราที่ใช้ในการวิเคราะห์นี้ ผู้วิจัยได้ใช้การคัดเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกโดยเลือกตำราด้านนโยบายสาธารณะที่เป็นภาษาไทยซึ่งตีพิมพ์ภายในระยะเวลาไม่เกิน 5 ปี (พ.ศ. 2547-2552)

จากเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสามารถเลือกแบบเรียนที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้จำนวน 8 เล่ม คือ 1) การกำหนดนโยบายสาธารณะ: กระบวนทัศน์ แนวทาง ตัวแบบ กรอบ และเทคนิค (ปิยะพงษ์ บุษบงก์, 2552) 2) นโยบายสาธารณะไทย: กำเนิด พัฒนาการและสถานภาพของศาสตร์ (ศุภชัย ยาวะประภาษและปิยากร หวังมหาพร, 2552) 3) การน่านโยบายไปปฏิบัติ (เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ, 2551) 4) นโยบายสาธารณะ (เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ, 2550) 5) นโยบายสาธารณะเบื้องต้น (สุรสิทธิ์ วชิรขจร, 2549) 6) หลักนโยบายสาธารณะยุคใหม่ (แก้วคำ ไกรสรพงษ์, 2548) 7) การวิเคราะห์นโยบาย (จุมพล หนิมพานิช, 2547) 8) นโยบายสาธารณะแนวความคิด กระบวนการและการวิเคราะห์ (มยุรี อนุমানราชธน, 2547) โดยตำรานโยบายสาธารณะทั้ง 8 เล่ม มีคุณลักษณะดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 ตำรานโยบายสาธารณะไทยที่ใช้ในการวิเคราะห์

ผู้แต่ง	ปีที่พิมพ์	ชื่อเรื่อง	จังหวัด	สำนักพิมพ์
ปิยะพงษ์ บุษบงก์	2552	การกำหนดนโยบายสาธารณะ: กระบวนทัศน์ แนวทาง ตัวแบบ กรอบ และเทคนิค	กรุงเทพฯ	เสมาธรรม
ศุภชัย ยาวะประภาษ ปิยากร หวังมหาพร	2552	นโยบายสาธารณะไทย: กำเนิด พัฒนาการและสถานภาพของศาสตร์	กรุงเทพฯ	จุดทอง
เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ	2551	การน่านโยบายไปปฏิบัติ	กรุงเทพฯ	บพิตรการพิมพ์
เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ	2550	นโยบายสาธารณะ	กรุงเทพฯ	บพิตรการพิมพ์
สุรสิทธิ์ วชิรขจร	2549	นโยบายสาธารณะเบื้องต้น	กรุงเทพฯ	ธเนศวร (1999)
แก้วคำ ไกรสรพงษ์	2548	หลักนโยบายสาธารณะยุคใหม่	กรุงเทพฯ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
จุมพล หนิมพานิช	2547	การวิเคราะห์นโยบาย	นนทบุรี	สุโขทัยธรรมมาธิราช
มยุรี อนุমানราชธน	2547	นโยบายสาธารณะ แนวความคิด กระบวนการและการวิเคราะห์	เชียงใหม่	คะเนิงนิจ

หมายเหตุ รายชื่อตำราเรียงตามปีที่พิมพ์และชื่อผู้แต่งตามลำดับ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนนี้เป็นแบบวิเคราะห์ตำรานโยบายสาธารณะจำนวน 1 ชุด โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ 1) คุณลักษณะทั่วไปของตำรา 2) ความน่าอ่านของตำรา และ 3) ความยากในการอ่านของตำรา

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูลของตำรานโยบายสาธารณะในประเด็นทั้ง 3 ด้านที่ได้กำหนดไว้ตามเครื่องมือ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปของตำรา โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) จากแบบตรวจสอบรายการ แล้วคำนวณคะแนนรวมและแจกแจงความถี่ตามประเด็นที่ศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์สถิติภาคบรรยาย

4.2 การวิเคราะห์ความน่าอ่าน โดยคำนวณดัชนีความน่าอ่าน (readability index) จากข้อมูลในตำราโดยมีวิธีการวิเคราะห์ดัชนีความน่าอ่าน โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1) คัดเลือกข้อความจากตำรามาทะ 1 ตอนให้มีความยาว 100 คำ ซึ่งตำราทั้ง 8 เล่ม มีจำนวนบทและมีการสุ่มบทดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 จำนวนบทของตำราไทยที่ใช้ในการวิเคราะห์ความน่าอ่าน

ผู้แต่ง	ปีที่พิมพ์	ชื่อเรื่อง	จำนวนบท	จำนวนบทสุ่ม
ปิยะพงษ์ บุษบงก์	2552	การกำหนดนโยบายสาธารณะ: กระบวนทัศน์แนวทาง ตัวแบบ กรอบ และเทคนิค	7	3
ศุภชัย ยาวะประภาษ ปิยากร หวังมหาพร	2552	นโยบายสาธารณะไทย: กำเนิด พัฒนาการและสถานภาพของศาสตร์	10	3
เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ	2551	การนำนโยบายไปปฏิบัติ	13	3
เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ	2550	นโยบายสาธารณะ	19	3
สุรสิทธิ์ วชิรขจร	2549	นโยบายสาธารณะเบื้องต้น	6	3
แก้วคำ ไกรสรพงษ์	2548	หลักนโยบายสาธารณะยุคใหม่	6	3
จุมพล หนิมพานิช	2547	การวิเคราะห์นโยบาย	12	3
มยุรี อนุมานราชธน	2547	นโยบายสาธารณะ แนวความคิด กระบวนการและการวิเคราะห์	12	3
รวม			85	24

- 2) นับจำนวนประโยคในข้อความที่มีความยาว 100 คำ
- 3) คำนวณหาค่าเฉลี่ยของจำนวนคำในประโยค โดยการนำจำนวนคำทั้งในข้อความทั้งตอนหารด้วยจำนวนประโยค
- 4) นับจำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไปในข้อความที่มีความยาว 100 คำนั้น
- 5) รวมค่าเฉลี่ยจำนวนคำในประโยคจากข้อ 3) กับจำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไปจากข้อ 4)

6) นำผลลัพธ์จากข้อ 5) คูณด้วย 0.4 และปัดจุดทศนิยมให้เป็นจำนวนเต็ม ผลลัพธ์ที่ได้เป็นดัชนีความน่าอ่านของตำรา สรุปได้ดังสูตรต่อไปนี้

$$\text{ดัชนีความน่าอ่าน} = 0.4 \times (\text{ค่าเฉลี่ยจำนวนคำต่อประโยค} + \text{จำนวนคำ 3 พยางค์ขึ้นไป})$$

เกณฑ์ในการพิจารณาความน่าอ่าน ใช้เกณฑ์ของ Hollabaugh (1989) ซึ่งกำหนดดัชนีที่มีค่าเท่ากับ 15 ขึ้นไปมีความน่าอ่านเหมาะสมสำหรับปริญญาตรี และมีค่า 20 ขึ้นไปมีความน่าอ่านเหมาะสมสำหรับบัณฑิตศึกษา

4.3 วิเคราะห์ความยากในการอ่าน โดยคำนวณดัชนีความยากในการอ่าน (reading difficulty index) จากข้อมูลในตำรา คือค่าเฉลี่ยของจำนวนคำที่ขีดเส้นใต้ โดยมีวิธีการวิเคราะห์ดัชนีความยากในการอ่าน ดังนี้

- 1) แบ่งเนื้อหาในตำราแต่ละเล่มเป็น 10 ส่วน ดังนั้นในแต่ละส่วนประกอบด้วยเนื้อหาของตำราคิดเป็นร้อยละ 10
- 2) สุ่มเนื้อหาแต่ละส่วนให้ได้ข้อความที่มีความยาวประมาณ 200 คำ จะได้ข้อความที่จะใช้ในการประเมินเล่มละ 10 ข้อความ เรียกแต่ละข้อความว่า อนุประโยค
- 3) นำข้อความทั้ง 10 ข้อความ มาขีดเส้นใต้คำที่เป็นคำยากแล้วนับจำนวนคำที่เป็นคำยาก
- 4) คำนวณจำนวนคำโดยเฉลี่ยต่ออนุประโยคและค่าเฉลี่ยจำนวนคำที่ขีดเส้นใต้ในแต่ละอนุประโยค

การแบ่งเนื้อหาของตำรานโยบายสาธารณะในด้านการวิเคราะห์ความยากในการอ่านนี้สรุปได้ดังตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 การแบ่งเนื้อหาในตำรานโยบายสาธารณะไทยที่ใช้ในการวิเคราะห์ความยากในการอ่าน

อนุประโยค	เล่มที่ 1		เล่มที่ 2		เล่มที่ 3		เล่มที่ 4	
	ช่วงหน้า	หน้า	ช่วงหน้า	หน้า	ช่วงหน้า	หน้า	ช่วงหน้า	หน้า
อนุประโยคที่ 1	1-25	13	1-36	18	1-29	15	1-48	24
อนุประโยคที่ 2	26-50	38	37-72	54	30-58	44	49-96	72
อนุประโยคที่ 3	51-75	63	73-108	91	59-87	73	97-144	120
อนุประโยคที่ 4	76-100	88	109-144	126	88-116	102	145-192	157
อนุประโยคที่ 5	101-125	109	145-180	156	117-145	131	193-240	216
อนุประโยคที่ 6	126-150	138	181-216	198	146-174	164	241-288	264
อนุประโยคที่ 7	151-175	163	217-252	234	175-203	189	289-336	313
อนุประโยคที่ 8	176-200	199	253-288	270	204-232	219	337-384	365
อนุประโยคที่ 9	201-225	222	289-324	326	233-261	247	385-432	408
อนุประโยคที่ 10	226-248	234	325-355	342	262-293	276	433-480	456
อนุประโยค	เล่มที่ 5		เล่มที่ 6		เล่มที่ 7		เล่มที่ 8	
	ช่วงหน้า	หน้า	ช่วงหน้า	หน้า	ช่วงหน้า	หน้า	ช่วงหน้า	หน้า
อนุประโยคที่ 1	1-20	10	1-11	6	1-41	20	1-32	16
อนุประโยคที่ 2	21-40	31	12-22	17	42-82	65	33-64	48
อนุประโยคที่ 3	41-60	50	23-33	28	83-123	100	65-96	70
อนุประโยคที่ 4	61-80	70	34-44	39	124-164	140	97-128	112
อนุประโยคที่ 5	81-100	90	45-55	50	165-205	180	129-160	144
อนุประโยคที่ 6	101-120	110	56-66	61	206-246	220	161-192	172
อนุประโยคที่ 7	121-140	130	67-77	72	247-287	260	193-224	208
อนุประโยคที่ 8	141-160	150	78-88	83	288-328	300	225-256	240
อนุประโยคที่ 9	161-180	176	89-99	94	329-369	340	257-288	287
อนุประโยคที่ 10	181-202	190	100-112	105	370-410	380	289-317	314

เกณฑ์ในการพิจารณาความยากในการอ่าน ใช้เกณฑ์เดียวกับความ
น่าอ่านของ Hollabaugh (1989) กำหนดดัชนีที่มีค่าเท่ากับ 15 ขึ้นไปมีความน่าอ่านเหมาะสม
สำหรับปริญญาตรี และมีค่า 20 ขึ้นไปมีความน่าอ่านเหมาะสมสำหรับบัณฑิตศึกษา

การพิจารณาคำยากนั้นพิจารณาจากลักษณะดังต่อไปนี้ (1) เป็นคำศัพท์
เฉพาะและใหม่สำหรับผู้เรียน (2) ไม่ค่านิ่งว่ามีที่พยางค์ อาจอยู่ในรูปของคำหรือข้อความ (3) ไม่
พิจารณารูปประโยคที่อยู่ข้างเคียง (4) ในข้อความที่ทำการวิเคราะห์ ถ้าพบคำศัพท์ที่ซ้ำกับที่ผ่าน
มาแล้วจะนับเป็นคำยากซ้ำอีก (5) ข้อความที่นำมาวิเคราะห์ควรเลือกที่เป็นข้อความบรรยาย
ต่อเนื่องกัน 100 คำ

สำหรับเกณฑ์การตัดคำและการตัดประโยคในการวิเคราะห์ความน่าอ่าน
และความยากในการอ่าน ผู้วิจัยในเกณฑ์ในการตรวจ ดังนี้

เกณฑ์ตรวจการตัดคำ

(1) คำ ในที่นี้นับรวม คำมูล คำประสม คำซ้ำ คำซ้อน อากาณาม
เป็น 1 คำ

(2) กรณีคำประสมและคำซ้อนมีเงื่อนไขว่าหน่วยที่ประกอบขึ้นเป็น
คำประสมหรือคำซ้อนนั้น เมื่อปรากฏลำพังไม่มีความหมายดังเช่นที่ปรากฏในหน่วยใหญ่ จึงจะถือเป็น
คำประสม แต่หากแยกไปแล้วความหมายยังคงเดิมจะถือเป็นวลี เช่น ข้อ, บังคับ เป็นวลี
ประกอบด้วย 2 คำ ข้อ กับ บังคับ ความหมายของ ข้อ และ บังคับ คงเดิม กระทรวง, กลาโหม เป็น
2 คำ คำว่า ต้องการ เป็น 1 คำ เนื่องจาก เมื่อแยกต้องกับการออกจากกันแล้ว ความหมายของ
ต้อง และ การ ไม่เหมือนกับปรากฏในคำว่า ต้องการ

(3) กรณีอากาณาม จะนับไปจนถึงสิ้นสุด ณ ตำแหน่งก่อนถึงกรรม
ของกริยานั้นเป็นของเขตของคำ เช่น

- การสร้างระเบียบนโยบาย นับให้ การสร้าง เป็น 1 คำ
- การตัดสินใจ นับให้ การตัดสินใจ เป็น 1 คำ
- การทำให้ นับให้ การทำให้ เป็น 1 คำ (แต่เมื่อ ทำให้ อยู่ใน
ประโยคทำหน้าที่เป็นกริยาไม่ได้นำด้วย การ จึงไม่ถือว่ามีหน่วยที่จะทำให้ ทำให้ เป็นคำหนึ่ง กรณี
เช่นนี้ ทำให้ จะนับเป็นกริยาสองคำ ถือเป็นกริยาเรียง)

ข้อสังเกต การ นำหน้าอนุพากย์ (clause) นับเป็นหนึ่งคำ เช่น
การที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติ

เกณฑ์ตรวจการตัดประโยค

(1) ประโยค มีความหมายรวมถึงทั้งประโยคเดียวและประโยคซับซ้อน

(2) ประโยคซับซ้อนประกอบด้วย อนุพากย์ จำนวนมากกว่าหนึ่งอนุพากย์เรียงต่อกัน เชื่อมด้วยคำเชื่อมทางวากยสัมพันธ์ (คำเชื่อมประโยค / คำเชื่อมอนุพากย์) เช่น และ แต่ หรือ ที่ ซึ่ง อัน ว่า

(3) ขอบเขตของประโยคจึงตัดที่ตำแหน่งซึ่งไม่ปรากฏคำเชื่อมในข้อ 2 นอกจากนี้บริเวณที่ปรากฏหน่วยซึ่งมีลักษณะเชื่อมโยง แต่เป็นการเชื่อมสิ่งใหญ่กว่าอนุพากย์ เรียกว่า หน่วยเชื่อมบริเฉต หรือ discourse connector นั้น ก็นับเป็นขอบเขตของประโยคซับซ้อนเช่นกัน

5) การตรวจสอบความถูกต้องของการตัดคำ/ประโยค

ภายหลังจากการนับจำนวนคำ การตัดคำและการตัดประโยค ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทยตรวจสอบก่อนนำมาคำนวณค่าความน่าอ่านและความยาก

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาสภาพและลักษณะการใช้ตำรานโยบายสาธารณะและศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ นิสิต/นักศึกษาเกี่ยวกับตำรานโยบายสาธารณะในปัจจุบัน

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเชิงสำรวจ

1.1 ประชากร

ประชากรของการวิจัย คือ อาจารย์ผู้สอนรายวิชานโยบายสาธารณะในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย จำนวน 17 คน นิสิต/นักศึกษา ระดับปริญญาตรีและโท ภาคปกติ และภาคพิเศษ ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย จำนวน 805 คน (แผนก/ฝ่ายทะเบียน สถาบันอุดมศึกษา, 2552)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

1) อาจารย์ผู้สอนรายวิชานโยบายสาธารณะในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ และมหาวิทยาลัยศรีปทุม สถาบันอุดมศึกษาสามสถาบันแรกเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่บุกเบิกการเรียนการสอนรัฐประศาสนศาสตร์ ส่วนอีกสามสถาบันหลังได้แก่ มหาวิทยาลัยนเรศวรเป็นสถาบันที่มีอาจารย์จบการศึกษาจากจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัยไปเป็นอาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์เป็นสถาบันที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ไปช่วยร่างหลักสูตร และมหาวิทยาลัยศรีปทุมมีอาจารย์จากมหาวิทยาลัย-ธรรมศาสตร์ไปเป็นผู้อำนวยการหลักสูตร ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาจำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับกลุ่มประชากร คือ 17 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling)

2) นิสิต/นักศึกษา ระดับปริญญาตรีและโท ภาคปกติ และภาคพิเศษ ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย 6 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย-ธรรมศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ และมหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยนิสิต/นักศึกษาต้องผ่านการศึกษารายวิชา นโยบายสาธารณะ ซึ่งได้มาจากการกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ของ Krejcie and Morgan (1970) ซึ่งระบุกลุ่มประชากรจำนวน 800 คน ต้องใช้กลุ่มตัวอย่าง 260 คน ในงานวิจัยนี้เพื่อป้องกันปัญหาอัตราการตอบกลับที่น้อยกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ผู้วิจัยจึงได้เพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างเป็น 300 คน โดยสุ่มตัวอย่างนิสิต/นักศึกษา ระดับปริญญาตรีและโท ภาคปกติ และภาคพิเศษ ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยแบบโควต้า (quota random sampling)

จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มอาจารย์ผู้สอนและกลุ่มนิสิต/นักศึกษา เสนอได้ดังตารางที่ 3.5

ตารางที่ 3.5 จำนวนกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ นิสิต/นักศึกษาที่ใช้ในการสำรวจ

สถาบัน	อาจารย์	จำนวนนิสิต/นักศึกษา	
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	4	ปริญญาตรี	30 คน
		ปริญญาโท	30 คน
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2	ปริญญาตรี	30 คน
		ปริญญาโท	30 คน
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	4	ปริญญาตรี	ไม่เปิดทำการสอน
		ปริญญาโท	30 คน
มหาวิทยาลัยนเรศวร	3	ปริญญาตรี	30 คน
		ปริญญาโท	30 คน
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์	3	ปริญญาตรี	30 คน
		ปริญญาโท	30 คน
มหาวิทยาลัยศรีปทุม	1	ปริญญาตรี	ไม่เปิดทำการสอน
		ปริญญาโท	30 คน
รวม	17	300 คน	

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการสังเคราะห์ลักษณะของตำรานโยบายสาธารณะไทย โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

- 2.1 ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 2.2 ตอนที่ 2 สภาพและลักษณะการใช้ตำรานโยบายสาธารณะไทย
- 2.3 ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับตำรานโยบายสาธารณะไทย

3. การสร้างเครื่องมือและศึกษาคุณภาพของเครื่องมือ

การสร้างแบบสอบถามฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลในการศึกษาสภาพและลักษณะการใช้ตำรานโยบายสาธารณะไทย และความคิดเห็นเกี่ยวกับตำรานโยบายสาธารณะไทยของอาจารย์ นิสิต/นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา โดยโครงสร้างหลักของเนื้อหา ประกอบด้วยสองส่วนหลัก คือ สภาพและลักษณะการใช้ตำรานโยบายสาธารณะไทย และความคิดเห็นเกี่ยวกับตำรานโยบายสาธารณะไทยของอาจารย์ นิสิต/นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา โดยรูปแบบและจำนวนของคำถามในแบบสอบถามแต่ละตอนนั้นมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยข้อคำถามที่มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) และคำถามปลายเปิด

ตอนที่ 2 สภาพและลักษณะการใช้ตำรานโยบายสาธารณะไทย แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ 1) เป็นข้อคำถามที่ให้อาจารย์ นิสิต/นักศึกษาได้ตรวจสอบระดับการปฏิบัติและระดับความสำเร็จในการใช้ตำรานโยบายสาธารณะไทย และลักษณะที่ 2 เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับสภาพและลักษณะการใช้ตำรานโยบายสาธารณะไทย

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับตำรานโยบายสาธารณะไทย โดยข้อคำถามที่ให้อาจารย์ นิสิต/นักศึกษาตอบเป็นการตรวจสอบความคิดเห็นเกี่ยวกับตำรานโยบายสาธารณะไทย

แบบสอบถามที่ให้อาจารย์ นิสิต/นักศึกษาได้ตรวจสอบระดับการปฏิบัติและระดับความสำเร็จนั้นมีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ โดยมีรายละเอียดดังนี้

4 หมายถึง มีการปฏิบัติหรือมีพฤติกรรมเกิดขึ้นเป็นประจำ คือ คิดเป็น 76-100 % ใน 1 ภาคเรียน หรือ หมายถึง ระดับของความสำเร็จในการปฏิบัติอยู่ในระดับ ดีมาก

3 หมายถึง มีการปฏิบัติหรือมีพฤติกรรมเกิดขึ้น บ่อย ๆ คือ คิดเป็น 51-75 % ใน 1 ภาคเรียน หรือ หมายถึง ระดับของความสำเร็จในการปฏิบัติอยู่ในระดับ ดี

2 หมายถึง มีการปฏิบัติหรือมีพฤติกรรมเกิดขึ้น ค่อนข้างบ่อย คือ คิดเป็น 26-50 % ใน 1 ภาคเรียน หมายถึง ระดับของความสำเร็จในการปฏิบัติอยู่ในระดับ ปานกลาง

1 หมายถึง มีการปฏิบัติหรือมีพฤติกรรมเกิดขึ้น บางครั้ง คือ คิดเป็น 1-25 % ใน 1 ภาคเรียน หรือ หมายถึง ระดับของความสำเร็จในการปฏิบัติอยู่ในระดับ น้อย

0 หมายถึง ไม่ได้ปฏิบัติหรือไม่มีพฤติกรรมเกิดขึ้นใน 1 ภาคเรียน หรือ หมายถึง ไม่ปรากฏความสำเร็จในการปฏิบัติ

แบบสอบถามที่ให้อาจารย์ นิสิต/นักศึกษาได้ตรวจสอบระดับความคิดเห็นนั้น มีลักษณะเป็นแบบ มาตราประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ โดยมีรายละเอียดดังนี้

4 หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความหรือประเด็นข้อคำถามในระดับมากที่สุด

3 หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความหรือประเด็นข้อคำถามในระดับมาก

2 หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความหรือประเด็นข้อคำถามในระดับน้อย

1 หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความหรือประเด็นข้อคำถามในระดับน้อยที่สุด

0 หมายถึง ไม่เห็นด้วยกับข้อความหรือประเด็นข้อคำถาม

4. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไข และให้คำแนะนำเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม โดยการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (content validity) ซึ่งผู้วิจัยได้นำเครื่องมือคือแบบสอบถามสภาพและลักษณะการใช้ตำรานโยบายสาธารณะไทยและความคิดเห็นเกี่ยวกับตำรานโยบายสาธารณะไทยพร้อมทั้งนิยามเชิงปฏิบัติการให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ได้ตรวจสอบแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยตรวจสอบ 2 ด้าน คือ การวัดได้ตามนิยามเชิงปฏิบัติการ และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ ซึ่งการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของแบบวัดนี้ใช้ดัชนี IOC (item objective congruence) โดยมีเงื่อนไขให้ผู้เชี่ยวชาญตัดสินอย่างเป็นระบบ ซึ่งมีลักษณะการให้คะแนน คือ

1 หมายถึง ข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการที่ต้องการวัด

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการที่ต้องการวัด

-1 หมายถึง ข้อคำถามไม่สอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการที่ต้องการวัด

โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินความตรงตามเนื้อหา คือ ค่าดัชนี IOC ต้องมากกว่า 0.5 ($IOC \geq 0.50$) จึงจะถือว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับโครงสร้างและนิยามที่ต้องการวัด (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2548) ผู้วิจัยได้นำผลการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน มาคำนวณค่า IOC เป็นรายข้อ และคัดเลือกข้อคำถามของแบบวัดที่มีค่า IOC ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ พบว่า ผลการพิจารณาข้อคำถามของแบบสอบถามมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60-1.00

หนึ่งข้อคำถามของแบบสอบถามสภาพและลักษณะการใช้ตำรานโยบายสาธารณะไทยและความคิดเห็นเกี่ยวกับตำรานโยบายสาธารณะไทยทุกข้อมีค่า IOC ≥ 0.50 ผู้วิจัยจึงคัดเลือกข้อคำถามไว้ทั้งหมด นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามรายชื่อทั้งทางด้านภาษาและความเหมาะสม

เมื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (content validity) แล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับอาจารย์ นิสิต/นักศึกษาที่มีลักษณะเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างจริงทุกประการ จำนวน 30 คน เพื่อทำการตรวจสอบความเที่ยง (reliability) ด้วยวิธีการประมาณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (cronbach's alpha coefficient) โดยแบบสอบถามสภาพและลักษณะการใช้ตำรานโยบายสาธารณะไทยและความคิดเห็นเกี่ยวกับตำรานโยบายสาธารณะไทยนั้น ฉบับนิสิต/นักศึกษา ด้านระดับการปฏิบัติมีค่าความเที่ยง .87 ด้านระดับความสำเร็จมีค่าความเที่ยง .89 ด้านระดับความคิดเห็นมีค่าความเที่ยง .95 ส่วนฉบับอาจารย์ด้านระดับการปฏิบัติมีค่าความเที่ยง .80 ด้านระดับความสำเร็จมีค่าความเที่ยง .87 ด้านระดับความคิดเห็นมีค่าความเที่ยง .94 ซึ่งถือว่ามีความเที่ยงอยู่ในระดับสูง

5. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและการส่งไปรษณีย์ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุมถึงผู้บริหารสถาบันการศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อชี้แจงรายละเอียดของการเก็บข้อมูลและนัดวันรับแบบสอบถามคืน

5.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุมถึงผู้บริหารสถาบันการศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยส่งไปรษณีย์ไปยังสถาบันการศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พร้อมทั้งชี้แจงรายละเอียดของการเก็บรวบรวมข้อมูลและระบุวันรับแบบสอบถามคืน

5.3 ติดต่อรับแบบสอบถามคืนจากสถาบันการศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และรับแบบสอบถามจากทางไปรษณีย์ เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่ออธิบายการศึกษาสภาพและลักษณะการใช้ตำรานโยบายสาธารณะไทย และความคิดเห็นเกี่ยวกับตำรานโยบายสาธารณะไทยของอาจารย์ นิสิต/นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา โดยมีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

6.1 การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ในส่วนของแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาะดับการปฏิบัติและระดับความสำเร็จของสภาพและลักษณะการใช้ตำรา นโยบายสาธารณะไทยนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดการแปลผลระดับการปฏิบัติและระดับความสำเร็จของการใช้ตำรา นโยบายสาธารณะตามประเด็นต่าง ๆ โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.00

หมายถึง ระดับการปฏิบัติและระดับความสำเร็จอยู่ในระดับสูงที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.01 - 3.50

หมายถึง ระดับการปฏิบัติและระดับความสำเร็จอยู่ในระดับสูง

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.00

หมายถึง ระดับการปฏิบัติและระดับความสำเร็จอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50

หมายถึง ระดับการปฏิบัติและระดับความสำเร็จอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 0.00 – 1.50

หมายถึง ระดับการปฏิบัติและระดับความสำเร็จอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ในส่วนของแบบสอบถามตอนที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาะดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ตำรา นโยบายสาธารณะไทยนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดการแปลผลระดับความคิดเห็นโดยมีเกณฑ์การ ประเมิน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.00 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.01 - 3.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.00 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 0.00 – 1.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

6.2 การวิเคราะห์ค่าที (t-test) โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์ค่าทีเพื่อเปรียบเทียบความ แตกต่างระหว่างระดับการปฏิบัติและระดับความสำเร็จของสภาพและลักษณะการใช้ตำรา นโยบายสาธารณะไทยตามประเด็นที่กำหนด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ตำราเรียนนโยบายสาธารณะนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์ตำราเรียนนโยบายสาธารณะในด้านคุณลักษณะทั่วไป ความน่าอ่านและความยากในการอ่าน 2) ศึกษาสภาพและลักษณะการใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะของอาจารย์ นิสิต/นักศึกษาในปัจจุบัน และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ นิสิต/นักศึกษาเกี่ยวกับตำราเรียนนโยบายสาธารณะในปัจจุบัน วิธีดำเนินการวิจัยของงานวิจัยนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์ตำรา (textbook analysis) และ การวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) โดยเริ่มด้วยการวิเคราะห์ตำรา ได้แก่ ตำราเรียนนโยบายสาธารณะไทย จากนั้นเป็นการสำรวจสภาพและลักษณะการใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะของอาจารย์ นิสิต/นักศึกษาในปัจจุบัน และสำรวจความคิดเห็นของอาจารย์ นิสิต/นักศึกษาเกี่ยวกับตำราเรียนนโยบายสาธารณะไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 6 ตอน ได้แก่ 1) ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับตำราเรียนนโยบายสาธารณะที่ใช้ในการวิเคราะห์ 3) ผลการวิเคราะห์ความน่าอ่านของตำราเรียนนโยบายสาธารณะไทย 4) ผลการวิเคราะห์ความยากของตำราเรียนนโยบายสาธารณะไทย 5) ผลการวิเคราะห์สภาพการใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะของอาจารย์ นิสิต/นักศึกษาในปัจจุบัน 6) ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์ นิสิต/นักศึกษาเกี่ยวกับตำราเรียนนโยบายสาธารณะในปัจจุบัน โดยในแต่ละตอนมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามในการวิจัยนี้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มอาจารย์และนิสิต/นักศึกษา กลุ่มอาจารย์ประกอบด้วยอาจารย์จำนวน 14 คน กลุ่มนิสิต/นักศึกษาจำนวน 300 คน โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของอาจารย์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า อาจารย์จำนวน 14 คนเป็นชายและหญิงอย่างละครึ่ง (ร้อยละ 50.00) โดยอาจารย์ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาเอก (ร้อยละ 71.43) มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์ (ร้อยละ 64.29 28.57 และ 7.14 ตามลำดับ) อาจารย์ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การสอนกระจายกัน โดยช่วงที่มีความถี่สูงสุดอยู่ในช่วงระหว่าง 11-15 ปี (ร้อยละ 28.60) ระดับชั้น

ที่สอนส่วนใหญ่เป็นระดับชั้นปริญญาตรีและปริญญาตรีถึงปริญญาเอก (ร้อยละ 28.60) โดยรายละเอียดเสนอดังตารางที่ 4.1 และ 4.2)

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลพื้นฐานของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภูมิลำเนา

ระดับการศึกษา	เพศ		ตำแหน่งทางวิชาการ			รวม
			รศ.	ผศ.	อาจารย์/อื่นๆ	
ปริญญาโท n = 4 (ร้อยละ 28.57)	ชาย	ความถี่	0	0	1	1
		ร้อยละ	0.00	0.00	100.00	100.00
	หญิง	ความถี่	1	0	2	3
		ร้อยละ	33.33	0.00	66.67	75.00
	รวม	ความถี่	1	0	3	4
		ร้อยละ	25.00	0.00	75.00	100.00
ปริญญาเอก n = 10 (ร้อยละ 71.43)	ชาย	ความถี่	0.00	1	5	6
		ร้อยละ	0.00	16.67	83.33	100.00
	หญิง	ความถี่	0.00	3	1	4
		ร้อยละ	0.00	75.00	25.00	100.00
	รวม	ความถี่	0.00	4	6	10
		ร้อยละ	0.00	40.00	60.00	100.00
รวม	ความถี่		1	4	9	14
	ร้อยละ		7.14	28.57	64.29	100.00

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลพื้นฐานของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามคุณวุฒิและการทำงาน

ระดับการศึกษา	เพศ		ประสบการณ์การสอน					รวม	ระดับชั้นที่สอน					รวม
			<5	5-10	11-15	16-20	>20		ตรี	โท	ด/ท	ท/อ	ด-อ	
ปริญญาโท n = 4 (ร้อยละ 28.57)	ชาย	ความถี่	0	0	0	1	0	1	1	0	0	0	0	1
		ร้อยละ	0.00	0.00	0.00	100	0.00	100	100	0.00	0.00	0.00	0.00	100
	หญิง	ความถี่	0	2	0	0	1	3	1	0	2	0	0	3
		ร้อยละ	0.00	66.7	0.00	0.00	33.3	100	33.3	0.00	66.7	0.00	0.00	100
	รวม	ความถี่	0	2	0	1	1	4	2	0	2	0	0	4
		ร้อยละ	0.00	50.0	0.00	25.0	25.0	100	50.0	0.00	50.0	0.00	0.00	100
ปริญญาเอก n = 10 (ร้อยละ 71.43)	ชาย	ความถี่	2	1	2	1	0	6	1	1	0	1	3	6
		ร้อยละ	33.3	16.7	33.3	16.7	0.00	100	16.7	16.7	0.00	16.7	50	100
	หญิง	ความถี่	1	0	2	0	1	4	1	0	1	1	1	4
		ร้อยละ	25.0	0.00	50.0	0.00	25.0	100	25.0	0.00	25.0	25.0	25.0	100
	รวม	ความถี่	3	1	4	1	1	10	2	1	1	2	4	10
		ร้อยละ	30.0	10.0	40.0	10.0	10.0	100	20.0	10.0	10.0	20.0	40.0	100
รวม	ความถี่		3	3	4	2	2	14	4	1	3	2	4	14
	ร้อยละ		21.4	21.4	28.6	14.3	14.3	100	28.6	7.1	21.4	14.3	28.6	100

2. ข้อมูลพื้นฐานของนิสิต/นักศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนิสิต/นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า นิสิต/นักศึกษาจำนวน 300 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย (ร้อยละ 64.67 และ 35.33 ตามลำดับ) โดยนิสิต/นักศึกษาส่วนใหญ่กำลังศึกษาระดับปริญญาโทมากกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 60.00 และร้อยละ 40.00 ตามลำดับ) นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ทั้งในระดับปริญญาตรีและปริญญาโทมีระดับผลการเรียนเฉลี่ย 3.00-3.49 (ร้อยละ 60.34) โดยรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลพื้นฐานของนิสิต/นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม

ระดับการศึกษา	เพศ		ผลการเรียนเฉลี่ย					รวม
			ต่ำกว่า 2.00	2.00-2.49	2.50-2.99	3.00-3.49	3.50 ขึ้นไป	
ปริญญาตรี n = 120 (ร้อยละ 40)	ชาย	ความถี่	3	9	8	10	1	31
		ร้อยละ	9.70	29.00	25.80	32.30	3.20	100.00
	หญิง	ความถี่	1	14	24	44	6	89
		ร้อยละ	1.10	15.70	27.00	49.40	6.70	100.00
	รวม	ความถี่	4	23	32	54	7	120
		ร้อยละ	3.30	19.20	26.70	45.00	5.80	100.00
ปริญญาโท n = 180 (ร้อยละ 60)	ชาย	ความถี่	0	0	5	59	11	75
		ร้อยละ	0.00	0.00	6.70	78.70	14.70	100.00
	หญิง	ความถี่	0	1	3	68	33	105
		ร้อยละ	0.00	1.00	2.90	64.80	31.40	100.00
	รวม	ความถี่	0	1	8	127	44	180
		ร้อยละ	0.00	0.60	4.40	70.60	24.40	100.00
รวม	ความถี่		4	24	40	181	51	300
	ร้อยละ		1.33	8.00	13.33	60.34	17.00	100.00

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับตำรานโยบายสาธารณะไทยที่ใช้ในการวิเคราะห์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับตำรานโยบายสาธารณะไทยที่ใช้ในการวิเคราะห์จำนวน 8 เล่ม ได้แก่

1. การกำหนดนโยบายสาธารณะ: กระบวนทัศน์ แนวทาง ตัวแบบ กรอบ และเทคนิคของ ปิยะพงษ์ นุชบงก์ (2552)
2. นโยบายสาธารณะไทย:กำเนิด พัฒนาการและสถานการณ์ของศาสตร์ ของ ศุภชัย ยาวะประภาและปิยากร หวังมหาพร (2552)
3. การนํานโยบายไปปฏิบัติ ของ เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ (2551)

4. นโยบายสาธารณะ ของ เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ (2550)

5. นโยบายสาธารณะเบื้องต้น ของ สุรสิทธิ์ วชิรขจร (2549)

6. หลักนโยบายสาธารณะยุคใหม่ ของ แก้วคำ ไกรสรพงษ์ (2548)

7. การวิเคราะห์นโยบาย ของจุฬพล หินพานิช (2547) 8) นโยบายสาธารณะ แนวความคิด กระบวนการและการวิเคราะห์ ของ มยุรี อนุমানราชชน (2547)

ลักษณะของตำราจำนวน 8 เล่มที่ใช้ในการวิเคราะห์ส่วนใหญ่ใช้วิธีการเย็บเล่มโดยการ ไส่สันกาว ใช้กระดาษปอนด์ในการจัดพิมพ์และใช้ขนาดอักษร 16 พอยท์

จากการวิเคราะห์ลักษณะภายในของตำราที่ใช้ในการวิเคราะห์ พบว่า ตำราทุกเล่มมีปก ใน คำน่า สารบัญ บทนำเข้าสู่เนื้อหา การอ้างอิงภายในเนื้อหา ภาพ/แผนภาพประกอบเนื้อหา หัวข้ออภิปราย/แสดงความคิดเห็น บรรณานุกรม/รายการอ้างอิง (ทุกรายการมีความถี่คิดเป็นร้อยละ 100.00) ตำราส่วนใหญ่มีสารบัญภาพ คำโครงเนื้อหาประจำบท ตารางประกอบเนื้อหา (ร้อยละ 62.50 75.00 และ 87.50 ตามลำดับ) คุณลักษณะที่ไม่มีในตำราทั้ง 8 เล่ม ได้แก่ คำแนะนำ การใช้หนังสือและอภิธานศัพท์ ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ลักษณะภายในของตำรานโยบายสาธารณะไทย

รายการตรวจสอบ		มี	ไม่มี	รายการตรวจสอบ		มี	ไม่มี
1. ปกใน	ความถี่	8	0	11. ภาพ/แผนภาพประกอบเนื้อหา	ความถี่	8	0
	ร้อยละ	100.00	0.00		ร้อยละ	100.00	0.00
2. คำนิยม	ความถี่	3	5	12. ตารางประกอบเนื้อหา	ความถี่	7	1
	ร้อยละ	37.50	62.50		ร้อยละ	87.50	12.50
3. คำน่า	ความถี่	8	0	13. กิจกรรมระหว่างบท/ท้ายบท	ความถี่	1	7
	ร้อยละ	100.00	0.00		ร้อยละ	12.50	87.50
4. คำแนะนำการใช้หนังสือ	ความถี่	0	8	14. หัวข้ออภิปราย/แสดงความคิดเห็น	ความถี่	8	0
	ร้อยละ	0.00	100.00		ร้อยละ	100.00	0.00
5. สารบัญ	ความถี่	8	0	15. สรุปท้ายบท	ความถี่	4	4
	ร้อยละ	100.00	0.00		ร้อยละ	50.00	50.00
6. สารบัญตาราง	ความถี่	4	4	16. บรรณานุกรม/รายการอ้างอิง	ความถี่	8	0
	ร้อยละ	50.00	50.00		ร้อยละ	100.00	0.00
7. สารบัญภาพ/แผนภาพ	ความถี่	5	3	17. ภาคผนวก	ความถี่	3	5
	ร้อยละ	62.50	37.50		ร้อยละ	37.50	62.50
8. คำโครงเนื้อหาประจำบท	ความถี่	6	2	18. อภิธานศัพท์	ความถี่	0	8
	ร้อยละ	75.00	25.00		ร้อยละ	0.00	100.00

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

รายการตรวจสอบ		มี	ไม่มี	รายการตรวจสอบ		มี	ไม่มี
9. บทนำเข้าสู่เนื้อหา	ความถี่	8	0	19. บรรณานี้	ความถี่	1	7
	ร้อยละ	100.00	0.00		ร้อยละ	12.50	87.50
10. การอ้างอิงภายในเนื้อหา	ความถี่	8	0	20. ประวัติผู้เขียน	ความถี่	3	5
	ร้อยละ	100.00	0.00		ร้อยละ	37.50	62.50

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความน่าอ่านของตำราเรียนไทย

จากการวิเคราะห์ผลความน่าอ่านของตำราเรียนไทยจากตำราที่ผู้วิจัยได้เลือกมา 8 เล่ม พบว่า ในภาพรวมดัชนีความน่าอ่านมีค่าเท่ากับ 24.52 แสดงว่าภาพรวมของตำรามีความเหมาะสมสำหรับระดับบัณฑิตศึกษาขึ้นไป โดยตำราที่มีดัชนีความน่าอ่านสูงสุดคือ ตำราเล่มที่ 2 มีค่าดัชนีเท่ากับ 42 ซึ่งมีความหมายว่า ตำรามีจำนวนประโยคน้อยและมีค่าที่มีจำนวน 3 พยางค์ขึ้นไปจำนวนมาก เหมาะสมกับระดับบัณฑิตศึกษา ส่วนตำราเล่มที่มีค่าดัชนีน้อยสุด ได้แก่ ตำราเล่มที่ 8 โดยมีค่าดัชนีเท่ากับ 18 ซึ่งมีความหมายว่าตำรามีประโยคมากไม่ซับซ้อน มีค่าที่มีจำนวน 3 พยางค์ขึ้นไปไม่มาก เหมาะสมกับระดับปริญญาตรี

หากพิจารณาดำรารายเล่ม พบว่า ดัชนีความน่าอ่านของตำราทั้ง 8 เล่ม มีเพียง 2 เล่ม ที่มีดัชนีความน่าอ่านเหมาะสมสำหรับระดับปริญญาตรี ได้แก่ ตำราเล่มที่ 1 และตำราเล่มที่ 8 โดยมีดัชนีความน่าอ่านเท่ากับ 19 และ 18 ตามลำดับ โดยที่ตำราอีก 6 เล่ม มีค่าดัชนีความน่าอ่านตั้งแต่ 20-42 ซึ่งเหมาะสำหรับระดับบัณฑิตศึกษา

เมื่อพิจารณาดัชนีความน่าอ่านภายในเล่ม พบว่า ส่วนใหญ่ตำราแต่ละเล่มนั้นมีดัชนีความน่าอ่านในแต่ละบทที่ค่อนข้างแตกต่างกัน เช่น ตำราเล่มที่ 2 มีดัชนีความน่าอ่านในแต่ละบทเป็น 30 52 และ 45 เป็นต้น ส่วนตำราที่มีดัชนีความน่าอ่านในแต่ละบทที่ไม่แตกต่างกันมากได้แก่ ตำราเล่มที่ 5 มีดัชนีความน่าอ่านในแต่ละบทเป็น 17 21 และ 22 ตามลำดับ และตำราเล่มที่ 7 มีดัชนีความน่าอ่านในแต่ละบทเป็น 26 21 และ 23 ตามลำดับ โดยผลการวิเคราะห์ความน่าอ่านของตำราเรียนไทยเสนอดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ความน่าอ่านของตำรานโยบายสาธารณะไทย

เล่มที่	บทที่	จำนวน คำ	จำนวน ประโยค	สัดส่วนคำต่อ ประโยค	คำ 3 พยางค์ขึ้นไป	สัดส่วนคำต่อ ประโยคและจำนวน คำ 3 พยางค์	ดัชนีความน่า อ่าน*
1	2	100	4	25	14	39	16
	4	100	5	20	20	40	16
	6	100	2	50	14	64	26
ค่าเฉลี่ยดัชนีความน่าอ่าน เล่มที่ 1							19
2	1	100	2	50	25	75	30
	6	100	1	100	31	131	52
	7	100	1	100	13	113	45
ค่าเฉลี่ยดัชนีความน่าอ่าน เล่มที่ 2							42
3	2	100	2	50	21	71	28
	6	100	3	33	21	54	22
	10	100	4	25	14	39	16
ค่าเฉลี่ยดัชนีความน่าอ่าน เล่มที่ 3							22
4	2	100	5	20	12	32	13
	9	100	2	50	23	73	29
	17	100	3	33	9	42	17
ค่าเฉลี่ยดัชนีความน่าอ่าน เล่มที่ 4							20
5	2	100	4	25	18	43	17
	4	100	3	33	20	53	21
	6	100	3	33	21	54	22
ค่าเฉลี่ยดัชนีความน่าอ่าน เล่มที่ 5							20
6	1	100	3	33	19	52	21
	3	100	3	33	27	60	24
	5	100	1	100	23	123	49
ค่าเฉลี่ยดัชนีความน่าอ่าน เล่มที่ 6							31
7	4	100	2	50	16	66	26
	8	100	4	25	28	53	21
	11	100	3	33	23	56	23
ค่าเฉลี่ยดัชนีความน่าอ่าน เล่มที่ 7							23
8	1	100	3	33	21	54	22
	7	100	4	25	22	47	19
	9	100	6	17	17	34	13
ค่าเฉลี่ยดัชนีความน่าอ่าน เล่มที่ 8							18
ค่าเฉลี่ยรวม				41.60	19.67	61.26	24.52

หมายเหตุ ดัชนีความน่าอ่าน = 0.4 คูณด้วยสัดส่วนคำต่อประโยคและจำนวนคำ 3 พยางค์

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความยากของตำราเรียนนโยบายสาธารณะไทย

จากการวิเคราะห์ความยากของตำราเรียนนโยบายสาธารณะไทย พบว่า ภาพรวมตำราทั้ง 8 เล่มมีดัชนีความยากในการอ่านในระดับน้อย อยู่ในช่วง 9-13.10 ซึ่งหมายความว่าตำราทั้ง 8 เล่มนั้นอ่านไม่ยาก โดยตำราเล่มที่ 4 มีค่าดัชนีความยากสูงสุด รองลงมาคือตำราเล่มที่ 6 (ดัชนีเท่ากับ 13.10 และ 12.30 ตามลำดับ) ส่วนตำราเล่มที่มีความยากน้อยที่สุดคือตำราเล่มที่ 5 โดยมีค่าดัชนีเท่ากับ 9

หากพิจารณาค่าความยากของตำราภายในแต่ละเล่ม พบว่า แต่ละอนุประโยคของตำราแต่ละเล่มนั้นมีค่าความยากที่แตกต่างกัน บางบทมีความยากมาก บางบทมีความยากน้อย ไม่สม่ำเสมอ เช่น ตำราเล่มที่ 2 ที่มีความยากในแต่ละอนุประโยคแตกต่างกันมาก ได้แก่ 7 11 2 8 12 0 20 12 10 17 ซึ่งความแตกต่างที่ห่างที่สุดคืออนุประโยคที่ 6 กับ อนุประโยคที่ 7

ตารางที่ 4.6 การวิเคราะห์ดัชนีความยากในการอ่าน

ตำราเล่มที่	จำนวนคำที่ขีดเส้นใต้										รวม	เฉลี่ย (ความยากในการอ่าน)
	อนุประโยคที่ 1	อนุประโยคที่ 2	อนุประโยคที่ 3	อนุประโยคที่ 4	อนุประโยคที่ 5	อนุประโยคที่ 6	อนุประโยคที่ 7	อนุประโยคที่ 8	อนุประโยคที่ 9	อนุประโยคที่ 10		
เล่ม 1	17	21	9	10	6	19	8	7	7	11	115	11.50
เล่ม 2	8	11	2	8	12	0	20	12	10	18	101	10.10
เล่ม 3	14	22	3	8	12	14	7	16	10	12	118	11.80
เล่ม 4	5	22	12	12	9	7	11	10	19	24	131	13.10
เล่ม 5	6	16	7	6	9	14	6	13	11	2	90	9.00
เล่ม 6	5	8	19	18	17	7	16	10	13	10	123	12.30
เล่ม 7	21	19	9	14	2	8	11	10	1	13	108	10.80
เล่ม 8	12	26	8	5	11	10	13	19	1	0	105	10.50
ค่าเฉลี่ยรวม												11.14

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์สภาพการใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะของอาจารย์และนิสิต/นักศึกษาในปัจจุบัน

1. ระดับการปฏิบัติและระดับความสำเร็จในการใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะของอาจารย์

จากการวิเคราะห์ระดับการปฏิบัติในการใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะในภาพรวมของอาจารย์ พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีระดับการปฏิบัติในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของข้อ

คำถามทั้งหมดเท่ากับ 2.83 รายการที่มีการปฏิบัติมากที่สุดคือ การใช้ตำรานโยบายสาธารณะในการจัดการเรียนการสอน การใช้ตำรานโยบายสาธารณะเชื่อมโยงกับสภาพเหตุการณ์จริงในปัจจุบัน การปรับหรือเพิ่มเติมเนื้อหาจากตำรานโยบายสาธารณะที่ใช้ก่อนนำไปสอนจริง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 3.36 และ 3.36 ตามลำดับ ส่วนระดับการปฏิบัติที่มีน้อยที่สุด คือ การให้นิสิต/นักศึกษาอ่านและวิจารณ์ (book review) ตำรานโยบายสาธารณะ การใช้กิจกรรมเสนอแนะในตำรานโยบายสาธารณะประกอบในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน และการใช้ตำรานโยบายสาธารณะสอนนิสิต/นักศึกษาของท่านเรียงตามลำดับเนื้อหาในสารบัญ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.86 2.07 และ 2.14 ตามลำดับ

ในส่วนของการวิเคราะห์ระดับความสำเร็จในการใช้ตำรานโยบายสาธารณะในภาพรวมของอาจารย์ พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีความสำเร็จในระดับปานกลางแต่น้อยกว่าในระดับการปฏิบัติโดยมีค่าเฉลี่ยของข้อคำถามทั้งหมดเท่ากับ 2.72 รายการที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดคือ การใช้ตำรานโยบายสาธารณะเชื่อมโยงกับสภาพเหตุการณ์จริงในปัจจุบัน การปรับหรือเพิ่มเติมเนื้อหาจากตำรานโยบายสาธารณะที่ใช้ก่อนนำไปสอนจริง การใช้ตำรานโยบายสาธารณะประกอบการจัดการเรียนการสอน การใช้ตำรานโยบายสาธารณะสอนนิสิต/นักศึกษาของท่านโดยสามารถเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาในบทต่าง ๆ ในตำราได้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 3.14 3.07 และ 3.07 ตามลำดับ ส่วนระดับความสำเร็จที่มีน้อยที่สุด คือ การให้นิสิต/นักศึกษาอ่านและวิจารณ์ (book review) ตำรานโยบายสาธารณะ การใช้กิจกรรมเสนอแนะในตำรานโยบายสาธารณะประกอบในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน การแนะนำตำรานโยบายสาธารณะเล่มอื่น ๆ (ที่ไม่ใช่เล่มหลัก) แก่นิสิต/นักศึกษาเพื่อการศึกษาเพิ่มเติม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.86 2.29 และ 2.50 ตามลำดับ

หากพิจารณาความแตกต่างระหว่างระดับการปฏิบัติและระดับความสำเร็จ พบว่า ในแต่ละรายการมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีเพียงสองรายการเท่านั้นที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การแนะนำตำรานโยบายสาธารณะเล่มอื่น ๆ (ที่ไม่ใช่เล่มหลัก) แก่นิสิต/นักศึกษาเพื่อการศึกษาเพิ่มเติม การใช้ตำรานโยบายสาธารณะประกอบการจัดการเรียนการสอน โดยมีค่า t เท่ากับ 3.67 และ 2.88 ตามลำดับ โดยผลการวิเคราะห์ระดับการปฏิบัติ ระดับความสำเร็จ และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเสนอดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ระดับการปฏิบัติและระดับความสำเร็จในการใช้ตำราของอาจารย์

ข้อคำถาม		ระดับการปฏิบัติ					M	SD	แปลผล	ระดับความสำเร็จ					M	SD	แปลผล	t
		0	1	2	3	4				0	1	2	3	4				
1. การใช้ตำรานโยบายสาธารณะประกอบการจัดการเรียนการสอน	ความถี่	1	0	0	2	11	3.57	1.09	มากที่สุด	1	0	1	7	5	3.07	1.07	มาก	2.88*
	ร้อยละ	7.1	0.0	0.0	14.3	78.6				7.1	0.0	7.1	50.0	35.7				
2. การใช้ตำรานโยบายสาธารณะเชื่อมโยงกับสภาพเหตุการณ์จริงในปัจจุบัน	ความถี่	1	0	1	3	9	3.36	1.15	มากที่สุด	1	0	1	6	6	3.14	1.10	มาก	1.88
	ร้อยละ	7.1	0.0	7.1	21.4	64.3				7.1	0.0	7.1	42.9	42.9				
3. การใช้กิจกรรมเสนอแนะในตำรานโยบายสาธารณะประกอบในการเรียนการสอนในชั้นเรียน	ความถี่	3	1	4	4	2	2.07	1.39	ปานกลาง	2	1	4	5	2	2.29	1.26	ปานกลาง	0.90
	ร้อยละ	21.4	7.1	28.6	28.6	14.3				14.3	7.1	28.6	35.7	14.3				
4. การปรับหรือเพิ่มเติมเนื้อหาจากตำรานโยบายสาธารณะที่ใช้ก่อนนำไปสอนจริง	ความถี่	0	0	2	5	7	3.36	0.75	มากที่สุด	0	0	2	8	4	3.14	0.66	มาก	1.88
	ร้อยละ	0.0	0.0	14.3	35.7	50.0				0	0.0	14.3	57.1	28.6				
5. การแนะนำการใช้ตำรานโยบายสาธารณะแต่ละเล่มให้กับนิสิต/นักศึกษาของท่าน	ความถี่	1	0	1	6	6	3.14	1.10	มาก	0	1	5	4	4	2.79	0.98	มาก	1.44
	ร้อยละ	7.1	0.0	7.1	42.9	42.9				0	7.1	35.7	28.6	28.6				
6. การให้นิสิต/นักศึกษาค้นและวิจารณ์ (book review) ตำรานโยบายสาธารณะ	ความถี่	2	4	3	4	1	1.86	1.23	ปานกลาง	1	4	6	2	1	1.86	1.03	ปานกลาง	0.00
	ร้อยละ	14.3	28.6	21.4	28.6	7.1				7.1	28.6	42.9	14.3	7.1				
7. การแนะนำตำรานโยบายสาธารณะเล่มอื่นๆ (ที่ไม่ใช่เล่มหลัก) แก่นิสิต/นักศึกษาเพื่อการศึกษเพิ่มเติม	ความถี่	0	0	1	8	5	3.29	0.61	มากที่สุด	0	1	8	2	3	2.50	0.94	มาก	3.67**
	ร้อยละ	0.0	0.0	7.1	57.1	35.7				0	7.1	57.1	14.3	21.4				
8. การใช้ตำรานโยบายสาธารณะสอนนิสิต/นักศึกษาของท่านเรียงตามลำดับเนื้อหาในสารบัญ	ความถี่	1	4	2	6	1	2.14	1.17	ปานกลาง	0	1	5	5	3	2.71	0.91	มาก	1.85
	ร้อยละ	7.1	28.6	14.3	42.9	7.1				0	7.1	35.7	35.7	21.4				
9. การอธิบายเนื้อหาเชิงเปรียบเทียบเนื้อหาสาระของตำรานโยบายสาธารณะแต่ละเล่มให้นิสิต/นักศึกษาของท่าน	ความถี่	0	3	3	6	2	2.50	1.02	มาก	0	1	6	4	3	2.64	0.93	มาก	1.00
	ร้อยละ	0.0	21.4	21.4	42.9	14.3				0	7.1	42.9	28.6	21.4				
10. การใช้ตำรานโยบายสาธารณะสอนนิสิต/โดยสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาในบทต่างๆ ในตำราได้	ความถี่	1	0	1	8	4	3.00	1.04	มาก	0	0	3	7	4	3.07	0.73	มาก	0.43
	ร้อยละ	7.1	0.0	7.1	57.1	28.6				0	0.0	21.5	50.0	28.6				
ค่าเฉลี่ยรวม							2.83	1.01	ปานกลาง						2.72	0.96	ปานกลาง	

หมายเหตุ 1) n = 14 2) * = p-value < .05, ** = p-value < .01

2. สภาพการใช้ตำรานโยบายสาธารณะของนิสิตนักศึกษา

2.1 การใช้ตำรานโยบายสาธารณะของนิสิต/นักศึกษา พบว่า นิสิต/นักศึกษาใช้ตำรา นโยบายสาธารณะของสมบัติ อารังธัญวงศ์มากที่สุด (ร้อยละ 55.67) รองลงมาคือตำราความรู้ เบื้องต้นเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะของทศพร ศิริสัมพันธ์ (ร้อยละ 40.67) และตำราการวิเคราะห์ นโยบายของจุมพล หนีพานิช (ร้อยละ 32.00) ตามลำดับ โดยนำเสนอตั้งตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ความถี่และร้อยละของการใช้ตำรานโยบายสาธารณะไทย

ชื่อตำรา	จำนวนคนที่ใช้	ร้อยละของจำนวนคนที่ใช้
เล่มที่ 1 หลักนโยบายสาธารณะยุคใหม่ (แก้วคำ ไกรสรพงษ์)	44	14.67
เล่มที่ 2 การวิเคราะห์นโยบาย (จุมพล หนีพานิช)	96	32.00
เล่มที่ 3 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ (ทศพร ศิริสัมพันธ์)	122	40.67
เล่มที่ 4 นโยบายสาธารณะ (ธัญวัฒน์ รัตนลัก)	15	5.00
เล่มที่ 5 นโยบายสาธารณะ (เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ)	88	29.33
เล่มที่ 6 นโยบายสาธารณะ (ศุภชัย ยาวะประภาส)	81	27.00
เล่มที่ 7 นโยบายสาธารณะ (สมบัติ อารังธัญวงศ์)	167	55.67
เล่มที่ 8 นโยบายสาธารณะ (สมพร เพ็ญจันทร์)	35	11.67
เล่มที่ 9 นโยบายสาธารณะไทย : กำเนิด พัฒนาการและสถานภาพของ ศาสตร์ (ศุภชัย ยาวะประภาสและคณะ)	47	15.67
เล่มที่ 10 การกำหนดนโยบายสาธารณะ (ปิยะพงษ์ นุชบง)	21	7.00
เล่มที่ 11 การนำนโยบายไปปฏิบัติ (เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ)	67	22.33
เล่มที่ 12 นโยบายสาธารณะเบื้องต้น (สุรสิทธิ์ วชิรขจร)	13	4.33
เล่มที่ 13 นโยบายสาธารณะ (มยุรี อนุมานราชธน)	56	18.67
เล่มอื่น ๆ	6	2.00

หมายเหตุ n = 300

2.2 ตำรานโยบายสาธารณะที่นิสิต/นักศึกษาใช้ พบว่า นิสิต/นักศึกษาค้นเคยกับ ตำรานโยบายสาธารณะของสมบัติ อารังธัญวงศ์มากที่สุด (ร้อยละ 33.33) รองลงมาคือตำรา ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะของทศพร ศิริสัมพันธ์ (ร้อยละ 18.00) และตำรา นโยบายสาธารณะของเรืองวิทย์ เกษสุวรรณ (ร้อยละ 10.67) ตามลำดับ โดยนำเสนอตั้งตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ความถี่และร้อยละของตำราที่นิสิต/นักศึกษาคุ้นเคยมากที่สุด

ชื่อตำรา	จำนวน	ร้อยละ
เล่มที่ 1 หลักนโยบายสาธารณะยุคใหม่ (แก้วคำ ไกรสรพงษ์)	16	5.33
เล่มที่ 2 การวิเคราะห์นโยบาย (จุมพล หินนิพนธ์)	21	7.00
เล่มที่ 3 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ (ทศพร ศิริสัมพันธ์)	54	18.00
เล่มที่ 4 นโยบายสาธารณะ (ธัญวัฒน์ รัตนศักดิ์)	1	0.33
เล่มที่ 5 นโยบายสาธารณะ (เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ)	32	10.67
เล่มที่ 6 นโยบายสาธารณะ (ศุภชัย ยาวะประภาส)	28	9.33
เล่มที่ 7 นโยบายสาธารณะ (สมบัติ อารังธวัชวงศ์)	100	33.33
เล่มที่ 8 นโยบายสาธารณะ (สมพร เพ็ญจันทร์)	7	2.33
เล่มที่ 9 นโยบายสาธารณะไทย : กำเนิด พัฒนาการและสถานภาพของศาสตร์ (ศุภชัย ยาวะประภาสและคณะ)	12	25.7
เล่มที่ 10 การกำหนดนโยบายสาธารณะ (ปิยะพงษ์ บุญง)	2	4.00
เล่มที่ 11 การนำนโยบายไปปฏิบัติ (เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ)	8	2.67
เล่มที่ 12 นโยบายสาธารณะเบื้องต้น (สุรสิทธิ์ วิธิขจร)	1	0.33
เล่มที่ 13 นโยบายสาธารณะ (มยุรี อนุมานราชธน)	17	5.67
เล่มอื่น ๆ	1	0.33

หมายเหตุ n = 300

2.3 จากการวิเคราะห์ระดับการปฏิบัติในการใช้ตำรานโยบายสาธารณะในภาพรวมของนิสิต/นักศึกษา พบว่า นิสิต/นักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับการปฏิบัติในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของข้อคำถามในภาพรวมเท่ากับ 2.37 รายการที่มีการปฏิบัติมากที่สุดคือ การใช้ตำรานโยบายสาธารณะประกอบการเรียน การเชื่อมโยงสาระในตำรานโยบายสาธารณะกับสภาพเหตุการณ์จริงในปัจจุบัน การศึกษาดำรานโยบายสาธารณะเรียงตามลำดับเนื้อหาในสารบัญ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95 2.75 และ 2.44 ตามลำดับ ส่วนระดับการปฏิบัติที่มีน้อยที่สุด คือ การศึกษาดำรานโยบายสาธารณะเล่มอื่น ๆ (ที่ไม่ใช่เล่มหลัก) เพิ่มเติม การเปรียบเทียบเนื้อหาในตำรานโยบายสาธารณะได้เล่มต่าง ๆ ได้ การศึกษาเนื้อหาจากตำรานโยบายสาธารณะที่ใช้ก่อนเข้าเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.01 2.02 และ 2.14 ตามลำดับ

ในส่วนของการวิเคราะห์ระดับความสำเร็จในการใช้ตำรานโยบายสาธารณะในภาพรวมของนิสิต/นักศึกษา พบว่า นิสิต/นักศึกษาส่วนใหญ่มีความสำเร็จในระดับปานกลางแต่น้อยกว่าในระดับการปฏิบัติ โดยมีค่าเฉลี่ยของข้อคำถามในภาพรวมเท่ากับ 2.37 รายการที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด คือ การใช้ตำรานโยบายสาธารณะประกอบการเรียน การเชื่อมโยงสาระในตำรานโยบายสาธารณะกับสภาพเหตุการณ์จริงในปัจจุบัน การศึกษาดำรานโยบายสาธารณะเรียงตามลำดับเนื้อหาในสารบัญ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86 2.67 และ 2.51 ตามลำดับ

ส่วนระดับความสำเร็จที่มีน้อยที่สุด คือ การเปรียบเทียบเนื้อหาในตำราเรียนนโยบายสาธารณะได้เล่มต่างๆ ได้ การศึกษาดำรงนโยบายสาธารณะเล่มอื่นๆ (ที่ไม่ใช่เล่มหลัก) เพิ่มเติม การศึกษาและวิจารณ์ตำรา (book review) นโยบายสาธารณะที่อาจารย์ผู้สอนกำหนดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.02 2.03 และ 2.24 ตามลำดับ

หากพิจารณาความแตกต่างระหว่างระดับการปฏิบัติและระดับความสำเร็จ พบว่า ส่วนใหญ่ในแต่ละรายการมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีเพียงสี่รายการที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การศึกษาเนื้อหาจากตำราเรียนนโยบายสาธารณะที่ใช้ก่อนเข้าเรียน การทำกิจกรรมเสนอแนะในตำราเรียนนโยบายสาธารณะที่อาจารย์กำหนดให้อ่าน การเชื่อมโยงสาระในตำราเรียนนโยบายสาธารณะกับสภาพเหตุการณ์จริงในปัจจุบัน การใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะประกอบการเรียน โดยมีค่า t เท่ากับ 3.13 2.81 2.23 และ 2.13 ตามลำดับ โดยผลการวิเคราะห์ระดับการปฏิบัติ ระดับความสำเร็จ และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเสนอดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 ระดับการปฏิบัติและระดับความสำเร็จของนิสิต/นักศึกษา

ข้อคำถาม		ระดับการปฏิบัติ					M	SD	แปลผล	ระดับความสำเร็จ					M	SD	แปลผล	t
		0	1	2	3	4				0	1	2	3	4				
1. การใช้ตำรานโยบายสาธารณะประกอบการเรียน	ความถี่	0	14	62	149	75	2.95	0.80	มาก	1	9	75	161	54	2.86	0.75	มาก	2.13*
	ร้อยละ	0.0	4.7	20.7	49.7	25.0				0.3	3.0	25.0	53.7	18.0				
2. การเชื่อมโยงสาระในตำรานโยบายสาธารณะกับสภาพเหตุการณ์จริงในปัจจุบัน	ความถี่	2	19	81	147	51	2.75	0.83	มาก	3	15	94	154	34	2.67	0.78	มาก	2.23*
	ร้อยละ	0.7	6.3	27.0	49.0	17.0				1.0	5.0	31.3	51.3	11.3				
3. การทำกิจกรรมเสนอแนะในตำรานโยบายสาธารณะที่อาจารย์กำหนดให้อ่าน	ความถี่	23	36	83	107	51	2.42	1.14	มาก	23	36	97	108	36	2.33	1.08	ปานกลาง	2.81**
	ร้อยละ	7.7	12.0	27.7	35.7	17.0				7.7	12.0	32.3	36.0	12.0				
4. การศึกษาเนื้อหาจากตำรานโยบายสาธารณะที่ใช้ก่อนเข้าเรียน	ความถี่	12	58	124	87	19	2.14	0.94	ปานกลาง	11	52	111	104	22	2.25	0.95	ปานกลาง	3.13**
	ร้อยละ	4.0	19.3	41.3	29.0	6.3				3.7	17.3	37.0	34.7	7.3				
5. การสรุปสาระสำคัญของนโยบายสาธารณะในตำราแต่ละเล่มได้	ความถี่	9	48	119	104	20	2.26	0.91	ปานกลาง	10	44	127	97	22	2.26	0.91	ปานกลาง	0.10
	ร้อยละ	3.0	16.0	39.7	34.7	6.7				3.3	14.7	42.3	32.3	7.3				
6. การศึกษาดำรานโยบายสาธารณะเล่มอื่นๆ (ที่ไม่ใช่เล่มหลัก) เพิ่มเติม	ความถี่	22	72	107	79	20	2.01	1.03	ปานกลาง	26	64	104	87	19	2.03	1.05	ปานกลาง	0.59
	ร้อยละ	7.3	24.0	35.7	26.3	6.7				8.7	21.3	34.7	29.0	6.3				
7. การศึกษาดำรานโยบายสาธารณะเรียงตามลำดับเนื้อหาในสารบัญ	ความถี่	11	51	85	105	48	2.44	1.09	มาก	9	39	84	127	41	2.51	0.98	มาก	1.76
	ร้อยละ	3.7	17.0	28.3	35.0	16.0				3.0	13.0	28.0	42.3	13.7				
8. การศึกษาและวิจารณ์ตำรา (book review) นโยบายสาธารณะที่อาจารย์ผู้สอนกำหนด	ความถี่	19	41	111	95	34	2.28	1.04	ปานกลาง	19	49	106	92	34	2.24	1.06	น้อย	0.98
	ร้อยละ	6.3	13.7	37.0	31.7	11.3				6.3	16.3	35.3	30.7	11.3				
9. การเปรียบเทียบเนื้อหาในตำรานโยบายสาธารณะได้เล่มต่างๆ ได้	ความถี่	16	67	125	80	12	2.02	0.93	ปานกลาง	20	60	129	76	15	2.02	0.96	ปานกลาง	0.11
	ร้อยละ	5.3	22.3	41.7	26.7	4.0				6.7	20.0	43.0	25.3	5.0				
10. การอธิบายความเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาในบทต่างๆ ในตำรานโยบายสาธารณะ	ความถี่	9	38	97	134	22	2.41	0.91	มาก	11	40	101	127	21	2.36	0.93	ปานกลาง	1.65
	ร้อยละ	3.0	12.7	32.3	44.7	7.3				3.7	13.3	33.7	42.3	7.0				
เฉลี่ยรวม							2.37	0.96	ปานกลาง						2.35	0.95	ปานกลาง	

หมายเหตุ 1) n = 300 2) * = p-value < .05, ** = p-value < .01

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์ นิสิต/นักศึกษาเกี่ยวกับตำรานโยบาย สาธารณะในปัจจุบัน

1. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับตำรานโยบายสาธารณะของอาจารย์

จากการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ตำรานโยบายสาธารณะของอาจารย์ในภาพรวม พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของข้อคำถามทั้งหมดเท่ากับ 3.55 รายการที่มีความคิดเห็นมากที่สุด คือ มีการอ้างอิงแหล่งวิชาการที่น่าเชื่อถือ มีการเรียงลำดับเนื้อหาสอดคล้องกับการสอน การเสนอเนื้อหาสาระมีความชัดเจน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 4.14 และ 4.14 ตามลำดับ ส่วนรายการที่มีความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ มีการใช้สื่อประกอบในเล่ม เช่น ซีดีรอม มีการเสนอแนวคิดของผู้แต่งตำรา มีการตั้งคำถามเพื่อทบทวนความรู้ความเข้าใจของผู้เรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50 2.79 และ 2.86 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 ระดับความคิดเห็นของอาจารย์

ข้อคำถาม		1	2	3	4	5	M	SD	แปลผล
1. มีการเรียงลำดับเนื้อหาสอดคล้องกับการสอน	ความถี่	0	0	2	8	4	4.14	0.66	มาก
	ร้อยละ	0.0	0.0	14.3	57.1	28.6			
2. การเสนอเนื้อหาสาระมีความชัดเจน	ความถี่	0	1	0	9	4	4.14	0.77	มาก
	ร้อยละ	0.0	7.1	0.0	64.3	28.6			
3. มีคำอธิบายในทศน์ที่เข้าใจได้ง่าย	ความถี่	0	1	4	8	1	3.64	0.75	มาก
	ร้อยละ	0.0	7.1	28.6	57.1	7.1			
4. การเสนอในทศน์มีความกระชับ ไม่สับสน	ความถี่	1	0	5	8	0	3.43	0.85	มาก
	ร้อยละ	7.1	0.0	35.7	57.1	0.0			
5. มีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาและมโนทัศน์	ความถี่	0	1	4	7	2	3.71	0.83	มาก
	ร้อยละ	0.0	7.1	28.6	50.0	14.3			
6. มีการอธิบายแนวคิด/ทฤษฎีอย่างชัดเจน เข้าใจง่าย	ความถี่	1	0	2	7	4	3.93	1.07	มาก
	ร้อยละ	7.1	0.0	14.3	50.0	28.6			
7. มีการยกตัวอย่างสอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน	ความถี่	2	1	3	5	3	3.43	1.34	มาก
	ร้อยละ	14.3	7.1	21.4	35.7	21.4			
8. มีการยกตัวอย่างที่มีความละเอียด เป็นขั้นตอนเพียงพอต่อการศึกษด้วยตนเอง	ความถี่	2	2	5	5	0	2.93	1.07	ปานกลาง
	ร้อยละ	14.3	14.3	35.7	35.7	0.0			
9. มีการยกตัวอย่างกรณีของประเทศไทยประกอบเนื้อหา	ความถี่	0	5	2	6	1	3.21	1.05	ปานกลาง
	ร้อยละ	0.0	35.7	14.3	42.9	7.1			
10. มีการใช้กรณีตัวอย่างประกอบการอธิบายเนื้อหา	ความถี่	1	1	5	4	3	3.50	1.16	มาก
	ร้อยละ	7.1	7.1	35.7	28.6	21.4			
11. มีการใช้งานวิจัยเพื่อสนับสนุนและประกอบความคิดเห็น	ความถี่	2	4	3	3	2	2.93	1.33	ปานกลาง
	ร้อยละ	14.3	28.6	21.4	21.4	14.3			

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ข้อคำถาม		1	2	3	4	5	M	SD	แปลผล
12. มีบรรณานุกรมให้สามารถค้นคว้าเพิ่มเติมท้ายบท	ความถี่	0	1	2	6	5	4.07	0.92	มาก
	ร้อยละ	0.0	7.1	14.3	42.9	35.7			
13. มีการตั้งคำถามเพื่อทบทวนความรู้ความเข้าใจของผู้เรียน	ความถี่	1	5	3	5	0	2.86	1.03	ปานกลาง
	ร้อยละ	7.1	35.7	21.4	35.7	0.0			
14. เนื้อหามีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย	ความถี่	0	1	3	8	2	3.79	0.80	มาก
	ร้อยละ	0.0	7.1	21.4	57.1	14.3			
15. เนื้อหาครอบคลุมกับจุดมุ่งหมาย	ความถี่	0	1	6	4	3	3.64	0.93	มาก
	ร้อยละ	0.0	7.1	42.9	28.6	21.4			
16. เนื้อหามีความละเอียดเพียงพอที่จะศึกษาด้วยตนเอง	ความถี่	1	2	5	5	1	3.21	1.05	ปานกลาง
	ร้อยละ	7.1	14.3	35.7	35.7	7.1			
17. เนื้อหามีความเป็นปัจจุบัน	ความถี่	1	1	8	4	0	3.07	0.83	ปานกลาง
	ร้อยละ	7.1	7.1	21.4	57.1	0.0			
18. เนื้อหาสาระมีความละเอียดเพียงพอที่จะต่อยอดความรู้ได้	ความถี่	1	1	3	8	1	3.50	1.02	มาก
	ร้อยละ	7.1	7.1	21.4	57.1	7.1			
19. แนวคิดและทฤษฎีมีความถูกต้องและชัดเจน	ความถี่	0	1	2	6	5	4.07	0.92	มาก
	ร้อยละ	0.0	7.1	14.3	42.9	35.7			
20. มีการใช้ภาษาถูกต้องตามศัพท์บัญญัติหรือหลักสากล	ความถี่	0	0	5	6	3	3.86	0.77	มาก
	ร้อยละ	0.0	0.0	35.7	42.9	21.4			
21. มีการใช้สื่อประกอบในเล่ม เช่น ซีดีรอม	ความถี่	4	5	1	2	2	2.50	1.45	น้อย
	ร้อยละ	28.6	35.7	7.1	14.3	14.3			
22. มีการอธิบายด้วยตาราง แผนผัง แผนภาพที่ชัดเจน	ความถี่	0	0	3	8	3	4.00	0.68	มาก
	ร้อยละ	0.0	0.0	21.4	57.1	21.4			
23. มีการอ้างอิงแหล่งวิชาการที่น่าเชื่อถือ	ความถี่	0	0	1	7	6	4.36	0.63	มากที่สุด
	ร้อยละ	0.0	0.0	7.1	50.0	42.9			
24. มีแบบแผนในการเขียนอ้างอิง จัดทำบรรณานุกรมและภาคผนวกไว้อย่างเป็นระบบ	ความถี่	0	2	2	5	5	3.93	1.07	มาก
	ร้อยละ	0.0	14.3	14.3	35.7	35.7			
25. การใช้ภาษาเขียนเป็นไปตามแบบแผนของภาษาไทย	ความถี่	0	1	6	3	4	3.71	0.99	มาก
	ร้อยละ	0.0	7.1	42.9	21.4	28.6			
26. มีการเสนอแนวคิดของผู้แต่งตำรา	ความถี่	2	4	4	3	1	2.79	1.19	ปานกลาง
	ร้อยละ	14.3	28.6	28.6	21.4	7.1			
ค่าเฉลี่ยรวม							3.55	0.97	มากที่สุด

หมายเหตุ n = 14

2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับตำราเรียนนโยบายสาธารณะของนิสิตนักศึกษา

จากการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะของนิสิตนักศึกษาในภาพรวม พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของข้อคำถามทั้งหมดเท่ากับ 3.66 รายการที่มีความคิดเห็นมากที่สุด คือ มีการเรียงลำดับเนื้อหาอย่างเป็นระบบ มีบรรณานุกรมให้สามารถค้นคว้าเพิ่มเติมทำยบบท การเสนอเนื้อหาสาระมีความชัดเจน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 3.95 และ 3.91 ตามลำดับ ส่วนรายการที่มีความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ มีการใช้สื่อประกอบในเล่ม เช่น ซีดีรอม เนื้อหามีความเป็นปัจจุบัน มีการใช้งานวิจัยเพื่อสนับสนุนและประกอบความคิดเห็นโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.69 3.40 และ 3.42 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 ระดับความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา

ข้อคำถาม		1	2	3	4	5	M	SD	แปลผล
1. มีการเรียงลำดับเนื้อหาอย่างเป็นระบบ	ความถี่	2	7	58	171	62	3.95	0.74	มาก
	ร้อยละ	0.7	2.3	19.3	57.0	20.0			
2. การเสนอเนื้อหาสาระมีความชัดเจน	ความถี่	1	8	58	182	51	3.91	0.70	มาก
	ร้อยละ	0.3	2.7	19.3	60.7	17.0			
3. มีคำอธิบายในทศน์ที่เข้าใจได้ง่าย	ความถี่	2	17	108	134	39	3.64	0.80	มาก
	ร้อยละ	0.7	5.7	36.0	44.7	13.0			
4. การเสนอในทศน์ที่มีความกระชับ ไม่สับสน	ความถี่	4	19	125	126	26	3.50	0.80	มาก
	ร้อยละ	1.3	6.3	41.7	42.0	8.7			
5. มีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาและมโนทัศน์	ความถี่	2	9	110	141	38	3.68	0.76	มาก
	ร้อยละ	0.7	3.0	36.7	47.0	12.7			
6. มีการอธิบายแนวคิด/ทฤษฎีอย่างชัดเจน เข้าใจง่าย	ความถี่	1	16	96	134	53	3.74	0.82	มาก
	ร้อยละ	0.3	5.3	32.0	44.7	17.7			
7. มีการยกตัวอย่างที่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน	ความถี่	2	19	90	132	57	3.74	0.86	มาก
	ร้อยละ	0.7	6.3	30.0	44.0	19.0			
8. มีการยกตัวอย่างที่มีความละเอียดเป็นขั้นตอนเพียงพอต่อการศึกษด้วยตนเอง	ความถี่	1	27	112	134	26	3.52	0.79	มาก
	ร้อยละ	0.3	9.0	37.3	44.7	8.7			
9. มีการยกตัวอย่างกรณีของประเทศไทยประกอบเนื้อหา	ความถี่	8	30	93	127	42	3.55	0.94	มาก
	ร้อยละ	2.7	10.0	31.0	42.3	14.0			
10. มีการใช้กรณีตัวอย่างประกอบการอธิบายเนื้อหา	ความถี่	5	18	90	145	42	3.67	0.85	มาก
	ร้อยละ	1.7	6.0	30.0	48.3	14.0			
11. มีการใช้งานวิจัยเพื่อสนับสนุนและประกอบความคิดเห็น	ความถี่	3	33	124	116	24	3.42	0.83	มาก
	ร้อยละ	1.0	11.0	41.3	38.7	8.0			
12. มีบรรณานุกรมให้สามารถค้นคว้าเพิ่มเติมทำยบบท	ความถี่	2	12	64	144	78	3.95	0.83	มาก
	ร้อยละ	0.7	4.0	21.3	48.0	26.0			
13. มีการตั้งคำถามเพื่อทบทวนความรู้ความเข้าใจของผู้เรียน	ความถี่	3	26	125	106	40	3.51	0.87	มาก
	ร้อยละ	1.0	8.7	41.7	35.3	13.3			

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ข้อคำถาม		1	2	3	4	5	M	SD	แปลผล
14. เนื้อหาสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย	ความถี่	0	8	78	162	52	3.86	0.72	มาก
	ร้อยละ	0.0	2.7	26.0	54.0	17.3			
15. เนื้อหาครอบคลุมกับจุดมุ่งหมาย	ความถี่	0	7	75	171	47	3.86	0.69	มาก
	ร้อยละ	0.0	2.3	25.0	57.0	15.7			
16. เนื้อหามีความละเอียดเพียงพอที่จะศึกษา ค้นคว้าด้วยตนเอง	ความถี่	2	17	112	144	25	3.58	0.75	มาก
	ร้อยละ	0.7	5.7	37.3	48.0	8.3			
17. เนื้อหามีความเป็นปัจจุบัน	ความถี่	8	36	117	105	34	3.40	0.93	ปานกลาง
	ร้อยละ	2.7	12.0	39.0	35.0	11.3			
18. เนื้อหาสาระมีความละเอียดเพียงพอที่จะต่อยอดความรู้ได้	ความถี่	2	11	104	138	45	3.71	0.79	มาก
	ร้อยละ	0.7	3.7	34.7	46.0	15.0			
19. มีการใช้ภาษาถูกต้องตามศัพท์บัญญัติหรือหลักสากล	ความถี่	1	15	76	134	74	3.88	0.85	มาก
	ร้อยละ	0.3	5.0	25.3	44.7	24.7			
20. มีการใช้สื่อประกอบในเล่ม เช่น ซีดีรอม	ความถี่	43	90	100	51	16	2.69	1.09	ปานกลาง
	ร้อยละ	14.3	30.0	33.3	17.0	5.3			
21. มีการอธิบายด้วยตาราง แผนผัง แผนภาพที่ชัดเจน	ความถี่	3	25	130	108	34	3.48	0.84	มาก
	ร้อยละ	1.0	8.3	43.3	36.0	11.3			
22. มีการอ้างอิงแหล่งวิชาการที่น่าเชื่อถือ	ความถี่	1	16	73	140	70	3.87	0.84	มาก
	ร้อยละ	0.3	5.3	24.3	46.7	23.3			
23. มีแบบแผนในการเขียนอ้างอิง จัดทำบรรณานุกรมและภาคผนวกไว้อย่างเป็นระบบ	ความถี่	0	8	87	140	65	3.87	0.77	มาก
	ร้อยละ	0.0	2.7	29.0	46.7	21.7			
24. การใช้ภาษาเขียนเป็นไปตามแบบแผนของภาษาไทย	ความถี่	2	10	85	151	52	3.80	0.78	มาก
	ร้อยละ	0.7	3.3	28.3	50.3	17.3			
25. มีการเสนอแนวคิดของผู้แต่งตำรา	ความถี่	1	16	86	135	62	3.80	0.84	มาก
	ร้อยละ	0.3	5.3	28.7	45.0	20.7			
ค่าเฉลี่ยรวม							3.66	0.82	มากที่สุด

หมายเหตุ n = 300

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ตำราเรียนนโยบายสาธารณะนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์ตำราเรียนนโยบายสาธารณะในด้านคุณลักษณะทั่วไป ความน่าอ่านและความยากในการอ่าน 2) ศึกษาสภาพและลักษณะการใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะของอาจารย์ นิสิต/นักศึกษาในปัจจุบัน และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ นิสิต/นักศึกษาเกี่ยวกับตำราเรียนนโยบายสาธารณะในปัจจุบัน วิธีดำเนินการวิจัยของงานวิจัยนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์ตำรา (textbook analysis) และการวิจัยเชิงสำรวจ โดยเริ่มด้วยการวิเคราะห์ตำรา ได้แก่ ตำราเรียนนโยบายสาธารณะไทย จากนั้นเป็นการสำรวจสภาพและลักษณะการใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะในปัจจุบัน และสำรวจความคิดเห็นของอาจารย์ นิสิต/นักศึกษาเกี่ยวกับตำราเรียนนโยบายสาธารณะ ขั้นตอนการวิจัยแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ตำราเรียนนโยบายสาธารณะในด้านคุณลักษณะทั่วไป ความน่าอ่านและความยากในการอ่าน ขั้นตอนที่ 2 การสำรวจสภาพและลักษณะการใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะของอาจารย์ นิสิต/นักศึกษาในปัจจุบัน และความคิดเห็นของอาจารย์ นิสิต/นักศึกษาเกี่ยวกับตำราเรียนนโยบายสาธารณะในปัจจุบัน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลวิเคราะห์ตำราเรียนนโยบายสาธารณะในด้านคุณลักษณะ ความน่าอ่าน และ ความยาก ในการอ่าน พบว่า

1.1 ลักษณะของตำราเรียนนโยบายสาธารณะส่วนใหญ่ใช้วิธีการเย็บเล่มโดยการใส่สันกาว ใช้กระดาษปอนด์ในการจัดพิมพ์และใช้ขนาดอักษร 16 พอยท์ ลักษณะภายในของตำราทุกเล่มมีปกใน คำนำ สารบัญ บทนำเข้าสู่เนื้อหา การอ้างอิงภายในเนื้อหา ภาพ/แผนภาพประกอบเนื้อหา หัวข้ออภิปราย/แสดงความคิดเห็น บรรณานุกรม/รายการอ้างอิง ตำราส่วนใหญ่มีสารบัญ ภาพ คำาโครงเนื้อหาประจำบท ตารางประกอบเนื้อหา คุณลักษณะที่ไม่มีในตำราทั้ง 8 เล่ม ได้แก่ คำแนะนำการใช้หนังสือและอภิธานศัพท์

1.2 ความน่าอ่านของตำราเรียนนโยบายสาธารณะในภาพรวมดัชนีความน่าอ่านมีค่าเท่ากับ 24.52 แสดงว่าภาพรวมของตำรามีความเหมาะสมสำหรับระดับบัณฑิตศึกษาขึ้นไป โดยตำราที่มีดัชนีความน่าอ่านสูงสุดคือตำราเล่มที่ 2 มีค่าดัชนีเท่ากับ 42 ซึ่งมีความหมายว่า ตำรามีจำนวนประโยคน้อยและมีคำที่มีจำนวน 3 พยางค์ขึ้นไปจำนวนมาก เหมาะสมกับระดับบัณฑิตศึกษา ส่วนตำราเล่มที่มีค่าดัชนีน้อยสุด ได้แก่ ตำราเล่มที่ 8 โดยมีค่าดัชนีเท่ากับ 18 ซึ่งมี

ความหมายว่าตำราที่มีประโยชน์มากไม่ซับซ้อน มีค่าที่มีจำนวน 3 พยางค์ขึ้นไปไม่มาก เหมาะสมกับระดับปริญญาตรี

1.3 ความยากของตำรานโยบายสาธารณะไทย พบว่า ภาพรวมตำราทั้ง 8 เล่มมีดัชนีความยากในการอ่านในระดับน้อย อยู่ในช่วง 9-13.10 ซึ่งหมายความว่าตำราทั้ง 8 เล่มนั้นอ่านไม่ยาก โดยตำราเล่มที่ 4 มีค่าดัชนีความยากสูงสุด รองลงมาคือตำราเล่มที่ 6 (ดัชนีเท่ากับ 13.10 และ 12.30 ตามลำดับ) ส่วนตำราเล่มที่มีความยากน้อยที่สุดคือตำราเล่มที่ 5 โดยมีค่าดัชนีเท่ากับ 9 และหากพิจารณาค่าความยากของตำราภายในแต่ละเล่ม พบว่า แต่ละอนุประโยคของตำราแต่ละเล่มนั้นมีค่าความยากที่แตกต่างกัน บางบทมีความยากมาก บางบทมีความยากน้อย ไม่สม่ำเสมอ เช่น ตำราเล่มที่ 2 ที่มีความยากในแต่ละอนุประโยคแตกต่างกันมาก ได้แก่ 7 11 2 8 12 0 20 12 10 17 ซึ่งความแตกต่างที่ห่างที่สุดคืออนุประโยคที่ 6 กับอนุประโยคที่ 7

2. สภาพและลักษณะการใช้ตำรานโยบายสาธารณะไทยในปัจจุบัน พบว่า

2.1 ระดับการปฏิบัติในการใช้ตำรานโยบายสาธารณะในภาพรวมของอาจารย์ พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีระดับการปฏิบัติในระดับปานกลาง รายการที่มีการปฏิบัติมากที่สุดคือ การใช้ตำรานโยบายสาธารณะในการจัดการเรียนการสอน การใช้ตำรานโยบายสาธารณะเชื่อมโยงกับสภาพเหตุการณ์จริงในปัจจุบัน การปรับหรือเพิ่มเติมเนื้อหาจากตำรานโยบายสาธารณะที่ใช้ก่อนนำไปสอนจริง ส่วนระดับการปฏิบัติที่มีน้อยที่สุด คือ การให้นิสิต/นักศึกษาอ่านและวิจารณ์ (book review) ตำรานโยบายสาธารณะ การใช้กิจกรรมเสนอแนะในตำรานโยบายสาธารณะประกอบในการเรียนการสอนในชั้นเรียน และการใช้ตำรานโยบายสาธารณะสอนนิสิต/นักศึกษาของท่านเรียงตามลำดับเนื้อหาในสารบัญ ส่วนระดับความสำเร็จในการใช้ตำรานโยบายสาธารณะในภาพรวมของอาจารย์ พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีความสำเร็จในระดับปานกลางแต่น้อยกว่าในระดับการปฏิบัติ รายการที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดคือ การใช้ตำรานโยบายสาธารณะเชื่อมโยงกับสภาพเหตุการณ์จริงในปัจจุบัน การปรับหรือเพิ่มเติมเนื้อหาจากตำรานโยบายสาธารณะที่ใช้ก่อนนำไปสอนจริง การใช้ตำรานโยบายสาธารณะประกอบการจัดการเรียนการสอน การใช้ตำรานโยบายสาธารณะสอนนิสิต/นักศึกษาของท่านโดยสามารถเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาในบทต่าง ๆ ในตำราได้ ส่วนระดับความสำเร็จที่มีน้อยที่สุด คือ การให้นิสิต/นักศึกษาอ่านและวิจารณ์ (book review) ตำรานโยบายสาธารณะ การใช้กิจกรรมเสนอแนะในตำรานโยบายสาธารณะประกอบในการเรียนการสอนในชั้นเรียน การแนะนำตำรานโยบายสาธารณะเล่มอื่น ๆ (ที่ไม่ใช่เล่มหลัก) แก่นิสิต/นักศึกษาเพื่อการศึกษาเพิ่มเติม ส่วนความแตกต่างระหว่างระดับการปฏิบัติและระดับความสำเร็จ พบว่า ในแต่ละรายการมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีเพียงสองรายการเท่านั้นที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การแนะนำตำราเรียนนโยบายสาธารณะเล่มอื่นๆ (ที่ไม่ใช่เล่มหลัก) แก่นิสิต/นักศึกษาเพื่อการศึกษาเพิ่มเติม การใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะประกอบการจัดการเรียนการสอน

2.2 ระดับการปฏิบัติในการใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะในภาพรวมของนิสิต/นักศึกษา พบว่า นิสิต/นักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับการปฏิบัติในระดับปานกลาง รายการที่มีการปฏิบัติมากที่สุดคือ การใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะประกอบการเรียน การเชื่อมโยงสาระในตำราเรียนนโยบายสาธารณะกับสภาพเหตุการณ์จริงในปัจจุบัน การศึกษาตำราเรียนนโยบายสาธารณะเรียงตามลำดับเนื้อหาในสารบัญ ส่วนระดับการปฏิบัติที่มีน้อยที่สุด คือ การศึกษาตำราเรียนนโยบายสาธารณะเล่มอื่น ๆ (ที่ไม่ใช่เล่มหลัก) เพิ่มเติม การเปรียบเทียบเนื้อหาในตำราเรียนนโยบายสาธารณะได้เล่มต่าง ๆ ได้ การศึกษาเนื้อหาจากตำราเรียนนโยบายสาธารณะที่ใช้ก่อนเข้าเรียน ส่วนระดับความสำเร็จในการใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะในภาพรวมของนิสิต/นักศึกษา พบว่า นิสิต/นักศึกษาส่วนใหญ่มีความสำเร็จในระดับปานกลางแต่น้อยกว่าในระดับการปฏิบัติ รายการที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด คือ การใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะประกอบการเรียน การเชื่อมโยงสาระในตำราเรียนนโยบายสาธารณะกับสภาพเหตุการณ์จริงในปัจจุบัน การศึกษาตำราเรียนนโยบายสาธารณะเรียงตามลำดับเนื้อหาในสารบัญ ส่วนระดับความสำเร็จที่มีน้อยที่สุด คือ การเปรียบเทียบเนื้อหาในตำราเรียนนโยบายสาธารณะได้เล่มต่าง ๆ ได้ การศึกษาตำราเรียนนโยบายสาธารณะเล่มอื่นๆ (ที่ไม่ใช่เล่มหลัก) เพิ่มเติม การศึกษาและวิจารณ์ตำรา (book review) นโยบายสาธารณะที่อาจารย์ผู้สอนกำหนด ส่วนความแตกต่างระหว่างระดับการปฏิบัติและระดับความสำเร็จ พบว่า ส่วนใหญ่ในแต่ละรายการมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีเพียงสี่รายการที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การศึกษาเนื้อหาจากตำราเรียนนโยบายสาธารณะที่ใช้ก่อนเข้าเรียน การทำกิจกรรมเสนอแนะในตำราเรียนนโยบายสาธารณะที่อาจารย์กำหนดให้อ่าน การเชื่อมโยงสาระในตำราเรียนนโยบายสาธารณะกับสภาพเหตุการณ์จริงในปัจจุบัน การใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะประกอบการเรียน

2.3 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับตำราเรียนนโยบายสาธารณะของอาจารย์ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด รายการที่มีความคิดเห็นมากที่สุด คือ มีการอ้างอิงแหล่งวิชาการที่น่าเชื่อถือ มีการเรียงลำดับเนื้อหาสอดคล้องกับการสอน การเสนอเนื้อหาสาระมีความชัดเจน ส่วนรายการที่มีความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ มีการใช้สื่อประกอบในเล่ม เช่น ซีดีรอม มีการเสนอแนวคิดของผู้แต่งตำรา มีการอ้างอิงแหล่งวิชาการที่น่าเชื่อถือ

2.4 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับตำราเรียนนโยบายสาธารณะของนิสิต/นักศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด รายการที่มีความคิดเห็นมากที่สุด คือ มีการเรียงลำดับเนื้อหาอย่างเป็นระบบ มีบรรณานุกรมให้สามารถค้นคว้าเพิ่มเติมทำยบพ การเสนอเนื้อหาสาระมีความ

ชัดเจน ส่วนรายการที่มีความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ มีการใช้สื่อประกอบในเล่ม เช่น ซีดีรอม เนื้อหาีความเป็นปัจจุบัน มีการใช้งานวิจัยเพื่อสนับสนุนและประกอบความคิดเห็น

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์ตำราเรียนนโยบายสาธารณะในด้านลักษณะของตำราที่ พบว่า ลักษณะของตำราเรียนนโยบายสาธารณะส่วนใหญ่ใช้วิธีการเย็บเล่มโดยการไสสันกาว ใช้กระดาษปอนด์ในการจัดพิมพ์และใช้ขนาดอักษร 16 พอยท์ ลักษณะภายในของตำราทุกเล่มมีปกใน คำนำ สารบัญ บทนำเข้าสู่เนื้อหา การอ้างอิงภายในเนื้อหา ภาพ/แผนภาพประกอบเนื้อหา หัวข้ออภิปราย/แสดงความคิดเห็น บรรณานุกรม/รายการอ้างอิง ตำราส่วนใหญ่มีสารบัญภาพเค้าโครงเนื้อหาประจำบท ตารางประกอบเนื้อหา สอดคล้องกับผลการวิจัยของปัญญา ศิริโรจน์ (2540) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง ต้นแบบตำราที่ศึกษาได้ด้วยตนเองสำหรับมหาวิทยาลัยตลาดวิชา โดยมีผลสรุปว่าต้นแบบตำราที่ศึกษาได้ด้วยตนเองสำหรับมหาวิทยาลัยตลาดวิชาทางด้านโครงสร้างประกอบด้วย ปกซึ่งมีรูปภาพที่มีความเกี่ยวข้องกับเนื้อหาข้างในเล่ม คำนำ สารบัญ สารบัญภาพ สารบัญตาราง คำชี้แจงการใช้ตำรา คำชี้แจงเกี่ยวกับกระบวนวิชา การประเมินผลก่อนการเรียน เค้าโครงเรื่องของเนื้อหา ความนำ วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม สิ่งที่จะช่วยจัดมโนทัศน์ล่วงหน้า เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละหัวข้อ สรุปท้ายบท เฉลยคำตอบ การแนะนำให้ศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องที่ต่อเนื่อง บรรณานุกรมประจำบท การประเมินผลหลังการเรียน ประวัติผู้เขียนและปกหลัง ทางด้านองค์ประกอบ ประกอบด้วย รูปเล่มเป็นแนวตั้ง ขนาดตำราเป็นแบบ A4 เนื้อกระดาษที่ใช้ทำปกเป็นกระดาษอบมัน การเย็บเล่มเป็นแบบเย็บสัน

2. ผลจากการวิเคราะห์ลักษณะภายในของตำราเรียนนโยบายสาธารณะ พบว่า สิ่งที่ยังไม่พบในตำราเรียนนโยบายสาธารณะทุกเล่มที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ คำแนะนำการใช้หนังสือและอภิธานศัพท์ ซึ่งตำราทั้งหมดไม่ได้กล่าวถึงและให้ความสำคัญกับประเด็นดังกล่าว โดยคำแนะนำหนังสือสามารถใช้เป็นแนวทางการใช้หนังสือได้อย่างถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียนซึ่งมีความละเอียดดีกว่าการเขียนไว้ในส่วนของคำนำ ส่วนอภิธานศัพท์นั้นสามารถช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้อ่านในการค้นหาคำสำคัญ (keyword) ในหนังสือได้อย่างรวดเร็ว มากกว่าการหาในสารบัญ

3. จากผลการวิเคราะห์ความน่าอ่านที่พบว่าตำราส่วนใหญ่เหมาะกับระดับบัณฑิตศึกษามากกว่าระดับปริญญาบัณฑิต อาจเนื่องมาจากลักษณะทั่วไปของตำราด้านนโยบายสาธารณะนี้เน้นแนวคิด ทฤษฎีค่อนข้างมาก มุ่งเน้นการศึกษาเชิงอธิบาย เชิงเสนอแนะ นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความน่าอ่านและความยากภายในตำราแต่ละเล่มนั้นไม่สม่ำเสมอ

บางบทนำอ่านมาก บางบทนำอ่านน้อย บางบทมีความยากมาก บางบทมีความยากน้อย เนื้อหาไม่มีการเรียงลำดับความน่าอ่านและความยาก เนื่องจากลักษณะของเนื้อหาของตำราที่เรียงลำดับตามเนื้อหาเฉพาะ ไม่เน้นความต่อเนื่องของเนื้อหา ผู้อ่านสามารถเลือกอ่านได้เฉพาะบทไม่จำเป็นต้องอ่านตามลำดับที่ละบท

4. ระดับปฏิบัติและระดับความสำเร็จในการใช้ตำรานโยบายสาธารณะของอาจารย์ผู้สอน พบว่า ส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้น ประเด็นการใช้ตำรานโยบายสาธารณะในการจัดการเรียนการสอนที่มีความแตกต่างกันระหว่างระดับการปฏิบัติและระดับความสำเร็จ กล่าวคือ ใช้ตำราแต่ไม่ค่อยสำเร็จ ประเด็นนี้อาจขึ้นอยู่กับลักษณะการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ รวมถึงปัจจัยอื่น ๆ เช่น อาจารย์ชอบตำราเล่มนี้แต่นิสิต/นักศึกษาไม่ชอบ เป็นต้น ส่วนประเด็นของการแนะนำตำรานโยบายสาธารณะเล่มอื่น ๆ (ที่ไม่ใช่เล่มหลัก) แก่นิสิต/นักศึกษาเพื่อการศึกษาเพิ่มเติม ที่มีความแตกต่างกันระหว่างระดับการปฏิบัติและระดับความสำเร็จ กล่าวคือ อาจารย์ผู้สอนแนะนำตำราแต่ไม่ค่อยสำเร็จ อาจเป็นเพราะนิสิต/นักศึกษาขาดความสนใจในการศึกษาความรู้จากตำราเล่มอื่น ๆ นอกจากเล่มหลักที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

5. ระดับปฏิบัติและระดับความสำเร็จในการใช้ตำรานโยบายสาธารณะของนิสิต/นักศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นในประเด็นของการใช้ตำรานโยบายสาธารณะประกอบการเรียนการสอนที่มีความแตกต่างกันระหว่างระดับการปฏิบัติและระดับความสำเร็จ กล่าวคือ นิสิต/นักศึกษาใช้ตำราแต่ไม่ค่อยสำเร็จที่นิสิต/นักศึกษาอาจจะขาดความเอาใจใส่ในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ประเด็นการเชื่อมโยงสาระในตำรานโยบายสาธารณะกับสภาพเหตุการณ์จริงในปัจจุบัน ที่มีความแตกต่างกันระหว่างระดับการปฏิบัติและระดับความสำเร็จ กล่าวคือ ใช้ตำราแล้วไม่สามารถเชื่อมโยงสาระกับสภาพปัจจุบัน อาจเนื่องมาจากตำราไม่มีการปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัยกับสภาพปัจจุบัน ประเด็นการทำกิจกรรมเสนอแนะในตำรานโยบายสาธารณะที่อาจารย์กำหนดให้อ่านที่มีความแตกต่างกันระหว่างระดับการปฏิบัติและระดับความสำเร็จ กล่าวคือ อาจารย์ให้นิสิต/นักศึกษาทำกิจกรรมเสนอแนะแต่ผลไม่ค่อยสำเร็จอาจเนื่องมาจากตำราไม่เน้นหรือให้ความสำคัญกับกิจกรรมเสนอแนะ โดยเน้นแต่เพียงการนำเสนอเนื้อหาสาระเท่านั้น หรือการไม่มีแรงจูงใจในการทำกิจกรรมเสนอแนะแก่นิสิต/นักศึกษา เช่น การให้คะแนนหรือการให้ผลย้อนกลับ (feedback) จากการทำกิจกรรมของนิสิต/นักศึกษา

6. จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิต/นักศึกษาเกี่ยวกับตำรานโยบายสาธารณะ พบว่า ความคิดเห็นในระดับน้อยที่มีความสอดคล้องกันของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งอาจารย์และนิสิต/นักศึกษา คือ ประเด็นของการใช้สื่อประกอบภายในเล่ม เช่น

ซีดีรอม หรือสื่ออื่น ๆ เนื่องจากตำรานโยบายสาธารณะในภาพรวมนั้นไม่เน้นการใช้สื่ออื่น ๆ ประกอบเนื้อหา เน้นการนำเสนอเนื้อหาบนหน้ากระดาษเท่านั้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการเขียน/ผลิตตำรานโยบายสาธารณะ

1.1 การเขียน/การผลิตตำรานโยบายสาธารณะนั้น ควรคำนึงถึงความสำคัญของคำแนะนำการใช้หนังสือ อภิธานศัพท์ กิจกรรม/คำถามท้ายบท สื่อประกอบตำรา

1.2 ผู้เขียนควรพยายามเขียนตำราแต่ละบทภายในเล่มให้มีความสม่ำเสมอหรือมีความใกล้เคียงกันทั้งด้านความน่าอ่าน ความยาก อาจมีการปรับเนื้อหาตามความเหมาะสม

1.3 ตำรานโยบายสาธารณะควรมีความเป็นปัจจุบัน กล่าวคือ ควรมีการปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัย ทั้งแนวคิดทฤษฎี ตัวอย่างเหตุการณ์ที่นำมาเป็นตัวอย่าง เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

2.1 ผู้สอนสามารถเลือกตำราที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน เช่น ระดับปริญญาบัณฑิต/บัณฑิตศึกษาตามโดยอาศัยดัชนีความน่าอ่านและดัชนีความยาก เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม นิสิต/นักศึกษาสามารถอ่านทบทวนด้วยตนเองได้

2.2 เนื้อหาในตำรานโยบายสาธารณะส่วนใหญ่ไม่ต่อเนื่องกัน ผู้อ่านสามารถเลือกอ่านแยกออกจากกันได้ไม่จำเป็นต้องอ่านตามลำดับของบท

2.3 ความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอนนั้น นอกจากตำราแล้ว ปัจจัยด้านผู้สอนก็มีผลต่อความสำเร็จ เช่น ลักษณะของการจัดการเรียนการสอน เป็นต้น

2.4 ผู้สอน/ผู้เรียนควรมีส่วนร่วมในการเลือกตำราเรียนร่วมกันเพื่อให้เกิดความพึงพอใจ ความสอดคล้องกันในการใช้ตำราได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.5 การแนะนำตำรานโยบายสาธารณะของผู้สอนแก่นิสิต/นักศึกษานั้น ผู้สอนควรบอกจุดเด่นของตำราแต่ละเล่มที่ได้แนะนำไป และควรมีตัวอย่างหนังสือประกอบ

2.6 ตำรานโยบายสาธารณะที่พิมพ์ออกมาอาจมีเนื้อหาที่ล้าสมัยไม่เป็นปัจจุบัน ผู้สอนควรยกตัวอย่างสถานการณ์ปัจจุบันมาประกอบจัดการเรียนการสอนด้วยเช่นกันเพื่อสร้างความเข้าใจในเนื้อหาแก่ผู้เรียนมากยิ่งขึ้นและมีประสิทธิภาพมากกว่าตัวอย่างในตำรา

2.7 อาจารย์ผู้สอนควรส่งเสริมให้นิสิต/นักศึกษาทำกิจกรรมหรือคำถามท้ายบทเพื่อทบทวนบทเรียน และอาจนำไปเป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผลของนิสิต/นักศึกษาได้

3. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ในการวิจัยครั้งนี้ได้เลือกวิเคราะห์ตำราระหว่างปี พ.ศ. 2547-2552 ดังนั้นอาจมีการวิเคราะห์ตำรานโยบายสาธารณะที่ผลิตขึ้นใหม่ทุก ๆ 5 ปี เพื่อเป็นข้อมูลในการประเมินตำราหรือคัดเลือกเพื่อใช้ในการตัดสินใจเลือกใช้ตำราได้อย่างเหมาะสมในการจัดการเรียนการสอน

3.2 การวิจัยครั้งนี้เน้นการวิเคราะห์ลักษณะ สภาพทั่วไป ความน่าอ่าน ความยาก อาจมีการเพิ่มเติมเฉพาะการวิเคราะห์เนื้อหาสาระในตำรานโยบายสาธารณะโดยเฉพาะ

3.3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจครั้งนี้ขาดข้อมูลจากนิสิตระดับปริญญาเอก เนื่องจากมีข้อจำกัดในการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปอาจวางแผนการเลือกกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมทั้งระดับปริญญาตรีถึงระดับปริญญาเอก

3.4 วิธีที่ใช้ในการวิเคราะห์ตำราอาจมีการนำเสนอตามวิธีของนักวิชาการท่านอื่น ๆ หรืออาจมีการปรับเกณฑ์บางส่วน เช่น การตัดคำ การแบ่งประโยค การกำหนดระดับความยาก ระดับความน่าอ่านให้เหมาะสมกับสภาพของตำราเพื่อเพิ่มความชัดเจนของผลการวิจัยมากยิ่งขึ้น



บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

แก้วคำ ไกรสรพงษ์. (2548). **หลักนโยบายสาธารณะยุคใหม่**. กรุงเทพมหานคร :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

โกวิท ประวาลพุกษ์. (2525). “การวิเคราะห์เนื้อหา.” ใน **เอกสารประกอบการอบรม การวิจัยปฏิบัติการประเมินหลักสูตร**. อุดรธานี.

จักรกฤษณ์ นรนิติผดุงการ. (2512). “การพัฒนาหลักสูตรทางพัฒนบริหารศาสตร์ กรณีของ คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.” **วารสารพัฒนบริหารศาสตร์**. 9,4: 227-247.

จุฑารัตน์ อบเชยเทศ. (2551). “การวิเคราะห์ความเหมาะสมของแบบเรียนวิชาเคมีสำหรับ ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโดยใช้การวิจัยแบบเรียน.” **วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา, คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**.

จุมพล หนิมพานิช. (2547). **การวิเคราะห์นโยบาย**. นนทบุรี : สุโขทัยธรรมมาธิราช.

เจริญ บางเสน. (2549). “แนวทางการจัดทำผลงานทางวิชาการ.” (ออนไลน์)

เข้าถึงเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2552 จาก

www.ptn2.obec.go.th/noppharat/2552/vichakan_jareon.doc

ธวัช ปุณโณทก. (2550). **วิวัฒนาการหนังสือแบบเรียนวิชาภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

นพวรรณ เทียงตรง. (2534). “การประเมินผลหลักสูตรโครงการปริญญา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ภาคนอกเวลาราชการ.” **เอกสารวิจัย (รป.ม.)**, คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ปกรณ ปรียากร. (2549). “การวิจัยสำรวจทฤษฎีของอาจารย์คณะรัฐประศาสนศาสตร์
ต่อหลักสูตร มหบัณฑิตทางรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร
ศาสตร์.” หน้า 895-906. ใน 4 ทศวรรษรัฐประศาสนศาสตร์. วรเดช จันทรร
และคณะ. กรุงเทพมหานคร: เอส แอนด์ จี กราฟฟิค.
- ปัญญา ศิริโรจน์. (2540). “ต้นแบบของตำราที่ศึกษาได้ด้วยตนเองสำหรับมหาวิทยาลัย
ตลาดวิชา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาคุฏฐบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ปิยะพงษ์ บุษบงก์. (2552). **การกำหนดนโยบายสาธารณะ: กระบวนทัศน์ แนวทาง ตัวแบบ
กรอบ และเทคนิค**. กรุงเทพมหานคร: เสมาธรรม.
- ปียากร หวังมหาพร. (2553). “พัฒนาการ สถานภาพการเรียนการสอนและงานวิจัยนโยบาย
สาธารณะของไทย.” รายงานวิจัย, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง พ.ศ. 2476.”
(2476,20 มีนาคม). ใน ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 50: 1007-1026.
- มดิชน. (2547). **พจนานุกรมฉบับมดิชน**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มดิชน.
- มยุรี อนุมานราชธน. (2547). **นโยบายสาธารณะ แนวความคิด กระบวนการและ
การวิเคราะห์**. เชียงใหม่: คะนิงนิจ.
- รัญจวน อินทรกำแหง. (2515). **การเลือกหนังสือและสื่อทัศนวัสดุ**. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542**.
กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- ราตรี เปรี้ยวพานิช. (2549). **การวิเคราะห์แบบเรียนภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. (2550). **นโยบายสาธารณะ**. กรุงเทพมหานคร: บพิธการพิมพ์.
- เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. (2551). **การนำนโยบายไปปฏิบัติ**. กรุงเทพมหานคร: บพิธการพิมพ์.

วารี ธีระจิตร. (มปป.). **การวิเคราะห์หนังสือแบบเรียนในระดับประถมศึกษา.**

กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ, คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศักดิ์ศรี ปาณะกุล. (2541). **การวิเคราะห์หนังสือเรียนและหนังสืออ่านประกอบวิชา
สังคมศึกษา.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2548). **ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม (Classical Test Theory).**
พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุภชัย ยาวะประภาส. 2528. “หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ในประเทศไทย อดีต ปัจจุบัน และ
อนาคต.” หน้า 131-187. ใน **หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์กับนักบริหาร
ในทศวรรษ.** สุพิน เกชาคุปต์และคณะ. กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิเอเชีย.

สุภชัย ยาวะประภาสและปิยากร หวังมหาพร. (2552). **นโยบายสาธารณะไทย: กำเนิด
พัฒนาการและสถานภาพของศาสตร์.** กรุงเทพฯ: จุดทอง.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2550). “จำนวนนิสิต/นักศึกษาทั้งหมดจำแนกตาม
สถาบัน ประเภทของสถาบันและระดับการศึกษา ปีการศึกษา 2549-2550.”
(ออนไลน์) เข้าถึงเมื่อ 10 มิถุนายน 2550 จาก
<http://www.mua.go.th/student.php>

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (มปป.). “ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย
มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้
ดำรง ตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2550.” อัดสำเนา.

สุจิตรา บุญยรัตพันธุ์. (2549). “การวิจัยสำรวจทัศนคติของมหาบัณฑิตสาขารัฐประศาสน
ศาสตร์ต่อหลักสูตรมหาบัณฑิตทางรัฐประศาสนศาสตร์.” หน้า 877-893.
ใน **4 ทศวรรษรัฐประศาสนศาสตร์.** วรเดช จันทรรคนและคณะ.
กรุงเทพมหานคร : เอส แอนด์ จี กราฟฟิค.

สุจิตรา วิไลพงษ์. (2543). “การสำรวจความคิดเห็นของศิษย์เก่ารัฐประศาสนศาสตร์ (รป.ม.)
ที่มีต่อการนำความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาในหลักสูตรรป.ม.ไปใช้ประโยชน์ต่อ
การทำงาน.” วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต,
ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรสิทธิ์ วชิรขจร. (2549). **นโยบายสาธารณะเบื้องต้น**. กรุงเทพมหานคร : ธเนศวร (1999).

โสภารัตน์ จารุสมบัติ. (2550). “สถานภาพความรู้ด้านนโยบายสาธารณะ.” ใน **รวมผลงานวิจัยการประชุมวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 8 (พ.ศ. 2550) เมืองไทยในระยะเปลี่ยนผ่าน**. วันที่ 13-14 ธันวาคม 2550. หน้า 122-131.

อนงค์ทิพย์ วสินนท์. (2524). “นโยบายสาธารณะ: พาราโดมที่ 5 ทางรัฐประศาสนศาสตร์กับการพัฒนาประเทศ.” **วารสารรามคำแหง**. 8,6 :123-130.

อนันต์ บัวบาน. (2527). “แนวโน้มรัฐประศาสนศาสตร์ไทยในอนาคต : การศึกษาโดยใช้เทคนิคเดลฟี่.” **สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารรัฐกิจ, คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์**.

อัมพา วัชรโรทยางกูร. (2540). “การวิเคราะห์เชิงประเมินตำราคัดสรรทางสถิติที่ใช้ในคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.” **วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา, คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**.

อุดมโชค อาษาวิมลกิจ.(2552).“การวิเคราะห์ผลงานวิจัยมหาบัณฑิตรัฐประศาสนศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.” **วารสารรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่**. ฉบับพิเศษ: 17-37.

อุทัย เลาหิเชียร. (2540). **แนวโน้มการศึกษารัฐประศาสนศาสตร์ในประเทศไทย ในรัฐประศาสนศาสตร์ : ลักษณะวิชาและมิติต่างๆ**. กรุงเทพมหานคร: คณะรัฐประศาสนศาสตร์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

อุทุมพร จามรมาน. (2529). “การวิเคราะห์เนื้อหา.” ใน **ท่องแดนวิจัย**. กรุงเทพมหานคร: ฝ่ายวิจัย, คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Berelson, B. (1971). *Content Analysis in Communication Research*. New York: Hafner.

Brodbelt, S. (1972). “Using mathematical criteria for selecting social studies textbooks.” *The Clearing House*. 46,8: 487-492.

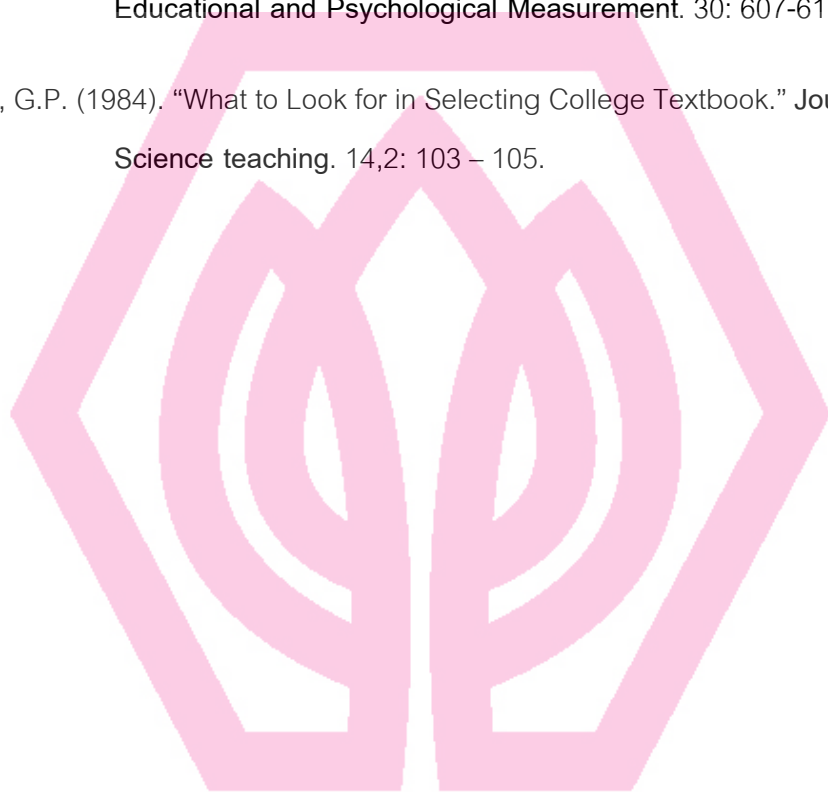
Douglass, H. R. (1956). *The High School Curriculum*. New York: Ronald Press.

Hollabaugh, M. (1989). "Textbook Selection: Clearing the fog." **Journal of College Science teaching**. 18,5: 327 – 329.

Inlow, G. M. (1963). **Maturity in High School Teaching**. New Jersey: Print Hall Inc.

Krejcie and Morgan (1970). "Determining sample size for research activities." **Educational and Psychological Measurement**. 30: 607-610.

Redei, G.P. (1984). "What to Look for in Selecting College Textbook." **Journal of College Science teaching**. 14,2: 103 – 105.



มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY



ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY



ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

ส่วนที่ 1 ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้องของภาษาไทย

1. อาจารย์ชั้นมาณ ดาราฉาย

1.1 การศึกษา

- เศรษฐศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตร์) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- กำลังศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ภาษาศาสตร์)
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ปัจจุบันอาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

1.2 ความเชี่ยวชาญ

- การศึกษาภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์จิตวิทยา การใช้ภาษาไทย การสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างประเทศ

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธาสินี ปิยพสุนทร

2.1 การศึกษา

- ศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาไทย)
- อักษรศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตร์)
- อักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิต (ภาษาศาสตร์)
- ปัจจุบันอาจารย์ประจำ ภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

2.2 ความเชี่ยวชาญ

- การศึกษาภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์จิตวิทยา การใช้ภาษาไทย การสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างประเทศ

ส่วนที่ 2 ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินแบบสอบถาม

1. ศาสตราจารย์ ดร.ติน ปรัชญพฤทธิ

1.1 การศึกษา

- ปริญญาตรี ร.บ. (การต่างประเทศและการทูต) (เกียรตินิยม) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ปริญญาโท M.P.A. Wayne State University, U.S.A.
- ปริญญาเอก M.Phil, and Ph.D. University of Kansas, U.S.A

1.2 ผลงานด้านตำรา/บทความ

- ทฤษฎีองค์การ
- รัฐประศาสนศาสตร์เปรียบเทียบ: เครื่องมือในการพัฒนาประเทศ
- ปทานุกรมการบริหาร (ร่วมกับรองศาสตราจารย์ ดร.อิสระ สุวรรณบล)
- ศัพท์รัฐประศาสนศาสตร์
- การบริหารการพัฒนา
- การสืบทอดตำแหน่งประธานาธิบดีอเมริกัน
- หน่วยการสอนสาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช มากกว่า 20 หน่วย
- บทความภาษาไทย-อังกฤษ ไม่น้อยกว่า 90 เรื่อง
- ฯลฯ

2. รองศาสตราจารย์ ดร.อัมพร อารังลักษณ์

2.1 การศึกษา

- ร.บ. (เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง) (บริหารรัฐกิจ) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- M.A.P.A. (Public Administrations) Northern Illinois University, U.S.A.
- Ph.D. (Public Administration/ Public Affairs), Virginia Polytechnic Institute and State University, U.S.A.
- ปัจจุบัน รองศาสตราจารย์ประจำสาขาบริหารรัฐกิจ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

2.2 ผลงานด้านตำรา/บทความ

- - ทฤษฎีองค์การยุคหลังสมัยใหม่
- แปลงรูปเปลี่ยนนรก: บริหารรัฐกิจในศตวรรษที่ 21

- ฯลฯ

3. ดร.วีระศักดิ์ เครือเทพ

3.1 การศึกษา

- รบ. (รัฐประศาสนศาสตร์) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- M.A. (Public Policy) (National Graduate Institute for Policy Studies, Japan) รบ.ม.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- Ph.D. in Public Administration , Rutgers, The State University of New Jersey Newark, USA.
- ปัจจุบันอาจารย์ประจำภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.2 ผลงานด้านตำรา/บทความ

- รัฐประศาสนศาสตร์ : ขอบข่ายและการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ (วีระศักดิ์ เครือเทพ บรรณาธิการ)
- นวัตกรรมสร้างสรรค์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- การบริหารภาษีอากรและรายได้ของรัฐ: หลักการและแนวปฏิบัติสำหรับนักรัฐประศาสนศาสตร์
- ดุลยภาพแห่งรัฐ : กระบวนทัศน์แห่งการศึกษารัฐประศาสนศาสตร์ (วีระศักดิ์ เครือเทพ บรรณาธิการ)
- ความเสี่ยงทางการเมือง ความเสี่ยงของรัฐ
- เครือข่าย : นวัตกรรมการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ฯลฯ

4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลวรรณ ตั้งธนานนท์

4.1 การศึกษา

- ค.บ. เกียรตินิยม อันดับ 1 เหรียญทอง (วิทยาศาสตร์ทั่วไป-คณิตศาสตร์) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ค.ด. (การวัดและประเมินผลการศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ปัจจุบันอาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ฯลฯ

5. รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์

5.1 การศึกษา

- กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- อดีตอาจารย์ประจำ ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

5.2 ผลงานด้านตำรา/บทความ

- การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสถิติเพื่อการวิจัย
- สถิตินอนพาราเมตริก
- สถิติประยุกต์ทางการศึกษา
- หลักการวิจัยเบื้องต้น
- ฯลฯ



ภาคผนวก ข

ตัวอย่างหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ตัวอย่างหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย



มหาวิทยาลัยศรีปทุม
Sripatum University

ที่ มศป.0402/0313/2553

25 มิถุนายน 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธาสินี ปิยะพรหม

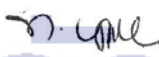
สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารการวิเคราะห์ความน่าอ่านและความยากต่อการอ่านนโยบายสาธารณะไทย

ด้วย มหาวิทยาลัยศรีปทุม ได้ให้ทุนอุดหนุนการทำวิจัย ประจำปีการศึกษา 2552 เรื่อง "การวิเคราะห์ตำราเรียนนโยบายสาธารณะ" แก่ ดร.ปิยภากร หวังมหาพร อาจารย์ประจำสำนักวิจัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม นั้น

ในการนี้ งานวิจัยเรื่องดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ เพื่อวิเคราะห์ความน่าอ่าน และความยากของตำราเรียนนโยบายสาธารณะ จำนวน 8 เล่ม การวิเคราะห์ทั้งสองประเด็นนั้น ประกอบด้วย การจำแนกคำ พยางค์ และประโยค โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการเรียบร้อยแล้ว อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์ดังกล่าวจำเป็นต้องมีการผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทยเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง มหาวิทยาลัยศรีปทุมเล็งเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ด้านภาษาไทย จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้องของการวิเคราะห์ และให้ข้อชี้แนะแก่ผู้วิจัย เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขการวิเคราะห์ให้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาไทยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ


 (รองศาสตราจารย์ ดร.นงกรณ์ อยู่ถนอม)
 รองอธิการบดี ปฏิบัติหน้าที่แทน
 อธิการบดี

สำนักวิจัย

โทร. 02 561 2222 ต่อ 1155, 2187

โทรสาร 02 561 2222 ต่อ 2187

e-mail address : research@spu.ac.th

บางเขน : 61 ถนนพหลโยธิน แขวงสามยุค เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 วิทยาเขตพญาไท : 79 ถนนพหลโยธิน แขวงสามยุค เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 วิทยาเขตปทุมธานี : 979/32-36 S.M. Tower ชั้น 17 ถนนพหลโยธิน แขวงสามยุค เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10400	โทร. 0-2579-1111, 0-2561-2222 โทรสาร 0-2561-1721 โทร. 0-3874-3690-703 โทรสาร 0-3827-6590 โทร. 0-2298-0181-3 โทรสาร 0-2298-0185	www.spu.ac.th www.spu.ac.th www.spu.ac.th
---	--	--

BANGKOK : 61 Phaholyothin Rd. Jaijak, Bangkok Thailand 10900 CHONBURI CAMPUS : 79 Bangna - Trad Rd. Klonglamru, Muang, Chonburi Thailand 20000 PHAYATHAI CAMPUS : 979/32-36 S.M. Tower, Floor 17, Phaholyothin Rd. Payathai, Bangkok Thailand 10400	Tel. 0-2579-1111, 0-2561-2222 Fax. 0-2561-1721 Tel. 0-3874-3690-703 Fax. 0-3827-6590 Tel. 0-2298-0181-3 Fax. 0-2298-0185
---	--



มหาวิทยาลัยศรีปทุม
Sripatum University

ที่ มศป.0402/0314/2553

25 มิถุนายน 2553

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ศาสตราจารย์ ดร. ดิน ปรัชญพุดธิ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามเรื่อง การวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ

ด้วย มหาวิทยาลัยให้ทุนอุดหนุนการวิจัยแก่ ดร.ปิยากร หวังมหพร ทำวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ตำนานนโยบายสาธารณะ ประจำปีการศึกษา 2552 งานวิจัยดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) เพื่อวิเคราะห์ตำนานนโยบายสาธารณะในด้านคุณลักษณะทั่วไป ความน่าอ่าน และความยากในการอ่าน
- 2) เพื่อศึกษาสภาพและลักษณะการใช้ตำนานนโยบายสาธารณะของอาจารย์ นิสิต/นักศึกษาในปัจจุบัน
- 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ นิสิต/นักศึกษาเกี่ยวกับตำนานนโยบายสาธารณะในปัจจุบัน

สำหรับวัตถุประสงค์ ข้อ 2 และข้อ 3 ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย และมีความจำเป็นต้องหาคุณภาพของเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยศรีปทุมเล็งเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความสอดคล้องของแบบสอบถาม ตามที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ อยู่ถนอม)

รองอธิการบดี ปฏิบัติหน้าที่แทน

อธิการบดี

สำนักวิจัย

โทร. 02 561 2222 ต่อ 1155, 2187

โทรสาร 02 561 2222 ต่อ 2187

e-mail address : research@spu.ac.th

บางเขน 61 ถนนพหลโยธิน แขวงสามยุค กรุงเทพมหานคร 10900
 วิทยาเขตถนนวิภาวดี 79 ถนนพหลโยธิน แขวงสามยุค จังหวัดปทุมธานี 20000
 วิทยาเขตพระยาภิบาล 979/32-35 S.M. Tower ชั้น 17 ถนนพหลโยธิน แขวงสามยุค เขตพระยาภิบาล กรุงเทพมหานคร 10400
 บางนา 251 Phahonyothin Rd., Bangna, Bangkok Thailand 10900
 CHONBURI CAMPUS 229 Bangna - Trad Rd., Klonglamru, Mueang, Chonburi Thailand 20000
 PHAYATHAI CAMPUS 97932-35 S.M. Tower, Floor 17, Phahonyothin Rd., Payathai, Bangkok Thailand 10400

โทร. 0-2579-1111, 0-2561-2222 โทรสาร 0-2561-1721 www.spu.ac.th
 โทร. 0-3674-3690/703 โทรสาร 0-3827-8590 www.spu.ac.th
 โทร. 0-2298-0181-3 โทรสาร 0-2298-0185
 โทร. 0-2579-1111, 0-2561-2222 โทร. 0-2561-1721
 โทร. 0-3674-3690-703 โทร. 0-3827-8590
 โทร. 0-2298-0181-3 โทร. 0-2298-0185



มหาวิทยาลัยศรีปทุม
Sripatum University

ที่ มศป.0402/

สิงหาคม 2553

เรื่อง ขออนุมัติโครงการให้แจกแบบสอบถาม

เรียน คณบดีคณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามจำนวน ชุด

ด้วย ดร.ปิยากร หวังมหารพร อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม กำลังทำวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์ด้านนโยบายสาธารณะ" งานวิจัยดังกล่าว ได้รับทุนสนับสนุนการทำวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยมีศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย ยาวประภาส เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประจำโครงการ งานวิจัยดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ 3 ประการ ได้แก่ 1. เพื่อวิเคราะห์ความน่าอ่านและความยากด้านนโยบายสาธารณะ 2. เพื่อวิเคราะห์สภาพการใช้ตำรา และ 3. เพื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อตำรา ในด้านการวิเคราะห์สภาพการใช้และความคิดเห็น ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิต/นักศึกษาระดับปริญญาตรี และปริญญาโท (กรณีสถาบันอุดมศึกษานั้นไม่มีการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีจะสอบถามเฉพาะนักศึกษาปริญญาโท) ที่ผ่านการเรียนวิชาเรียนนโยบายสาธารณะ ในสถาบันอุดมศึกษา 6 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยศรีปทุม และมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

เพื่อให้งานวิจัยดังกล่าวบรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการจำแนกตำราที่เหมาะสมกับระดับการศึกษา และได้ข้อเสนอในการแต่งตำราแก่คณาจารย์และผู้สนใจทั่วไป มหาวิทยาลัยศรีปทุมจึงขออนุมัติให้นักวิจัยแจกแบบสอบถามแก่นิสิต/นักศึกษาในสถาบันของท่านด้วย

บางเขน	: 61 ถนนพหลโยธิน แขวงเสนานิคม เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900	โทร. 0-2579-1111, 0-2561-2222 โทรสาร 0-2561-1721	www.spu.ac.th
วิทยาเขตชลบุรี	: 79 ถนนบางนา-ตราด อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี 20000	โทร. 0-3874-3690-703 โทรสาร 0-3827-6590	www.east.spu.ac.th
วิทยาเขตภูเก็ต	: 979 SM Tower ชั้น 17 ถนนสาละวิน เขตภูเก็ต กรุงเทพฯ 10400	โทร. 0-2298-0181-3 โทรสาร 0-2298-0185	www.spu.ac.th
BANGKHEN	: 61 Phaholyothin Rd, Jutajak, Bangkok Thailand 10900	Tel. 0-2579-1111, 0-2561-2222 Fax. 0-2561-1721	
CHONBURI CAMPUS	: 79 Bangna-Trad Rd, Klonglamru, Muang, Chonburi Thailand 20000	Tel. 0-3874-3690-703 Fax. 0-3827-6590	
PHAYATHAI CAMPUS	: 979 SM Tower, Floor 17, Phaholyothin Rd, Payathai, Bangkok Thailand 10400	Tel. 0-2298-0181-3 Fax. 0-2298-0185	

-2-

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์
จากท่านและขอขอบคุณล่วงหน้า มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ



(รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ อยู่ถนอม)

รองอธิการบดี ปฏิบัติหน้าที่แทน

อธิการบดี

สำนักวิจัย

โทร. 02 561 2222 ต่อ 1155

โทรสาร 02 561 2222 ต่อ 2187

ติดต่อนักวิจัย 081 827 3058

e-mail address : piyakornwh@gmail.com, pryakorn.wh@spu.ac.th

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY



มหาวิทยาลัยศรีปทุม
Sripatum University

ที่ มศป.0402/

สิงหาคม 2553

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน ศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ ธำรงธัญวงศ์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับ
2. ขอบเขตหมายตอบกลับจำนวน 1 ของ

ด้วย ดร.ปิยากร หวังมหาร อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม กำลังทำวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์ด้านนโยบายสาธารณะ" งานวิจัยดังกล่าว ได้รับทุนสนับสนุนการทำวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยมีศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย ยาวะประภา เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประจำโครงการ งานวิจัยดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ 3 ประการ ได้แก่ 1. เพื่อวิเคราะห์ความน่าอ่านและความยากด้านนโยบายสาธารณะ 2. เพื่อวิเคราะห์สภาพการใช้ตำรา และ 3. เพื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อตำรา ในด้านการวิเคราะห์สภาพการใช้และความคิดเห็น ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือ คณาจารย์ผู้สอนวิชานโยบายสาธารณะของสถาบันอุดมศึกษา 6 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยศรีปทุม และมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

เพื่อให้งานวิจัยดังกล่าวบรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการจำแนกตำราที่เหมาะสมกับระดับการศึกษา และได้ข้อเสนอในการแต่งตำราแก่คณาจารย์และผู้สนใจทั่วไป มหาวิทยาลัยศรีปทุม จึงขอความอนุเคราะห์ท่านกรุณาตอบแบบสอบถาม ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 1. และโปรดส่งกลับนักวิจัย ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 2. ภายในวันที่ 16 สิงหาคม ศกนี้ เพื่อที่นักวิจัยจะได้ดำเนินการวิจัยต่อไปได้

บางเขน	: 61 ถนนพหลโยธิน แขวงสามวาปีน เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900	โทร. 0-2579-1111, 0-2561-2222 โทรสาร 0-2561-1721	www.spu.ac.th
วิทยาเขตชลบุรี	: 79 ถนนบางนา-ตราด อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี 20000	โทร. 0-3874-3690-703 โทรสาร 0-3827-6590	www.east.spu.ac.th
วิทยาเขตสมุทรปราการ	: 979 SM Tower ชั้น 17 ถนนพหลโยธิน เขตบางนา กรุงเทพฯ 10400	โทร. 0-2298-0181-3 โทรสาร 0-2298-0185	www.spu.ac.th
BANGKOK	: 61 Phaholyothin Rd. Jatjak, Bangkok Thailand 10900	Tel. 0-2579-1111, 0-2561-2222 Fax. 0-2561-1721	
CHONBURI CAMPUS	: 79 Bangna-Trad Rd. Klonglamru, Muang Chonburi Thailand 20000	Tel. 0-3874-3690-703 Fax. 0-3827-6590	
PHAYATHAI CAMPUS	: 979 SM Tower, Floor 17, Phaholyothin Rd. Payathai, Bangkok Thailand 10400	Tel. 0-2298-0181-3 Fax. 0-2298-0185	

-2-

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์
จากท่านและขอขอบคุณล่วงหน้า มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ



รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ อยู่ถนอม

รองอธิการบดี ปฏิบัติหน้าที่แทน

อธิการบดี

สำนักวิจัย

โทร. 02 561 2222 ต่อ 1155

โทรสาร 02 561 2222 ต่อ 2187

ติดต่อนักวิจัย 081 827 3058

e-mail address : piyakornwh@gmail.com, pryakorn.wh@spu.ac.th

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY



ภาคผนวก ค
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

แบบสอบถามสภาพการใช้และความคิดเห็นที่มีต่อตำรานโยบายสาธารณะไทย

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการใช้ และความคิดเห็นอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อตำรานโยบายสาธารณะไทย ว่ามีความเหมาะสมสำหรับนิสิต/ นักศึกษาระดับอุดมศึกษาเพียงใด โดยแบ่งข้อคำถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1** ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2** สอบถามสภาพและลักษณะการใช้ตำรา
- ตอนที่ 3** ความคิดเห็นเกี่ยวกับตำรานโยบายสาธารณะ

งานวิจัยในครั้งนี้จะเกิดประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาตำราสำหรับนิสิต/นักศึกษาระดับอุดมศึกษา จึงขอความอนุเคราะห์ให้ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านได้โปรดตอบข้อคำถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง ผู้วิจัยขอรับรองว่าคำตอบของท่านจะไม่มีผลกระทบใด ๆ กับตัวท่านทั้งสิ้น ข้อมูลของท่านจะถือเป็นความลับ และการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะนำเสนอเป็นภาพรวมเท่านั้น

ด้วยความเคารพอย่างสูง

(ดร.ปิยากร หวังมหารพร)

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ตามความเป็นจริง

1. เพศ ☐ 1) ชาย ☐ 2) หญิง
2. การศึกษา ☐ 1)ปริญญาโท ☐ 2)ปริญญาเอก
☐ 3) อื่น ๆ (ระบุ).....
3. ประสบการณ์การทำงาน ☐ 1) น้อยกว่า 5 ปี ☐ 2) 5 – 10 ปี
☐ 3) 11 – 15 ปี ☐ 4) 15 – 20 ปี
☐ 5) มากกว่า 20 ปี
4. ตำแหน่งทางวิชาการ ☐ 1) ผู้ช่วย ☐ 2) รองศาสตราจารย์
☐ 3) ศาสตราจารย์ ☐ 4) ไม่มี
☐ 5) อื่น ๆ (ระบุ).....
5. ระดับชั้นที่สอน ☐ 1)ปริญญาตรี ☐ 2)ปริญญาโท
☐ 3)ปริญญาเอก ☐ 4)ปริญญาตรี-โท
☐ 5)ปริญญาโท-เอก ☐ 6)ปริญญาตรี-โท-เอก

ตอนที่ 2 สอบถามสภาพและลักษณะการใช้ตำรานโยบายสาธารณะ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับการปฏิบัติที่เป็นจริงและระดับความสำเร็จของผลที่เกิดขึ้นของท่าน โดยระดับพฤติกรรมและผลที่เกิดขึ้นมีค่าตั้งแต่ 0 – 4 แต่ละระดับมีความหมายดังนี้

ระดับของความคิดเห็นแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- | | |
|---|--|
| 4 | หมายถึง ท่านได้มีการปฏิบัติหรือมีพฤติกรรมเกิดขึ้น เป็นประจำ คือ คิดเป็น 76-100 % ใน 1 ภาคเรียน หรือ หมายถึง ระดับของความสำเร็จในการปฏิบัติของท่านอยู่ในระดับ ดีมาก |
| 3 | หมายถึง ท่านได้มีการปฏิบัติหรือมีพฤติกรรมเกิดขึ้น บ่อย ๆ คือ คิดเป็น 51-75 % ใน 1 ภาคเรียน หรือ หมายถึง ระดับของความสำเร็จในการปฏิบัติของท่านอยู่ในระดับ ดี |
| 2 | หมายถึง ท่านได้มีการปฏิบัติหรือมีพฤติกรรมเกิดขึ้น ค่อนข้างบ่อย คือ คิดเป็น 26-50 % ใน 1 ภาคเรียน หมายถึง ระดับของความสำเร็จในการปฏิบัติของท่านอยู่ในระดับ ปานกลาง |
| 1 | หมายถึง ท่านได้มีการปฏิบัติหรือมีพฤติกรรมเกิดขึ้น บางครั้ง คือ คิดเป็น 1-25 % ใน 1 ภาคเรียน หรือ หมายถึง ระดับของความสำเร็จในการปฏิบัติของท่านอยู่ในระดับ น้อย |
| 0 | หมายถึง ท่านไม่ได้ปฏิบัติหรือไม่มีพฤติกรรมเกิดขึ้นใน 1 ภาคเรียน หรือ หมายถึง ไม่ปรากฏความสำเร็จการปฏิบัติของท่าน |

ข้อ	รายการ	ระดับการปฏิบัติ					ระดับผลความสำเร็จ				
		4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
สภาพและลักษณะการใช้ตำรานโยบายสาธารณะไทย หมายถึง ระดับการปฏิบัติและระดับความสำเร็จของการใช้ตำรานโยบายสาธารณะไทยของอาจารย์ผู้สอนและนิสิต/นักศึกษาที่เรียนรายวิชานโยบายสาธารณะ											
1	ท่านใช้ตำรานโยบายสาธารณะประกอบการจัดการเรียนการสอน										
2	ท่านใช้ตำรานโยบายสาธารณะเชื่อมโยงกับสภาพเหตุการณ์จริงในปัจจุบัน										
3	ท่านใช้กิจกรรมเสนอแนะในตำรานโยบายสาธารณะประกอบในการเรียนการสอนในชั้นเรียน										
4	ท่านมีการปรับหรือเพิ่มเติมเนื้อหาจากตำรานโยบายสาธารณะที่ใช้ก่อนนำไปสอนจริง										
5	ท่านแนะนำการใช้ตำรานโยบายสาธารณะแต่ละเล่มให้กับนิสิต/นักศึกษาของท่าน										
6	ท่านให้นิสิต/นักศึกษารับอ่านและวิจารณ์ (book review) ตำรานโยบายสาธารณะ										
7	ท่านแนะนำตำรานโยบายสาธารณะเล่มอื่นๆ(ที่ไม่ใช่เล่มหลัก)แก่นิสิต/นักศึกษาเพื่อการศึกษาเพิ่มเติม										
8	ท่านใช้ตำรานโยบายสาธารณะสอนนิสิต/นักศึกษาของท่านเรียงตามลำดับเนื้อหาในสารบัญ										
9	ท่านอธิบายเนื้อหาเชิงเปรียบเทียบเนื้อหาสาระของตำรานโยบายสาธารณะแต่ละเล่มให้นิสิต/นักศึกษาของท่าน										
10	ท่านใช้ตำรานโยบายสาธารณะสอนนิสิต/นักศึกษาของท่านโดยสามารถเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาในบทต่างๆ ในตำราได้										

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อตำราเรียนนโยบายสาธารณะไทย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับ
ความคิดเห็นต่อตำราเรียนนโยบายสาธารณะไทย

ระดับของความคิดเห็นแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- | | | |
|---|---------|---|
| 5 | หมายถึง | ตรงกับความคิดเห็นของท่านในระดับมากที่สุด |
| 4 | หมายถึง | ตรงกับความคิดเห็นของท่านในระดับมาก |
| 3 | หมายถึง | ตรงกับความคิดเห็นของท่านในระดับปานกลาง |
| 2 | หมายถึง | ตรงกับความคิดเห็นของท่านในระดับน้อย |
| 1 | หมายถึง | ตรงกับความคิดเห็นของท่านในระดับน้อยที่สุด |

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ความคิดเห็นที่มีต่อตำราเรียนนโยบายสาธารณะไทย หมายถึง ระดับความรู้สึกรับรู้ของอาจารย์ผู้สอน และนิสิต/นักศึกษาที่เรียนรายวิชานโยบายสาธารณะที่มีต่อตำราเรียนนโยบายสาธารณะไทย						
มโนทัศน์ หมายถึง ความคิด ความเข้าใจที่สรุปเกี่ยวกับการจัดกลุ่มสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เกิดจากการสังเกตหรือการได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้นหรือเรื่องนั้น แล้วใช้คุณลักษณะหรือคุณสมบัติที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน จัดเข้าเป็นกลุ่มเดียวกัน ซึ่งจะทำให้เกิดความเข้าใจสิ่งต่างๆ ได้ง่ายขึ้น						
1	มีการเรียงลำดับเนื้อหาสอดคล้องกับการสอน					
2	การเสนอเนื้อหาสาระมีความชัดเจน					
3	มีคำอธิบายมโนทัศน์ที่เข้าใจได้ง่าย					
4	การเสนอมโนทัศน์มีความกระชับ ไม่สับสน					
5	มีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาและมโนทัศน์					
6	มีการอธิบายแนวคิด/ทฤษฎีอย่างชัดเจน เข้าใจง่าย					
7	มีการยกตัวอย่างสอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน					
8	มีการยกตัวอย่างที่มีความละเอียด เป็นขั้นตอนเพียงพอต่อการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง					
9	มีการยกตัวอย่างกรณีของประเทศไทยประกอบเนื้อหา					
10	มีการใช้กรณีตัวอย่างประกอบการอธิบายเนื้อหา					
11	มีการใช้งานวิจัยเพื่อสนับสนุนและประกอบความคิดเห็น					
12	มีบรรณานุกรมให้สามารถค้นคว้าเพิ่มเติมท้ายบท					
13	มีการตั้งคำถามเพื่อทบทวนความรู้ความเข้าใจของผู้เรียน					
14	เนื้อหามีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย					
15	เนื้อหาครอบคลุมกับจุดมุ่งหมาย					
16	เนื้อหาที่มีความละเอียดเพียงพอที่จะศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง					

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
17	เนื้อหามีความเป็นปัจจุบัน					
18	เนื้อหาสาระมีความละเอียดเพียงพอที่จะต่อยอดความรู้ได้					
19	แนวคิดและทฤษฎีมีความถูกต้องและชัดเจน					
20	มีการใช้ภาษาถูกต้องตามศัพท์บัญญัติหรือหลักสากล					
21	มีการใช้สื่อประกอบในเล่ม เช่น ซีดีรอม					
22	มีการอธิบายด้วยตาราง แผนผัง แผนภาพที่ชัดเจน					
23	มีการอ้างอิงแหล่งวิชาการที่น่าเชื่อถือ					
24	มีแบบแผนในการเขียนอ้างอิง จัดทำบรรณานุกรมและภาคผนวกไว้อย่างเป็นระบบ					
25	การใช้ภาษาเขียนเป็นไปตามแบบแผนของภาษาไทย เช่น การใช้ภาษาถูกหลักไวยากรณ์ ประโยคสมบูรณ์ ไม่ขาดส่วนสำคัญของประโยคหรือคำบางคำที่ทำให้ความหมายประโยคไม่ครบถ้วนและมีการเรียงคำหรือกลุ่มคำตามลำดับ					
26	มีการเสนอแนวคิดของผู้แต่งตำรา เช่น ข้อวิพากษ์วิจารณ์ สรุป ข้อเสนอแนะ แนวคิด ความรู้ใหม่ที่เกิดจากการวิเคราะห์ สังเคราะห์					

แบบสอบถามสภาพการใช้และความคิดเห็นที่มีต่อตำรานโยบายสาธารณะไทย

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการใช้ และความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษาที่มีต่อตำรานโยบายสาธารณะไทย ว่ามีความเหมาะสมสำหรับนิสิต/นักศึกษาระดับอุดมศึกษาเพียงใด โดยแบ่งข้อคำถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1** ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2** สอบถามสภาพและลักษณะการใช้ตำรา
- ตอนที่ 3** ความคิดเห็นเกี่ยวกับตำรานโยบายสาธารณะ

งานวิจัยในครั้งนี้จะเกิดประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาตำราสำหรับนิสิต/นักศึกษาระดับอุดมศึกษา จึงขอความอนุเคราะห์ให้ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านได้โปรดตอบข้อคำถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง ผู้วิจัยขอรับรองว่าคำตอบของท่านจะไม่มีผลกระทบใด ๆ กับตัวท่านทั้งสิ้น ข้อมูลของท่านจะถือเป็นความลับ และการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะนำเสนอเป็นภาพรวมเท่านั้น

(ดร.ปิยากร หวังมหารพร)

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ตามความเป็นจริง

1. เพศ ☐ 1) ชาย ☐ 2) หญิง
2. การศึกษา ☐ 1)ปริญญาตรี ☐ 2)ปริญญาโท
☐ 3) อื่น ๆ (ระบุ).....
3. ผลการเรียนเฉลี่ย ☐ 1) ต่ำกว่า 2.00 ☐ 2) 2.00 – 2.49
☐ 3) 2.50 – 2.99 ☐ 4) 3.00 – 3.49
☐ 5) ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป
4. ดำรงนโยบาย
 สาธารณะไทยที่ผู้สอน
 กำหนดให้นักศึกษา
 อ่านคือเล่มใดบ้าง
 (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ 1) หลักนโยบายสาธารณะยุคใหม่
 (แก้วคำ ไกรสรพงษ์)
 - ☐ 2) การวิเคราะห์นโยบาย (จุมพล หนิมพานิช)
 - ☐ 3) ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ
 (ทศพร ศิริสัมพันธ์)
 - ☐ 4) นโยบายสาธารณะ (ธัญวัฒน์ รัตนศักดิ์)
 - ☐ 5) นโยบายสาธารณะ(เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ)
 - ☐ 6) นโยบายสาธารณะ (ศุภชัย ยาวะประภา)
 - ☐ 7) นโยบายสาธารณะ : แนวความคิด การวิเคราะห์และ
 กระบวนการ (สมบัติ อารังธวังศ์)
 - ☐ 8) นโยบายสาธารณะ : ทฤษฎีและปฏิบัติ
 (สมพร เพ็ญจันทร์)
 - ☐ 9) นโยบายสาธารณะไทย:กำเนิด พัฒนาการและ
 สถานภาพของศาสตร์ (ศุภชัย ยาวะประภาและคณะ)
 - ☐ 10) การกำหนดนโยบายสาธารณะ: กระบวนทัศน์
 แนวทาง ตัวแบบ กรอบและเทคนิค
 (ปิยะพงษ์ นุชนงก์)
 - ☐ 11) การนำนโยบายไปปฏิบัติ
 (เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ)
 - ☐ 12) นโยบายสาธารณะเบื้องต้น (สุรสิทธิ์ วชิรขจร)

☐ 13) นโยบายสาธารณะ แนวความคิด กระบวนการและ
การวิเคราะห์ (มยุรี อนุমানราชธน)

☐ 14) อื่นๆ ระบุ.....

.....

5. ดำรงนโยบาย

☐ 1) หลักนโยบายสาธารณะยุคใหม่

สาธารณะไทยเล่มใดที่

(แก้วคำ ไกรสรพงษ์)

นิสิต/นักศึกษาคุ้นเคยมาก

☐ 2) การวิเคราะห์นโยบาย (จุมพล หนีพานิข)

ที่สุด

☐ 3) ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ

(ตอบเพียงข้อเดียว)

(ทศพร ศิริสัมพันธ์)

☐ 4) นโยบายสาธารณะ (ธันยวัฒน์ รัตนศักดิ์)

☐ 5) นโยบายสาธารณะ(เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ)

☐ 6) นโยบายสาธารณะ (ศุภชัย ยาวะประภา)

☐ 7) นโยบายสาธารณะ : แนวความคิด การวิเคราะห์และ
กระบวนการ (สมบัติ อารังธัญวงศ์)

☐ 8) นโยบายสาธารณะ : ทฤษฎีและปฏิบัติ
(สมพร เพ็ญจันทร์)

☐ 9) นโยบายสาธารณะไทย:กำเนิด พัฒนาการและ
สถานภาพของศาสตร์ (ศุภชัย ยาวะประภาและคณะ)

☐ 10) การกำหนดนโยบายสาธารณะ: กระบวนทัศน์

แนวทาง ตัวแบบ กรอบและเทคนิค

(ปิยะพงษ์ นุชบงก์)

☐ 11) การนำนโยบายไปปฏิบัติ

(เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ)

☐ 12) นโยบายสาธารณะเบื้องต้น (สุรสิทธิ์ วชิรขจร)

☐ 13) นโยบายสาธารณะ แนวความคิด กระบวนการและ
การวิเคราะห์ (มยุรี อนุমানราชธน)

☐ 14) อื่นๆ ระบุ.....

.....

ตอนที่ 2 สอบถามสภาพและลักษณะการใช้ตำรานโยบายสาธารณะไทย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับการปฏิบัติที่เป็นจริงและระดับความสำเร็จของผลที่เกิดขึ้นของท่าน โดยระดับพฤติกรรมและผลที่เกิดขึ้นมีค่าตั้งแต่ 0 – 4 แต่ละระดับมีความหมายดังนี้

ระดับของความคิดเห็นแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- | | |
|---|--|
| 4 | หมายถึง ท่านได้มีการปฏิบัติหรือมีพฤติกรรมเกิดขึ้น เป็นประจำ คือ คิดเป็น 76-100 % ใน 1 ภาคเรียน หรือ หมายถึง ระดับของความสำเร็จในการปฏิบัติของท่านอยู่ในระดับ ดีมาก |
| 3 | หมายถึง ท่านได้มีการปฏิบัติหรือมีพฤติกรรมเกิดขึ้น บ่อย ๆ คือ คิดเป็น 51-75 % ใน 1 ภาคเรียน หรือ หมายถึง ระดับของความสำเร็จในการปฏิบัติของท่านอยู่ในระดับ ดี |
| 2 | หมายถึง ท่านได้มีการปฏิบัติหรือมีพฤติกรรมเกิดขึ้น ค่อนข้างบ่อย คือ คิดเป็น 26-50 % ใน 1 ภาคเรียน หมายถึง ระดับของความสำเร็จในการปฏิบัติของท่านอยู่ในระดับ ปานกลาง |
| 1 | หมายถึง ท่านได้มีการปฏิบัติหรือมีพฤติกรรมเกิดขึ้น บางครั้ง คือ คิดเป็น 1-25 % ใน 1 ภาคเรียน หรือ หมายถึง ระดับของความสำเร็จในการปฏิบัติของท่านอยู่ในระดับ น้อย |
| 0 | หมายถึง ท่านไม่ได้ปฏิบัติหรือไม่มีพฤติกรรมเกิดขึ้นใน 1 ภาคเรียน หรือ หมายถึง ไม่ปรากฏความสำเร็จการปฏิบัติของท่าน |

ข้อ	รายการ	ระดับการปฏิบัติ					ระดับผลความสำเร็จ				
		4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
สภาพและลักษณะการใช้ตำรานโยบายสาธารณะไทย หมายถึง ระดับการปฏิบัติและระดับความสำเร็จของการใช้ตำรานโยบายสาธารณะไทยของอาจารย์ผู้สอนและนิสิต/นักศึกษาที่เรียนรายวิชานโยบายสาธารณะ											
1	ท่านใช้ตำรานโยบายสาธารณะประกอบการเรียน										
2	ท่านมีการเชื่อมโยงสาระในตำรานโยบายสาธารณะกับสภาพเหตุการณ์จริงในปัจจุบัน										
3	ท่านได้ทำกิจกรรมเสนอแนะในตำรานโยบายสาธารณะที่อาจารย์กำหนดให้อ่าน										
4	ท่านศึกษาเนื้อหาจากตำรานโยบายสาธารณะที่ใช้ก่อนเข้าเรียน										
5	ท่านสามารถสรุปสาระสำคัญของนโยบายสาธารณะในตำราแต่ละเล่มได้										
6	ท่านได้ศึกษาดำรานโยบายสาธารณะเล่มอื่นๆ(ที่ไม่ใช่เล่มหลัก) เพิ่มเติม										
7	ท่านอ่าน ศึกษาตำรานโยบายสาธารณะเรียงตามลำดับเนื้อหาในสารบัญ										
8	ท่านศึกษาและวิจารณ์ตำรา (book review) นโยบายสาธารณะที่อาจารย์ผู้สอนกำหนด										
9	ท่านสามารถเปรียบเทียบเนื้อหาในตำรานโยบายสาธารณะได้เล่มต่างๆ ได้										
10	ท่านสามารถอธิบายความเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาในบทต่างๆ ในตำรานโยบายสาธารณะ										

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อตำราเรียนนโยบายสาธารณะไทย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับ
 ความคิดเห็นต่อตำราเรียนนโยบายสาธารณะไทย
 ระดับของความคิดเห็นแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- | | | |
|---|---------|---|
| 5 | หมายถึง | ตรงกับความคิดเห็นของท่านในระดับมากที่สุด |
| 4 | หมายถึง | ตรงกับความคิดเห็นของท่านในระดับมาก |
| 3 | หมายถึง | ตรงกับความคิดเห็นของท่านในระดับปานกลาง |
| 2 | หมายถึง | ตรงกับความคิดเห็นของท่านในระดับน้อย |
| 1 | หมายถึง | ตรงกับความคิดเห็นของท่านในระดับน้อยที่สุด |

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ความคิดเห็นที่มีต่อตำราเรียนนโยบายสาธารณะไทย หมายถึง ระดับความรู้สึกของของอาจารย์ผู้สอนและนิสิต/นักศึกษาที่เรียนรายวิชานโยบายสาธารณะที่มีต่อตำราเรียนนโยบายสาธารณะไทย						
มโนทัศน์ หมายถึง ความคิด ความเข้าใจที่สรุปเกี่ยวกับการจัดกลุ่มสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เกิดจากการสังเกตหรือการได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้นหรือเรื่องนั้น แล้วใช้คุณลักษณะหรือคุณสมบัติที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน จัดเข้าเป็นกลุ่มเดียวกัน ซึ่งจะทำให้เกิดความเข้าใจสิ่งต่างๆ ได้ง่ายขึ้น						
1	มีการเรียงลำดับเนื้อหาอย่างเป็นระบบ					
2	การเสนอเนื้อหาสาระมีความชัดเจน					
3	มีคำอธิบายมโนทัศน์ที่เข้าใจได้ง่าย					
4	การเสนอมโนทัศน์มีความกระชับ ไม่สับสน					
5	มีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาและมโนทัศน์					
6	มีการอธิบายแนวคิด/ทฤษฎีอย่างชัดเจน เข้าใจง่าย					
7	มีการยกตัวอย่างที่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน					
8	มีการยกตัวอย่างที่มีความละเอียด เป็นขั้นตอนเพียงพอต่อการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง					
9	มีการยกตัวอย่างกรณีของประเทศไทยประกอบเนื้อหา					
10	มีการใช้กรณีตัวอย่างประกอบการอธิบายเนื้อหา					
11	มีการใช้งานวิจัยเพื่อสนับสนุนและประกอบความคิดเห็น					
12	มีบรรณานุกรมให้สามารถค้นคว้าเพิ่มเติมทำยบท					
13	มีการตั้งคำถามเพื่อทบทวนความรู้ความเข้าใจของผู้เรียน					
14	เนื้อหาสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย					
15	เนื้อหาครอบคลุมกับจุดมุ่งหมาย					
16	เนื้อหาที่มีความละเอียดเพียงพอที่จะศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง					

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
17	เนื้อหามีความเป็นปัจจุบัน					
18	เนื้อหาสาระมีความละเอียดเพียงพอที่จะต่อยอดความรู้ได้					
19	มีการใช้ภาษาถูกต้องตามศัพท์บัญญัติหรือหลักสากล					
20	มีการใช้สื่อประกอบในเล่ม เช่น ซีดีรอม					
21	มีการอธิบายด้วยตาราง แผนผัง แผนภาพที่ชัดเจน					
22	มีการอ้างอิงแหล่งวิชาการที่น่าเชื่อถือ					
23	มีแบบแผนในการเขียนอ้างอิง จัดทำบรรณานุกรมและภาคผนวกไว้อย่างเป็นระบบ					
24	การใช้ภาษาเขียนเป็นไปตามแบบแผนของภาษาไทย เช่น การใช้ภาษาถูกหลักไวยากรณ์ ประโยคสมบูรณ์ ไม่ขาดส่วนสำคัญของประโยคหรือคำบางคำที่ทำให้ความหมายประโยคไม่ครบถ้วนและมีการเรียงคำหรือกลุ่มคำตามลำดับ					
25	มีการเสนอแนวคิดของผู้แต่งตำรา เช่น ข้อวิพากษ์วิจารณ์ สรุป ข้อเสนอแนะ แนวคิด ความรู้ใหม่ที่เกิดจากการวิเคราะห์ สังเคราะห์					



ภาคผนวก ง

ผลการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม โครงการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ตำรานโยบายสาธารณะ

เรียน ท่านผู้ทรงคุณวุฒิ

งานวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์ตำรานโยบายสาธารณะ” เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยมีวัตถุประสงค์

- 1) เพื่อวิเคราะห์ตำรานโยบายสาธารณะในด้านคุณลักษณะทั่วไป ความน่าอ่าน และความยากในการอ่าน
- 2) เพื่อศึกษาสภาพและลักษณะการใช้ตำรานโยบายสาธารณะของอาจารย์ นิสิต/นักศึกษาในปัจจุบัน
- 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ นิสิต/นักศึกษาเกี่ยวกับตำรานโยบายสาธารณะในปัจจุบัน

สำหรับวัตถุประสงค์ในข้อ 2 และ 3 ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ประกอบด้วยแบบสอบถามจำนวน 2 ชุด ชุดที่ 1 แบบสอบถามในส่วนของอาจารย์ ผู้สอนและชุดที่ 2 แบบสอบถามในส่วนของนิสิต/นักศึกษา เพื่อเป็นการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยใช้ค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ท่าน ประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามทั้งสองชุด ซึ่งมีเกณฑ์ ดังนี้

+ 1 หมายความว่า มั่นใจว่าข้อความ/รายการที่พิจารณามีความสอดคล้องกับนิยาม
ศัพท์เฉพาะ

0 หมายความว่า ไม่มั่นใจว่าข้อความ/รายการที่พิจารณามีความสอดคล้องกับนิยาม
ศัพท์เฉพาะ

- 1 หมายความว่า มั่นใจว่าข้อความ/รายการที่พิจารณาไม่มีความสอดคล้องกับ
นิยามศัพท์เฉพาะ

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง “ค่า IOC” ที่ท่านเลือกและโปรดให้ข้อเสนอแนะ
เพื่อนำไปปรับปรุงแบบสอบถามต่อไป

แบบสอบถามสภาพการใช้และความคิดเห็นที่มีต่อตำราเรียนนโยบายสาธารณะไทย

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและลักษณะการใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะไทย

ข้อ	รายการ	ระดับการปฏิบัติจริง					ระดับผลความสำเร็จ					ค่า IOC			ค่า IOC
		4	3	2	1	0	4	3	2	1	0	+1	0	-1	
สภาพและลักษณะการใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะไทย หมายถึง ระดับการปฏิบัติและระดับผลสำเร็จของการใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะไทยของอาจารย์ผู้สอนและนิสิต/นักศึกษาที่เรียนรายวิชานโยบายสาธารณะ												สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
มโนทัศน์ (Concept Map) หมายถึง ความคิด ความเข้าใจที่สรุปเกี่ยวกับการจัดกลุ่ม สิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือ เรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เกิดจากการสังเกต หรือการได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้นหรือเรื่องนั้น แล้วใช้คุณลักษณะหรือคุณสมบัติที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน จัดเข้าเป็นกลุ่มเดียวกัน ซึ่งจะทำให้เกิดความเข้าใจสิ่งต่างๆ ได้ง่ายขึ้น															
1	ท่านใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะประกอบการจัดการเรียนการสอน											4	1	0	0.8
2	ท่านใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะเชื่อมโยงกับสภาพเหตุการณ์จริงในปัจจุบัน											4	0	1	0.6
3	ท่านใช้กิจกรรมเสนอแนะในตำราเรียนนโยบายสาธารณะประกอบในการเรียนการสอนในชั้นเรียน											4	0	1	0.6
4	ท่านมีการปรับเนื้อหาจากตำราเรียนนโยบายสาธารณะที่ใช้ก่อนนำไปสอนจริง											4	1	0	0.8
5	ท่านแนะนำการใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะแต่ละเล่มให้กับนิสิต/นักศึกษาของท่าน											4	1	0	0.8
6	ท่านให้นิสิต/นักศึกษาอ่านและวิจารณ์ (book											4	0	1	0.6

ข้อ	รายการ	ระดับการปฏิบัติจริง					ระดับผลความสำเร็จ					ค่า IOC			ค่า IOC
		4	3	2	1	0	4	3	2	1	0	+1	0	-1	
	สภาพและลักษณะการใช้ตำรานโยบายสาธารณะไทย หมายถึง ระดับการปฏิบัติและระดับความสำเร็จของการใช้ตำรานโยบายสาธารณะไทยของอาจารย์ผู้สอนและนิสิต/นักศึกษาที่เรียนรายวิชานโยบายสาธารณะ มโนทัศน์ (Concept Map) หมายถึง ความคิด ความเข้าใจที่สรุปเกี่ยวกับการจัดกลุ่ม สิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือ เรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เกิดจากการสังเกต หรือการได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้นหรือเรื่องนั้น แล้วใช้คุณลักษณะหรือคุณสมบัติที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน จัดเข้าเป็นกลุ่มเดียวกัน ซึ่งจะทำให้เกิดความเข้าใจสิ่งต่างๆ ได้ง่ายขึ้น											สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
	review) ตำรานโยบายสาธารณะ														
7	ท่านแนะนำตำรานโยบายสาธารณะเล่มอื่นๆ(ที่ไม่ใช่เล่มหลัก)แก่นิสิต/นักศึกษาเพื่อการศึกษาเพิ่มเติม											4	0	1	0.6
8	ท่านใช้ตำรานโยบายสาธารณะสอนนิสิต/นักศึกษาของท่านเรียงตามลำดับเนื้อหาในสารบัญ											4	0	1	0.6
9	ท่านอธิบายเนื้อหาโดยเปรียบเทียบเนื้อหาสาระของตำรานโยบายสาธารณะแต่ละเล่มให้นิสิต/นักศึกษาของท่าน											4	0	1	0.6
10	ท่านใช้ตำรานโยบายสาธารณะสอนนิสิต/นักศึกษาของท่านโดยสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาเดิมกับเนื้อหาบทอื่นได้											4	0	1	0.6

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อตำราเรียนนโยบายสาธารณะไทย

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น					ค่า IOC			IOC
		5	4	3	2	1	+1	0	-1	
ความคิดเห็นที่มีต่อตำราเรียนนโยบายสาธารณะไทย หมายถึง ระดับการรับรู้ของอาจารย์ผู้สอนและนิสิต/นักศึกษาที่เรียนรายวิชานโยบายสาธารณะที่มีต่อตำราเรียนนโยบายสาธารณะไทย							สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
มโนทัศน์ (Concept Map) หมายถึง ความคิด ความเข้าใจที่สรุปเกี่ยวกับการจัดกลุ่ม สิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือ เรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เกิดจากการสังเกตหรือการได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้นหรือเรื่องนั้น แล้วใช้คุณลักษณะหรือคุณสมบัติที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน จัดเข้าเป็นกลุ่มเดียวกัน ซึ่งจะก่อให้เกิดความเข้าใจสิ่งต่างๆได้ง่ายขึ้น										
1	มีการเรียงลำดับเนื้อหาอย่างเป็นระบบ						4	0	1	0.6
2	การเสนอเนื้อหาสาระมีความชัดเจน						4	0	1	0.6
3	มีคำอธิบายมโนทัศน์ให้เข้าใจได้ง่าย						4	0	1	0.6
4	การเสนอมโนทัศน์มีความกระชับ ไม่สับสน						4	0	1	0.6
5	มีการเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาและมโนทัศน์						4	0	1	0.6
6	มีการอธิบายแนวคิด/ทฤษฎีอย่างชัดเจน เข้าใจง่าย						4	0	1	0.6
7	การยกตัวอย่างมีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน						4	0	1	0.6
8	การยกตัวอย่างมีความละเอียด เป็นขั้นตอนเพียงพอต่อการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง						4	0	1	0.6
9	มีการยกตัวอย่างกรณีของประเทศไทย ประกอบเนื้อหา						4	0	1	0.6
10	มีการใช้กรณีตัวอย่างประกอบการศึกษา						4	0	1	0.6
11	มีการใช้งานวิจัยเพื่อสนับสนุนและประกอบความคิดเห็น						4	0	1	0.6
12	มีบรรณานุกรมให้สามารถค้นคว้าเพิ่มเติมทำยบท						4	0	1	0.6
13	เนื้อหาสอดคล้องครอบคลุมกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้						4	0	1	0.6

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น					ค่า IOC			IOC
		5	4	3	2	1	+1	0	-1	
	ความคิดเห็นที่มีต่อตำราเรียนนโยบายสาธารณะไทย หมายถึง ระดับการรับรู้ของอาจารย์ผู้สอนและนิสิต/นักศึกษาที่เรียนรายวิชานโยบายสาธารณะที่มีต่อตำราเรียนนโยบายสาธารณะไทย มโนทัศน์ (Concept Map) หมายถึง ความคิด ความเข้าใจที่สรุปเกี่ยวกับการจัดกลุ่ม สิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือ เรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เกิดจากการสังเกตหรือการได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้นหรือเรื่องนั้น แล้วใช้คุณลักษณะหรือคุณสมบัติที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน จัดเข้าเป็นกลุ่มเดียวกัน ซึ่งจะก่อให้เกิดความเข้าใจสิ่งต่างๆ ได้ง่ายขึ้น						สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
14	เนื้อหามีความละเอียดลึกซึ้ง						4	0	1	0.6
15	เนื้อหาความเป็นปัจจุบัน						4	0	1	0.6
16	เนื้อหาสาระมีความละเอียดพอที่จะศึกษาด้วยตนเอง และสามารถต่อยอดความรู้ได้						4	0	1	0.6
17	แนวคิดและทฤษฎีมีความถูกต้องและชัดเจน						4	0	1	0.6
18	มีการสะกิดคำถูกต้อง						3	1	1	0.4
19	มีการใช้สื่อประกอบในเล่ม เช่น ซีดีรอม						4	0	1	0.6
20	มีการอธิบายด้วยตาราง แผนผัง แผนภาพ ที่เหมาะสม						4	0	1	0.6
21	มีการอ้างอิงแหล่งวิชาการที่เหมาะสม						4	0	1	0.6
22	มีแบบแผนในการเขียนอ้างอิง จัดทำบรรณานุกรมและภาคผนวกไว้อย่างเหมาะสม						4	0	1	0.6
23	การใช้ภาษาเขียนเป็นไปตามแบบแผนของภาษาไทย เช่น การใช้ภาษาถูกหลักไวยากรณ์ ประโยคสมบูรณ์ไม่ขาดส่วนสำคัญของประโยคหรือคำบางคำที่ทำให้ความหมายประโยคไม่ครบถ้วน และมีการเรียงคำหรือกลุ่มคำตามลำดับ						4	0	1	0.6
24	มีการเสนอแนวคิดของผู้แต่งตำรา เช่น ข้อวิพากษ์วิจารณ์ สรุป ข้อเสนอแนะแนวคิด ความรู้ใหม่ที่เกิดจากการวิเคราะห์สังเคราะห์						4	0	1	0.6

แบบสอบถามสภาพการใช้และความคิดเห็นที่มีต่อตำราเรียนนโยบายสาธารณะไทย

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและลักษณะการใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะไทย

ข้อ	รายการ	ระดับการปฏิบัติจริง					ระดับผลความสำเร็จ					ค่า IOC			ค่า IOC
		4	3	2	1	0	4	3	2	1	0	+1	0	-1	
	สภาพและลักษณะการใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะไทย หมายถึง ระดับการปฏิบัติและระดับความสำเร็จของการใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะของอาจารย์ผู้สอนและนิสิต/นักศึกษาที่เรียนรายวิชานโยบายสาธารณะไทย มโนทัศน์ (Concept Map) หมายถึง ความคิด ความเข้าใจที่สรุปเกี่ยวกับการจัดกลุ่ม สิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือ เรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เกิดจากการสังเกต หรือการได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้นหรือเรื่องนั้น แล้วใช้คุณลักษณะหรือคุณสมบัติที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน จัดเข้าเป็นกลุ่มเดียวกัน ซึ่งจะทำให้เกิดความเข้าใจสิ่งต่างๆ ได้ง่ายขึ้น											สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
1	ท่านใช้ตำราเรียนนโยบายสาธารณะประกอบการเรียน											4	0	1	0.6
2	ท่านเชื่อมโยงสาระในตำราเรียนนโยบายสาธารณะกับสภาพเหตุการณ์จริงในปัจจุบัน											4	0	1	0.6
3	ท่านได้ทำกิจกรรมเสนอแนะในตำราเรียนนโยบายสาธารณะเล่มหลักที่อาจารย์กำหนดให้อ่าน											4	0	1	0.6
4	ท่านศึกษาเนื้อหาจากตำราเรียนนโยบายสาธารณะที่ใช้ก่อนเข้าเรียน											4	0	1	0.6
5	ท่านสามารถอธิบายมโนทัศน์และสาระสำคัญของนโยบายสาธารณะในตำราแต่ละเล่มได้											4	0	1	0.6
6	ท่านได้ศึกษาตำรา											4	0	1	0.6

ข้อ	รายการ	ระดับการปฏิบัติจริง					ระดับผลความสำเร็จ					ค่า IOC			ค่า IOC
		4	3	2	1	0	4	3	2	1	0	+1	0	-1	
	สภาพและลักษณะการใช้ตำรานโยบายสาธารณะไทย หมายถึง ระดับการปฏิบัติและระดับผลสำเร็จของการใช้ตำรา นโยบายสาธารณะของอาจารย์ผู้สอนและนิสิต/นักศึกษาที่เรียนรายวิชา นโยบายสาธารณะไทย มโนทัศน์ (Concept Map) หมายถึง ความคิด ความเข้าใจที่ สรุปลักษณะเกี่ยวกับการจัดกลุ่ม สิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือ เรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เกิดจาก การสังเกต หรือการได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้นหรือเรื่องนั้น แล้ว ใช้คุณลักษณะหรือคุณสมบัติที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน จัดเข้าเป็นกลุ่ม เดียวกัน ซึ่งจะก่อให้เกิดความเข้าใจสิ่งต่างๆได้ง่ายขึ้น											สอดคล้อง	ไม่สนใจ	ไม่สอดคล้อง	
	นโยบายสาธารณะเล่ม อื่นๆ (ที่ไม่ใช่เล่มหลัก) เพิ่มเติม														
7	ท่านอ่าน ศึกษาตำรา นโยบายสาธารณะเรียง ตามลำดับเนื้อหาใน สารบัญ											4	0	1	0.6
8	ท่านศึกษาและวิจารณ์ ตำรา (book review) นโยบายสาธารณะที่ อาจารย์ผู้สอนกำหนด											4	1	0	0.8
9	ท่านสามารถเปรียบเทียบ เนื้อหาในตำรา นโยบาย สาธารณะเล่มต่างๆ ได้											4	1	0	0.8
10	ท่านสามารถอธิบายความ เชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาใน บทก่อนหน้ากับบทที่ ติดตามมาในตำรา นโยบายสาธารณะ											4	1	0	0.8

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อตำราเรียนนโยบายสาธารณะไทย

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น					ค่า IOC			
		5	4	3	2	1	+1	0	-1	IOC
ความคิดเห็นที่มีต่อตำราเรียนนโยบายสาธารณะไทย หมายถึง ระดับการรับรู้ของอาจารย์ผู้สอนและนิสิต/นักศึกษาที่เรียนรายวิชานโยบายสาธารณะที่มีต่อตำราเรียนนโยบายสาธารณะไทย							สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
มโนทัศน์ (Concept Map) หมายถึง ความคิด ความเข้าใจที่สรุปเกี่ยวกับการจัดกลุ่ม สิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือ เรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เกิดจากการสังเกต หรือการได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้นหรือเรื่องนั้น แล้วใช้คุณลักษณะหรือคุณสมบัติที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน จัดเข้าเป็นกลุ่มเดียวกัน ซึ่งจะทำให้เกิดความเข้าใจสิ่งต่างๆได้ง่ายขึ้น										
1	มีการเรียงลำดับเนื้อหาอย่างเป็นระบบ						4	1	0	0.8
2	การเสนอเนื้อหาสาระมีความชัดเจน						4	1	0	0.8
3	มีคำอธิบายมโนทัศน์ให้เข้าใจได้ง่าย						5	0	0	1.0
4	การเสนอมโนทัศน์มีความกระชับ ไม่สับสน						4	1	0	0.8
5	มีการเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาและมโนทัศน์						5	0	0	1.0
6	มีการอธิบายแนวคิด/ทฤษฎีอย่างชัดเจน เข้าใจง่าย						4	1	0	0.8
7	การยกตัวอย่างในตำรามีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน						5	0	0	1.0
8	การยกตัวอย่างมีความละเอียด เป็นขั้นตอนเพียงพอต่อการศึกษด้วยตนเอง						4	1	0	0.8
9	มีการยกตัวอย่างกรณีของประเทศไทย ประกอบเนื้อหา						4	1	0	0.8
10	มีการใช้กรณีตัวอย่างประกอบการศึกษา						4	1	0	0.8
11	มีการใช้งานวิจัยเพื่อสนับสนุนและประกอบความคิดเห็น						4	1	0	0.8
12	มีบรรณานุกรมให้สามารถค้นคว้าเพิ่มเติมทำยบท						3	2	0	0.6
13	เนื้อหาสอดคล้องครอบคลุมกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้						5	0	0	1.0
14	เนื้อหามีความละเอียดลึกซึ้ง						4	1	0	0.8

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น					ค่า IOC			
		5	4	3	2	1	+1	0	-1	IOC
	ความคิดเห็นที่มีต่อตำราเรียนนโยบายสาธารณะไทย หมายถึง ระดับการรับรู้ของอาจารย์ผู้สอนและนิสิต/นักศึกษาที่เรียนรายวิชานโยบายสาธารณะที่มีต่อตำราเรียนนโยบายสาธารณะไทย มโนทัศน์ (Concept Map) หมายถึง ความคิด ความเข้าใจที่สรุปเกี่ยวกับการจัดกลุ่ม สิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือ เรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เกิดจากการสังเกต หรือการได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้นหรือเรื่องนั้น แล้วใช้คุณลักษณะหรือคุณสมบัติที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน จัดเข้าเป็นกลุ่มเดียวกัน ซึ่งจะทำให้เกิดความเข้าใจสิ่งต่างๆ ได้ง่ายขึ้น						สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
15	เนื้อหามีความเป็นปัจจุบัน						4	1	0	0.8
16	เนื้อหาสาระมีความละเอียดพอที่จะศึกษาด้วยตนเอง และสามารถต่อยอดความรู้ได้						4	1	0	0.8
17	มีการสะกิดคำถูกต้อง						4	1	0	0.8
18	มีการใช้สื่อประกอบในเล่ม เช่น ซีดีรอม						3	2	0	0.6
19	มีการอธิบายด้วยตาราง แผนผัง แผนภาพ ที่เหมาะสม						3	2	0	0.6
20	มีการอ้างอิงแหล่งวิชาการที่เหมาะสม						4	1	0	0.8
21	มีแบบแผนในการเขียนอ้างอิง จัดทำบรรณานุกรมและภาคผนวกไว้อย่างเหมาะสม						4	1	0	0.8
22	การใช้ภาษาเขียนเป็นไปตามแบบแผนของภาษาไทย เช่น การใช้ภาษาถูกหลักไวยากรณ์ ประโยคสมบูรณ์ ไม่ขาดส่วนสำคัญของประโยคหรือคำบางคำที่ทำให้ความหมายประโยคไม่ครบถ้วน และมีการเรียงคำหรือกลุ่มคำตามลำดับ						5	0	0	1.0
23	มีการเสนอแนวคิดของผู้แต่งตำรา เช่น ข้อวิพากษ์วิจารณ์ สรุป ข้อเสนอแนะแนวคิด ความรู้ใหม่ที่เกิดจากการวิเคราะห์สังเคราะห์						4	1	0	0.8

แบบวิเคราะห์ตำรานโยบายสาธารณะ

ชื่อเรื่อง ตำรา สำนักพิมพ์ จังหวัดที่พิมพ์ พิมพ์ครั้งที่ ปีที่ พิมพ์	รหัสตำราที่วิเคราะห์
---	----------------------------

ตอนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปของตำรา

1. ลักษณะทางกายภาพของตำรา

1.1 ขนาดของรูปเล่ม

☐ A4

☐ A5

☐ B5

☐ อื่น ๆ (ระบุ)

1.2 การเย็บเล่ม

☐ เย็บมุงหลังคา

☐ ไส้เส้นขาว

☐ เย็บแม็กซ์

☐ อัดสำเนา

☐ อื่น ๆ (ระบุ)

1.3 ลักษณะกระดาษภายในเล่ม

☐ กระดาษปอนด์

☐ กระดาษปรู๊ฟ

☐ กระดาษมัน

☐ อื่น ๆ (ระบุ)

1.4 ขนาดตัวพิมพ์ภายในตำรา (เฉพาะเนื้อหา)

☐ <12 points

☐ 12 points

☐ 14 points

☐ 16 points

☐ 18 points

☐ >18 points

1.5 ความชัดเจนของการพิมพ์

☐ ชัดเจนทุกส่วน

☐ ชัดเจนเป็นบางส่วน

☐ ไม่ค่อยชัดเจน

2. คุณลักษณะภายในตำรา

ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหน้ารายละเอียดของเนื้อหาที่ปรากฏในตำราที่วิเคราะห์

รายการตรวจสอบ	มี	ไม่มี	รายการตรวจสอบ	มี	ไม่มี
2.1 ปกใน			2.11 ภาพแผนภาพประกอบเนื้อหา		
2.2 คำนิยม			2.12 ตารางประกอบเนื้อหา		
2.3 คำนำ			2.13 แบบฝึกหัด/กิจกรรมระหว่างบท/ท้ายบท		
2.4 คำแนะนำการใช้หนังสือ			2.14 หัวข้ออภิปรายแสดงความคิดเห็น		
2.5 สารบัญ			2.15 สรุปท้ายบท		
2.6 สารบัญตาราง			2.16 บรรณานุกรม/รายการอ้างอิง		
2.7 สารบัญภาพ/แผนภาพ			2.17 ภาคผนวก		
2.8 คำโครงเนื้อหาประจำบท			2.18 อภิธานศัพท์		
2.9 บทนำเข้าสู่เนื้อหา			2.19 ดรรชนี		
2.10 การอ้างอิงภายในเนื้อหา			2.20 ประวัติผู้เขียน		

ตอนที่ 2 ความน่าอ่านของตำรา

2.1 บทที่ หน้า

ข้อความที่คัดจากตำรา (ความยาวประมาณ 100 คำ)

บันทึกข้อมูลจากข้อความ

- 1) จำนวนคำทั้งหมด คำ
- 2) จำนวนประโยคทั้งหมด ประโยค
- 3) ค่าเฉลี่ยของจำนวนคำในประโยค คำ
(โดยการนำจำนวนคำทั้งในข้อความทั้งตอนหารด้วยจำนวนประโยค)
- 4) จำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป คำ
- 5) ดัชนีความน่าอ่าน = $0.4 \times (\text{ค่าเฉลี่ยจำนวนคำต่อประโยค} + \text{จำนวนคำ 3 พยางค์ขึ้นไป})$
..... = $0.4 \times$ (ข้อ 2) + (ข้อ 3)

2.2 บทที่ หน้า

ข้อความที่คัดจากตำรา (ความยาวประมาณ 100 คำ)

บันทึกข้อมูลจากข้อความ

- 1) จำนวนคำทั้งหมด คำ
- 2) จำนวนประโยคทั้งหมด ประโยค
- 3) ค่าเฉลี่ยของจำนวนคำในประโยค คำ
(โดยการนำจำนวนคำทั้งในข้อความทั้งตอนหารด้วยจำนวนประโยค)
- 4) จำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป คำ
- 5) ดัชนีความน่าอ่าน = $0.4 \times (\text{ค่าเฉลี่ยจำนวนคำต่อประโยค} + \text{จำนวนคำ 3 พยางค์ขึ้นไป})$
..... = $0.4 \times$ (ข้อ 2) + (ข้อ 3)

2.3 บทที่ หน้า

ข้อความที่คัดจากตำรา (ความยาวประมาณ 100 คำ)

บันทึกข้อมูลจากข้อความ

- 1) จำนวนคำทั้งหมด คำ
- 2) จำนวนประโยคทั้งหมด ประโยค
- 3) ค่าเฉลี่ยของจำนวนคำในประโยค คำ
(โดยการนำจำนวนคำทั้งในข้อความทั้งตอนหารด้วยจำนวนประโยค)
- 4) จำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป คำ
- 5) ดัชนีความน่าอ่าน = $0.4 \times (\text{ค่าเฉลี่ยจำนวนคำต่อประโยค} + \text{จำนวนคำ 3 พยางค์ขึ้นไป})$
..... = $0.4 \times$ (ข้อ 2) + (ข้อ 3)

แปลผลค่าดัชนีความยาก

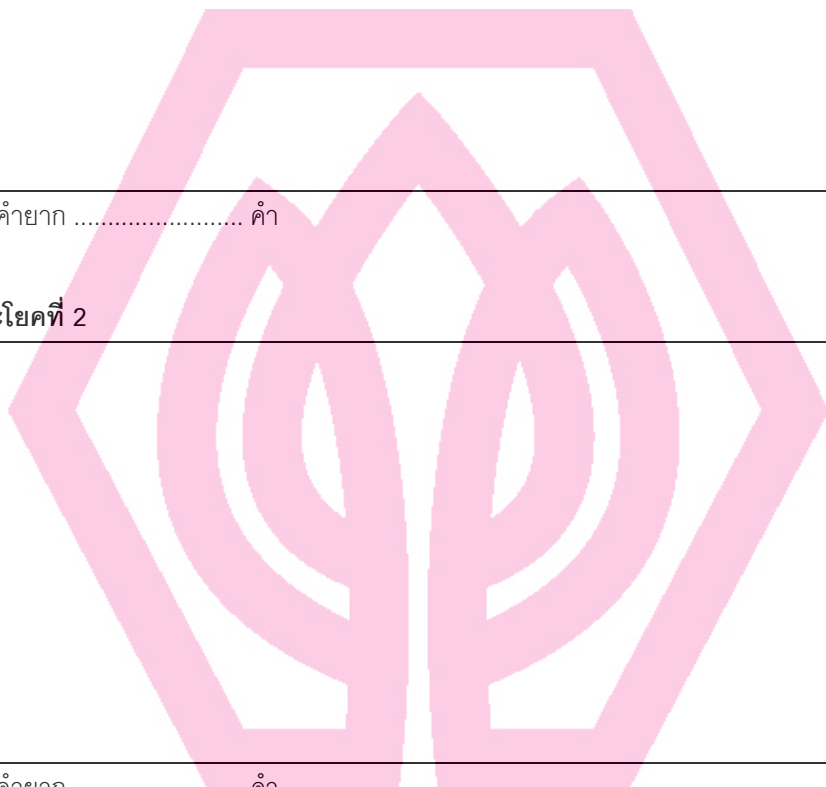
☐ ต่ำกว่า 15 ☐ 15-19 ☐ 20 ขึ้นไป

* ดัชนีที่มีค่าเท่ากับ 15 ขึ้นไปมีความน่าอ่านเหมาะสมสำหรับปริญญาตรี และมีค่า 20 ขึ้นไปมีความน่าอ่านเหมาะสมสำหรับบัณฑิตศึกษา

อภิปรายผลเพิ่มเติม

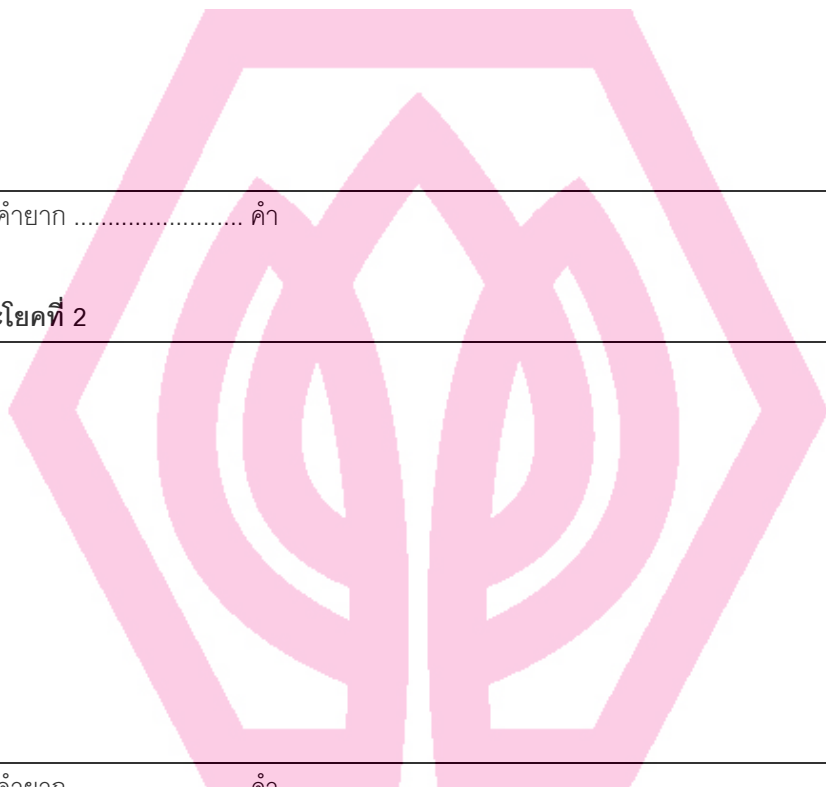
ตอนที่ 3 ความยากในการอ่านของตำรา

อนุประโยคที่ 1



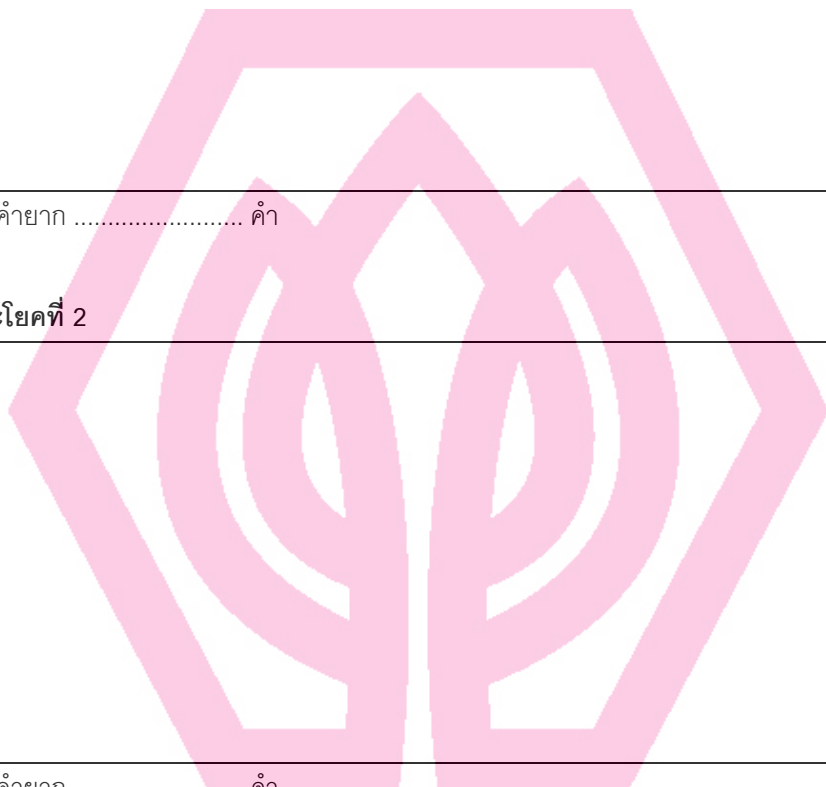
จำนวนคำยาก คำ

อนุประโยคที่ 2



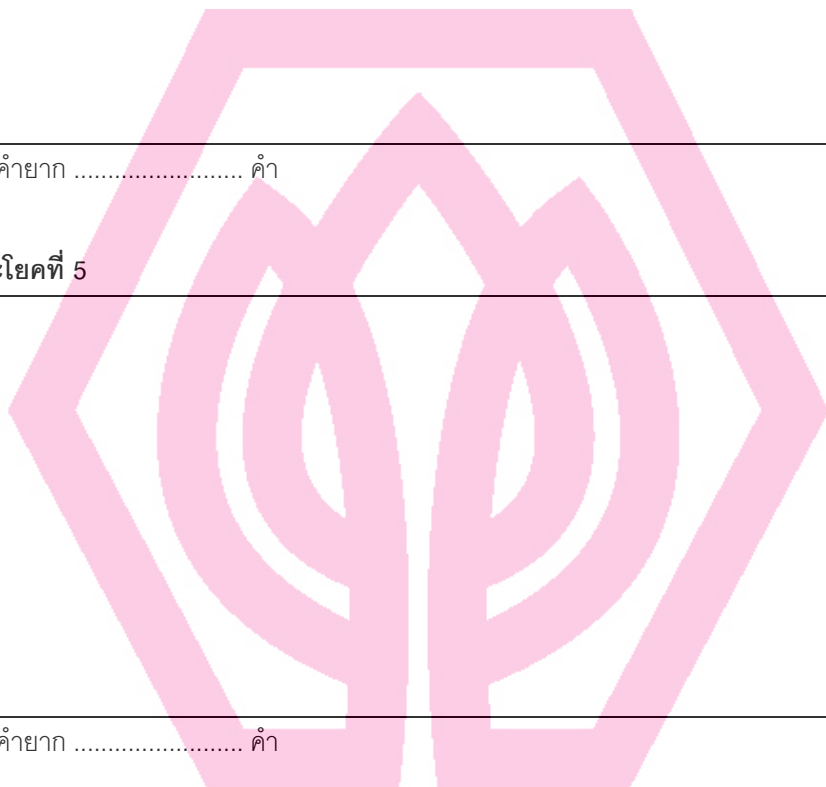
จำนวนคำยาก คำ

อนุประโยคที่ 3



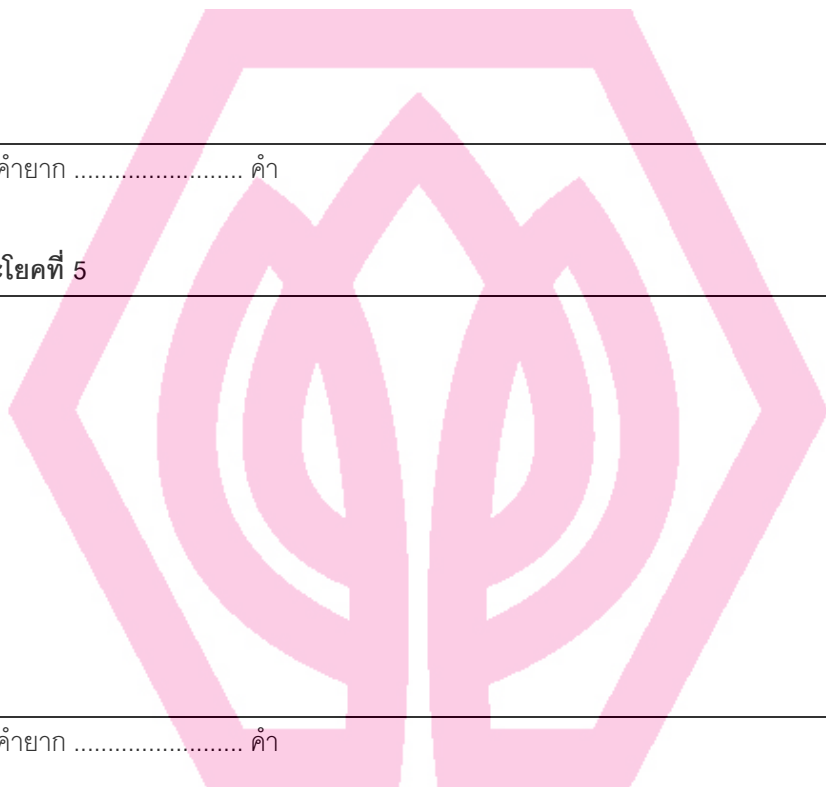
จำนวนคำยาก คำ

อนุประโยคที่ 4



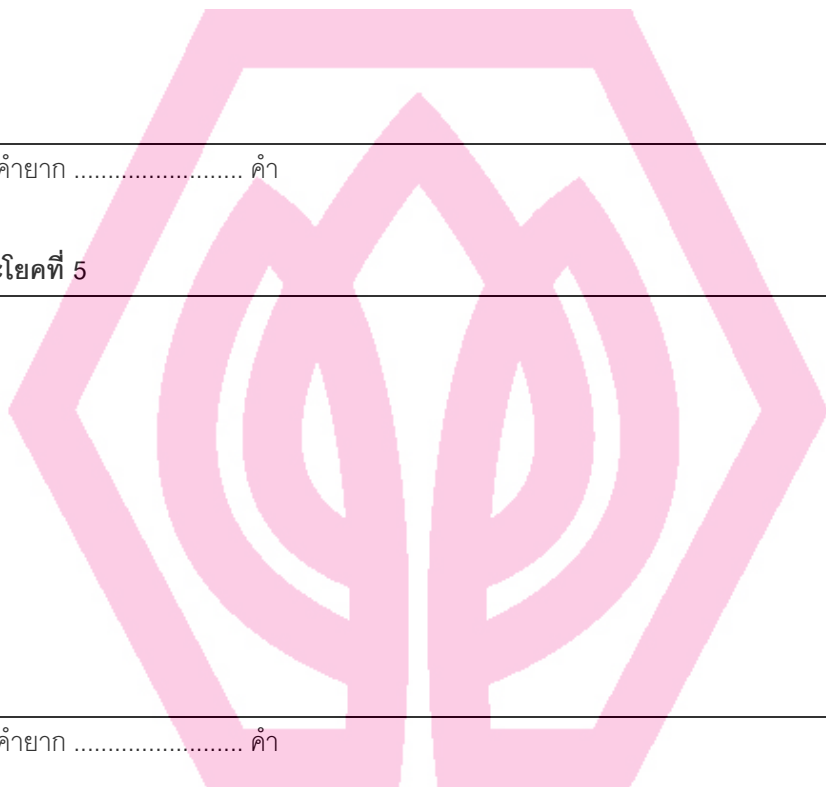
จำนวนคำยาก คำ

อนุประโยคที่ 5



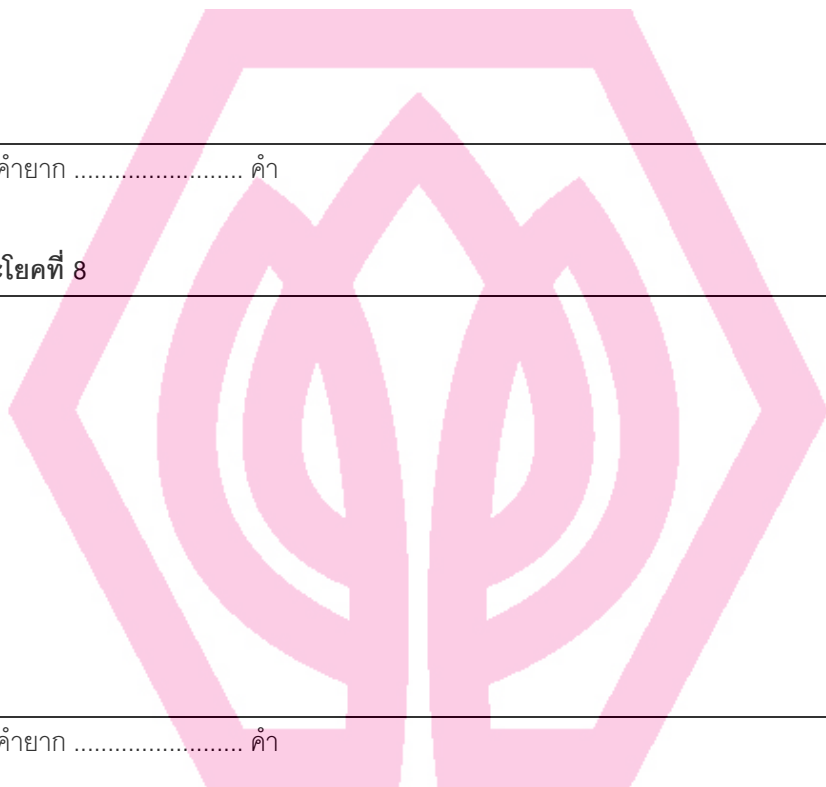
จำนวนคำยาก คำ

อนุประโยคที่ 6



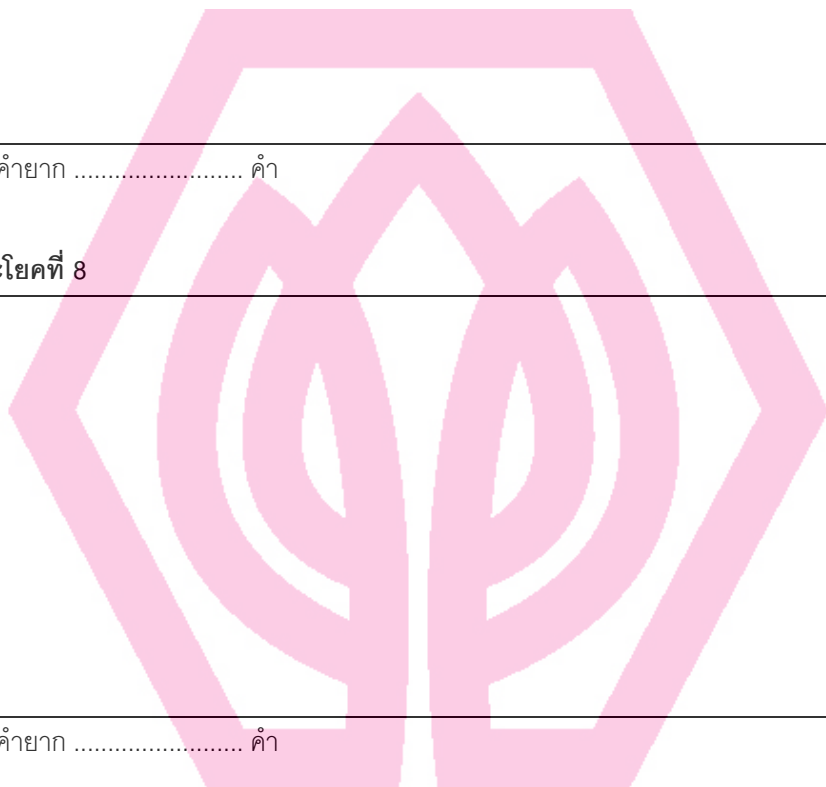
จำนวนคำยาก คำ

อนุประโยคที่ 7



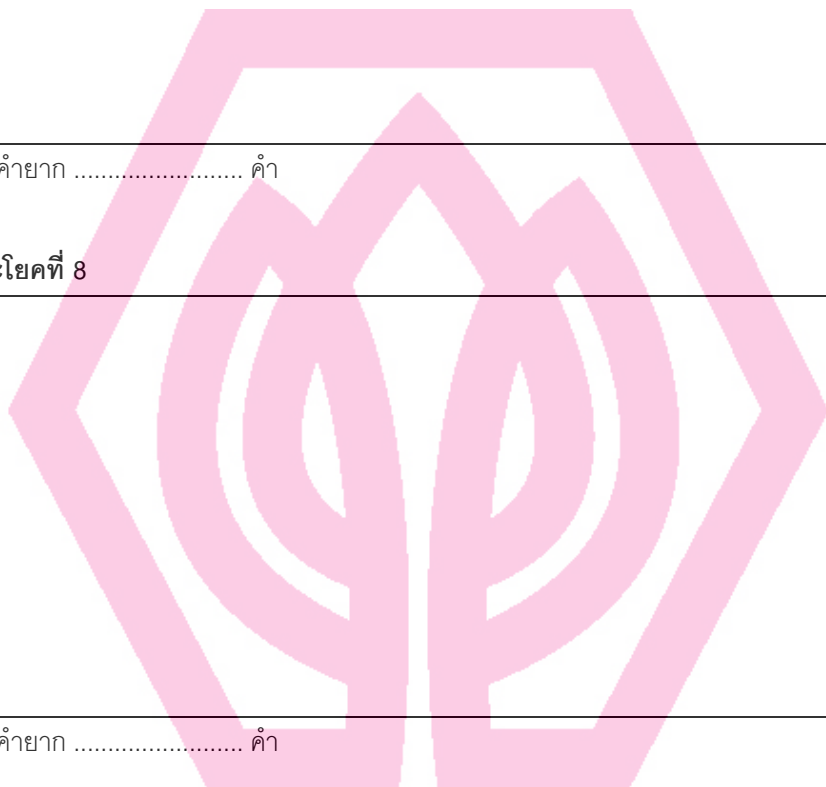
จำนวนคำยาก คำ

อนุประโยคที่ 8



จำนวนคำยาก คำ

อนุประโยคที่ 9



จำนวนคำยาก คำ

อนุประโยคที่ 10

จำนวนคำยาก คำ

ผลรวมค่าดัชนีความยากในการอ่านของตำรา

ผลรวมค่าความยากในแต่ละอนุประโยค

..... + + + + + + + +

= / 10

=

แปลผลค่าดัชนีความยาก

☐ ต่ำกว่า 15

☐ 15-19

☐ 20 ขึ้นไป

* ดัชนีที่มีค่าเท่ากับ 15 ขึ้นไปมีความน่าอ่านเหมาะสมสำหรับปริญญาตรี และมีค่า 20 ขึ้นไปมีความน่าอ่านเหมาะสมสำหรับบัณฑิตศึกษา

อภิปรายผลเพิ่มเติม

ตำราเล่มที่ 1

บทที่ 2 หน้า 54

ในเบื้องต้น, คำว่า, พาราไดม์, (paradigm) ซึ่ง,เรา,แปล,ว่า,กระบวนทัศน์,นี้,ถูก,ใช้,ใน,สอง,ลักษณะ, คือ, ฐานคติ,หรือ,ความเชื่อ,นำ,ถึง,การมีอยู่, อธิบาย, และ,ได้,มา,ซึ่ง,ความรู้, กับ, มุมมอง,ต่อ,สิ่ง,ต่าง ๆ, ของ, เรา,(1:36/6)// ซึ่ง,ลักษณะ,หลัง,นั้น, อาทิ, แต่,เดิม,เรา,เชื่อ,ว่า,โลก,แบน, ต่อ,มา,วิทยาศาสตร์,ให้,คำตอบ,ใหม่, ว่า,โลก,กลม,เรา,จึง,เปลี่ยน,มุมมอง,ใหม่,ว่า,โลก,ไม่,ได้,แบน,แต่,กลม,(2:33/2) // ซึ่ง,ใน,ทาง,วิชาการ,มี,คำ, เฉพาะ,คือ, การเปลี่ยน,กระบวนทัศน์, (paradigm shift) (3:10/2) //ทั้งนี้,สำหรับ,คำ,ว่า,พาราไดม์,ที่,ใช้,ใน,ที่,นี้, คือ, พาราไดม์,ใน,ลักษณะ,แรก,เป็น,สำคัญ, (4:17/3) //กล่าว,คือ, ฐานคติ,หรือ,

ค่าเฉลี่ยของจำนวนคำในประโยค	= 100/4 = 25	
จำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= 14	
รวมค่าเฉลี่ยจำนวนคำในประโยคกับจำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= 25+14 = 39	
ดัชนีความน่าอ่าน	= (0.4X39) = 15.60	= 16
แปลผลค่าดัชนีความน่าอ่าน	☐ ต่ำกว่า 15 ☒ 15-19 ☐ 20 ขึ้นไป	

บทที่ 4 หน้า 129

ทั้งนี้,ประเด็น,สำคัญ,คือ,วัฒนธรรม,ทาง,การเมือง,นั้น,มี,อิทธิพล,ต่อ,นโยบาย,สาธารณะ,อย่างไร, (1:14/3)//ซึ่ง,การอธิบาย,ให้,เห็น,ภาพ,ได้,นั้น,คง,ต้อง,ย้อน,กลับ,ไป,ยัง,นิยาม,ของ,วัฒนธรรม,ทาง,การเมือง,ที่, ได้,กล่าว,ถึง,ตั้งแต่,ต้น, (2:24/1)//กล่าว,คือ, วัฒนธรรม,ทาง,การเมือง,มี,พลัง,การอธิบาย,ความดี,และ,ความ น่าจะเป็น,ของ,การแสดง,พฤติกรรม,ได้, เนื่องจาก,เป็น,ตัว,กำกับ,พฤติกรรม, (3:20/5) // ซึ่ง,นโยบาย,สาธารณะ, นั้น,มี,เป้าหมาย,ใน,การปรับเปลี่ยน,พฤติกรรม,ของ,คน,ใน,สังคม,ด้วย,เป็น,สำคัญ, (4:16/3) //อาทิ, นโยบาย, ส่งเสริม,เศรษฐกิจ,พอเพียง,มี,เป้าหมาย,สำคัญ,เพื่อ,ให้,ประชาชน,ปรับเปลี่ยน,พฤติกรรม,จาก,การพึ่งพา,มา, เป็น,การมีอิสระ, หรือ, การมีวินัย,ใน,การใช้,จ่าย,ที่,มากขึ้น, (5:25/8) //ด้วย,

ค่าเฉลี่ยของจำนวนคำในประโยค	= 100/5 = 20	
จำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= 20	
รวมค่าเฉลี่ยจำนวนคำในประโยคกับจำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= 20+20 = 40	
ดัชนีความน่าอ่าน	= (0.4X40) = 16	
แปลผลค่าดัชนีความน่าอ่าน	☐ ต่ำกว่า 15 ☒ 15-19 ☐ 20 ขึ้นไป	

บทที่ 6 หน้า 205

2),การที่ผู้เกี่ยวข้อง,กับ,นโยบาย,ล้วน,มี,เป้าหมาย,ของ,ตัว,เอง,ทำ,ให้,เป้าหมาย,หรือ,วัตถุประสงค์,ของ,นโยบาย,ถูก,ดูด,กลืน,ไป,กับ,เป้าหมาย,ของ,ผู้เกี่ยวข้อง, หรือ ,เป้าหมาย,ของ,ส่วน,รวม,ถูก,กลืน,ไป,กับ,เป้าหมาย,ส่วน,ตัว, จน,กลาย,เป็น,ว่า,มี,เพียง,สมาชิก,องค์กร,เท่านั้น,ที่,มี,เป้าหมาย, ส่วน,องค์กร,ไม่,ได้,มี,เป้าหมาย,ของ,ตน,เอง,(1:60/6) //เช่น ,นโยบาย,ที่,มี,เป้าหมาย,ใน,การจัด,บริการ,ให้,แก่,ประชาชน, กลาย,เป็น,นโยบาย,ที่,มี,เป้าหมาย,ใน,การสร้าง,บารมี,หรือ,พระเดชพระคุณ,ของ,ข้าราชการ,ที่,เกี่ยวข้อง,ต่อ,ประชาชน,(2:28/8) //ทั้งนี้, ฮอกวูด,และ,กันน์,ได้,อ้าง,ถึง,เจ,ดี,ทอมสัน ,(J.D.Thompson, 1967) ที่,เคย,

ค่าเฉลี่ยของจำนวนคำในประโยค	= $100/2 = 50$
จำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= 14
รวมค่าเฉลี่ยจำนวนคำในประโยคกับจำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= $50+14 = 64$
ดัชนีความน่าอ่าน	= $(0.4 \times 64) = 25.6 = 26$
แปลผลค่าดัชนีความน่าอ่าน	
☐ ต่ำกว่า 15	☐ 15-19
☒ 20 ขึ้นไป	

ตำราเล่มที่ 2

บทที่ 1 หน้า 9

ใน,ปี, พ.ศ, 2502, คณะ,รัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัย,ธรรมศาสตร์, มี,การจัดตั้ง,แผนก,การทูต,เพิ่ม,ขึ้น, และ,เห็น,มา,ให้,ความสำคัญ,กับ,การศึกษา,ด้าน,การบริหาร,งาน,ของ,รัฐ,หรือ,รัฐประศาสนศาสตร์,มาก,ขึ้น, เพื่อ,ให้,สอดคล้อง,กับ,บทบาท,ของ,รัฐ,ใน,การวางแผน,เพื่อ,พัฒนา,เศรษฐกิจ, โดย,ตั้ง,แผนก,บริหารรัฐกิจ,และ, แผนก,รัฐศาสตร์,ใน,ระดับ,ชั้น,ปริญญาตรี,เพิ่ม,ขึ้น, (1:56/14) // ต่อ,มา,มี,การยกเลิก,คณะ,รัฐประศาสนศาสตร์ ,จาก,มหาวิทยาลัย,ธรรมศาสตร์, ด้วย,เหตุผล,ที่,ว่า, "...ได้,จัด,ตั้ง,สถาบัน,บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์,เพื่อ, การศึกษา,ชั้น,สูง,แล้ว, และได้,มี,กฎหมาย,ให้,โอน,กิจการ,ทรัพย์สิน,นอกจาก,ที่,เป็น,อสังหาริมทรัพย์, หนี้,สิน, ข้าราชการ, ลูกจ้าง,และ,เงิน,งบประมาณ ใน,มหาวิทยาลัย (2:44/11) //

ค่าเฉลี่ยของจำนวนคำในประโยค	= $100/2 = 50$
จำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= 25
รวมค่าเฉลี่ยจำนวนคำในประโยคกับจำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= $50+25 = 75$
ดัชนีความน่าอ่าน	= $(0.4 \times 75) = 30$
แปลผลค่าดัชนีความน่าอ่าน	
☐ ต่ำกว่า 15 ☐ 15-19 ☒ 20 ขึ้นไป	

บทที่ 6 หน้า 148

ทศพร, กล่าวถึง,การแยก,ประเภท,นโยบาย,สาธารณะ,แบบ,ประเพณีนิยม,สามารถ,แบ่ง,ย่อย,ออก ,ได้,อีก, 3 ,ประเภท, ได้แก่, 1. ,การแบ่ง,นโยบาย,ตาม,เนื้อหา,สาระ, เช่น ,นโยบาย,เศรษฐกิจ ,การเมือง, สังคม, 2. ,การแบ่ง,นโยบาย,ตาม,มิติ,เวลา, เช่น, นโยบาย,เศรษฐกิจ,ยุค ,พ.ศ.ท., ทักษิณ, ชินวัตร, และ , 3. , การแบ่ง,นโยบาย,ตาม,มิติ,สถาบัน,ว่า,สถาบัน,ใด,เป็น,ผู้กำหนด,นโยบาย, เช่น ,พระราชบัญญัติ, พระราชกำหนด, มติ,คณะ,รัฐมนตรี, ประกาศ, คำสั่ง, กฎ,กระทรวง ,เทศบัญญัติ, เป็นต้น, (1: 66/18) //สำหรับ,การแบ่ง ,นโยบาย,สาธารณะ,เชิง,วิเคราะห์, สามารถ,แบ่ง,ออก,ได้, 2 ,ประเภท, ได้แก่, 1. ,นโยบาย,สาธารณะ,เชิง, วิเคราะห์,ของ,นักรัฐศาสตร์, เช่น ,นโยบาย,เชิง,การควบคุม, นโยบาย,เชิง,การกระจาย,ทรัพยากร, นโยบาย,เชิง, การจัดสรร,ทรัพยากร,ใหม่, และ,

ค่าเฉลี่ยของจำนวนคำในประโยค	= $100/1 = 100$
จำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= 31
รวมค่าเฉลี่ยจำนวนคำในประโยคกับจำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= $100+31 = 131$
ดัชนีความน่าอ่าน	= $(0.4 \times 131) = 52.5 = 53$
แปลผลค่าดัชนีความน่าอ่าน	
☐ ต่ำกว่า 15 ☐ 15-19 ☒ 20 ขึ้นไป	

บทที่ 7 หน้า 207

ภายหลัง,การก่อตั้ง,สนนท.,เพียง,ปี,เดียว, (1:6/1) //ใน,ปี,พ.ศ. ,2528, สหพันธ์,ค่าย,อาสา,พัฒนา,ชนบท,แห่ง,ประเทศ,ไทย, (สคท.), ก็,ได้,ก่อตั้ง,ขึ้น,อย่าง,เป็น,ทางการ,และ,ได้,ร่วม,เคลื่อนไหว,เป็น,พันธมิตร,ใกล้ชิด,กับ,สนนท. ,ใน,การนำเสนอ,ประเด็น,การเคลื่อนไหว,ต่างๆ ,เช่น, ใน,กรณี,ปัญหา,ฟาร์ม,แอคท์,และ,ปัญหา,ราคา,ข้าว ,เป็นต้น, แต่,เนื่องจาก,ความ,ไม่,พร้อม,ใน,หลายๆ ,ด้าน,และ,ขาด,คน,ทำงาน,ประสาน,งาน ,สคท.,จึง,อยู่,ใน,สภาพ,หยุด,การเคลื่อนไหว,ไป,โดย,ปริยาย, เพราะ,องค์กร,สมาชิก,มี,ปัญหา,ภายใน,และ,ไม่,สามารถ,ผลักดัน,สคท.,ให้,เป็น,จริง,ได้ ,และ,ต่อมา,ใน,ช่วง,นั้น, นอกจาก,จะ,มี,องค์กร,นักศึกษา,ใน,ส่วน,ของ,

ค่าเฉลี่ยของจำนวนคำในประโยค	= $100/1 = 100$
จำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= 13
รวมค่าเฉลี่ยจำนวนคำในประโยคกับจำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= $100+13 = 113$
ดัชนีความน่าอ่าน	= $(0.4 \times 113) = 45.20 = 45$
แปลผลค่าดัชนีความน่าอ่าน	
☐ ต่ำกว่า 15	☐ 15-19
☒ 20 ขึ้นไป	

ตำราเล่มที่ 3

บทที่ 2 หน้า 51

งาน,ของ,ชาบาเตียร์,และ,แมชเมเนี่ยน,ใน,ปี,ค.ศ.,1979,ปี,ค.ศ.,1980,รวม,ทั้ง,งาน,ใน,ปี,ค.ศ.,1983,ทำให้,เขา,ถูก,จัด,ให้,เป็น,นักวิชาการ,หลัก,ใน,กลุ่ม,ทฤษฎี,บน,ลง,ล่าง,(1:34/4)//เขา,วิเคราะห์,นโยบาย,ที่,ตัดสินใจ,โดย,รัฐบาล,และ,ถือ,ว่า,ขั้น,การก่อรูป,นโยบาย,กับ,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,แยก,ออก,จาก,กัน,ได้,(2:24/6)//ชาบาเตียร์,และ,แมชเมเนี่ยน,เสนอ,ตัวแบบ,ว่า,มี,ตัวแปร,ที่,ทำให้,นโยบาย,มี,ประสิทธิผล,6,ตัวแปร,ได้แก่,(1),วัตถุประสงค์,นโยบาย,ชัดเจน,และ,คงเส้นคงวา, (2), นโยบาย,อยู่,บน,ฐาน,ทฤษฎี,เชิง,สาเหตุ,และ,ผล,ที่,ถูกต้อง, (3), การจัด,โครงสร้าง,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,

ค่าเฉลี่ยของจำนวนคำในประโยค	= $100/2 = 50$	
จำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= 21	
รวมค่าเฉลี่ยจำนวนคำในประโยคกับจำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= $50+21 = 71$	
ดัชนีความน่าอ่าน = (0.4×71)	= $28.40 = 28$	
แปลผลค่าดัชนีความน่าอ่าน		
☐ ต่ำกว่า 15	☐ 15-19	☒ 20 ขึ้นไป

บทที่ 6 หน้า 116

องค์การ,ที่,นำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,มี,ความสำคัญ,อย่าง,มาก,ต่อ,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,เพราะ,องค์การ,มี,ปัจจัย,ต่าง,ๆ,ที่,มี,ผล,ต่อ,ความสำเร็จ,ใน,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,แต่,การศึกษา,องค์การ,ที่,นำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,ก็,มี,ข้อจำกัด,เพราะ,องค์การ,แต่ละ,แห่ง,มี,ลักษณะ,แตกต่างกัน,(1:50/13)//ขณะ,เดียว,กัน,ทฤษฎี,องค์การ,ก็,มี,หลากหลาย,ทั้ง,มี,ลักษณะ,ขัดแย้ง,และ,ได้,แย้ง,กัน,(2:15/2)//ปัญหา,ก็,คือ,ทำ,อย่างไร,จึง,จะ,นำ,ความรู้,ของ,ทฤษฎี,องค์การ,มา,จัด,เป็น,หมวด,หมู่,เพื่อ,ใช้,ประโยชน์,ใน,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,(3:25/3)//จาก,การสำรวจ,ทฤษฎี,องค์การ,ของ,เอลมอร์,(Elmore,1978,pp.189-222) พบ,ว่า,ทฤษฎี,องค์การ,

ค่าเฉลี่ยของจำนวนคำในประโยค	= $100/3 = 33.3$	
จำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= 21	
รวมค่าเฉลี่ยจำนวนคำในประโยคกับจำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= $33.3+21 = 54.3$	
ดัชนีความน่าอ่าน	= $(0.4 \times 54.3) = 21.72 = 22$	
แปลผลค่าดัชนีความน่าอ่าน		
☐ ต่ำกว่า 15	☐ 15-19	☒ 20 ขึ้นไป

บทที่ 10 หน้า 207

ลิปสกี, ยังอธิบายอีก,ว่า, ผู้ปฏิบัติงาน,ใน,พื้นที่,มี,บทบาท,แปลกแยก ,(alienated role) (1:11/1) // เพราะ,รู้สึก,ว่า,ตน,เป็น,เพียง,ส่วนหนึ่ง,ของ,กระบวนการ,ผลิต, แต่,ไม่,สามารถ,ควบคุม,ผลลัพธ์,หรือ,วัตถุดิบ, และ,จังหวะ,ของ,การทำงาน, (2:21/3) // ปัญหา,ใหญ่,ประการ,หนึ่ง,ของ,ผู้ปฏิบัติงาน,ใน,พื้นที่, คือ, การขาดแคลน,ทรัพยากร, (3:11/3) // ผู้ปฏิบัติงาน,ใน,พื้นที่,เผชิญ,กับ,ปัญหา,ความ,ไม่,แน่นอน,เพราะ,ไม่,สามารถ,กำหนด,ทรัพยากร,ที่,จำเป็น,ใน,การทำงาน, และ,เข้าใจ,ว่า,งาน,ของ,ตน,ไม่,สามารถ,คาดการณ์,ผลลัพธ์,ได้, (4:27/2) //รวม,ทั้ง,ได้,รับ,แรงกดดัน,จาก,การมี,เวลา,ไม่,พอ,เมื่อ,เทียบกับ,ความต้องการ,ของ,ผู้รับบริการ,ที่,มี,อยู่,มากมาย, แต่,ใน,ท่ามกลาง,ทรัพยากร,ที่,มี,จำกัด,นั้น, ผู้ปฏิบัติงาน,ใน,

ค่าเฉลี่ยของจำนวนคำในประโยค	= 100/4 = 25	
จำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= 14	
รวมค่าเฉลี่ยจำนวนคำในประโยคกับจำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= 25+14 = 39	
ดัชนีความน่าอ่าน	= (0.4X39) = 15.6	= 16
แปลผลค่าดัชนีความน่าอ่าน	☐ ต่ำกว่า 15 ☒ 15-19 ☐ 20 ขึ้นไป	

ตำราเล่มที่ 4

บทที่ 2 หน้า 29

ลินด์บลอม, เป็น, คน, สนับสนุน, หลัก, เหตุผล, ของ, ไชมอน, แต่, เสนอ, แนวทาง, การตัดสินใจ, ต่าง, ไป, (1:15/2) // ลินด์บลอม, เสนอ, ให้, ตัดสินใจ, แบบ, ส่วน, ที่, เพิ่ม, (incrementalism) (2:9/0) // บทความ, ของ, ลินด์บลอม, ชื่อ, “Science of Muddling Through” ตีพิมพ์, เมื่อ, ปี, ค.ศ. , 1959, ซึ่ง, เป็น, ตำรา, คลาสสิก, ของ, การศึกษา, นโยบาย, (3:16/2) // ส่วน, สำคัญ, คือ, เป็น, การนำเสนอ, ทฤษฎี, กระบวนการ, กำหนด, นโยบาย, (a theory of the policy-making process) (4:9/4) // ลินด์บลอม, ไม่, เห็นด้วย, กับ, ความคิด, ของ, การแบ่ง, ขั้นตอน, หรือ, กำหนด, หน้าที่, ของ, กระบวนการ, นโยบาย, เพราะ, เกรงว่า, จะ, ทำให้, เข้าใจ, ผิด, (5: 21/1) // เขา, ได้, เสนอ, ตัวแบบ, ที่, ให้, ความสำคัญ, กับ, อำนาจ, และ, ปฏิสัมพันธ์, ระหว่าง, ขั้นตอน, ต่างๆ, แทน, เนื่องจาก, เห็น, ว่า, ขั้นตอน, ต่างๆ, ไม่ได้, แสดง, ภาพ, ของ, กระบวนการ, ที่, เป็น, จริง, เพราะ, ที่จริง,

ค่าเฉลี่ยของจำนวนคำในประโยค	= $100/5 = 20$	
จำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= 12	
รวมค่าเฉลี่ยจำนวนคำในประโยคกับจำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= $20+12 = 32$	
ดัชนีความน่าอ่าน	= $(0.4 \times 32) = 12.8$	= 13
แปลผลค่าดัชนีความน่าอ่าน	☒ ต่ำกว่า 15 ☐ 15-19 ☐ 20 ขึ้นไป	

บทที่ 9 หน้า 193

(4) ,โอเวน, ฮี, ฮิวส์, (Owen E.Hughes) อธิบาย, ว่า, การวิเคราะห์, นโยบาย, มา, จาก, การวิเคราะห์, ข้อมูล, อย่าง, เป็น, ระบบ, ของ, รัฐบาล, แต่, ว่า, ช่วง, ทศวรรษ, 1930-, 1960, ยัง, เป็น, ช่วง, ทดลอง, ใช้, วิธีการ, ทาง, สถิติ, (1:31/8) // ช่วง, ที่, ใช้, สถิติ, จริงจัง, คือ, ช่วง, ที่, ประธานาธิบดี, เคเนดี, และ, จอห์นสัน, มี, โครงการ, พัฒนา, จำนวน, มาก, และ, ต่อ, มา, ช่วง, ทศวรรษ, 1960, เกิด, โครงการ, ทาง, สังคม, ขนาด, ใหญ่, และ, ซับซ้อน, จึง, ต้อง, วิเคราะห์, โดย, อาศัย, เทคนิค, ซึ่ง, ส่วนใหญ่, ได้, มา, จาก, บริษัท, แรนต์, (Rand Corporation) และ, กระทรวง, กลาโหม, สหรัฐอเมริกา, ภายใต้, การนำ, ของ, โรเบิร์ต, แม็คนามารา, (Robert McNamara) (2:53/9) // การจำแนก, การวิเคราะห์, นโยบาย, ออก, เป็น, การวิเคราะห์, นโยบาย, เชิง, พรรณนา, และ, เชิง, แนะนำ, ข้างต้น, อาจ, เป็น,

ค่าเฉลี่ยของจำนวนคำในประโยค	= $100/2 = 50$	
จำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= 23	
รวมค่าเฉลี่ยจำนวนคำในประโยคกับจำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= $50+23 = 73$	
ดัชนีความน่าอ่าน	= $(0.4 \times 73) = 29.3$	= 29
แปลผลค่าดัชนีความน่าอ่าน	☐ ต่ำกว่า 15 ☐ 15-19 ☒ 20 ขึ้นไป	

บทที่ 17 หน้า 431

ปัจจุบัน,ความก้าวหน้า,ทาง,เทคโนโลยี,สื่อสาร,ทำให้,สังคม,โลก,เปลี่ยน,ไป ,เพราะ,ได้,สร้าง,เครือข่าย,ที่,กระจาย,ออกไป ,(distributed network) ซึ่ง,หมายถึง,รูปแบบ,โครงสร้าง,ที่,ไม่มี,ศูนย์กลาง,คล้าย,กับ,ใยแมงมุม,หรือ,ใยแห, โดย,ใช้,คอมพิวเตอร์,ระบบ,ดิจิทัล,เป็น,เครื่องมือ,หลัก,ซึ่ง,สามารถ,ทำงาน,ร่วมกับ,เครื่องจักร,อื่นๆ ,ได้ , (1:47/4) //โครงสร้าง,ดังกล่าว,จึง,ทำให้,เกิด,การกระจาย,อำนาจ,ออกไป,อย่าง,กว้างขวาง,(2:12/1)// การควบคุม,จึง,ไม่,สามารถ,ทำได้,เหมือน,เดิม , (3: 8/1) //ใน,อดีต,นั้น,การควบคุม,ทำได้,ง่าย, โดย,ออก,คำสั่ง,จาก,ส่วน,กลาง,แล้ว,บังคับ,ให้,ทำ,ตาม, หาก,ฝ่าฝืน,ก็,ถูก,ลงโทษ,โดย,ใช้,ความรุนแรง, หรือ,บังคับ,วิธี,อื่น,แต่,ปัจจุบัน,ถูก,

ค่าเฉลี่ยของจำนวนคำในประโยค	= $100/3 = 33.3$	
จำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= 9	
รวมค่าเฉลี่ยจำนวนคำในประโยคกับจำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= $33.3+9 = 42.3$	
ดัชนีความน่าอ่าน	= $(0.4 \times 42.3) = 16.92 = 17$	
แปลผลค่าดัชนีความน่าอ่าน		
☐ ต่ำกว่า 15	☒ 15-19	☐ 20 ขึ้นไป

ตำราเล่มที่ 5

บทที่ 2 หน้า 24

การก่อตัว,ของ,ปัญหา, ถือ,เป็น,พื้นฐาน,ที่,สำคัญ,ใน,กระบวนการ,นโยบาย,ใน,ทุกๆ,เรื่อง, (1:14/3) // ปัญหา,ตาม,ความหมาย,ใน,เชิง,นโยบาย,หมายถึง, สภาพการณ์,ที่,ก่อให้เกิด,ความต้องการ, (Need) ความขาดแคลน, (Deprivation) หรือ,ความไม่พอใจ, (Dissatisfaction) (2:16/5) //ซึ่ง,ส่งผล,ให้,มี,การแสวงหา,แนวทาง,การแก้ไข, โดย,การแสวงหา,แนวทาง,นี้, อาจ,จะ,ทำ,โดย,ผู้ประสบ,ปัญหา,เอง, หรือ,อาจ,มี,การดำเนินการ,แทน, โดย,บุคคล,หรือ,กลุ่ม,บุคคล,อื่นๆ,ก็ได้, (Anderson, 1984: 44-45) (3:32/5) // ตัวอย่าง,ของ,ปัญหา,เช่น, ปัญหา,หนี้สิน,เกษตรกร, ซึ่ง,เป็น,ปัญหา,ที่,มัก,จะ,เกิด,จาก,ความขาดแคลน, การถูก,เอารัดเอาเปรียบ,จาก,กลุ่ม,นายทุน, (4:21/3) // ปัญหา,การถูกรุก,ป่า,สงวน,แห่ง,ชาติ,ที่,เป็น,ผล,มา,จาก,ความต้องการ,พื้นฐาน,เกี่ยว,กับ,ที่ดิน,

ค่าเฉลี่ยของจำนวนคำในประโยค	= $100/4 = 25$	
จำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= 18	
รวมค่าเฉลี่ยจำนวนคำในประโยคกับจำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= $25+18 = 43$	
ดัชนีความน่าอ่าน	= $(0.4 \times 43) = 17.20$	= 17
แปลผลค่าดัชนีความน่าอ่าน	☐ ต่ำกว่า 15 ☒ 15-19 ☐ 20 ขึ้นไป	

บทที่ 4 หน้า 107

5. ,ปัญหา,ด้าน,อำนาจ,และ,ความสัมพันธ์,กับ,องค์กร,อื่น,ที่,เกี่ยวข้อง, (1:11/1)//

ปัญหา,อีก,ด้าน,หนึ่ง,ใน,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,คือ ,ปัญหา,ด้าน,อำนาจ,และ,ความสัมพันธ์,กับ,องค์กร,อื่น,ที่,เกี่ยวข้อง,ซึ่ง,อาจ,มี,สาเหตุ,มา,จาก,ผู้รับผิดชอบ,หรือ,มี,ส่วนร่วม,ที่,เกี่ยวข้อง,ใน,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,ด้วย,เช่นกัน, (2: 39/6) //การปฏิสัมพันธ์,ที่,เกิด,ขึ้น,ถือ,ว่า,เป็น,ปฏิสัมพันธ์,ที่,เกิด,ภายใต้,สภาพแวดล้อม,ทาง,การเมือง,ซึ่ง,เน้น,การเผชิญหน้า, การแสวงหา,การสนับสนุน, การเจรจาต่อรอง,ใน,การจัดสรร,ทรัพยากร,หรือ,ผลประโยชน์,ระหว่าง,หน่วยงาน,หรือ,องค์กร,ต่างๆ,ใน,กระบวนการ,ของ,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ, (3: 37/13) //ปัญหา,ด้าน,นี้,จะ,มี,มาก,น้อย,เพียง,ใด,ขึ้น,อยู่,กับ,ปัจจัย,ย่อย,

ค่าเฉลี่ยของจำนวนคำในประโยค	= $100/3 = 33.3$	
จำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= 20	
รวมค่าเฉลี่ยจำนวนคำในประโยคกับจำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= $33.3+20 = 53.3$	
ดัชนีความน่าอ่าน	= $(0.4 \times 53.3) = 21.32$	= 21
แปลผลค่าดัชนีความน่าอ่าน	☐ ต่ำกว่า 15 ☐ 15-19 ☒ 20 ขึ้นไป	

บทที่ 6 หน้า 154

จาก, บทบาท, ดังกล่าว, ข้างต้น, จึง, เห็น, ได้, ชัด, ว่า, สื่อมวลชน, ย่อม, มี, ส่วนร่วม, ใน, กระบวนการ, กำหนด, นโยบาย, แม้, จะ, ไม่, มี, อำนาจ, เป็น, ทาง, การ, ก็, ตาม, (1:26/3) // โดยเฉพาะ, บทบาท, ใน, ฐานะ, ผู้สนับสนุน, นโยบาย, สำหรับ, ประชาชน, ไทย, แล้ว, สื่อมวลชน, นับ, วัน, จะ, มี, บทบาท, และ, อิทธิพล, ไม่, เฉพาะ, ต่อ, ชีวิต, ความเป็นอยู่, ของ, ประชาชน, กว่า, 60 , ล้าน, คน, เท่านั้น, หาก, ยัง, มี, อิทธิพล, ต่อ, การ, กำหนด, นโยบาย, สาธารณะ, และ, การ, ตัดสิน, ใจ, ของ, รัฐบาล, ด้วย, (2: 44/11) // ทั้งนี้, ไม่, ว่า, สื่อมวลชน, นั้น, จะ, เป็น, ของ, รัฐ, หรือ, เอกชน, ก็, ตาม, (3:13/2) // ยิ่ง, เทคโนโลยี, มี, ความเจริญ, รุด, หน้า, ประชากร, มี, การ, อ่าน, ออก, เขียน, ได้, ใน, อัตรา, ที่, สูง, ขึ้น, และ, การพัฒนา, ครอบคลุม,

ค่าเฉลี่ยของจำนวนคำในประโยค	= $100/3 = 33.3$
จำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= 21
รวมค่าเฉลี่ยจำนวนคำในประโยคกับจำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= $33.3+21 = 54.3$
ดัชนีความน่าอ่าน	= $(0.4 \times 54.3) = 21.72 = 22$
แปลผลค่าดัชนีความน่าอ่าน	
☐ ต่ำกว่า 15	☐ 15-19
☒ 20 ขึ้นไป	

ตำราเล่มที่ 6

บทที่ 1 หน้า 4

2. ,นโยบาย,ที่,เป็น,การ,แสดง,ถึง,เป้าหมาย,ทั่วไป,หรือ,ภาพ,การณ์,ที่,ปรารถนา,จะ,ให้,เป็น,
(1:16/4) //ลักษณะ,ที่,เป็น,แบบฉบับ,ทั่วๆ,ไป,ของ,คำ,แถลง,นโยบาย,คือ,เป็น,การ,แสดง,เจตนารมณ์,หรือ,
เป้าหมาย,กว้างๆ, เกี่ยวกับ,กิจกรรม,ของ,รัฐบาล,ใน,ด้าน,หนึ่ง,และ,ขณะ,เดียว,กัน,ก็,เป็น,การ,อธิบาย,ลักษณะ,
ของ,สภาวะ,การณ์,ที่,จะ,เป็น,ตรา,บ,เมื่อ,ได้,บรรลุ,เป้าหมาย,ที่,กล่าว,ถึง,เหล่านั้น, (2: 45/8) //

อาจ,กล่าว,ได้,ว่า, นโยบาย,ใน,ลักษณะ,นี้,เป็น,เรื่อง,ของ,การใช้,สำนวน,โวหาร,ชัก,จูง,หา,เสียง,
สนับสนุน,มาก,กว่า,ที่,จะ,เป็น,ความจริง,ของ,นโยบาย, (3: 26/4) //ตัวอย่าง,เช่น ,การ,พูด,ถึง,นโยบาย,ด้าน,
สังคม,โดย,อธิบาย,ว่า,วัตถุประสงค์,ของ,สังคม,

ค่าเฉลี่ยของจำนวนคำในประโยค	= $100/3 = 33.3$
จำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= 19
รวมค่าเฉลี่ยจำนวนคำในประโยคกับจำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= $33.3+19 = 52.3$
ดัชนีความน่าอ่าน	= $(0.4 \times 52.3) = 20.92 = 21$
แปลผลค่าดัชนีความน่าอ่าน	
☐ ต่ำกว่า 15	☐ 15-19
☒ 20 ขึ้นไป	

บทที่ 3 หน้า 43

สภาพ,สังคม,เศรษฐกิจ, (socioeconomic conditions) นโยบาย,สาธารณะ,มัก,จะ,เกิด,ขึ้น,มา,จาก
,ความ,ขัดแย้ง,ของ,กลุ่ม,คน,ที่,มี,ผลประโยชน์,และ,ความ,ปรารถนา,ต่าง-ๆ,กัน (1: 22/6) // ,โดยเฉพาะ,อย่าง,ยิ่ง,
ใน,กรณี,ของ,นโยบาย,การจัด,ระเบียบ,กฎ,เกณฑ์,และ,นโยบาย,การ,กระจาย,ทรัพยากร, (2:15/3) //แหล่ง,ที่,มา,
สำคัญ,ที่,สุด,ของ,ความ,ขัดแย้ง,ประการ,หนึ่ง, โดยเฉพาะ,อย่าง,ยิ่ง,ใน,สังคม,อุตสาหกรรม,สมัย,ใหม่, คือ,
กิจกรรม,ทาง,เศรษฐกิจ, (3: 22/4) //ความ,ขัดแย้ง,อาจ,เกิด,ขึ้น,ระหว่าง,ผลประโยชน์,ของ,ธุรกิจ,ขนาด,ใหญ่,
กับ,ธุรกิจ,ขนาด,เล็ก, นาย,จ้าง,กับ,ลูก,จ้าง, ผู้,ค้า,ส่ง,กับ,ผู้,ค้า,ปลีก, นาย,ธนาคาร,กับ,ผู้,ค้า,หุ้น, โรงพยาบาล,กับ,
บริษัท,ประกัน,ภัย,ทาง,การ,แพทย์, เกษตรกร,กับ,ผู้นำ,เข้า,สินค้า,เกษตร, และ,ผู้บริโภค,กับ,ผู้,ผลิต, (3: 39/13) //

กลุ่ม,ผู้,ด้อย,โอกาส,หรือ,

ค่าเฉลี่ยของจำนวนคำในประโยค	= $100/3 = 33.3$	
จำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= 27	
รวมค่าเฉลี่ยจำนวนคำในประโยคกับจำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= $33.3+27 = 60.3$	
ดัชนีความน่าอ่าน	= $(0.4 \times 60.3) = 24.12 = 24$	
แปลผลค่าดัชนีความน่าอ่าน		
☐ ต่ำกว่า 15	☐ 15-19	☒ 20 ขึ้นไป

บทที่ 5 หน้า 99

2), การศึกษา,กระบวนการ,นโยบาย, (studies of policy process)

การศึกษา,ประเภท,นี้,มุ่ง,ให้,ความสนใจ,กับ,ขั้นตอน,ต่างๆ, ที่,ประเด็น,เชิง,นโยบาย,ต้อง,ดำเนิน,ผ่าน,มา,และ,พยายาม,ที่,จะ,ประเมิน,อิทธิพล,ที่,ปัจจัย,ต่างๆ, มี,ต่อ,การพัฒนา,ประเด็น,เชิง,นโยบาย, ความสนใจ,จึง,อยู่,ที่,ว่า,ใน,ความเป็นจริง,แล้ว,นโยบาย,ถูก,กำหนด,อย่างไร, โดย,ศึกษา,ใน,แง่,การกระทำ,ของ,ผู้,ที่,มี,บทบาท,ต่างๆ, ใน,แต่ละ,ขั้นตอน, (1:63/14) //การศึกษา,กระบวนการ,นโยบาย,อาจ,ให้,ความสนใจ,ต่อ,เนื้อหา,ของ,นโยบาย,ได้, แต่,โดย,ทั่วไป,แล้ว,การศึกษา,ประเภท,นี้,สนใจ,ที่,จะ,แสดง,ให้,เห็น,ถึง,อิทธิพล,ทั้งหลาย,ที่,มี,ผล,ต่อ,การกำหนด,หรือ,การร่าง,นโยบาย,และ,มัก,

ค่าเฉลี่ยของจำนวนคำในประโยค	= $100/1 = 100$
จำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= 23
รวมค่าเฉลี่ยจำนวนคำในประโยคกับจำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= $100+23 = 123$
ดัชนีความน่าอ่าน	= $(0.4 \times 123) = 49.2 = 49$
แปลผลค่าดัชนีความน่าอ่าน	
☐ ต่ำกว่า 15	☐ 15-19
☒ 20 ขึ้นไป	

ตำราเล่มที่ 7

บทที่ 4 หน้า 117

กระแส,ที่,สอง,:กระแส,การเมือง ,(Political Stream) กระแส,นี้,เป็น,กระแส,ที่,รัฐบาล,หรือ,ฝ่าย,การเมือง,เป็น,ฝ่าย,กำหนด,ปัญหา,โดย,มี,รายการ,หรือ,ประเด็น,ของ,ปัญหา,ที่,ควร,จะ,ได้,รับ,การ,แก้ไข,อยู่,แล้ว , (1: 33/2) //ประเด็น,หรือ,ปัญหา,เหล่านี้,ก่อน,ตัว,หรือ,ได้,รับ,การ,กำหนด,ขึ้น,มา,เป็น,ผล,มา,จาก,ปฏิสัมพันธ์,ของ,พลัง,ที่,สำคัญ,ต่างๆ, เช่น อารมณ์,หรือ,ความรู้สึก,ของ,ประชาชน,ใน,ชาติ,อำนาจ,อิทธิพล,กลุ่ม,ผลประโยชน์,ต่างๆ, การเคลื่อนไหว,หรือ,การเปลี่ยนแปลง,รัฐบาล, เช่น การลาออก,ของ,บุคคลากร, การทำให้,ยุติ,การเกิด,ข้อขัดแย้ง,เชิง,กฎหมาย,ของ,กลไก,รัฐ, เป็นต้น, (2:53/13) // สำหรับ,ผู้,ที่,มี,ส่วนร่วม,เกี่ยว,กับ,การก่อตัว,ของ,ปัญหา,ดัง,กล่าว, Kingdon, เรียกว่า,

ค่าเฉลี่ยของจำนวนคำในประโยค	= $100/2 = 50$
จำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= 16
รวมค่าเฉลี่ยจำนวนคำในประโยคกับจำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= $50+16 = 66$
ดัชนีความน่าอ่าน	= $(0.4 \times 66) = 26.4 = 26$
แปลผลค่าดัชนีความน่าอ่าน	
☐ ต่ำกว่า 15	☐ 15-19
☒ 20 ขึ้นไป	

บทที่ 8 หน้า 237

3., การประเมิน,ผล,นโยบาย,และ,การประเมิน,ผล,โครงการ,
ดัง,ได้,กล่าว,มา,แล้ว,ว่า, “การประเมิน,ผล,นโยบาย,” เป็น,กระบวนการ,ขั้นตอน,รอง,สุดท้าย,ของ,กระบวนการ,นโยบาย, (1:25/8) //โดย,ทั่วไป,เวลา,พูด,ถึง,การประเมิน,ผล,นโยบาย,จะ,เกี่ยวข้อง,กับ,การคาดการณ์,การประมาณการ, การวัด, (2:14/4) //ประเมิน,ผล,นโยบาย,ที่,ได้,รวม,เอา,การคาดการณ์, การวัด, การประเมิน,เนื้อหา,สาระ,ของ,นโยบาย, การนำ,นโยบาย,ไป,สู่,การปฏิบัติ,และ,ผล,ของ,การนำ,นโยบาย,ไป,สู่,การปฏิบัติ, (3:27/7) //ตาม,ความเป็นจริง,แล้ว,กิจกรรม,ดังกล่าว,คือ “การประเมิน,ผล,นโยบาย,” ที่,สามารถ,ทำได้,ตลอด,กระบวนการ,นโยบาย, คือ,ทำ,ได้,ทุก,ขั้นตอน, (4: 21/6) //

ยก,ตัวอย่าง, ใน,กรณี,ของ,ขึ้น,กำหนด,นโยบาย, ขึ้น,นี้, “การประเมิน,ผล,นโยบาย,”

ค่าเฉลี่ยของจำนวนคำในประโยค	= $100/4 = 25$
จำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= 28
รวมค่าเฉลี่ยจำนวนคำในประโยคกับจำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= $25+28 = 53$
ดัชนีความน่าอ่าน	= $(0.4 \times 53) = 21.2 = 21$
แปลผลค่าดัชนีความน่าอ่าน	
☐ ต่ำกว่า 15	☐ 15-19
☒ 20 ขึ้นไป	

บทที่ 11 หน้า 307

ประการ,ที่,ห้า ,การที่,กลุ่ม,ธุรกิจ,ต้อง,แสวงหา,อิทธิพล,และ,อำนาจ,ทาง,การเมือง ,สืบเนื่อง,มา,จาก ,ใน,ช่วง,ที่,ระบบ,การเมือง,เป็น,ระบบ,อำมาตยาธิปไตย, กลุ่ม,ธุรกิจ,เมื่อ,มี,ขนาด,ใหญ่,ขึ้น, ทำให้,มี,ความ,อ่อนไหว,ต่อ,การกำหนด,นโยบาย,ทาง,เศรษฐกิจ,ของ,รัฐบาล,มาก,ขึ้น, (1:44/10) //กล่าว,คือ, การกำหนด,นโยบาย,หรือ,การใช้,มาตรการ,ทาง,เศรษฐกิจ,ของ,รัฐบาล,แต่,ละ,ครั้ง,มัก,จะมี,ผลกระทบ,ต่อ,ผลประโยชน์,ของ,ธุรกิจ, (2: 22/8) //ส่วน,ธุรกิจ,ขนาด,เล็ก,อาจ,จะ,ได้,รับ,ความกระทบกระเทือน,โดย,ตรง,จาก,การกำหนด,นโยบาย,ของ,รัฐบาล,ไม่,มาก,นัก, (3:19/5) //ใน,ขณะ,เดียวกัน, การพิจารณา,แก้,ปัญหา,ของ,รัฐบาล,ก็,มัก,จะ,ให้,ความสนใจ,ต่อ,

ค่าเฉลี่ยของจำนวนคำในประโยค	= $100/3 = 33.33$
จำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= 23
รวมค่าเฉลี่ยจำนวนคำในประโยคกับจำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= $33.33+23 = 56.33$
ดัชนีความน่าอ่าน	= $(0.4 \times 56.33) = 22.53 = 23$
แปลผลค่าดัชนีความน่าอ่าน	
☐ ต่ำกว่า 15	☐ 15-19
☒ 20 ขึ้นไป	

ตำราเล่มที่ 8

บทที่ 1 หน้า 27

การศึกษา,การกำหนด,นโยบาย,สาธารณะ,ของ,รัฐ,ชาติ, อาจ,พิจารณา,จาก,ลักษณะ,วัฒนธรรม,ทาง, การเมือง,เพราะ,ความรู้,ความเข้าใจ,และ,การ,แสดงออก,ซึ่ง,ความต้องการ,ของ,ประชาชน,จะมี,อิทธิพล,ต่อ, การกำหนด,นโยบาย,สาธารณะ,ใน,ระดับ,ที่,แตกต่าง,กัน, (1:35/14) //สำหรับ,วัฒนธรรม,ทาง,การเมือง,ใน, ระบบ,การเมือง,ไทย, มี,ลักษณะ,ผสมผสาน,ระหว่าง,แบบ,ไพร่,ฟ้า,กับ,แบบ,มีส่วนร่วม,(2:19/3) //ซึ่ง,สัดส่วน, วัฒนธรรม,ทาง,การเมือง,แบบ,ใด,จะมี,มาก,หรือ,น้อย,ขึ้น,อยู่,กับ,พื้นที่,และ,สังคม, (3:18/1) //กล่าวคือ,พื้นที่, ใด,เป็น,สังคม,ชนบท,จะมี,ระดับ,การมีส่วนร่วม,ต่ำ ,และ,วางเฉย,ทาง,การเมือง, โดย,ปล่อยให้,ผู้,มี,อำนาจ, ตัดสินใจ,ทำ,หน้าที่,กำหนด,นโยบาย, เพราะ,

ค่าเฉลี่ยของจำนวนคำในประโยค	= $100/3 = 33.33$
จำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= 21
รวมค่าเฉลี่ยจำนวนคำในประโยคกับจำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= $33.33+21 = 54.33$
ดัชนีความน่าอ่าน	= $(0.4 \times 54.33) = 21.73 = 22$
แปลผลค่าดัชนีความน่าอ่าน	
☐ ต่ำกว่า 15	☐ 15-19
☒ 20 ขึ้นไป	

บทที่ 7 หน้า 160

ขั้นตอน,การกำหนด,วัตถุประสงค์,สัมพันธ์,กับ,ขั้นตอน,การก่อ,ตัว,ประเด็น,ปัญหา, ขั้นตอน,การ กลั่นกรอง,ประเด็น,ปัญหา, ขั้นตอน,การนิยาม,ประเด็น,ปัญหา ,และ,ขั้นตอน,การพยากรณ์,ที่,ได้,กล่าว,มา, แล้ว , (1: 26/5) //นอกจาก,นี้,ยัง,สัมพันธ์,กับ,ขั้นตอน,ต่าง,ๆ, ที่,จะ,กล่าว,ใน,บท,ต่อ,ไป, ได้แก่, ขั้นตอน,การ วิเคราะห์,ทาง,เลือก, ขั้นตอน,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ, ขั้นตอน,การประเมิน,ผล,นโยบาย, ขั้นตอน,การสืบต่อ ,และการยุติ,นโยบาย, (2: 33/8) // นักวิเคราะห์,นโยบาย,ต้อง,เข้าใจ,ความสัมพันธ์,ของ,ขั้นตอน,เหล่านี้, (3:9/2) //กล่าว,คือ, ใน,การนิยาม,ประเด็น,ปัญหา,ต้องนำ,วัตถุประสงค์,ของ,องค์การ,มา,เป็น,หลัก,ใน,การ พิจารณา,เพื่อ,ตัดสินใจ,นำ,ประเด็น,ปัญหา,เข้า,บรรจุ,วาระ,ของ,นโยบาย , (4:25/5) //การนิยาม,ประเด็น ,ปัญหา,ก็,เพื่อ,ประเมิน,ความเป็นไปได้,

ค่าเฉลี่ยของจำนวนคำในประโยค	= $100/4 = 25$	
จำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= 22	
รวมค่าเฉลี่ยจำนวนคำในประโยคกับจำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= $25+22 = 47$	
ดัชนีความน่าอ่าน	= $(0.4 \times 47) = 18.8 = 19$	
แปลผลค่าดัชนีความน่าอ่าน		
☐ ต่ำกว่า 15	☒ 15-19	☐ 20 ขึ้นไป

บทที่ 9 หน้า 183

“การประเมิน,ความน่าจะเป็น,” (probabilities)ของ,ทาง,เลือก,ใน,กระบวนการ,กำหนด,นโยบาย, หมายถึง, การคาดคะเน,ระดับ,ความเสี่ยง,และ,ความไม่แน่นอน,ของ,ทาง,เลือก ,(degree of risk and uncertainty) (1: 18/5) //ซึ่ง,เป็น,ประเด็น,ที่,สำคัญ,ใน,กระบวนการ,กำหนด,นโยบาย (2:9/1) //นักวิเคราะห์,นโยบาย,ควร,จะ,แยก,ความเสี่ยง,และ,ความไม่แน่นอน,ของ,ทาง,เลือก,ออก,จาก,กัน , (3: 14/3) //การคาดคะเน,ความเสี่ยง ,(risk assessment) ของ,ทาง,เลือก ,หมายถึง ,การทราบ,ข้อมูล,ที่,ทำให้,เกิด,เหตุการณ์,ใน,อนาคต , (4: 14/1) //กล่าว,อีก,นัย,หนึ่ง,ก็,คือ, “วิเคราะห์,อดีต, เพื่อ,รู้,อนาคต,” (5:11/1) //โดย,ทั่วไป,ความน่าจะเป็น,ที่,สภาพ,ต่าง,ๆ, จะ,เกิด,ขึ้น,ใน,อนาคต, (6:11/2) //ส่วน,การคาดคะเน,ความไม่แน่นอน,ของ,ทาง,เลือก,หมายถึง ,การไม่ทราบ,ถึง,ความเป็นไปได้,ที่,แน่นอน,ของ,เหตุการณ์,ที่,จะ,เกิด,ขึ้น,ใน,อนาคต,หรือ,ไม่มี,

ค่าเฉลี่ยของจำนวนคำในประโยค	= $100/6 = 16.66$	
จำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= 17	
รวมค่าเฉลี่ยจำนวนคำในประโยคกับจำนวนคำที่มี 3 พยางค์ขึ้นไป	= $16.66+17 = 33.66$	
ดัชนีความน่าอ่าน	= $(0.4 \times 33.66) = 13.46 = 13$	
แปลผลค่าดัชนีความน่าอ่าน		
☒ ต่ำกว่า 15	☐ 15-19	☐ 20 ขึ้นไป



ภาคผนวก ช

ผลการวิเคราะห์ความยากของตำรานโยบายสาธารณะไทย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ตำราเล่มที่ 1

อนุประโยคที่ 1 หน้า 13

กระบวนการ,ที่ 3, : การเลือก,ทาง,เลือก,และ,ทำให้,นโยบาย,ชอบธรรม,

ใน,การเลือก,ทาง,เลือก, (selecting a proposal) และ,การทำให้,นโยบาย,ชอบธรรม, (legitimizing policies) นั้น, ใน,กรณี,นโยบาย,เปิด,เสรี,การค้า,ไทย,-จีน, กิจกรรม,ทาง,การเมือง,ที่,เกิด,ขึ้น,ก็,คือ,การ,ที่,รัฐบาล,ออก,มา,แถลง,ชี้แจง,ต่อ,ประชาชน,โดย,เลือก,เสนอ,ด้าน,ดี,ของ,การ,เปิด,เสรี,ที่,จะ,เกิด,ขึ้น,ผ่าน,สื่อ,ต่างๆ, โดยเฉพาะ,สื่อ,วิทยุ,ด้วย,การ,ที่,นายก,หยิบ,ประเด็น,นี้,ไป,กล่าวถึง,ใน,รายการ,นายก,ทักษิณ,คุย,กับ,ประชาชน, ซึ่งเป็น,การสร้าง,ความ,ชอบธรรม,ผ่าน,การ,โฆษณาชวนเชื่อ, (propaganda) มิ,ได้,สร้าง,การ,สนับสนุน,ทาง,การเมือง, (political support) ผ่าน,รัฐสภา,จาก,การ,ที่,รัฐบาล,มี,เสียง,ข้าง,มาก,ใน,สภา,อยู่,แล้ว, รวมไปถึง,การ,ไม่,ผ่าน,สภา,เป็น,การ,หลีกเลียง,การ,อภิปราย,ใน,ประเด็น,ที่,ไม่,โปร่งใส,ต่างๆ, โดย,ฝ่าย,ค้าน, ซึ่ง,จุด,นี้,เป็น,สิ่ง,ที่,ทำ,ให้,เกิด,กิจกรรม,ทาง,การเมือง,อีก,ประการ,ตาม,มา,คือ, การ,ที่,ภาค,ประชาสังคม, อาทิ, กลุ่ม, F,T,A ,Watch, ออก,มา,ตำหนิ,รัฐบาล,พร้อมทั้ง,เคลื่อนไหว,กดดัน,ทั้ง,ผ่าน,การใช้,เวที,สาธารณะ,ต่างๆ, และ,ผ่าน,การ,เดิน,ขบวน, เพื่อให้,รัฐบาล,สร้าง,ความ,ชอบธรรม,ให้,นโยบาย,โดย,ผ่าน,ความเห็นชอบ,ของ,สภา, มิ,ใช่,การ,คิด,เอง, เสนอ,เอง, และ,เลือก,เอง,อย่าง,ที่,เป็น,อยู่,

กระบวนการ,ที่ 4,: การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ

ใน,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ. (implementing policies)

✚ จำนวนคำยาก 17 คำ ✚

อนุประโยคที่ 2 หน้า 38

สำหรับ,ประเทศ,ไทย, การดำเนินการ,ปรับ,เปลี่ยน,แนว,ความคิด,ใน,เรื่อง,สวัสดิการ,สังคม,ได้รับ,ผล,กระทบ,และ,อิทธิพล,ความคิด,สังคม,ประชาธิปไตย, (social democracy) แนวคิด,เสรีนิยม,ใหม่, (neo-liberalism) ประกอบ,เข้า,กับ,ปัจจัย,จาก,ภายใน,นอก,ประเทศ, อาทิ, บทบาท,และ,อิทธิพล,ของ,บริษัท,ข้ามชาติ, (Multi-National Corporation:MNC) สถาบัน,การเงิน,ข้ามชาติ, องค์การ,ระหว่าง,ประเทศ,อย่าง,ธนาคาร,โลก, (World Bank) องค์การ,การค้า,ระหว่าง,ประเทศ, (World Trade Organization:WTO) และ,กองทุน,การเงิน,ระหว่าง,ประเทศ, (International Monetary Fund:IMF) การเผชิญ,หน้า,กับ,กระแส,โลกาภิวัตน์,ทำ,ให้,ประเทศ,ไทย, นำ,เอา,ความคิด,ใน,เรื่อง,ระบบ,ความมั่นคง,ทาง,สังคม, (social security) แนวคิด,ว่า,ด้วย,โครงข่าย,ความปลอดภัย,ทาง,สังคม, (social safety nets) การคุ้มครอง,ป้องกัน,ทาง,สังคม, (social protection) การเสริมสร้าง,ความเข้มแข็ง,ให้,กับ,ขบวนการ,ประชาสังคม, (civil society) การจัดการ,รัฐ,ใน,แบบ,ธรรมาภิบาล, (good governance) อัน,เป็น,การจัด,ระเบียบ,ความสัมพันธ์,ระหว่าง,ภาค,รัฐ,กับ,ภาค,ประชาชน,ขึ้น,ใหม่, รวมไปถึง,แนวคิด,ใน,เรื่อง,การสร้าง,สวัสดิการ,สังคม,ภาค,ชุมชน, (community welfare)

จาก,ภาพรวม,ใน,ข้างต้น, จะ,เห็น,ว่า,นิยาม,และ,คำ,อธิบาย,เช่นนี้, ทำให้,ประโยชน์,สาธารณะ,กับ,สวัสดิการ,สังคม,ดู,เหมือน,จะ,ไม่,แตกต่าง,กัน,มาก,นัก, กระทั่ง,สามารถ,ที่,จะ,กล่าว,รวมๆ, กัน,ได้, เนื่อง,จาก, ประโยชน์,สาธารณะ,อาจ,จะ,เป็น,สวัสดิการ,สังคม,แบบ,หนึ่ง, และ,สวัสดิการ,สังคม,ก็,อาจ,จะ,เป็น,ประโยชน์,สาธารณะ,อย่าง,หนึ่ง,ด้วย,เช่น,เดียว,กัน,ก็,เป็น,ได้, เช่น, การให้,บริการ,ทาง,การแพทย์,แก่,ประชาชน, ถือ,ว่า, เป็น,ทั้ง,การกอบปรุ,ประโยชน์,สาธารณะ,และ,การสร้าง,สวัสดิการ

✚ จำนวนคำยาก 21 คำ ✚

อนุประโยคที่ 3 หน้า 63

อย่างไร, ก็, ตาม, ข้อเสนอ, ของ, ฟิสเซอร์, อาจ, จะ, ซับซ้อน, มาก, ไป, เสีย, สัก, หน่อย, ขอ, นำ, เสนอ, วิธีการ, ที่มี, หลักการ, และ, สาระ, ไม่, ต่าง, กัน, มาก, หาก, แต่, ซับซ้อน, น้อย, กว่า, และ, มี, ความเฉพาะ, เจาะจง, สำหรับ, การ, กำหนด, นโยบาย, โดยเฉพาะ, เพิ่ม, เดิม, ดังนี้,

- 1) ต้อง, เริ่มต้น, จาก, การค้นหา, ว่า, มี, ความหมาย, ซึ่ง, มี, อิทธิพล, ต่อ, กระบวนการ, คิด, เพื่อ, กำหนด, นโยบาย, อะไร, บ้าง, ที่, ช้อน, เร้น, อยู่, ไม่ว่า, จะเป็น, ขั้นตอน, การระบุ, ปัญหา, การระบุ, สาเหตุ, การระดม, ทาง, เลือก, และ, การวิเคราะห์, ทาง, เลือก, ทั้งนี้, ความหมาย, เหล่า, นั้น, ต้อง, เป็น, ความหมาย, ทั้ง, ต่อ, ตัว, เรา, ต่อ, คน, อื่น, และ, ต่อ, คน, สร้าง, ความหมาย, รวมถึง, เป็น, ความหมาย, ต่อ, สิ่ง, มี, ชีวิต, (คน), กับ, ความหมาย, ต่อ, สิ่ง, ไม่มี, ชีวิต, (สิ่งของ, /วัตถุ,)
- 2) ต้อง, ลำดับ, ความตื้นลึก, ของ, ความหมาย, และ, โดย, ทั่วไป, ความหมาย, ที่, ลึก, ที่, สุด, จะเป็น, รากฐาน, ของ, สาเหตุ, ของ, ปัญหา, เชิง, นโยบาย, ที่, ต้องการ, ค้นหา, ทาง, ออก,
- 3) ต้อง, พิจารณา, ผล, สะท้อน, ของ, ความหมาย, แต่, ละ, ระดับ, ต่อ, ประเด็น, นโยบาย, และ, สังคม, ใน, เชิง, เปรียบ, เทียบ, กัน,
- 4) ทาง, เลือก, ของ, นโยบาย, ที่, พึ่ง, เลือก, คือ, ทาง, เลือก, ที่, ตอบ,สนอง, ความหมาย, ที่, ลึก, ที่, สุด, หรือ, ผล, สะท้อน, มาก, ที่, สุด, ก่อน, หลัง, สมัย, ใหม่, ใน, เบื้องต้น,

๘ จำนวนคำยาก 9 คำ ๘

อนุประโยคที่ 4 หน้า 88

ตัวแบบ, ที่, มี, หน่วย, วิเคราะห์, ระดับ, โครงสร้าง,

ตัวแบบ, ผู้นำ, (Elite model)

ฐานคติ, ที่, สำคัญ, ของ, ตัวแบบ, นี้, ก็, คือ, อธิบาย, ว่า, ผู้นำ, เป็น, ผู้ผลิต, นโยบาย, ซึ่งเป็น, สิ่ง, ที่, มี, เหตุผล, สมบูรณ์, ใน, ตัว, ของ, มัน,เอง, อย่าง, ไม่, ต้อง, ตั้ง,คำถาม,ใดๆ, จาก,สถานะ, หรือ, ตำแหน่ง, ของ, ผู้นำ, นั้น, เนื่องจาก, ผู้นำ, มี, สถานะ, หรือ, ตำแหน่ง, ที่, มี, ความชอบธรรม, อยู่, แล้ว, (สังคม, ได้, ให้, ความชอบธรรม, กับ, ระบบ, การ, ได้มา, ซึ่ง, ผู้นำ, ไว้, ตั้งแต่, ต้น, สถานะ, หรือ, ตำแหน่ง, ของ, ผู้นำ, จึง, มี, ความชอบธรรม,) นอกจากนี้, ผู้นำ, มี, หน้าที่, ชัดเจน, ว่า, จะ, ต้อง, รับผิดชอบ, นโยบาย, เพราะ, ฉะนั้น, การที่, ผู้นำ, ผลิต, นโยบาย, ก็, จึง, เป็น, การทำ, หน้าที่, ของ, ผู้นำ, ซึ่ง, ไม่, เกี่ยว, กับ, ผู้ตาม,ทั้งหลาย, ดังนั้น, สังคม, จะ, ต้อง, ยอมรับ, ร่วมกัน, ว่า, นโยบาย, ที่, ออก, มา, จาก, ผู้นำ, มี, เหตุผล, สมบูรณ์, ใน, ตัว, ของ, มัน,เอง, แม้ว่า, ผู้นำ, จะ, สร้าง, นโยบาย, จาก, สิ่ง, ที่, ชอบ, มาก, กว่า, (elite preference) ก็, ตาม, ตัวอย่าง, อาทิ, ยุค, รัฐบาล, แทกซิด, นายกรัฐมนตรี, ใน, สถานะ, ผู้นำ, ประเทศ, เป็น, ผู้, มี, บทบาท, ใน, การกำหนด, นโยบาย, อย่าง, กว้างขวาง, ตาม, ความคิด, ความอ่าน, ความพึงพอใจ, หรือ, ความชอบพอ, ของ, ตนเอง,

อนึ่ง, ผู้นำ, แม้, จะ, สอบถาม, ความต้องการ, ของ, ผู้ตาม,ทั้งหลาย, มาก,น้อย,แค่, ไหน, ก็, ตาม, ใน, การ, ตัดสินใจ, ขั้น, สุดท้าย, ผู้นำ, ก็, เป็น, ผู้, ที่, ชั่ง, น้ำหนัก, ทาง,

๘ จำนวนคำยาก 10 คำ ๘

อนุประโยคที่ 5 หน้า 109

2) ,กรอบ,เชิง,อุดมคติ, จะ,เน้น,กำหนด,เป้าหมาย,ปลายทาง, (end) ที่,พึง,ปรารถนา, ซึ่ง,มัก,จะ,เป็น,นามธรรม, เพื่อ,สร้าง,ทิศทาง,ของ,การดำเนิน,การ,ใดๆ, อาทิ, สังคม,ไทย,ตั้ง,เป้าหมาย,ใน,การสร้าง,นโยบาย,เพื่อ,ไป,สู่,การเป็น,สังคม,พอเพียง, เป็นต้น, ทั้งนี้, แม้จะ,มัก,มี,ช่องว่าง,ระหว่าง,เป้าหมาย,ทาง,อุดมคติ,กับ,ความเป็นไปได้,ที่,จะ,ไป,ถึง, แต่,กรอบ,เชิง,อุดมคติ,ก็,มัก,จะ,มี,พลัง,ใน,การวิพากษ์,สภาพ,ที่,เป็น,อยู่, และ,ทำให้,เกิด,การศึกษา,เพื่อ,การพัฒนา, มิ,ใช่,การยอม,จำนน,กับ,ปัจจุบัน, รวมถึง, ทำให้,กล้า,ฝัน,ถึง,สิ่ง,ที่,ดี,ที่,แม้,จะ,ไม่,สามารถ,ไป,ถึง,ได้,โดย,ง่าย, แต่,ก็,สามารถ,มุ่ง,ไป,ที่,ละ,ก้าว,ได้, จน,ใน,ท้าย,ที่,สุด,แม้,จะ,ไม่,บรรลุ,เป้าหมาย,ที่,ปรารถนา,นั้น,เสีย,ที่,เดียว, แต่,ก็,อาจ,จะ,ใกล้,เคียง,และ,เป็น,สภาพ,ที่,ดี,กว่า,ที่,เป็น,อยู่, ก่อน,ที่,จะ,กล้า,ฝัน,ไป,ถึง, อื่น, ตัวอย่าง,กรอบ,เชิง,อุดมคติ,ที่,มี,การกล่าว,ถึง,กัน,มาก, คือ, สังคม,ยูโทเปีย, ของ,โทมัส,มอร์, และ,สังคมนิยม,ของ,คาร์ล,มาร์ค,

3) ,กรอบ,เชิง,บรรทัดฐาน, จะ,เน้น,กำหนด,กรอบ,ที่,สอดคล้อง,กับ,ระบบ,ค่านิยม,ทั้งหลาย,ใน, สังคม,ที่,ศึกษา, และ,สามารถ,ปรับ,ใช้,ได้,จริง,ใน,สังคม,นั้นๆ, อาทิ, การสร้าง,กรอบ,ศึกษา,

๘ จำนวนคำยาก 6 คำ ๘

อนุประโยคที่ 6 หน้า 138

กลุ่ม,ผล,ประโยชน์,

กลุ่ม,ผล,ประโยชน์,คือ, กลุ่ม,คน,ที่,มี,แนว,ความคิด,พื้นฐาน,ชีวิต,ฐานะ,สังคม,ที่,เหมือน,หรือ,คล้าย,กัน,หรือ,มี,อาชีพ,เดียว,กัน,ทั้งนี้, สามารถ,พัฒนา,เป็น,กลุ่ม,ผลักดัน, (pressure group) หรือ,ขบวนการ,เคลื่อนไหว,ทาง,สังคม, (social movement) หรือ,ปรากฏการณ์,นิมบี้,ได้, (NIMBY; Not in my backyard) กล่าว,คือ, ถ้า,กลุ่ม,ผล,ประโยชน์,ไป,ดำเนินการ,ทาง,การเมือง,ใน,ระบบ,ปกติ, กลุ่ม,ผล,ประโยชน์,นั้น,จะ,กลายเป็น,กลุ่ม,ผลักดัน, (หรือ,ไม่,ก็,พรรค,การเมือง) แต่,หาก,นอก,ระบบ,ปกติ, เช่น, การเดิน,ขบวน,ใน,ท้องถนน,จะ,เรียก,ว่า,ขบวนการ,เคลื่อนไหว,ทาง,สังคม, (หรือ,มีอบ,) ทั้งนี้,ถ้า,เคลื่อนไหว,เฉพาะ,ใน,ประเด็น,ที่,เกี่ยวข้องกับ,ชีวิต,ความเป็นอยู่,ของ,ตนเอง,เพียง,เท่านั้น, จะ,เรียก,ว่า,นิมบี้,หรือ,ไม่,เกี่ยวข้องกับ,สวน,หลัง,บ้าน,ของ,ฉัน, กล่าวคือ, เป็น,กลุ่ม,รักษา,ผล,ประโยชน์,ของ,ตน, (และ,พวก,) เท่านั้น, เช่น, เรียกร้อง,ค่า,เสียหาย,หรือ,ค่า,ชดเชย,ที่,พึง,ได้,รับ,จาก,โครงการ,พัฒนา,ของ,รัฐ, เป็นต้น,

อนึ่ง, หาก,อธิบาย,อย่าง,หลวมๆ,กล่าว,ได้ว่า, สังคม,เข้มแข็ง,หรือ,ประชาสังคม, (civil society) ถือเป็น,กลุ่ม,ผล,ประโยชน์,อย่าง,หนึ่ง, อาทิ, กลุ่ม,แม่บ้าน, กลุ่ม,ออมทรัพย์, และ,กลุ่ม,เกษตร,อินทรีย์, เป็นต้น,

พรรค,การเมือง,

พรรค,การเมือง,เป็น,กลุ่ม,ทาง,การเมือง,ที่,มี,เป้าหมาย,เพื่อ,เข้า,สู่,ระบบ,การเมือง, ทั้งนี้, มี,สอง,ระบบ, กล่าว,คือ, ระบบ,สอง,พรรค, (two party) และ,ระบบ,หลาย,

๘ จำนวนคำยาก 19 คำ ๘

อนุประโยคที่ 7 หน้า 163

วิธีเชิงคุณภาพ,

1) ,ใช้,เทคนิค,การตัดสินใจ,คุณค่า, (judgmental techniques) กล่าวคือ, การอาศัย,มุมมอง,ของผู้คน, เพื่อ,ค้นพบ,และ,เข้าใจ,ประเด็น,ปัญหา ,เช่น ,การอาศัย,มุมมอง,ของผู้เชี่ยวชาญ,ที่,เรียกว่า,เทคนิค,เดลไฟ,หรือ ,เดลฟี ,(Delphi) ซึ่ง,มี,ข้อ,จำกัด,สำคัญ,คือ,การเลือก,ผู้เชี่ยวชาญ,และ,ข้อ,คำถาม,มี,ผล,ต่อ,รูปแบบ,ของ, คำตอบ,ล่วงหน้า, และ,การแสวงหา,ฉันทามติ,ทำให้,ภัย,คุกคาม,สำคัญ,ที่,ถูก,เสนอ,โดย,ผู้ใด,ผู้หนึ่ง,ถูก,ดูถูก,กลั่น,หาย,ไป,จาก,ความเห็น,ภาพรวม, รวมถึง, การอาศัย,การระดม,สมอง ,(brainstorming) เพื่อ,สกัด,ความคิดเห็น,ของ,ผู้คนที่,หลากหลาย,ซึ่ง,มี,ข้อ,จำกัด,สำคัญ,คือ ,ความคิดเห็น,ของ,บาง,คน,อาจ,จะ,ไป,ครอบงำ, ความคิด,คนอื่น, (ด้วย,ความรู้,หรือ,สถานะ,ทาง,สังคม,) ทำให้,ความคิดเห็น,บาง,เรื่อง,ถูก,มอง,ข้าม,ไป, ทั้งนี้ ,จะได้,กล่าว,ถึง,เนื้อหา,สาระ,ของ,เทคนิค,เหล่านี้,โดย,ละเอียด,ใน,โอกาส,ต่อไป,

2) ,สร้าง,ตัวชี้วัด,ด้าน,สังคม,และ,ข้อมูล,สังคม ,(social indicators and social data) กล่าวคือ, เก็บ,ข้อมูล,ที่,เกี่ยว,กับ,ความเป็นอยู่,ของ,ผู้คน,ใน,สังคม,อัน,เป็น,ฐาน,ของ,นโยบาย ,(policy-relevant social data) ไว้,เป็น,ข้อมูล,พื้นฐาน,แล้ว,พัฒนา,ไป,เป็น,มาตรฐาน,ตัวชี้วัด, เพื่อ,นำไป,เทียบเคียง,กัน,ใน, สถานที่,หรือ,เวลา,ที่,แตกต่าง, เพื่อ,มอง,เห็น,และ,เข้าใจ,ปัญหา,จาก,การเทียบเคียง,ตัวชี้วัด,เหล่านี้, (ดู ,ความแตกต่าง,และ,ความเปลี่ยนแปลง,) เช่น ,สร้าง,ตัว,

๘ จำนวนคำยาก 8 คำ ๘

อนุประโยคที่ 8 หน้า 199

เทคนิค,ระบบ,พลวัต, (System dynamics)

หลักการ,สำคัญ,คือ, เชื่อว่า,ปัญหา, (เชิง,นโยบาย,) ต่างๆ, ก่อ,ตัว,ขึ้น,โดย,มี,ปัจจัย,หรือ,ตัวแปร,มากมาย,เข้า,มา,เกี่ยวข้อง,หรือ,สัมพันธ์,กับ,ปัญหา, นั่นคือ, ปัญหา,ทาง,นโยบาย,ทั้ง,หลาย,ไม่,ได้,เกิด,ขึ้น, โดดๆ, มัก,มี,ปัจจัย,หรือ,ตัวแปร,อื่นๆ ,เข้า,มา,เกี่ยวข้อง, โดย,ที่,ความสัมพันธ์,โยง,ของ,ปัจจัย,หรือ,ตัวแปร ,ต่างๆ, มี,ลักษณะ,เป็น,พลวัต,หรือ,ไม่,หยุด,นิ่ง, และ,อยู่,ภายใต้,ระบบ,หนึ่งๆ, ทั้ง,ภายใน , (endogenous) และ, ภายนอก, (exogenous)กล่าวคือ, บาง,ปัจจัย,อาจ,เป็น,ที่,มา,ของ,ปัญหา,หรือ,ปัจจัย,นำ,เข้า,แบบ,หนึ่ง, (input) บาง,ปัจจัย,อาจ,เป็น,สิ่ง,ที่,ปัญหา,จะ,ไป,ทำให้,มัน,เกิด,ขึ้น,หรือ,เป็น,ผล,ผลิต,แบบ,หนึ่ง, (output) และ,บาง,ปัจจัย,อาจ,จะ,เป็น,สิ่ง,ที่,มี,ผล, ทำให้,ปัญหา,นั้น,เพิ่ม,ขึ้น,หรือ,ลดลง,หรือ,เป็น,สภาพ,แวดล้อม,แบบ ,หนึ่ง, (environment) โดย,ปัจจัย,ทั้งหลาย,เหล่านี้,เปลี่ยนแปลง,เคลื่อนไหว,อย่าง,ไม่,หยุด,นิ่ง,หรือ,ใน,ทาง, การศึกษา,เชิง,ปริมาณ,เรียกว่า,สถานะ,เป็น,ตัวแปร , (variable) ไม่ใช่,ค่า,คงตัว, (constant)

ทั้ง,นี้, การพยากรณ์,ทำได้,โดย,การค้นหา,รูปแบบ,ความสัมพันธ์,ระหว่าง,ปัจจัย,หรือ,ตัวแปร,ต่างๆ, ที่ ,เป็น,อยู่,นั้น, (สร้าง,ให้,เป็น,ตัวแบบ,) แล้ว,รูปแบบ,ความสัมพันธ์ , (ที่,พัฒนา,ขึ้น,เป็น,ตัวแบบ,) จะ,บ่งบอก,เอง ,ว่า,อะไร,คือ,ที่,มา,ที่,ไป,ของ,ปัญหา,

๘ จำนวนคำยาก 7 คำ ๘

อนุประโยคที่ 9 หน้า 222

การวิเคราะห์ต้นไม้แห่งการตัดสินใจ, (decision tree analysis)

ต้นไม้แห่งการตัดสินใจ, มีวิธีคิด, และกระบวนการคิด, คล้ายกัน, กับ, แมทริกซ์ผลตอบแทน, ที่, ได้, นำ, เสนอ, ไป, ก่อน, หน้า, นี้, หาก, ทว่า, ลักษณะ, ของ, ต้นไม้, กับ, ตาราง, ไขว้, จะ, มี, ความแตกต่าง, กัน, ใน, ประการ, สำคัญ, ก็, คือ, การแตกแขนง, ของ, ความคิด, กล่าว, คือ, ลักษณะ, ของ, ต้นไม้, เอื้อ, ให้, คิด, แตก, แขนง, ออก, ไป, อย่าง, กว้างขวาง, (แตก, กิ่งก้าน, สาขา, ของ, ความคิด,) มาก, กว่า, ลักษณะ, ตาราง, ไขว้, เนื่องจาก, ตาราง, ไขว้, จะ, สร้าง, กรอบ, ขึ้น, มา, กักขัง, ความคิด, พอ, สมควร, (ต้อง, คิด, ใน, กรอบ, ตาราง,) ซึ่ง, ทำให้, แมทริกซ์ผลตอบแทน, เหมาะ, กับการวิเคราะห์, ประเด็น, ที่, ไม่, สลับ, ซับซ้อน, มาก, นัก, หรือ, การวิเคราะห์, ใน, ประเด็น, เดียว, (single point) ใน, ขณะที่, เทคนิค, การวิเคราะห์, ต้นไม้, การตัดสินใจ, เหมาะ, สำหรับ, ประเด็น, ที่, สลับ, ซับซ้อน, หรือ, ต้อง, แตก, แขนง, ความคิด, ออก, ไป, (series of interrelated decisions/chain of decisions)

อนึ่ง, การตัดสินใจ, โดยใช้, เทคนิค, ต้นไม้, แห่งการตัดสินใจ, จะ, สามารถ, นำ, ไป, ใช้, ใน, สถานการณ์, ที่, ไม่, แน่นนอน, (uncertainty) หรือ, มี, ความเสี่ยง, (risk) ได้, ซึ่ง, ความไม่แน่นอน, กับ, ความเสี่ยง, นั้น, ต่าง, กัน, กล่าว, คือ, ใน, ความเสี่ยง, นั้น, เรา, พอ, ที่จะ, พยากรณ์, ได้, ว่า, จะ, เกิด, อะไร, ขึ้น, (แต่, สิ่ง, ที่, เรา, คาดเดา, อาจ, เกิด, ขึ้น, หรือ, ไม่, เกิด, ขึ้น, ตาม, นั้น, ทั้งหมด, ก็, ได้, เพราะ, ยัง, มี, ความเสี่ยง, ที่,

๘ จำนวนคำยาก 7 คำ ๘

อนุประโยคที่ 10 หน้า 234

(2) การตัดสินใจแบบค่อยเป็นค่อยไป, (incremental approach)

ฐาน, เดียว, กับ, ตัว, แบบ, การเปลี่ยนแปลง, ใน, ส่วน, เพิ่ม, (incremental model) กล่าว, คือ, เชื่อ, ใน, ความมีเหตุมีผล, ใน, การตัดสินใจ, ที่, จำกัด, ของ, มนุษย์, (bounded rationality) เนื่องจาก, การมี, ข้อจำกัด, ด้าน, เวลา, งบประมาณ, ข้อมูล, ข่าวสาร, สถิติ, ปัญญา, อำนาจ, หน้าที่, การสนับสนุน, ทาง, การเมือง, และ, ทรัพยากร, ของ, องค์กร, โดย, การตัดสินใจ, แบบ, ค่อยเป็น, ค่อยไป, จะมี, ลักษณะ, ดังนี้,

-ผู้ตัดสินใจ, จะ, พิจารณา, เฉพาะ, บาง, ทาง, เลือก, ที่, ต่าง, จาก, นโยบาย, เดิม, เล็กน้อย, โดยเฉพาะ, ใน, กรณี, ที่, ปัญหา, ไม่, ได้, ซับซ้อน,

-บาง, ปัญหา, อาจ, มี, ทาง, เลือก, จำกัด, และมี, คำตอบ, ชัดเจน, อยู่, แล้ว, จึง, ไม่, ต้อง, คิด, มาก, อะไร,

-การตัดสินใจ, มี, แนวโน้ม, ที่, จะ, ยึด, แนวทาง, เดิม, เป็น, หลัก, ส่วน, หนึ่งใน, ที่, สำคัญ, เนื่องจาก, ข้อจำกัด, ด้าน, เวลา, ทรัพยากร, และ, การจมทุน, ที่, ดำเนินการ, มา, ตลอด, ซึ่ง, ทาง, เลือก, ของ, การตัดสินใจ, อาจ, จะ, เหมือน, เดิม, หรือ, เพิ่ม, ขึ้น, เล็กน้อย, (small incremental) หรือ, ลด, ลง, เล็กน้อย, (small decrement)

-เป็น, การตัดสินใจ, ดำเนินการ, บน, ฐาน, กิจกรรม, -ทาง, เลือก, เดิม, เพื่อ, หลีกเลี่ยง, การคัดค้าน, หรือ, ความขัดแย้ง, ทาง, การเมือง, โดยเฉพาะ, ใน, สังคม, ที่, กำลัง, พัฒนา, ทั้ง, หลาย, มัก, มี, ปัญหา, ที่, ผู้คน, ส่วนใหญ่, มี, แนวโน้ม, เป็น, พวก, อนุรักษ์นิยม, ซึ่ง, ไม่, ชอบ, ทำ, อะไร, ใหม่, และ, การเปลี่ยนแปลง, ขนาด, ใหญ่, (ชอบ, ต่อยอด, จาก, ของเดิม,) ด้วย, เหตุนี้, เมื่อ, รัฐ,

๘ จำนวนคำยาก 11 คำ ๘

ตำราเล่มที่ 2

อนุประโยคที่ 1 หน้า 18

ใน,ช่วง,นี้,ยัง,ได้,มี,การจัดตั้ง,มหาวิทยาลัย,สุโขทัยธรรมมาธิราช,ขึ้น,ใน,ปี,พ.ศ., 2521, และ,ใน,ปี,พ.ศ., 2523,มหาวิทยาลัย,สุโขทัยธรรมมาธิราช,ได้,เปิด,สอน,ใน,สาขา,วิชา,วิทยาการ,จัดการ,และ,เปิด,สอน,สาขา,วิชา,รัฐศาสตร์,ใน,ปี,การศึกษา, 2526, การเรียน,การสอน,ของ,มหาวิทยาลัย,เป็น,การเรียน,การสอน,แบบ,ชุด,วิชา,โดย,ใน,สาขา,วิทยาการ,จัดการ, แขนง,วิชา,การบริหาร,รัฐกิจ, วิชา,เอก,รัฐประศาสนศาสตร์ ,และ,มี,วิชา,นโยบาย,สาธารณะ,และ,การวางแผน,เป็น,วิชา,บังคับ,ใน, ระดับ,ปริญญา,โท,มี,หลักสูตร,รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต,แขนง,วิชา,บริหาร,รัฐกิจ, วิชา,เอก,รัฐประศาสนศาสตร์,มี,วิชา,นโยบาย,สาธารณะ,และ,การบริหาร,โครงการ,เป็น,วิชา,เลือก,

ใน,ขณะที่,สาขา,รัฐศาสตร์,ใน,ระดับ,ปริญญา,โท,ได้แก่, หลักสูตร,รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, แขนง,วิชา, การเมือง,การปกครอง, มี,ชุด,วิชา,ปัญหา,เฉพาะ,เชิง,นโยบาย,สาธารณะ,และ,กระบวนการ,พัฒนา,และ,ทาง,เลือก,สาธารณะ, ใน,หมวด,วิชา,เฉพาะ,ใน,ระดับ,ปริญญา,ตรี,ปรากฏ,ว่า,มี,วิชา,การวางแผน,นโยบาย, โครงการ,และ,การบริหาร,โครงการ, ใน,แขนง,วิชา,ความสัมพันธ์,ระหว่าง,ประเทศ,และ,การเมือง,การปกครอง, เปรียบเทียบ,

โดย,สรุป, ช่วง,ยุค,หลัง,สงคราม,เย็น, ถือ,ได้,ว่า,เป็น,ช่วง,ที่,การศึกษา,รัฐประศาสนศาสตร์,ของ,ไทย, ได้,เกิด,ปรากฏการณ์,สำคัญๆ, ดังนี้,

- 1.,การเกิด,ขึ้น,ของ,วิชา, “นโยบาย,สาธารณะ,” อย่าง,แท้จริง,
- 2.,การเปิด,หลักสูตร,ปริญญา,โท,ทาง,รัฐประศาสนศาสตร์,โดย,ใช้,ชื่อ,ปริญญา,ว่า,รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต,
- 3.,การเปิด,หลักสูตร,

๘ จำนวนคำยาก 8 คำ ๘

อนุประโยคที่ 2 หน้า 54

ทศพร, ศิริสัมพันธ์, นักวิชาการ,จาก,จุฬาลงกรณ์,มหาวิทยาลัย, (2539: 4) นโยบาย,สาธารณะ,หมายถึง, ถึง, นโยบาย,ที่,ถูก,กำหนด,ขึ้น,โดย,รัฐบาล, ซึ่ง,อาจ,จะเป็น,องค์กร,หรือ,ตัว,บุคคล,ที่,มี,อำนาจ,หน้าที่,โดย,ตรง,ตาม,กฎหมาย,ภายใต้,ระบบ,การเมือง,นั้นๆ, ทั้ง,นี้, นโยบาย,สาธารณะ,จะ,ครอบคลุม,ตั้งแต่,สิ่ง,ที่,รัฐบาล, ตั้งใจ,ว่า,จะ,กระทำ,หรือ,ไม่,กระทำ, การตัดสินใจ,ของ,รัฐบาล,ใน,การแบ่งสรร,ทรัพยากร,หรือ,คุณค่า,ต่างๆ, ใน,สังคม, กิจกรรม,หรือ,การกระทำ,ต่างๆ, ของ,รัฐบาล, รวม,จน,ถึง,ผล,ผลิต,และ,ผลลัพธ์,ที่,เกิด,ขึ้น,จริง, อัน,เป็น,สิ่ง,ที่,เกิด,ขึ้น,ติดตาม,มา,จาก,การดำเนินงาน,ของ,รัฐบาล

สมพร, เพ็ญจันทร์, นักวิชาการ,มหาวิทยาลัย,สงขลานครินทร์, (2539: 6) นิยาม,ว่า, นโยบาย,ไม่,ใช่, การกระทำ, นโยบาย,เป็น,ข้อความ, โดย,อาจ,เขียน,อย่าง,ชัดแจ้ง,หรือ,ไม่,ก็ได้, เพื่อ,ชี้,ให้,เห็น,ถึง,จุดมุ่งหมาย, และ,ความมุ่งหวัง,ของ,รัฐบาล,ใน,ขณะ,นั้น, สาขา,ต่างๆ, ของ,รัฐบาล, หน่วยงาน,หรือ,บาง,หน่วยงาน, ,นโยบาย,โดย,ตัว,ของ,มัน,เอง,จะ,มี,ความหมาย,และ,ทำให้,มี,ความหมาย,โดย,ผ่าน,ทาง, การกระทำ,ทาง,นโยบาย, เช่น, ตรา,เป็น,พระราชบัญญัติ, เป็น,แผน,งาน,อย่าง,หนึ่ง, เป็น,โครงการ, กฎ, ระเบียบ, ภาษี,และ, การดำเนินงาน,อื่นๆ, ที่,เป็น,มาตรการ,ของ,รัฐบาล, รัฐบาล,จะ,ดำเนิน,งาน,ผ่าน,มาตรการ,เหล่านี้,เท่า,นั้น, จึง,จะ,เรียกว่า,เป็น,การดำเนิน,นโยบาย,และ,บรรลุ,ผลสำเร็จ,

๘ จำนวนคำยาก 11 คำ ๘

อนุประโยคที่ 3 หน้า 91

- การแก้ไข,พระราชบัญญัติ,สถาน,บริการ, พ.ศ., 2509 ,เนื่องจาก,กฎหมาย,ดังกล่าว,ไม่,อนุญาต,ให้,สถาน,บริการ,มี,การบริการ,การค้า,ประเพณี, ซึ่งเป็น,เหตุผล,ของ,ผู้ประกอบ,การ,และ,สอดคล้อง,กับ,เหตุผล,ของ,รัฐบาล,ที่ต้องการ,เก็บ,ภาษี,จาก,ธุรกิจ,ประเภท,นี้,

- ประเด็น,เรื่อง,คุณภาพ,ชีวิต,และ,ศักดิ์ศรี,ของ,โสเภณี, การทำให้,อาชีพ,โสเภณี,ถูกต้อง,ตาม,กฎหมาย ,เนื่องจาก,การบังคับใช้,กฎหมาย,ปัจจุบัน,ไม่,สามารถ,แก้,ปัญหา,ได้,เนื่องจาก,เปิด,โอกาส,ให้,เจ้าหน้าที่,ตำรวจ,เอา,ผิด,กับ,หญิง,บริการ,ได้,และ,นำไป,สู่,การใช้,อำนาจ,ใน,ทาง,ที่,ผิด, กลุ่ม,ผู้,เห็นด้วย,กับ,การทำให้,โสเภณี,ถูก,กฎหมาย,เสนอ,ให้,แก้ไข,หรือ,ยกเลิก,พระราชบัญญัติ,ป้องกัน,และ,ปราบปราม,การค้า,ประเพณี, พ.ศ., 2539, กลุ่ม,ที่,เห็นด้วย,กับ,แนว,ทาง,นี้,คือ, นักวิชาการ,เอ็นจีโอ, ส่วน,ราชการ, สมาชิก,วุฒิสภา,บาง,ราย, และ,รัฐบาล,โดย,เห็นด้วย,กับ,การจดทะเบียน,สถาน,บริการ,เพื่อ,ให้,หญิง,บริการ,สามารถ,ได้รับ,ความคุ้มครอง,จาก,รัฐ,เช่น,เดียว,กับ,แรงงาน,ใน,ธุรกิจ,อื่น ,

สรุป,ได้,ว่า, ทาง,ออก,ต่อ,การแก้,ปัญหา,โสเภณี,ของ,ผู้เกี่ยวข้อง,ยัง,ไม่,สอดคล้อง,กัน, มี,ทั้ง,ฝ่าย,ที่ต้องการ,ให้,โสเภณี,ผิด,กฎหมาย,ต่อไป,และ,ฝ่าย,ที่ต้องการ,ให้,ถูก,กฎหมาย, โดย,การแก้ไข,พระราชบัญญัติ,สถาน,บริการ,และ,ยกเลิก,พระราชบัญญัติ,ป้องกัน,และ,ปราบปราม,การค้า,

2.8. หน้าต่าง,นโยบาย

คิงด็อน, (1995: 176) กล่าว,ไว้,ว่า, เมื่อ,กระแส,

卐 จำนวนคำยาก 2 คำ 卐

อนุประโยคที่ 4 หน้า 126

1.,ระดับ,ของ,นโยบาย,สาธารณะ,ของ,ไทย,

ระดับ,นโยบาย,สาธารณะ,ของ,ไทย,สามารถ,แบ่ง,ออก,ได้,เป็น, 1.,นโยบาย,สาธารณะ,ใน,รูปแบบ,ของ,กฎหมาย, 2.,นโยบาย,สาธารณะ,ใน,รูปแบบ,ของ,แผน,โครงการ, 3.,นโยบาย,สาธารณะ,ใน,รูปแบบ,อื่นๆ ,ดัง,รายละเอียด,ต่อไป,นี้ ,

1.1, นโยบาย,สาธารณะ,ใน,รูปแบบ,ของ,กฎหมาย

นโยบาย,สาธารณะ,ใน,รูปแบบ,ของ,กฎหมาย, สามารถ,แบ่ง,ย่อย,ออก,ได้,อีก, 3, รูปแบบ ,ขึ้น,อยู่,ว่า, ผู้มี,อำนาจ,ใด,เป็น,ผู้กำหนด,นโยบาย, รูปแบบ,ทั้ง, 3, ประการ, มี,ดังนี้ ,

1.1.1 , กฎหมาย,ที่,ออก,โดย,ฝ่าย,นิติบัญญัติ ,

นอกจาก,กฎหมาย,รัฐธรรมนูญ, ซึ่ง,ถือ,ว่า,เป็น,กฎหมาย,สูงสุด,ใน,การปกครอง,ประเทศ,แล้ว,นโยบาย,ใน,รูปแบบ,ของ,กฎหมาย,ที่,ออก,โดย,ฝ่าย,นิติบัญญัติ,ยัง,ประกอบ,ด้วย, พระราชบัญญัติ , ซึ่งเป็น,กฎหมาย,ที่,ออก,โดย,ฝ่าย,นิติบัญญัติ,หรือ,รัฐสภา, พระราชบัญญัติ, หมายถึง ,กฎหมาย,ที่,พระมหากษัตริย์,ทรง,ตรา,ขึ้น,โดย,คำ,แนะนำ,และ,ยินยอม,ของ,รัฐสภา, (หยุด แสงอุทัย, 2538: 51) โดย,ผู้,ที่,สามารถ,จะ,เสนอ,ร่าง,พระราชบัญญัติ,ให้,รัฐสภา,พิจารณา,ได้แก่ ,คณะ,รัฐมนตรี ,สมาชิก,สภา,ผู้แทนราษฎร, ศาล,หรือ,องค์กร,อิสระ,ตาม,รัฐธรรมนูญ ,และ,ประชาชน,*

สำหรับ,คณะ,รัฐมนตรี, คณะ,รัฐมนตรี,มี,อำนาจ,ใน,การเสนอ,กฎหมาย, เช่น, ความพยายาม,ของ,รัฐบาล,นาย,สมัคร, สุนทรเวช,ใน,การเสนอ,พระราชบัญญัติ,นิรโทษกรรม,นักการเมือง, 111, คน ,

* รัฐธรรมนูญ,แห่ง,ราชอาณาจักร,ไทย, พุทธศักราช ,2550, มาตรา, 142 ,กำหนด,ให้,ผู้,ที่,

卐 จำนวนคำยาก 8 คำ 卐

อนุประโยคที่ 5 หน้า 156

1.4.2, นโยบายการจัดสรรทรัพยากร ,

ในขณะ,ที่,นโยบาย,ที่,เน้น,การควบคุม, มุ่ง,กำกับ,พฤติกรรม,คน,ใน,สังคม, แต่,เมื่อ,พิจารณา,นโยบาย,การจัดสรร,ทรัพยากร, ซึ่งเป็น,นโยบาย,ที่,เกี่ยวข้อง,และ,มี,ผล,กระทบ,กับ,ประชาชน,จำนวน,มาก, เช่น,เดียว,กับ,นโยบาย,ที่,เน้น,การควบคุม, แต่,จะ,เป็น,นโยบาย,ที่,ให้,ประโยชน์,ใน,วง,กว้าง,แก่,ประชาชน, มาก,กว่า,การกำกับ,ควบคุม,พฤติกรรม, เช่น, พระราชบัญญัติ,การศึกษา,แห่ง,ชาติ, พ.ศ. ,2542 , พระราชบัญญัติ,หลัก,ประกัน,สุขภาพ,แห่ง,ชาติ, พ.ศ., 2545, พระราชบัญญัติ,การปฏิรูป,ที่ดิน,เพื่อ,เกษตรกรรม, พ.ศ., 2518, นโยบาย,ลักษณะ,ดัง,กล่าว,จะ,ก่อให้เกิด,ความขัดแย้ง,น้อย,ใน,สังคม,ระหว่าง,ผู้เกี่ยวข้อง,หรือ,แทบ,ไม่,ปรากฏ, เนื่องจาก,ประชาชน,ทุก,คน,จะ,ได้,ประโยชน์,จาก,นโยบาย, ตัวอย่าง,สาระ,สำคัญ,ของ,นโยบาย,ที่,สะท้อน,ให้,เห็น,ถึง,การจัดสรร,ทรัพยากร, เช่น, พระราชบัญญัติ,การศึกษา,แห่ง,ชาติ, พ.ศ. ,2542 , หมวด,ที่, 2, เรื่อง,สิทธิ,และ,หน้าที่,ทาง,การศึกษา, มาตรา, 10, ที่,กล่าว,ว่า, (ราชกิจจานุเบกษา, 2542: 4) “การจัด,การศึกษา, ต้อง,จัด,ให้,บุคคล,มี,สิทธิ,และ,โอกาส,เสมอ,กัน,ใน,การรับ,การศึกษา,ขั้น,พื้นฐาน,ไม่,น้อย,กว่า,สิบสอง,ปี,ที่,รัฐ,ต้อง,จัด,ให้,อย่าง,ทั่วถึง,และ,มี,คุณภาพ,โดย,ไม่,เก็บ,ค่า,ใช้จ่าย,...”

เนื่องจาก,นโยบาย,การจัดสรร,ทรัพยากร,เป็น,นโยบาย,ที่,ให้,ประโยชน์,กับ,คน,ส่วนใหญ่,ใน,สังคม,ใน,ทาง,ที่,ให้,ประโยชน์, นโยบาย,ใน,ลักษณะ,

๘ จำนวนคำยาก 12 คำ ๘

อนุประโยคที่ 6 หน้า 198

ใน,ส่วน,ของ,การรวมตัว,กัน,ของ,นิสิต,นักศึกษา,ได้,เริ่ม,รวม,ตัว,กัน,ตั้งแต่,พ.ศ., 2495, และ,จัด,ตั้ง,กลุ่ม,ที่,เรียกว่า, “ศูนย์กลาง,นิสิต,นักศึกษา,แห่ง,ประเทศ,ไทย,”*

* ศูนย์,กลาง,นิสิต,นักศึกษา,แห่ง,ประเทศ,ไทย,(ศนท.),มี,จุด,เริ่ม,ต้น,มา,จาก,การประชุม,สมาคม,บริการ,นักศึกษา,นานาชาติ,แห่ง,ประเทศ,ไทย, จัด,ขึ้น,ที่,มหาวิทยาลัย,เชียงใหม่, เมื่อ,ปี,พ.ศ. ,2512, เริ่ม,มี,การหยิบยก,เรื่อง,การจัด,ตั้ง,ศูนย์,กลาง,นิสิต,นักศึกษา,ขึ้น,มา,อภิปราย, ต่อ,มา ,คณะ,รัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัย,ธรรมศาสตร์, เป็น,เจ้าภาพ,จัด,การพูดคุย,กัน,ถึง,เรื่อง,การจัดตั้ง,องค์กร,ของ,นักศึกษา,กัน,อีก,ครั้ง,ใน,การสัมมนา,หัวข้อ, “บทบาท,นักศึกษา,ใน,การพัฒนา,ประเทศ,” ที่,อำเภอ,กำแพงแสน, จังหวัด,นครปฐม , นักศึกษา,ที่,เข้าร่วม,เห็น,พ้อง,ต้อง,กัน,ว่า,ควร,จะ,มี,สถาบัน,กลาง,ที่,เป็น,ศูนย์,รวม,ของ,นักศึกษา ,จาก,นั้น, มี,การประชุม,ต่อเนื่อง,กัน,หลาย,ครั้ง, ที่,มหาวิทยาลัย,เกษตรศาสตร์, จุฬาลงกรณ์,มหาวิทยาลัย , ใน,ที่สุด, มี,การร่าง,ธรรมนูญ, และ,ประกาศ,ตั้ง ,“ศูนย์,กลาง,นิสิต,นักศึกษา,แห่ง,ประเทศ,ไทย, (ศนท.),” มี,ชื่อ,เป็น,ภาษาอังกฤษ,ว่า, “The International Student Center of Thailand (NSCT)” ขึ้น,ใน,วันที่, 1 ,กุมภาพันธ์, พ.ศ. ,2513 ,สมาชิก,ที่,เข้าร่วม,เป็น,ตัวแทน,นักศึกษา,ใน,สถาบัน,ระดับ,อุดมศึกษา, 11, สถาบัน, ลักษณะ,โครงสร้าง,การจัด,องค์กร,ประกอบ,ด้วย, คณะ,กรรมการ,กลาง, มา,จาก,นายก,สโมสร,นักศึกษา, หรือ,นายก,องค์กร,

๘ จำนวนคำยาก 0 คำ ๘

อนุประโยคที่ 7 หน้า 234

2., แนวทางการศึกษา,นโยบาย,สาธารณะ,ใน,เชิง,เสนอแนะ, (prescriptive approach)

ได้แก่,การให้,สารสนเทศ,สำหรับ,การกำหนด,นโยบาย,การให้,คำ,แนะนำ,เกี่ยว,กับ,ทาง,เลือก,เชิง,นโยบาย,การให้,การสนับสนุน,นโยบาย,ซึ่งเป็น,เรื่อง,การประยุกต์,เทคนิค,วิเคราะห์,ต่างๆ, ว่า, ทาง,เลือก,ใด,เหมาะสม,ที่,สุด,ใน,การแก้ไข,ปัญหา,สังคม,

ข้อ,สังเกต,คือ, การจำแนก,แนว,ทาง,การศึกษา,นโยบาย,สาธารณะ,ของ,ทศพร,ใช้,แนว,ทาง,การศึกษา,ของ,ฮอกวูด,และ,กันน์,เป็น,หลัก,ใน,การจำแนก,

กุลธนา,ธนาพงศธร, (2537: 53-64) ได้,กล่าว,ถึง,แนว,การศึกษา,นโยบาย,สาธารณะ, โดย,เรียก,ว่า, วิธีการ,ศึกษา,นโยบาย,สาธารณะ, โดย,แบ่ง,ออก,เป็น, 3, วิธีการ,ด้วย,กัน,ได้แก่ ,

1. วิธีการ,ศึกษา,ใน,แง่,ทฤษฎี,หรือ,ตัวแบบ,ของ,นโยบาย , (policy theory or policy model) เป็น,การศึกษา,มุ่ง,สร้าง,ทฤษฎี,หรือ,ตัวแบบ,หรือ,อาจ,เป็น,การหิบบั่ม,เอา,ทฤษฎี,หรือ,ตัวแบบ,จาก,ศาสตร์,อื่นๆ ,แล้ว,ดัดแปลง,ใช้,ศึกษา,นโยบาย,สาธารณะ, เช่น, การหิบบั่ม,ตัวแบบ,ระบบ ,ตัวแบบ,ชน,ชั้น,นำ ,หรือ,ตัวแบบ,สถาบัน,มา,ใช้,ใน,การศึกษา,นโยบาย,สาธารณะ,

2. วิธีการ,ศึกษา,ใน,แง่,ขอบเขต,นโยบาย, (policy area) เป็น,การศึกษา,ประเด็น,ย่อยๆ,ที่,อยู่,ใน,ขอบเขต,ของ,นโยบาย, การศึกษา,ใน,ลักษณะ,เช่น,นี้,มุ่ง,ศึกษา,มูลเหตุ,และ,ผล,กระทบ,ที่,เกิด,จาก,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ ,กุลธนา,ได้,ยก,ตัวอย่าง,การศึกษา,ตาม,แนวทาง,นี้,ของ,นักวิชาการ,ต่างประเทศ ,เช่น, ดาย, ที่,จำแนก,ประเด็น,ย่อย,ใน,ขอบเขต,นโยบาย,ออก,

๘ จำนวนคำยาก 20 คำ ๘

อนุประโยคที่ 8 หน้า 270

3.2 ,แนวทางการศึกษา,และการเรียน,การสอน,วิชา,นโยบาย,สาธารณะ,ของ,ไทย

สำหรับ,แนว,ทาง,การศึกษา,และ,การเรียน,การสอน,วิชา,นโยบาย,สาธารณะ,ของ,ไทย,ที่,ปัจจุบัน,มุ่ง,เน้น,การศึกษา,ตาม,แนว,ทาง,อธิบาย, โดย,มุ่ง,อธิบาย,ว่า,นโยบาย,เกิด,ได้,อย่างไร, ใคร,เป็น, ผู้กำหนด, กำหนด,อย่างไร, มี,ปัจจัย,อะไร,ที่,ส่งผล,ต่อ,ความ,สำเร็จ,หรือ,ความ,ล้มเหลว,ของ,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ ,และการประเมิน,ผล,นโยบาย, โดย,มี,วิธี,การเรียน,การสอน,โดย,ใช้,กรณี,ศึกษา,ใน,ระดับ,บัณฑิตศึกษา ,ดัง,จะ,เห็น,ได้,จาก,วิทยานิพนธ์,ระดับ,บัณฑิตศึกษา,ที่,มุ่ง,ศึกษา,ประเด็น,การเข้าสู่,วาระ,นโยบาย ,การกำหนด,นโยบาย, การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,ใน,เชิง,การอธิบาย,มาก,กว่า,มุ่ง,ชี้,แนะ,หรือ,เสนอ,นโยบาย,ที่,ดีกว่า ,สอดคล้อง,กับ,ความเห็น,ของ,อุทัย, ที่,กล่าวว่า,เหตุผล,น่า,จะ,เนื่องจาก,วงการ,มหาวิทยาลัย,ไทย,ไม่,ได้,ช่วย,รัฐบาล,ใน,การวิเคราะห์,นโยบาย,ที่,ดีกว่า, ขาด,การไป,ประชุม,หรือ,อ่าน,วารสาร,ทาง,วิชาการ,ใน,ด้าน,นี้ ,เช่น,เดียว,กับ,ความเห็น,ของ,ศุภชัย,ที่,กล่าวว่า ,การศึกษา,วิจัย,ส่วนใหญ่,เน้น,ไป,ทาง, Positivism, คือ,เน้น,การวิเคราะห์,วิจัย,แบบ,วิทยาศาสตร์,ธรรมชาติ, การสัมภาษณ์,การออก,แบบสอบถาม ,และ,งาน,วิจัย,ส่วนใหญ่,ยังเป็น, survey research, งาน,วิจัย,ที่,มุ่ง,สร้าง,ตัวแบบ,โดย,ใช้,เทคนิค,ต่างๆ, ยัง,ไม่,ปรากฏ,อาจ,เนื่อง,จาก,ขาดทุน,อุดหนุน,การวิจัย, และ,อาจ,เนื่อง,มา,จาก,

๘ จำนวนคำยาก 12 คำ ๘

อนุประโยคที่ 9 หน้า 326

ถวัลย์รัฐ,วรเทพพุดพิพงษ์ , ปรินญา,ตรี, ร.บ., (เกียรตินิยม), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,ปรินญา ,โท,รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (เกียรตินิยม,"ดี"),มหาวิทยาลัย,ธรรมศาสตร์ ,ปรินญา,โท ,(Decision Making) มหาวิทยาลัย,ฮาวาย ,ประเทศ,สหรัฐอเมริกา ,ปรินญา,เอก,ทาง,รัฐศาสตร์ ,(วิชา,เอก ,Pubic Policy Analysis) มหาวิทยาลัย,ฮาวาย ,ประเทศ,สหรัฐอเมริกา, สาขา,ที่,เชี่ยวชาญ, ได้แก่ ,สาขา,รัฐศาสตร์,และ,สาขา ,รัฐประศาสนศาสตร์, โดย,เฉพาะ, วิชา,นโยบาย,สาธารณะ, การวางแผน,การวิเคราะห์,นโยบาย,และ,การวางแผน, การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,การประเมิน,ผล,นโยบาย, การจัดการ,โครงการ, และ,การติดตาม,และ, ประเมิน,ผล,โครงการ,

ทศพร, ศิริสัมพันธ์ ,อดีต,อาจารย์,ประจำ,คณะ,รัฐศาสตร์,จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,ปัจจุบัน,ดำรง, ตำแหน่ง,เลขาธิการ,คณะ,กรรมการ,พัฒนา,ระบบ,ราชการ ,ผลงาน,ทาง,วิชาการ, เช่น, ดำรง,นโยบาย,สาธารณะ,

ธัญวัฒน์ ,รัตนศักดิ์ , อาจารย์,ประจำ,สาขา,รัฐประศาสนศาสตร์,มหาวิทยาลัย,เชียงใหม่ ,ปัจจุบัน, ดำรง,ตำแหน่ง,รอง,คณบดี,ฝ่าย,วิจัย,และ,พัฒนา, ผลงาน,ทาง,วิชาการ, เช่น, หนังสือ,นโยบาย,สาธารณะ,

มยุรี, อนุমানราชธน, จบ,การศึกษา,ระดับ,ปรินญา,ตรี,รัฐศาสตรบัณฑิต ,(เกียรตินิยม,อันดับ ,2,) จาก,จุฬาลงกรณ์,มหาวิทยาลัย, ดุษฎีบัณฑิต, (เกียรตินิยม,ดีมาก,) สาขา,การเมือง,การปกครอง ,มหาวิทยาลัย, ปาร์ริส, ผลงาน,ทาง,วิชาการ, เช่น ,การบริหาร,โครงการ ,นโยบาย,สาธารณะ , : แนว,ความคิด, กระบวนการ, และ,การวิเคราะห์,

พัชรี, สิโรต, จบ,ปรินญา,ตรี,ทาง,รัฐศาสตร์, จาก,มหาวิทยาลัย,ธรรมศาสตร์, ปรินญา,โท,ด้าน, รัฐศาสตร์,จาก ,Sophia, University ,ประเทศ,ญี่ปุ่น, และ,ปรินญา,เอก,ด้าน,การศึกษา,นโยบาย,จาก, The, University ,of, Wisconsin ,Madison ,สหรัฐอเมริกา ,ปัจจุบัน,เป็น,อาจารย์,ประจำ,คณะ,รัฐศาสตร์ , มหาวิทยาลัย,ธรรมศาสตร์ ,

เรื่องวิทย์ ,เกษสุวรรณ ,จบ,ปรินญา,ตรี,ทาง,รัฐศาสตร์ ,เกียรตินิยม,อันดับ,หนึ่ง ,ปรินญา,

๙ จำนวนคำยาก 10 คำ ๙

อนุประโยคที่ 10 หน้า 342

Koenig, Louis W. (1986). *An Introduction to Public Policy*. New Jersey: Prentice Hall.

หนังสือเรื่อง, An, Introduction, to ,Pubic Policy, ให้,ความสำคัญ,กับ,การกำหนด,นโยบาย,และ, การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,สำหรับ,การกำหนด,นโยบาย,ให้,ความสำคัญ,กับ, การกำหนด,วาระ,นโยบาย ,หน้า ที่,ของ,ผู้นำ,นโยบาย, ปฏิสัมพันธ์,ระหว่าง,สถาบัน,ที่,เกี่ยวข้อง,กับ,การกำหนด,นโยบาย ,การกำหนด,ทางเลือก ,สำหรับ,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ, เป็น,การสำรวจ,ปัจจัย,ที่,ทำ,ให้,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,ประสบ, ความสำเร็จ,ตลอด,จน,การชี้,ให้เห็น,จุด,แข็ง,และ,จุด,อ่อน,ของ,เทคนิค,ใน,การประเมิน,ผล,นโยบาย ,ใน,แต่ละ ,บท,จะ,ใช้,กรณี,ศึกษา,ใน,การวิเคราะห์,

John,Peter.(1998). *Analysing Public Policy*. New York: Continuum.

หนังสือเรื่อง ,Analysing, Public Policy,เป็น,หนังสือ,ที่,เสนอ,ตัวแบบ,ใน,การวิเคราะห์,นโยบาย, นอกเหนือ,จาก,การวิเคราะห์,นโยบาย,ที่,เน้น,กระบวนการ,นโยบาย ,จอห์น,ชี้,ให้เห็น,จุด,อ่อน,ของ,การ วิเคราะห์,ตาม,แนวทาง,ดังกล่าว,ซึ่ง,จอห์น,เรียก,ว่า,เป็น,แนว,ทาง,แบบ,ดั้งเดิม,ว่า,การศึกษา,ด้วย,แนว,ทาง ,ดังกล่าว,อาจ,ไม่,เป็น,ไป,ตาม,สมมติฐาน,ที่,ตั้ง,ไว้,และ,เสนอ,ตัวแบบ,อื่น,ใน,การวิเคราะห์,นโยบาย ,ได้แก่, แนวทาง,กลุ่ม,และ,เครือข่าย ,(Group and Network Approaches) แนว,ทาง,การศึกษา,เชิง,เศรษฐกิจ,และ, สังคม ,(Socio-economic Approaches) ทฤษฎี,ทาง,เลือก,อย่าง,มี,เหตุผล ,(Rational Choice Theory) เป็นต้น,

Bridgman,Peter & Davis, Glyn. (2000). *The Australia Policy Handbook*. Victoria: McPherson.

หนังสือเรื่อง, The, Australian, Policy, Handbook , หนังสือ,เล่ม,นี้,เกิดขึ้น,จาก,ประสบการณ์,การ ทำงาน,ของ,ผู้เขียน,ใน,รัฐบาล,จึง,ทำให้,ผู้อ่าน,เข้าใจ,กระบวนการ,หรือ,วงจร,นโยบาย,สาธารณะ,ของ, ออสเตรเลีย,ได้,อย่าง,ดี,ลักษณะ,ที่,แตกต่าง,ไป,จาก,หนังสือ,

卐 จำนวนคำยาก 18 คำ 卐

ตำราเล่มที่ 3

อนุประโยคที่ 1 หน้า 15

แต่สำหรับแมชเมเนียนและซาบาเตียร์ เห็นว่า, การมอง, แคม, มัก, ทำให้, ละเลย, ประเด็น, ที่, นำ, สนใจ, และ, สำคัญ, เช่น, ทฤษฎี, ที่, เป็น, พื้นฐาน, ของ, นโยบาย, หรือ, การทำ, ตาม, นโยบาย, ของ, หน่วยงาน, ที่, เกี่ยวข้อง, เช่น, การศึกษา, การให้, บริการ, สวัสดิการ, สังคม, ประเภท, ต่างๆ, ตาม, กฎหมาย, ช่วยเหลือ, ครอบครัว, ที่, มี, ภาระ, เลี้ยง, ดู, ลูก, ซึ่ง, เป็น, กฎหมาย, ที่, แก้ไข, ใน, ปี, ค.ศ., 1962, ไม่, สนใจ, เจตนารมณ์, ของ, การให้, สวัสดิการ, ตาม, กฎหมาย, ดัง, กล่าว, ที่, ระบุ, ว่า, ต้องการ, ลด, ภาระ, การให้, สวัสดิการ, ของ, รัฐ, โดย, ให้, ผู้รับ, สวัสดิการ, พัฒนา, ความสามารถ, การพึ่ง, ตน, เอง, ให้, มาก, ขึ้น, เนื่องจาก, การศึกษา, การให้, บริการ, สวัสดิการ, สังคม, ดังกล่าว, ละเลย, ประเด็น, ผล, กระทบ, ของ, นโยบาย, ที่, มี, ต่อ, การจ้างงาน, ถึง, แม้, ว่า, ใน, ความเป็นจริง, นโยบาย, ต่างๆ, อาจ, ต้องการ, เพียง, การให้, บริการ, และ, ควบคุม, พฤติกรรม, บาง, อย่าง, ตาม, ที่, กำหนด, ไว้, ใน, วัตถุประสงค์, แต่, แทนที่, จะ, ดู, การบรรลุ, วัตถุประสงค์, อย่าง, เดียว, ก็, ควร, ทำ, ความเข้าใจ, เพิ่มเติม, ว่า, มี, ปัจจัย,ใด, ที่, มี, ผล, ต่อ, วัตถุประสงค์, และ, นโยบาย, ได้, ให้, อำนาจ, แก่, ผู้ปฏิบัติ, เพียงพอ, ที่, จะ, ทำ, ตาม, นโยบาย, หรือ, ไม่, ซึ่ง, การศึกษา, หลาย, ชิ้น, ได้, ชี้, ให้, เห็น, จุด, สำคัญ, นี้, เช่น, นโยบาย, มี, ทฤษฎี, สนับสนุน, ไม่, เพียงพอ, หรือ, ว่า, หน่วยงาน, ที่, นำ, นโยบาย, ไป, ปฏิบัติ, มี, ความสามารถ, จำกัด, ใน, การบังคับ,

✠ จำนวนคำยาก 14 คำ ✠

อนุประโยคที่ 2 หน้า 44

หลังจาก, ที่, นโยบาย, ดำเนิน, ไป, สิบ, กว่า, ปี, นักวิจัย, ก็, พบ, ว่า, นโยบาย, นี้, ล้มเหลว, สาเหตุ, เป็น, เพราะ, , ประการ, แรก, การแยก, การนำ, นโยบาย, ไป, ปฏิบัติ, ออก, จาก, การกำหนด, นโยบาย, ทำให้, มุ่ง, มอง, ไป, ที่, การกำหนด, นโยบาย, และ, คิด, ว่า, การกำหนด, นโยบาย, สำคัญ, กว่า, การนำ, นโยบาย, ไป, ปฏิบัติ, ประการ, ที่, สอง, เข้าใจ, ผิด, ว่า, การกำหนด, นโยบาย, ชัดเจน, และ, ไม่, กำกวม, แต่, ความจริง, มัก, ไม่, เป็น, เช่น, นั้น, เพราะ, การกำหนด, นโยบาย, เป็น, การเมือง, อย่าง, หนึ่ง, ซึ่ง, มัก, มี, ความขัดแย้ง, จาก, การต่อรอง, และ, การประนีประนอม, และ, เป็น, มุมมอง, ของ, ผู้กำหนด, นโยบาย, กลุ่ม, หนึ่ง, ซึ่ง, อาจ, ไม่, ตรง, กับ, ความเป็นจริง, ประการ, ที่, สาม, มอง, ความหมาย, ของ, การนำ, นโยบาย, ไป, ปฏิบัติ, แคม, เกิน, ไป, เพราะ, มอง, แต่, หน่วย,ราชการ, ที่, นำ, นโยบาย, ไป, ปฏิบัติ, แต่, ความจริง, มี, หน่วยงาน, อื่น, ที่, เกี่ยวข้อง, อีก, เช่น, เอกชน, กลุ่ม, ผล, ประโยชน์, ท้องถิ่น, กลุ่ม, เป้าหมาย, และ, สภาพ,แวดล้อม,ทาง,การเมือง, สังคม, เศรษฐกิจ,

การนำ, นโยบาย, ไป, ปฏิบัติ, จึง, ไม่, ใช่, เทคนิค, ด้าน, เดียว, แต่, เป็น, ผล, มา, จาก, ความสัมพันธ์, ของ, สิ่ง, ต่างๆ, 3, สิ่ง, คือ, การเมือง, องค์การ, และ, พฤติกรรม, ของ, คน, ที่, เกี่ยวข้อง, ใน, ทาง, การเมือง, ผู้ปฏิบัติ, เป็น, ส่วน, สำคัญ, ของ, เครือข่าย, การเมือง, และ, มี, บทบาท, ใน, การแปล, ความ, ทิศทาง, นโยบาย, ส่วน, ทาง, องค์การ, มี, ความสัมพันธ์, ส่วนตัว, และ, การพึ่งพิง, กัน,

✠ จำนวนคำยาก 22 คำ ✠

อนุประโยคที่ 3 หน้า 73

2.11, งาน,ของ,ยีน, (Yin) ปี,ค.ศ., 1979,

งาน,ชิ้น,นี้,เป็น,การศึกษา,นวัตกรรม,การให้,บริการ,ของ,ท้องถิ่น, 6, ประเภท, คือ, คอมพิวเตอร์,ช่วย,งาน,ตำรวจ, การสอน,ด้วย,โปรแกรม,ช่วย,สอน, โทรศัพท์,วงจร,ปิด, หน่วย,ดูแล,ผู้ป่วย,ฉุกเฉิน, การทดสอบ,ลม,หายใจ,ของ,คน,เมา,และ,กระเช้า,ดับ,เพลิง, การศึกษา,ทำ,โดย,รายงาน,จาก,ประสบการณ์,ของ,การให้,บริการ,ภายนอก,แต่,ละ,ประเภท, 19, แห่ง,และ,วิเคราะห์,ผล,โดย,รวม,จาก,การสัมภาษณ์,ทาง,โทรศัพท์,เกี่ยวกับ,การให้,บริการ,ภายนอก,ของ,ที่,อื่นๆ, อีก, 90, แห่ง, การศึกษา,พบ,ว่า,การปฏิบัติ,ที่,เกิดขึ้น,กลายเป็น,มาตรฐาน,ใหม่,

2.,ระเบียบ,วิธี,วิจัย,ของ,งาน,คลาสสิก,

จาก,งาน,วิจัย,ทั้ง,หมด, 11, เรื่อง,ข้างต้น, ยีน,ได้,แบ่ง,ประเด็น,วิเคราะห์,ออก,เป็น, 3, ประเด็น, คือ, (1), วิธี,การเก็บ,รวบรวม,ข้อมูล, (2), การวิเคราะห์,ข้อมูล, และ, (3), เหตุผล,ที่,เชื่อ,ข้อสรุป, รายละเอียด,ของ,การวิเคราะห์,มี,ดัง,ต่อไปนี้, (Yin,1982,pp.44-66)

3.1, วิธี,การเก็บ,รวบรวม,ข้อมูล,

ข้อมูล,ของ,งาน,วิจัย,ต่างๆ, ที่,เกี่ยวกับ,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,ข้างต้น,มี,ลักษณะ,เหมือน,การศึกษา,ทาง,ประวัติศาสตร์,อยู่,ข้อ,หนึ่ง,คือ, ได้,ข้อมูล,มา,จาก,ผู้,ให้,ข้อมูล,ร่วม,สมัย, (contemporary informants) เพียง,แต่,นอกเหนือ,จาก,ผู้,ให้,ข้อมูล,แล้ว, การวิจัย,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,ยัง,สามารถ,เก็บ,รวบรวม,ข้อมูล,ด้วย,วิธี,อื่นๆ, ได้,อีก,หลาย,วิธี, สำหรับ,วิธี,

๘ จำนวนคำยาก 3 คำ ๘

อนุประโยคที่ 4 หน้า 102

นอกจาก,นี้, ยัง,มี,งาน,วิจัย,บาง,ชิ้น,ใช้,ผลผลิต, (outputs) เป็น,ตัวแปร,ตาม, ซึ่ง,มัก,จะ,เป็น,การตัดสินใจ,ทาง,การบริหาร, เช่น, การบังคับ,ใช้,กฎหมาย, การให้,ผล,ประโยชน์,หรือ,บริการ, และ,เป็น,ที่,นำ,สังเกต,ว่า,มี,การใช้,ผล,ผลิต,เป็น,ตัวแปร,อิสระ,ด้วย, เช่น, การให้,บริการ,เป็น,ตัวแปร,อิสระ,และ,ให้,การเปลี่ยน,ทัศนคติ,ต่อ,ผู้ปฏิบัติ,งาน,ใน,พื้นที่,เป็น,ตัวแปร,ตาม,

งาน,วิจัย,ที่,ศึกษา,มี,ลักษณะ,พิเศษ,อยู่,กลุ่ม,หนึ่ง, คือ, กำหนด,ให้,การเปลี่ยน,ระบบ,นโยบาย, (policy system change) เป็น,ตัวแปร,ตาม, เช่น, ให้,การปรับปรุง,องค์การ, หรือ,การแปรรูป,เป็น,ตัวแปร,ตาม, โดย,การกำหนด,นโยบาย,เป็น,ตัวแปร,อิสระ, แต่,ไม่ได้,ศึกษา,ว่า,ผล,กระทบ,ของ,การเปลี่ยนแปลง,นี้,คือ,อะไร, การวิจัย,เช่น,นี้,จึง,เกิด,ปัญหา,ที่,โอทูล, (O'Toole) เรียกว่า, “การมี,จุด,มุ่งหมาย,หลาย,อย่าง,” (goal multiplicity) เพราะ,ตัวแปร,ตาม,มี,จุด,มุ่งหมาย,ที่,ซับซ้อน,มาก, เช่น, นโยบาย,แปรรูป,เพื่อ,บำบัด,น้ำเสีย,มี,จุด,มุ่งหมาย,ทั้ง,เพิ่ม,ประสิทธิภาพ,สร้าง,นวัตกรรม, สร้าง,โอกาส,ที่,เท่าเทียม,กัน,และ,สร้าง,ความสัมพันธ์,ที่,ดี,กับ,ฝ่าย,แรงงาน, ปัญหา,ที่,เกิดขึ้น,คือ, การแปรรูป,เป็น,การเปลี่ยน,รูปแบบ,การปกครอง, และ,มี,ผล,ต่อ,สมรรถนะ,ที่,จะ,นำไป,สู่,ผลลัพธ์, แต่,การวิจัย,ไม่ได้,ศึกษา,ว่า, การแปรรูป,ก่อให้เกิด,การเปลี่ยนแปลง,อย่างไร, เช่น, มี,การปรับ,โครงสร้าง,องค์การ,อย่างไร, เป็นต้น, ข้อ,ที่,นำ,สังเกต,

๘ จำนวนคำยาก 8 คำ ๘

อนุประโยคที่ 5 หน้า 131

กรอบ,ทั้ง, 4, กรอบ,ใน,การศึกษา,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,มี,แนวคิด,และ,ใช้,คำศัพท์,เป็น,ของ,ตนเอง, อีก,ทั้ง,ยัง,แสดง,ให้,เห็น,ถึง,คำถาม,วิจัย,และ,เป้าหมาย,ใน,การเก็บ,รวบรวม,ข้อมูล,ที่,ต่าง,กัน ,เช่น,หาก,นักวิจัย,เห็น,ว่า,ปัญหา,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,เป็น,ปัญหา,การประสานงาน,ระหว่าง,องค์การ, ก็,จะ,มอง,ว่า,เป็น,ปัญหา,ใน,กรอบ,ระบบ,มาก,กว่า,กรอบ,มนุษย์สัมพันธ์,หรือ,กรอบ,การเมือง,ย่อม,สนใจ,วิเคราะห์,การแข่งขัน,ระหว่าง,กลุ่ม,ผลประโยชน์, สนใจ,เรื่อง,อำนาจ,และ,การต่อรอง ,ขณะที่,กรอบ,มนุษย์สัมพันธ์,ก็,ย่อม,สนใจ,ปัจจัย,ทาง,จิตวิทยา,และ,จิตวิทยา,สังคม,หรือ,กรอบ,โครงสร้าง,ย่อม,สนใจ,การออกแบบ,องค์การ,ไม่,ใช่,ว่า,กรอบ,มนุษย์สัมพันธ์,ไป,สนใจ,ความขัดแย้ง ,หรือ,กรอบ,โครงสร้าง,สนใจ,เรื่อง,อำนาจ, หรือ,กรอบ,การเมือง,สนใจ,การอธิบาย,ปัจจัย,นำเข้า, ผลลัพธ์,และ,ข้อมูล,ย้อนกลับ.

ยิ่ง,กว่า,นั้น, แต่,ละ,กรอบ,ยัง,มี,ข้อ,เสนอแนะ,ใน,การแก้ไข,ปัญหา,ตาม,แนวทาง,ของ,ตน, เช่น ,กรอบ,ระบบ,ซึ่ง,เห็น,ว่า,ปัญหา,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,เกิด,จาก,การประสานงาน, ก็,อาจ,เสนอ,ให้,เปลี่ยนแปลง,องค์การ, หรือ,ใช้,ความคิด,เชิง,ระบบ,เสนอ,แนวทาง,แก้ไข,ปัญหา, เช่น, การสนใจ,นำ,ข้อมูล,ย้อนกลับ,มา,หา,ทาง,แก้ไข, กรอบ,ระบบ,ย่อม,ไม่,เสนอ,แนวทาง,แก้ไข,ปัญหา,ที่,เกี่ยวกับ,ความต้องการ,ของ,บุคคล, หรือ,ที่,เกี่ยวกับ,การต่อรอง,ของ,กลุ่ม, เพราะ,ไม่,

๙ จำนวนคำยาก 12 คำ ๙

อนุประโยคที่ 6 หน้า 164

5.2, การเมือง,ใน,ชั้น,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,

ผล,จาก,การเมือง,ใน,ชั้น,การยอมรับ,นโยบาย,ก่อน,ให้,เกิด,ปัญหา,ตาม,มา,แก่,ผู้นำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,หลาย,อย่าง, เพราะ,ผู้นำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,อยู่,ใน,สถานการณ์,ที่,ต่าง,ไป, กรณี,ที่,กำหนด,วัตถุประสงค์,ของ,นโยบาย,ไว้,อย่าง,กว้างๆ ,และ,ใช้,ภาษา,ที่,คลุมเครือ,เป็น,ทั้ง,โอกาส,และ,ข้อ,จำกัด,สำหรับ,ด้าน,ดี,คือ, ผู้ปฏิบัติ,ไม่,ยึดติด,จาก,การมี,เป้าหมาย,แคบๆ ,และ,สามารถ,ใช้,ดุลพินิจ,เพื่อ,กำหนด,นโยบาย,ใหม่,ให้,ได้,ทรัพยากร,ตาม,ที่,ต้องการ,ได้ ,เช่น ,ใน,สหรัฐอเมริกา,ช่วง,ทศวรรษ, 1970 ,นายก,เมือง,หลาย,แห่ง,ให้,เงิน,งบประมาณ,จาก,นโยบาย,การศึกษา,และ,ฝึก,อบรม,ของ,ส่วน,กลาง,ไป,ใช้,เป็น,งบประมาณ,ของ,ตัว,เอง, เพื่อ,ลด,ความรุนแรง,ของ,ปัญหา,การถดถอย,ทาง,เศรษฐกิจ,ใน,ท้องถิ่น,

ส่วน,ด้าน,ลบ, การแปล,ความ,นโยบาย,แตกต่าง,กัน,ก่อน,ให้,เกิด,ปัญหา,ด้าน,ผลงาน,และ,นโยบาย,ที่,กำหนด,ไว้,กว้างๆ ,ยาก,ที่,จะ,บรรลุ,ได้ ,เมื่อ,เทียบกับ,นโยบาย,ที่,มี,เป้าหมาย,เฉพาะ,แล้ว ,นโยบาย,ที่,มี,เป้าหมาย,เฉพาะ,สามารถ,ทำ,ตาม,ได้,ง่าย,กว่า, จาก,การวิจัย,พบ,ว่า,เมื่อ,มี,การออก,แนว,ปฏิบัติ ,(guideline) เพิ่ม,เต็ม,ตาม,มา,จาก,นโยบาย,แล้ว, นโยบาย,จะ,ถูก,นำ,ไป,ปฏิบัติ,ได้,มาก,กว่า,ตอน,ที่,ไม่,แนว,ปฏิบัติ ,

๙ จำนวนคำยาก 14 คำ ๙

อนุประโยคที่ 7 หน้า 189

กลุ่ม,มี,บทบาท,สำคัญ,มาก,ต่อ,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ ,หาก,กลุ่ม,ได้,ประโยชน์,ก็,จะ,ผลักดัน,ให้,รัฐบาล,ปฏิบัติ ,แต่,ถ้า,ไม่,ได้,ประโยชน์,ก็,จะ,ต่อต้าน, กลุ่ม,ไม่,ยอมรับ,นโยบาย,จึง,ปิด,เปิด,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ ,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,ใน,ความเป็นจริง,ไม่,ค่อย,ประสบ,ความสำเร็จ ,นอกจาก,สหรัฐอเมริกา,แล้ว, ยังมี,ตัวอย่าง,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,ใน,อังกฤษ, ซึ่ง,ผู้ตัดสินใจ,พบ,ว่า,นโยบาย,ของ,ตน,ไม่,ถูก,นำ,ไป,ปฏิบัติ ,เช่น, ปี,ค.ศ., 1977, สหภาพ,ครู,แห่ง,ชาติ,ของ,อังกฤษ ,(National Union of Teachers) ขอร้อง,ไม่,ให้,สมาชิก,กรอก,แบบสอบถาม,เรื่อง,หลักสูตร, รัฐบาล,ต้องการ,รู้,ว่า,การปฏิบัติ,ใน,พื้นที่,ตรง,กับ,ความต้องการ,ของ,ตน,หรือ,ไม่ ,แต่,สหภาพ,ครู,เห็น,ว่า,เป็น,การก้าวก่าย,ความเป็นอิสระ,ของ,โรงเรียน,และ,ต่อไป,รัฐบาล,อาจ,เข้า,มา,ผูกขาด,การใช้,หลักสูตร,ของ,โรงเรียน,ได้, หรือ,ใน,ปี,เดียวกัน,การให้,เงินช่วยเหลือ,ของ,รัฐบาล,ต่อ,โรงงาน,หลอม,เหล็ก,ล้มเหลว ,เพราะ,คนงาน,ต่อต้าน,การเปลี่ยน,เครื่องจักร, อีก,ตัวอย่าง, คือ ,การปฏิรูป,ระบบราชการ,ใน,อังกฤษ, ค.ศ. ,1978, ล้มเหลว, เพราะ,ข้าราชการ,ต่อต้าน,การเปลี่ยนแปลง, นอกจาก,นั้น,ยังมี,กรณี,สหภาพ,แรงงาน,ต่อต้าน,การปิด,โรงงาน,เพื่อ,ปกป้อง,ตำแหน่ง,งาน,ให้,สมาชิก, ปรากฏการณ์,เหล่านี้,เป็น,เพียง,ส่วน,ยอด,ของ,ภูเขา,น้ำแข็ง ,กลุ่ม,ผลประโยชน์,ยังมี,กิจกรรม,อีก, จำนวน,มาก,ที่,มี,อิทธิพล,ต่อ,กระบวนการ,นำ,

✪ จำนวนคำยาก 7 คำ ✪

อนุประโยคที่ 8 หน้า 219

4), ลักษณะ,ของ,หน่วยงาน,ที่,นำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ, (characteristics of implementing agencies) เช่น, จำนวน,เจ้าหน้าที่, การควบคุม,ตาม,สาย,การบังคับ,บัญชา, ความอยู่รอด,ของ,องค์กร,ความสัมพันธ์,ที่,เป็น,ทางการ,และ,ไม่,เป็น,ทางการ,กับ,ผู้กำหนด,นโยบาย,

5), เงื่อนไข,ทาง,เศรษฐกิจ, สังคม,และ,การเมือง, (economic,social,and political conditions) เช่น, ลักษณะ,ของ,มติ,มหาชน,และ,กลุ่ม,ผลประโยชน์,

6), ท่าที,ของ,ผู้นำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ, (disposition the implementers) ได้แก่, การรับรู้,นโยบาย, เช่น ,ความรู้,ความเข้าใจ,นโยบาย, ทิศทาง,การสนองตอบ, เช่น, ยอมรับ, หรือ,เฉยๆ ,หรือ,ปฏิเสธ,นโยบาย,และ,ระดับ,ความเข้มข้น,ของ,การสนองตอบ, เช่น ,การยอมรับ,หรือ,ปฏิเสธ,ดัง,กล่าว,มี,ระดับ,มาก,หรือ,น้อย,เพียง,ใด ,

ตัวแบบ,ของ,ฟาน, มีเตอร์, และ,ฟาน ,ฮอร์น, จำแนก,ตัวแปร,ออก,ตาม,ปัญหา,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,และมี,ลักษณะ,เป็น,การเปรียบเทียบ,อย่าง,ง่ายๆ ,เขา,เสนอ,ว่า,การวิเคราะห์,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,ต้อง,นำ,การเปลี่ยนแปลง,และ,นำ,ระดับ,ของ,การเห็นพ้อง,มา,ร่วม,พิจารณา,ด้วย,สมมติฐาน,ของ,ฟาน,มีเตอร์, และ,ฟาน ,ฮอร์น, คือ ,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,จะ,ประสบ,ความสำเร็จ,มาก,ที่สุด, เมื่อ,การเปลี่ยนแปลง,มี,เพียง,เล็กน้อย,และ,คน,เห็นด้วย,กัน,กับ,จุดมุ่งหมาย,ของ,นโยบาย,ใน,ระดับ,สูง, ตัวแบบ,ของ,ฟาน,มีเตอร์,และ,ฟาน ,ฮอร์น, เป็น,จุดเริ่มต้น,ที่,ทำให้,เกิด,การศึกษา,กระบวนการ,นโยบาย,จำนวน,มาก, ตัวแบบ,นี้,มุ่ง,อธิบาย,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,มาก,กว่า,สนใจ,ให้,คำ,แนะนำ,แก่,ผู้กำหนด,นโยบาย, ส่วน,ที่,มา,

✪ จำนวนคำยาก 16 คำ ✪

อนุประโยคที่ 9 หน้า 247

นักประเมิน,ผล,ต้อง,ดู,กิจกรรม,ที่,เกิด,ขึ้น,จริง, เช่น, ตอบ,คำถาม,ว่า,นโยบาย,ต้อง,มี,รูปร่าง,หน้าตา,เป็น,อย่างไร,ก่อน, จึง,เรียก,ได้,ว่า,มี,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,อย่าง,สมบูรณ์, คำถาม,ข้อนี้,ตอบ,ยาก, เพราะ,เป็น,ขึ้น,การยอมรับ,วิธีการ,ที่,จะ,นำ,ไป,ปฏิบัติ, นักวิเคราะห์,นโยบาย,ส่วน,หนึ่ง,มอง,ว่า,ผู้ตัดสินใจ,ไม่,ได้,นำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,ตรง,ตาม,แผน, แม้,ว่า,เขา,จะ,พบ,ว่า,วิธีการ,ที่,ดี,ที่,สุด,ที่,จะ,บรรลุ,เป้าหมาย,ของ,นโยบาย,ก็,ตาม, ลักษณะ,สำคัญ, คือ, ผู้นำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,จะ,ปรับเปลี่ยน,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,ให้,เข้า,กับ,สภาพ,ความเป็นจริง,ที่,ซับซ้อน,และ,ไม่,แน่นอน, ยก,ตัวอย่าง,เช่น, การวิจัย,ของ,เมอร์ฟี, (Murphy) ปี,ค.ศ., 1976, เรื่อง,การนำ,นโยบาย,การศึกษา,ระดับ,ประถม,ศึกษา,และ,มัธยม,ศึกษา,ไป,ปฏิบัติ,ใน,สหรัฐอเมริกา, พบ,ว่า, ผู้นำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,แทน,ที่,จะ,ทำ,ความ,เข้าใจ,กับ,การหาทาง,เปลี่ยน,แปลง,การศึกษา,ของ,โรงเรียน, กลับ,คอย,ตำหนิ,ผู้อื่น, และ,คิด,ว่า,ตน,สามารถ,ปฏิบัติ,ให้,บรรลุ,จุด,มุ่ง,หมาย,โดย,การตัดสินใจ,ด้วย,ตัวเอง,คน,เดียว,

นักสังคมวิทยา,สนใจ,ศึกษา,ความแตกต่าง,ระหว่าง,แผน,กับการปฏิบัติ,จริง,มา,นาน,แล้ว, เช่น, เฮก,และ,ไอเคน, (Hage and Aiken) ปี, ค.ศ. ,1970, ศึกษา,ความแตกต่าง,ระหว่าง,การริเริ่ม,นำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,กับ,การเปลี่ยนแปลง,งาน,

卐 จำนวนคำยาก 10 คำ 卐

อนุประโยคที่ 10 หน้า 276

หาก,มอง,งาน,วิจัย,คลาสสิก,ของ,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,ก็,จะ,พบ,ว่า, การวิจัย,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,เป็น,แนว,ทาง,อุปมาน, (inductive) มากกว่า,อนุมาน, (deductive) กล่าว,คือ, ค่อยๆ, ทำ,ความเข้าใจ,ปรากฏการณ์,ที่,เกิด,ขึ้น,ใน,ภาค,สนาม,ก่อน,แล้ว,จึง,หา,คำ,อธิบาย,ใน,เชิง,ทฤษฎี, การวิจัย,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,ที่,เป็น,แม่แบบ,จึง,มี,ลักษณะ,เด่น, คือ, มี,การวิเคราะห์,ก่อน,เพื่อ,ตัดสินใจ,ว่า,จะ,เก็บ,รวบรวม,ข้อมูล,อะไร,บ้าง,จาก,นั้น,ค่อยๆ, ประ,ติด,ปะ,ต่อ,ความจริง, สร้าง,คำ,อธิบาย,และ,ทดสอบ, (Yin,1982,pp.44-46) ต่าง,จาก,การวิจัย,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,ของ,ไทย,ที่,นำ,ตัวแบบ,หรือ,ปัจจัย,มา,สร้าง,กรอบ,แนวคิด,เพื่อ,หา,ว่า,ปัจจัย,ใด,มี,ผล,ต่อ,ประสิทธิผล,ของ,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ, ยิน,เรียก,การวิจัย,แนว,นี้,ว่า, “แนวทาง,ระบุ,ปัจจัย,” (determinant approach) และ,เคย,เตือน,ว่า,เป็น,ความผิดพลาด, เพราะ,แทน,ที่,จะ,สร้าง,คำอธิบาย,กลับ,ระบุ,เพียง,ว่า,ปัจจัย,อะไร,มี,ความสัมพันธ์,กับ,ความสำเร็จ,ของ,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,แต่,ไม่,ได้,อธิบาย,ว่า,กระบวนการ,เกิด,ขึ้น,ได้,อย่างไร, (how) และ,ทำไม, (why) จึง,เป็น,เช่น,นั้น, ซึ่ง,เป็น,การอธิบาย,ที่,ละเอียด,กว่า,การตอบ,ว่า,อะไร, (what) มี,ผล,ต่อ,นโยบาย,หรือ,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ, อย่างไรก็ตาม,งาน,วิจัย,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,ใน,ประเทศไทย,

卐 จำนวนคำยาก 12 คำ 卐

ตำราเล่มที่ 4

อนุประโยคที่ 1 หน้า 24

นักวิชาการ, ในยุค, ศตวรรษ, ที่, 20, เห็น, ว่า, โลก, เต็ม, ไป, ด้วย, ปัญหา, และ, ความสับสน, ซึ่ง, ต้อง, ใช้, สติ, ปัญญา, แก้ไข, โดย, อาศัย, การศึกษา, นโยบาย, วิธีการ, ก็, คือ, พยายาม, เทียบเคียง, กับ, การศึกษา, ทาง, วิทยาศาสตร์, โดย, สร้าง, เป็น, ตัวแบบ, (models) ขึ้น, มา, เพื่อ, แสวงหา, ความรู้, การศึกษา, นโยบาย, สาธารณะ, เกิด, จาก, ความปรารถนา, ที่, จะ, ใช้, ความรู้, บริหาร, ประเทศ, เพื่อ, แก้, ปัญหา, ให้, ดี, กว่า, เดิม, ตาม, หลัก, ของ, แมกซ์, เวเบอร์, (Max Weber) ที่, อธิบาย, ไว้, ว่า, ความเจริญเติบโต, ของ, ภาค, อุตสาหกรรม, นำ, มา, สู่, รูปแบบ, องค์การ, ที่, มี, เหตุผล, ผล, จาก, ความเจริญเติบโต, ของ, สังคม, เวลา, ต่อ, มา, การเก็บ, รวบรวม, ข้อมูล, ด้วย, วิธีการ, ใหม่, ๆ, ที่, มี, เหตุผล, ยิ่ง, ขึ้น, โดยเฉพาะ, การวิจัย, เชิง, ประจักษ์, เช่น, การวิจัย, สำรวจ,

ตอน, ต้น, ศตวรรษ, ที่, 20, เกิด, ความคิด, ขึ้น, ใหม่, ว่า, รัฐบาล, สามารถ, ใช้, การกำหนดนโยบาย, เพื่อ, แก้, ปัญหา, ต่าง, ๆ, ได้, เริ่ม, จาก, ทศวรรษ, ที่, 1930, จอห์น, เมย์นาร์ด, เคนส์, (John Maynard Keynes) เห็น, ว่า, รัฐบาล, สามารถ, จัดการ, กับ, ปัญหา, ได้, โดย, การหา, ข้อมูล, และ, ใช้, ทฤษฎี, มาก, ขึ้น, เคนส์, พยากรณ์, ว่า, ใน,อนาคต, ความคิด, ของ, นักเศรษฐศาสตร์, จะ, เป็น, ตัว, กำหนด, การตัดสินใจ, ไม่, ใช้, ผลประโยชน์, ทาง, การเมือง, อย่าง, ที่, เป็น, อยู่, ใน, เวลา, นั้น,

การนำ, เอา, ความรู้, ทาง, สังคมศาสตร์, มา, ใช้, แก้, ปัญหา, สังคม, ไม่, ใช่, เรื่อง, ใหม่, ช่วง, เกิด, วิฤติ, เศรษฐกิจ, ตก,ต่ำ,

✪ จำนวนคำยาก 5 คำ ✪

อนุประโยคที่ 2 หน้า 72

(3) ชมิเตอร์, (Schmitter) ชมิเตอร์, อธิบาย, คล้าย, มิเดิลมาส, ว่า, บรรษัทนิยม, เป็น, ระบบ, ตัวแทน, ผล, ประโยชน์, ชมิเตอร์, แบ่ง, รูปแบบ,อุดมคติ, (ideal type) ของ, บรรษัทนิยม, ออก, เป็น, 2, แบบ, คือ, (1) บรรษัทนิยม, ของ, รัฐ, (state corporatism) และ, (2) บรรษัทนิยม, ทาง, สังคม, (societal corporatism) บรรษัทนิยม, ของ, รัฐ, เป็น, เผด็จการ, และ, ต่อต้าน, เสรีนิยม, เช่น, ระบบ, การเมือง, ของ, ฟาสซิสต์, และ, นาซี, ส่วน, บรรษัทนิยม, ทาง, สังคม, เกิด, จาก, ความเสื่อมโทรม, ของ, การเมือง, แบบ, พหุนิยม, ของ, ยุโรป, ตะวันตก, และ, อเมริกา,เหนือ, ชมิเตอร์, เห็น, ว่า, การเปลี่ยนแปลง, ของ, สถาบัน, พหุนิยม, เช่น, การกระจุกตัว, ของ,ทุน, และ, การแข่งขัน, ระหว่าง, ชาติ, เป็น, ตัว, กระตุ้น, ให้, เกิด, บรรษัทนิยม, ความจำเป็น, ต้อง, รักษา, สภาพ, การสะสม, ทุน, เป็น, ตัวการ, บีบ, ขับ, ให้, รัฐ, ต้อง, เข้า, ไป,แทรกแซง, โดย, ตรง, และ, ต่อรอง, กับ, กลุ่ม, การเมือง, กลุ่ม, ต่าง, ๆ, บรรษัทนิยม, ทาง, สังคม, ปรากฏ, ขึ้น, มา, เพื่อ, แทนที่, พหุนิยม, ใน,ฐานะ, ตัวแทน, ผลประโยชน์, ของ, กลุ่ม, ที่, เด่น, ที่สุด, โดย, นั้น, บรรษัทนิยม, จึง, เป็น, ทาง, เลือก, ของ, พหุนิยม,

(4) ซาลิสบิวรี, (Salisbury) จาก, งาน, ของ, เขา, เมื่อ, ปี, ค.ศ. , 1979, ซาลิสบิวรี, แย้ง, ว่า, บรรษัทนิยม, ทาง, สังคม, ตาม, ความคิด, ของ, ชมิเตอร์, ไม่, ตรง, กับ, ที่, เกิด, ใน, สหรัฐอเมริกา,

(5) มิลเวิร์ด, (Milward) และ, ฟรานซิสโก, (Francisco) ใน, งาน, เมื่อ, ปี, ค.ศ. , 1983, เสนอ, ลักษณะ, สำคัญ, ของ, บรรษัทนิยม, ใน, สหรัฐอเมริกา, ที่, แตกต่าง, ออก, ไป, โดย, ทั้ง, คู่,

✪ จำนวนคำยาก 22 คำ ✪

อนุประโยคที่ 3 หน้า 120

การกำหนดนโยบาย, อาจ, ไม่มี, ขั้นตอน, ที่, ต้อง, ตัดสินใจ, อย่าง, แน่นนอน, เพราะ, มี, การเก็บ, ประเด็น, เอา, ไว้, รอ, จน, กว่า, จะ, เห็น, ความสำเร็จ, จาก, การได้, ถึง, ทาง, การเมือง, นโยบาย, อาจ, เกิด, ขึ้น, ได้, โดย, ไม่มี, การตัดสินใจ, ใดๆ, แต่, มา, จาก, ความล้มเหลว, ของ, การปฏิบัติ, ก่อนหน้า, นั้น, หรือ, อาจ, เป็น, ผล, พลอย, ได้, จาก, การกระทำ, อื่น, ที่, ไม่ได้, ตั้งใจ, รวมทั้ง, อาจ, ค่อยๆ, เกิด, จาก, ผล, ของ, การบังคับ, ใช้, กฎหมาย,

นอกจาก, นั้น, การนำ, นโยบาย, ไป, ปฏิบัติ, และ, การประเมิน, ผล, ก็, ไม่, อาจ, แยก, ออก, จาก, ขึ้น, อื่นๆ, การนำ, นโยบาย, ไป, ปฏิบัติ, มัก, ทำให้, เกิด, ปัญหา, ใหม่ๆ, เข้า, มา,สู่, ระเบียบ, วาระ, ซึ่ง, หมายความว่า, ขึ้น, การนำ, นโยบาย, ไป, ปฏิบัติ, กับ, ขึ้น, การกำหนด, ระเบียบ, วาระ, อาจ, ถูก, ยับ, เป็น, ขึ้น, เดียว, กัน, ได้, เช่น, การแก้, กฎหมาย, ภาษี, ย่อม, ทำให้, เกิด, การเก็ง, กำไร, ซึ่ง, ทำให้, ต้อง, มี, นโยบาย, ใหม่, ต่อ, อีก, อีก, ทั้ง, การแก้, ปัญหา, ของ, กลุ่ม, หนึ่ง, ก็, มัก, กลาย, เป็น, ปัญหา, ของ, อีก, กลุ่ม, หนึ่ง, เช่น, การผ่อนคลาย, การทำ, แท่ง, ย่อม, ทำให้, กลุ่ม, ต่อ, ด้าน, เคลื่อนไหว, หนัก, มาก, ขึ้น, ใน, พื้นที่, ของ, การนำ, นโยบาย, ไป, ปฏิบัติ, จึง, ก่อ, ให้, เกิด, ปัญหา, ใหม่ๆ, ซึ่ง, นำ, ไป,สู่, การเป็น, ระเบียบ, วาระ, โดย, ไม่, จบ, สิ้น,

ข้อ, สังเกต, อีก, อย่าง, ของ, การศึกษา, กระบวน, นโยบาย,

๘ จำนวนคำยาก 12 คำ ๘

อนุประโยคที่ 4 หน้า 157

5., แนว, ทาง, การศึกษา, ระเบียบ, วาระ, นโยบาย,

การศึกษา, ระเบียบ, วาระ, นโยบาย, พัฒนา, มา, จาก, หัวข้อ, ต่างๆ, ใน, ทาง, รัฐศาสตร์, เช่น, การนิยาม, ประเด็น, กิจกรรม, กลุ่ม, ผลประโยชน์, และ, ผล, กระทบ, ของ, การขยายตัว, ของ, นโยบาย, แนว, ทาง, ที่, อธิบาย, การขยายตัว, หรือ, การเปลี่ยนแปลง, เนื้อหา, ระเบียบ, วาระ, นโยบาย, มี, อยู่, 3, แนว, ทาง, ดังนี้,

(1) , ความเจริญเติบโต, ทาง, เศรษฐกิจ, (economic growth), การศึกษา, ระเบียบ, วาระ, นโยบาย, ตาม, แนว, นี้, นักวิเคราะห์, จะ, มอง, ความเติบโต, ทาง, เศรษฐกิจ, เพื่อ, ใช้, เป็น, ฐาน, วิเคราะห์, นโยบาย, ปัจจุบัน, นักวิเคราะห์, ส่วนใหญ่, ที่, ยึด, ทฤษฎี, ทาง, เลือก, สาธารณะ, (public choice) ซึ่ง, ไม่, พอใจ, การเพิ่ม, รายจ่าย, ของ, รัฐบาล, เนื่องจาก, เห็น, ว่า, รายจ่าย, ที่, เพิ่ม, ขึ้น, ครั้ง, หนึ่ง, มา, จาก, ราคา, รายได้, ประชากร, และ, บัณฑิต, อื่น, ที่, เกี่ยวข้อง, แต่, อีก, ครั้ง, หนึ่ง, มา, จาก, แรง, ผลักดัน, ของ, กลุ่ม, ผลประโยชน์, การทำงาน, ที่, ไม่มี, ประสิทธิภาพ, ของ, ระบบ,ราชการ, และ, ความซับซ้อน, ของ, ระบบ, ภาษี, แต่, การศึกษา, ระเบียบ, วาระ, จาก, ความเจริญเติบโต, ทาง, เศรษฐกิจ, นี้, มี, ปัญหา, 2, ประการ, ประการแรก, ยาก, ที่, จะ, ระบุ, ได้, ว่า, รายจ่าย, ของ, รัฐบาล, ระดับ, ดี, ที่, สูงสุด, และ, ประการ, ที่, สอง, แนว, ทาง, นี้, บอก, ถึง, ประเภท, รายจ่าย, ที่, เพิ่ม, ขึ้น, แต่, ไม่, สามารถ, ระบุ, ชัด, ลง, ไป, ได้, ว่า, เป็น, ประเด็น, ไ,

(2) , ความเป็น, อาชีพ, ของ, ประเด็น, หรือ, วงจร, นโยบาย, (issue carrers or issue cycles) ความเป็น, อาชีพ, ของ, ประเด็น, หรือ,

๘ จำนวนคำยาก 12 คำ ๘

อนุประโยคที่ 5 หน้า 216

ส่วน,ปัญหา,ว่า,ผู้ตัดสินใจ,ทำ,ตาม,ผล,การวิเคราะห์,หรือ,ไม่,นั้น,เป็น,เรื่อง,ยาก,ที่,จะ,พิสูจน์,ได้,หมด, การดู,ว่า,ผล,ที่,เกิด,จริง,เป็น,อย่างไร,อาจ,ไม่,ถูก,ต้อง, เพราะ,เหตุการณ์,จริง,อาจ,เป็น,เรื่อง,ที่,ผู้ตัดสินใจ,ควบคุม,ไม่,ได้, หรือ,มี,ปัจจัย,ที่,อยู่,นอกเหนือ,ตัวแบบ,ซึ่ง,ไม่,ได้,นำ,มา,วิเคราะห์, ทำให้,ผล,การทํานาย,เบี่ยงเบน, รวมทั้ง,การศึกษา,ซ้ำ,เพื่อ,พิสูจน์,ผล,การเลือก,นั้น,ต้อง,เสีย,เวลา,และ,ค่า,ใช้,จ่าย,มาก,

10., รูปแบบ,ของ,การวิเคราะห์,นโยบาย,

ดัชนี ,แบ่ง,การวิเคราะห์,นโยบาย, (forms of policy analysis) ตาม,กรอบ,แนวคิด,ของ,กระบวนการ,นโยบาย,ออกเป็น,รูปแบบ,ต่างๆ, โดย,ดู,จาก,หลัก,ว่า,นโยบาย,นั้น,ได้,ริเริ่ม,ขึ้น,แล้ว,หรือ,ยัง, ซึ่ง,แบ่ง,เป็น, 3 ,รูปแบบ, ดัง,ต่อไปนี้,

10.1 ,การวิเคราะห์,โอกาส,ที่,เป็น,ไป,ได้,ใน,อนาคต ,(prospective policy analysis)

การวิเคราะห์,โอกาส,ที่,เป็น,ไป,ได้,ใน,อนาคต, เป็น,การวิเคราะห์,ข้อมูล,ระยะ,เวลา,ก่อน , (before) ที่,จะ,ริเริ่ม,นโยบาย,และ,นำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ, ส่วน,ใหญ่,เป็น,การวิเคราะห์,ของ,นักเศรษฐศาสตร์ , นักวิเคราะห์,ระบบ,และ,นักวิจัย,ปฏิบัติการ, ดัง,ที่, วอลเตอร์, วิลเลียมส์, (Walter Williams) อธิบาย,ไว้,ว่า, เป็น,วิธี,สังเคราะห์,ข้อมูล,ที่,ได้,จาก,ทาง,เลือก,นโยบาย,และ,นำ,เสนอ,ใน,เชิง,เปรียบเทียบ, มี,การพยากรณ์,ทั้ง,ทาง,ด้าน,ปริมาณ,และ,คุณภาพ, ทั้ง,นี้,เพื่อ,เป็น,พื้นฐาน,สำหรับ,

✦ จำนวนคำยาก 9 คำ ✦

อนุประโยคที่ 6 หน้า 264

4. ,วิธีการ,ระบุ,จุด,มุ่งหมาย,หรือ,วัตถุประสงค์,

การระบุ,จุด,มุ่งหมาย,หรือ,วัตถุประสงค์,มี,ปัญหา,หลาย,อย่าง,ดัง,ที่,กล่าว,แล้ว,กรณี,ที่,ไม่มี,เอกสาร,ระบุ,จุด,มุ่งหมาย,ไว้,โดย,ตรง,ก็,ยัง,สามารถ,หา,ข้อ,สรุป,ที่,แน่นอน,ได้,จาก,การค้นคว้า,ต่อไป,นี้,

1) ,คืบ,จาก,การบัญญัติ,กฎหมาย, (enabling legislation) นโยบาย,ของ,รัฐ,มี,ความเป็น,สาธารณะ, เพราะ,ได้,รับ,เงินอุดหนุน,จาก,รัฐบาล, การใช้จ่าย,ของ,รัฐบาล,ต้อง,ได้,รับ,การอนุมัติ,จาก,สมาชิก,รัฐสภา, การอนุมัติ,นี้,มัก,ทำ,เป็น,นโยบาย, แผน,งาน, หรือ,โครงการ,ที่,อยู่,ได้,การควบคุม,ของ,รัฐบาล ,นโยบาย,ที่,ได้,รับ,อนุมัติ,จึง,เป็น,เอกสาร,ที่,กล่าว,ถึง,จุด,มุ่งหมาย,หรือ,วัตถุประสงค์,

2) ,หาก,ต้องการ,เข้าใจ,ให้,ลึก,กว่า,นั้น, ก็,ให้,ดู,ประวัติ,การออก,กฎหมาย, (legislative history) ซึ่ง,หมายถึง,เอกสาร,การประชุม,คณะ,กรรมาธิการ,พิจารณา,ร่าง,กฎหมาย,และ,กำหนด,กรอบ,การพิจารณา,ร่าง,กฎหมาย ,เอกสาร,เหล่านี้,มี,อยู่,ใน,รัฐสภา, และ,อาจ,อยู่,ที่,อื่น,ด้วย, เช่น, ห้องสมุด,คณะ,นิติศาสตร์, ห้องสมุด,ประชาชน,หรือ,ห้องสมุด,มหาวิทยาลัย,

3) ,แหล่ง,ที่,มา,ของ,จุด,มุ่งหมาย,แหล่ง,อื่น,อาจ,ได้แก่, การศึกษา,ของ,เจ้าหน้าที่,ที่,เตรียม,เสนอ,ต่อ,คณะ,กรรมาธิการ,รัฐสภา,ซึ่ง,อาจ,เป็น,การศึกษา,นโยบาย,ใหม่,หรือ,แก้ไข,นโยบาย,เก่า,ที่,มี,อยู่,แล้ว,ก็,ได้,

4) ,แหล่ง,ที่,รวบรวม,จุด,มุ่งหมาย,และ,วัตถุประสงค์,ของ,

✦ จำนวนคำยาก 7 คำ ✦

อนุประโยคที่ 7 หน้า 313

3.1, ต้นไม้, การตัดสินใจ, (decision trees)

ต้นไม้, การตัดสินใจ, เป็น, รูปภาพ, ที่, แสดง, ความสัมพันธ์, ระหว่าง, การกระทำ, เหตุการณ์, และ, ผลลัพธ์, ของ, การตัดสินใจ, ซึ่ง, ซับซ้อน, เกินกว่า, ที่, จะ, เขียน, ออก, มา, เป็น, ตาราง, มัก, ใช้, กับ, เหตุการณ์, ที่, มี, โอกาส, เป็น, ไป, ได้, หลาย, อย่าง, มี, ลักษณะ, การคิด, ไป, ข้างหน้า, เหมือน, เล่น, หมากรุก, ตัวอย่าง, เช่น, กรณี, การตัดสินใจ, ฟ้อง, หรือ, ยุติ, คดี, ใน, รูป, ที่, 13.1 ,

ตัวอย่าง, การตัดสินใจ, ฟ้อง, หรือ, ยุติ, คดี, นั้น, หาก, มอง, ใน, แง่, ต้นไม้, การตัดสินใจ, แล้ว, อาจ, เป็น, ปัญหา, ที่, ทำให้, เกิด, ความสับสน, ได้, เพราะ, ต้อง, ใส่, ข้อมูล, ทุก, อย่าง, ลง, ไป, ใน, เส้นทาง, ต่างๆ, ของ, ต้นไม้, การตัดสินใจ, สิ่ง, ที่, ทำให้, ต้นไม้, การตัดสินใจ, ซับซ้อน, ก็, คือ, จำนวน, ทาง, เลือก, โดย, หลัก, แล้ว, ต้นไม้, การตัดสินใจ, สามารถ, ใช้, การสร้าง, ทาง, เลือก, ได้, กับ, นโยบาย, ทุก, นโยบาย, แต่, ใน, ทาง, ปฏิบัติ, หาก, มี, ทาง, เลือก, มาก, เกิน, ไป, ก็, ยาก, ต่อ, การจัดการ, เพราะ, ฉะนั้น, ต้นไม้, การตัดสินใจ, จึง, สามารถ, คิด, ทาง, เลือก, นโยบาย, ได้, จำกัด, ยิ่ง, กว่า, นั้น, ยัง, วิเคราะห์, จุด, มุ่งหมาย, ของ, นโยบาย, ได้, จำกัด, อีก, ด้วย, เทคนิค, ต้นไม้, การตัดสินใจ, ไม่, เหมือน, เทคนิค, อื่น, ตรง, ที่, ไม่, ได้, ให้, คำ, แนะนำ, ว่า, ควร, ใช้, แนว, ทาง, ไດ, แต่, จะ, สร้าง, แผนที่, เดินทาง, (roadmap) เพื่อ, แสดง, ลำดับ,

๘ จำนวนคำยาก 11 คำ ๘

อนุประโยคที่ 8 หน้า 365

(3) , ทำให้, สามารถ, นำ, ข้อมูล, ผล, กระทบ, ของ, นโยบาย, ต่อ, กลุ่ม, เป้าหมาย, ไป, ปรับปรุง, นโยบาย, และ, แผน, งาน, ได้, ทั้ง, ตัว, ชีววัด, ทาง, สังคม, ยัง, ให้, ข้อมูล, ที่, สามารถ, นำ, ไป, จัด, โครงสร้าง, ปัญหา, และ, ปรับปรุง, ทาง, เลือก, นโยบาย, ที่, เป็น, อยู่, ได้, เช่น, นักเรียน, สูง, อายุ, เรียน, ชั้น, มัธยม, ศึกษา, เพิ่ม, ขึ้น, แต่, การเลื่อน, ชั้น, ทาง, สังคม, ยัง, ไม่, เปลี่ยน, ก็, อาจ, นำ, ปัญหา, ความ, ไม่, เท่าเทียม, กัน, ทาง, สังคม, มา, พิจารณา, ใหม่, ซึ่ง, อาจ, พบ, ว่า, ควร, หัน, ไป, เน้น, การเลื่อน, ชั้น, ทาง, สังคม, ทาง, อื่น, มาก, กว่า, การศึกษา,

ส่วน, ข้อ, จำกัด, ของ, ตัว, ชีววัด, ทาง, สังคม, มี, 3 , ประการ, ได้แก่ ,

(1) , การเลือก, ตัว, ชีววัด, เพื่อ, นำ, ไป, ติดตาม, ผล, นโยบาย, อาจ, แสดง, ออก, ถึง, ค่านิยม, หรือ, อคติ, ทาง, การเมือง, ที่, มี, ต่อ, ตัว, ชีววัด, ตัว, หนึ่ง, มากกว่า, ตัว, อื่นๆ, เช่น, การเลือก, ดู, คนจน, จาก, เกณฑ์, รายได้, ที่, ต่ำ, กว่า, เส้น, ความยากจน, เป็นต้น, นอกจากนี้, แม้, ว่า, ตัว, ชีววัด, อาจ, ช่วย, ให้, เกิด, แนว, ความคิด, หรือ, ช่วย, จัด, โครงสร้าง, ปัญหา, แต่, ตัว, ชีววัด, อาจ, ไม่, เป็น, ประโยชน์, นัก, หาก, ผู้กำหนด, นโยบาย, ต้อง, เลือก, หา, ทาง, แก้, ปัญหา, ใน, ทาง, ปฏิบัติ,

(2) , ตัว, ชีววัด, ที่, มี, อยู่, ส่วน, มาก, อาศัย, ข้อมูล, ตาม, เงื่อนไข,เชิง, ภาววิสัย, (objective) แต่, การติดตาม, ผล, นโยบาย, ต้อง, คำนึง,

๘ จำนวนคำยาก 10 คำ ๘

อนุประโยคที่ 9 หน้า 408

งบประมาณ,แบบ,เดิม,นั้น,เป็น,การวิเคราะห์,แบบ,ส่วน,ที่,เพิ่ม ,(incremental budgeting) แต่,ทว่า,ใน,ความเป็นจริง,ก็,มัก,เป็น,ดัง,ที่,ชาลส์,ลินด์บลอม ,(Charles Lindblom) กล่าว,ไว้ ,นั่น,คือ ,กระบวนการ,นโยบาย,ไม่ได้,เป็น,เครื่องจักร,ที่,มี,กระบวนการ,การผลิต,ตรง,ไป,ตรง,มา ,การเปลี่ยนแปลง,นโยบาย,ไม่,ค่อย,มา,จาก,การประเมิน,ผล,หรือ,การแสวงหา,ความรู้, ข้อมูล,จาก,การประเมิน,ผล,มัก,มี,ผล,ต่อ,ความคิด,ใน,การมอง,ปัญหา,ของ,ผู้กำหนด,นโยบาย,มากกว่า,จะมี,ผล,ต่อ,การเปลี่ยนแปลง,นโยบาย,ทันที ,อีก,ทั้ง,การเปลี่ยนแปลง,นโยบาย,ส่วน,ใหญ่,ไม่ได้,เป็น,ไป,ตาม,ขั้นตอน,และ,ซับซ้อน,กว่า,ตัวแบบ,กระบวนการ,นโยบาย,ที่,กล่าว,ไว้,ใน,ทาง,ทฤษฎี, เพราะ,การเปลี่ยนแปลง,เกิดขึ้น,ได้,สอง,ด้าน ,คือ ,ทั้ง,ทาง,ด้าน,นโยบาย,และ,องค์การ ,สำหรับ,ด้าน,นโยบาย, อาจ,เกิด,การเปลี่ยนแปลง,จุด,มุ่งหมาย, ค่านิยม, ความเชื่อ ,เป้าประสงค์,และ,การจัด,ลำดับ,ความสำคัญ,ของ,นโยบาย, ส่วน,ทาง,ด้าน,องค์การ,อาจ,เกิด,การเปลี่ยนแปลง,ความสัมพันธ์,ระหว่าง,องค์การ,กับ,ส่วน,ต่างๆ, ทั้ง,ที่,อยู่,ภายใน,และ,ภายนอก, เช่น ,ค่านิยม, ความเชื่อ, จุดมุ่งหมาย, การจัด,องค์การ,และ,บริบท,ทาง,สถาบัน,ของ,นโยบาย, ซึ่ง,ปัจจัย,ภายใน,และ,ภายนอก,ที่,กล่าว,นี้,มี,ผล,ต่อ,กัน,และ,กัน,

สำหรับ,การเปลี่ยนแปลง,นโยบาย,นั้น , ฮ็อกวูด ,(Hogwood) และ,ปีเตอร์ส ,(Peters) อธิบาย,ว่า,มี,อยู่,4 ,ประการ, คือ,

(1) , นวัตกรรม,นโยบาย ,(policy innovation) ได้แก่ ,กรณี,ที่,เกิด,นโยบาย,ใหม่,เมื่อ,รัฐบาล,เผชิญ,กับ,

✚ จำนวนคำยาก 19 คำ ✚

อนุประโยคที่ 10 หน้า 456

* ขั้น,การกำหนด,นโยบาย,ระดับ,สูง ,(metapolicy-making stage)

- (1) ,การประมวล,ค่านิยม , (processing values)
- (2) ,การประมวล,ความจริง , (processing reality)
- (3) ,การประมวล,ปัญหา ,(processing problems)
- (4) ,การสำรวจ,ประมวล,และ,พัฒนา,ทรัพยากร, (surveying, processing, and developing resources)
- (5) ,การออกแบบ, ประเมิน,ค่า, และ,ออกแบบ,ระบบ,กำหนด,นโยบาย,ใหม่ , (designing,evaluating,and redesigning the policy-making system)
- (6) ,จัด,สรร,ปัญหา, ค่านิยม,และ,ทรัพยากร ,(allocating problems,values and resources)
- (7) ,กำหนด,กลยุทธ์,การกำหนด,นโยบาย ,(determining policy-making strategy)
- * ขั้น,การกำหนด,นโยบาย ,(policy-making stage)
- (8) ,จัด,สรร,ทรัพยากร,ใน,ระบบ,ย่อย,(suballocating resources)
- (9) , กำหนด,จุด,มุ่งหมาย,การปฏิบัติ,พร้อม,กับ,ลำดับ,ความสำคัญ ,(establishing operational goals,with some order of priority)
- (10) ,กำหนด,ค่านิยม,ที่,สำคัญ,พร้อม,กับ,จัด,ลำดับ,ความสำคัญ ,(establishing a set of their significant values,with some order of priority)

(11), จัดเตรียมนโยบายที่เป็นทางเลือกใหญ่ๆ ,รวมทั้งนโยบายบางอย่าง,ที่คิดว่า,เป็นนโยบายที่ดี ,(preparing a set of major alternative policies,including some good ones)

(12) ,จัดเตรียมพยากรณ์ต้นทุน,และ,ผลประโยชน์ที่สำคัญๆ ,ของ,ทางเลือกต่างๆ ,ให้,เชื่อถือได้ ,(preparing reliable predictions of the significant costs and benefits of the various alternatives)

(13), เปรียบเทียบ,ต้นทุน,และ,ผลประโยชน์ต่างๆ ,ตาม,ที่ได้,พยากรณ์,และ,ระบุ,ว่า,ทางเลือก,ใด,ดี,ที่,สุด, (comparing the predicted costs and benefits of the various alternatives and identifying the best ones)

(14), ประเมิน,ผล,ต้นทุน,และ,ผลประโยชน์,ของ,ทางเลือก,ที่,ดี,ที่,สุด,และ,ตัดสินใจ,ว่า,ทางเลือก,นั้น,ดี,หรือ,ไม่, (evaluating the costs and benefits of the best alternatives and deciding whether they are good or not)

ขั้น,หลัง,การกำหนด,นโยบาย, (post-policy-making-stage)

(15) ,จูงใจ,ให้,เกิด,การบริหาร,นโยบาย, (motivating the execution of policy)

(16) ,บริหาร,นโยบาย, (executing the policy)

(17) ,ประเมิน,การกำหนด,นโยบาย,หลัง,จาก,ที่,บริหาร,นโยบาย, (evaluating policy-making after executing the policy)

(18) ,สื่อสาร,และ,ส่ง,ข้อมูล,ย้อนกลับ,ไป,ยัง,ขั้น,ตอน,ต่างๆ ,ที่,ต่อเนื่อง,กัน , (communication and feedback channels interconnecting all phases)

ทฤษฎี,ที่,ดรอร์,เสนอ,นี้,มุ่ง,ที่,จะ,นำ,

๘ จำนวนคำยาก 24 คำ ๘

ตำราเล่มที่ 5

อนุประโยคที่ 1 หน้า 10

- กุลธน, ธนาพงศธร, (2535:9) สรุป, ความหมาย, ของ, นโยบาย, สาธารณะ, ว่า, เป็น, แนว, ทาง, กว้างๆ, ที่, รัฐบาล, ของ, ประเทศ, หนึ่งๆ, ได้, กำหนด, ขึ้น, เป็น, โครงการ, แผนการ, หรือ, กำหนดการ, เอา, ไว้, ล่วง, หน้า, เพื่อ, เป็น, หนทาง, ชี้, นำ, ให้, มี, การปฏิบัติ, ต่างๆ, ตาม, มา, ทั้ง, นี้, เพื่อ, ให้, บรรลุ, ถึง, เป้าหมาย, หรือ, วัตถุประสงค์, ที่, ได้, กำหนด, ไว้,

- ศุภชัย, ยาวะประภาส, (2533:3) นิยาม, นโยบาย, สาธารณะ, ว่า, เป็น, แนว, ทาง, การดำเนิน, กิจกรรม, ที่, ผ่าน, มา, ใน, อดีต, กิจกรรม, ที่, กำลัง, ดำเนินการ, อยู่, ใน, ปัจจุบัน, และ, กิจกรรม, ที่, คาด, ว่า, จะ, เกิด, ขึ้น, ใน, อนาคต,

จาก, ความหมาย, ของ, นโยบาย, สาธารณะ, ที่, กล่าว, มา, นี้, จะ, พบ, ว่า, นักวิชาการ, แต่ละ, ท่าน, จะ, มี, แนว, ความคิด, ที่, ต่าง, กัน, ออก, ไป, อาทิ, เช่น, อมร, รักษาสัตย์, และ, ลินตัน, คอลด์เวลล์, จะ, เน้น, ประเด็น, แนว, คิด, และ, การตัดสินใจ, ที่, จะ, ดำเนินการ, แก้, ปัญหา, ต่างๆ, ใน, สังคม, ขณะที่, ศุภชัย, ยาวะ, ประภาส, กุลธน, ธนาพงศธร, และ, เจมส์, แอนเดอร์สัน, จะ, มอง, นโยบาย, สาธารณะ, ใน, แง่, เป็น, แนว, ทาง, การ, แก้ไข, ปัญหา, หรือ, ดำเนิน, กิจกรรม, ของ, รัฐบาล, และ, ไอร่า, ชาร์แคนสกี, และ, โธมัส, ดาย, จะ, มอง, นโยบาย, ใน, แง่, ของ, กิจกรรม, ที่, รัฐ, เลือก, ที่, จะ, กระทำ, เป็นต้น, ซึ่ง, ความแตกต่าง, ที่, เกิด, ขึ้น, นี้, เป็น, ผล, มา, จาก, ประเด็น, ความสนใจ, ของ, นักวิชาการ, แต่ละ, ท่าน, ใน, การศึกษา, นโยบาย, สาธารณะ,

✪ จำนวนคำยาก 6 คำ ✪

อนุประโยคที่ 2 หน้า 31

นอกจาก, แนว, คิด, ของ, ปีเตอร์ส, (Peters) เกี่ยว, กับ, ผู้, ที่, มี, บทบาท, ใน, การหยิบยก, ปัญหา, ขึ้น, เป็น, ปัญหา, เชิง, นโยบาย, ซึ่งเป็น, แนว, คิด, ที่, เกิด, จาก, การวิเคราะห์, ระบบ, การเมือง, ของ, สหรัฐอเมริกา, แล้ว, การศึกษา, เชิง, เปรียบเทียบ, ระหว่าง, ประเทศ, ต่างๆ, ของ, ค็อบบ์, รอส, และ, รอส, (Cobb, Ross and Ross: 1976) เกี่ยว, กับ, กระบวนการ, กำหนด, ปัญหา, เชิง, นโยบาย, สามารถ, กำหนด, เป็น, ตัวแบบ, โดย, ยึด, ความสัมพันธ์, กับ, ลักษณะ, ของ, ระบบ, การเมือง, (Political Regime) ได้, เป็น, 3, ตัวแบบ, คือ ,

1. ,การกำหนด, ปัญหา, เชิง, นโยบาย, โดย, กลุ่ม, ภายนอก, สถาบัน, ของ, รัฐ, (Outside Initiation Model)
2. ,การกำหนด, ปัญหา, เชิง, นโยบาย, โดย, เน้น, ความสำคัญ, ของ, ผู้กำหนด, นโยบาย, เอง, (Mobilization Model)
3. ,การกำหนด, ปัญหา, เชิง, นโยบาย, โดย, เน้น, ความร่วมมือ, ระหว่าง, กลุ่ม, บาง, กลุ่ม, กับ, ผู้กำหนด, นโยบาย, (Inside Initiation model)

การกำหนด, ปัญหา, เชิง, นโยบาย, โดย, กลุ่ม, ภายนอก, สถาบัน, ของ, รัฐ, เป็น, ลักษณะ, ของ, การกำหนด, ปัญหา, เชิง, นโยบาย, ใน, สังคม, ที่, มี, การปกครอง, แบบ, ประชาธิปไตย, ที่, เน้น, กลุ่ม, ผล, ประโยชน์, ภายนอก, (Pluralist Societies) โดย, ประเด็น, ปัญหา, เชิง, นโยบาย, จะ, วิเริ่ม, โดย, กลุ่ม, ผล, ประโยชน์, ที่, จะ, พยายาม, ชี้, ให้, เห็น, ถึง, ประเด็น, ปัญหา, และ, เรียกร้อง, ให้, มี, การแก้ไข, ปัญหา, รวม, ทั้ง, ขยาย, แนวร่วม, โดย, รวม, กลุ่ม, ของ, ปัญหา, ที่, ใกล้เคียง, กัน, เป็น, ปัญหา, ใน, ภาพรวม, หรือ, ขยาย, แนวร่วม, ไป, สู่, กลุ่ม, ผล, ประโยชน์, อื่นๆ, ให้, มาก, ขึ้น, โดย, อาศัย, การชักจูง, การแข่งขัน, และ, รวม,พลัง, กับ, กลุ่ม,

✪ จำนวนคำยาก 17 คำ ✪

อนุประโยคที่ 3 หน้า 50

ใน,ส่วน,สุดท้าย,ของ,ประเด็น,ที่,เกี่ยวข้องกับ,บุคคล,หรือ,กลุ่ม,บุคคล,ที่,มี,บทบาท,ใน,การกำหนด,นโยบาย, จะ,พบ,ว่า,ใน,ปัจจุบัน,เนื่องจาก,กระแส,โลกาภิวัตน์,ที่,ทำให้,โลก,มี,ขนาด,เล็ก,ลง, ได้,มี,นักวิชาการ,บาง,ท่าน,ที่,ได้,เสนอแนะ,เกี่ยวกับ,องค์กร,ข้าม,ชาติ,ที่,ได้,กลาย,มา,เป็น,ผู้,ที่,มี,บทบาท,อย่างมาก,ใน,การกำหนด,นโยบาย, ซึ่ง,ตาม,ความคิดเห็น,ของ,เฮวล์เล็ด ,และ,รามเศส, (Howlett and Ramesh, 1995:69-73) กล่าว,ว่า,ประเด็น,หลัก,หลัก, 2 ,เรื่อง,ที่,ถือเป็น,ส่วน,ที่,องค์การ,ระหว่าง,ประเทศ,เข้า,มา,มี,บทบาท,มาก,ที่สุด, ได้แก่, ประเด็น,ด้านการค้า, และ,ด้านการเงิน, โดย,เฮวล์เล็ด ,และ,รามเศส, ได้,มี,การขยายความ,ไว้ ,ดังนี้,

1.,องค์การ,ระหว่าง,ประเทศ,ด้านการค้า,(International Trade Regime) ความสำคัญ,ของ,องค์การ,ด้านการค้า,เป็น,ผล,จาก,ข้อ,ตกลง,ร่วม,ว่า,ด้วย,พิกัด,อัตรา,ภาษี,ศุลกากร,และ,การค้า (The General Agreement on Tariffs and Trade or GATT) ที่,ทำ,ขึ้น,ใน,ปี, 1947 ,และ,มี,การลงนาม,โดย,ประเทศ,ต่างๆ , จำนวน, 23 ,ประเทศ,ใน,เบื้องต้น ,และ,เพิ่ม,จำนวน,เป็น ,100, เศษ, ใน,ปัจจุบัน ,ผล,จาก,ข้อ,ตกลง,จะ,กระทบ,กับการส่งออก,ผลิตภัณฑ์,ของ,แต่ละ,ประเทศ ,โดย,ข้อ,ตกลง,นี้,ได้,มี,การขยาย,ความกว้างขวาง,ขึ้น,มา,เป็น,ลำดับ, และ,ใน,ที่สุด,ได้,มี,การตั้ง,หน่วย,กลาง, ที่,เรียก,ว่า, องค์การ,การค้า,โลก ,(The World Trade Organization or WTO) ขึ้น,ใน,ปี, 1995,

✪ จำนวนคำยาก 7 คำ ✪

อนุประโยคที่ 4 หน้า 70

ข้อ,สังเกต,เบื้องต้น,ของ,นโยบาย,ที่,ออก,โดย,ฝ่าย,บริหาร ,จะ,พบ,ว่า,ใน,ภาพ,รวม,จะเป็น,เรื่อง,ที่,ดำเนินการ,เฉพาะ,ใน,หน่วยงาน ,โดย,มี,ลักษณะ,ที่,จะต้อง,ดำเนินการ,ตาม,ขั้นตอน,ของ,กฎหมาย ,แต่,จะ,ต้อง,ไม่,นำ,เข้า,ไป,พิจารณา,ใน,รัฐสภา,อีก,จึง,ไม่,ถือเป็น,นโยบาย,ที่,ต้อง,ใช้,เสียง,ส่วนใหญ่,(Majoritarian) โดย,เฉพาะ,การตัดสินใจ,กำหนด,กฎ,ระเบียบ ,หรือ,ข้อ,บังคับ, เหล่านี้,จะมี,ลักษณะ,ที่,เน้น,ความรู้,ความสามารถ,เฉพาะ,ด้าน,และ,ไม่,ค่อย,ผูกติด,กับ,ระบบ,การเมือง,โดย,ตรง, แต่,อย่างไร,ก็,ตาม,คง,จะ,ปฏิเสธ,ความเกี่ยวข้อง,จาก,ฝ่าย,การเมือง,โดย,สิ้นเชิง,ไม่ได้ ,เนื่องจาก,ผู้บริหาร,สูง,สุด,ของ,หน่วยงาน,ยัง,คง,เป็น,นักการเมือง, รวมทั้ง,การกำหนด,กฎ,ระเบียบ, หรือ,ข้อ,บังคับ,เหล่านี้,ยัง,คง,ต้อง,ลี้,หรือ,เป็น,ไป,ตาม,กฎหมาย,แม่บท,ที่,ออก,โดย,ฝ่าย,การเมือง,ใน,รัฐสภา,

นอกจาก,นี้,แล้ว,การที่,หน่วยงาน,ฝ่าย,บริหาร,มี,เป็น,จำนวน,มาก, ดังนั้น,จำนวน,ของ,กฎ,ระเบียบ, หรือ,ข้อ,บังคับ,ที่,ออก,โดย,หน่วยงาน,ฝ่าย,บริหาร,จึง,มี,จำนวน,มาก ,ทั้ง,ที่,เป็น,กฎ,ระเบียบ,ที่,ใช้,อยู่,เดิม,และ,ที่,ออก,ใหม่, โดย,ส่วนใหญ่,จะต้อง,มี,การประกาศ,ไว้,ใน,ราชกิจจานุเบกษา,ก่อน,ที่,จะมี,ผล,บังคับ,ใช้, เช่น,เดียวกับ,กฎหมาย,ที่,

✪ จำนวนคำยาก 6 คำ ✪

อนุประโยคที่ 5 หน้า 90

4.,ตัวแบบ,ด้าน,การเมือง, (Political Model) ตัวแบบ,นี้,ยึด,หลักการ,ว่า ,นโยบาย,เป็น,การแบ่งสรร,คุณค่า,ใน,สังคม ,ดังนั้น, นโยบาย,ใน,เรื่อง,หนึ่งๆ ,จะมี,ผู้,ที่,ได้,รับ,ประโยชน์,กับ,ผู้,ที่,สูญเสีย,ประโยชน์,เสมอ ,และ,โดย,ปกติ,ใน,แต่ละ,ฝ่าย,จะ,ให้,คุณค่า,ของ,นโยบาย,แตกต่างกัน ,และ,จะ,เน้น,การรักษา,ผล,ประโยชน์,ของ,ตน,ไว้,เป็น,อันดับ,แรก ,ดังนั้น ,จึง,เป็น,การยาก,ที่,ทุก,ฝ่าย,จะ,เห็น,ชอบ,และ,ปฏิบัติ,ตาม,นโยบาย,อย่าง,เป็น,เอกฉันท์ ,ตัวแบบ,นี้,เห็น,ว่า,จำนวน,ของ,หน่วยงาน,ที่,เกี่ยวข้อง,เป็น,ประเด็น,ที่,สำคัญ,ใน,การเจรจา,ต่อรอง,หาก,หน่วยงาน,ที่,เกี่ยวข้อง,มี,จำนวน,น้อย,โอกาส,ที่,จะ,สร้าง,ความเห็น,พ้อง,ต้อง,กัน,ก็,มี,มาก,กว่า,ใน,การเจรจา,ที่,มี,หน่วยงาน,มากๆ , ความสามารถ,ใน,การเจรจา,ต่อรอง,ของ,ผู้เล่น,จะ,เกี่ยวข้อง,กับ,บุคลิกภาพ, ความรู้,ความสามารถ, ความชำนาญ,ใน,การชักจูง,ต่อรอง ,สถานภาพ,ของ,ผู้,มี,อำนาจ,และ,ทรัพยากร,ของ,องค์กร, ตลอดจน,การสนับสนุน,จาก,บุคคล,และ,องค์กร,ต่างๆ ,เช่น , บุคคล,สำคัญ, หัวหน้า,หน่วยงาน,ที่,เกี่ยวข้อง, สื่อมวลชน ,และ,กลุ่มผลประโยชน์,อื่นๆ ,ปัจจัย,ที่,เกี่ยวข้อง,กับ,ตัวแบบ,นี้ ,สามารถ,เขียน,ได้,ให้,เห็น,ได้,ใน,แผนภูมิ,ที่, 4.5,

6.,ตัวแบบ,เชิง,บูรณาการ, (Integrated Model) ตัวแบบ,นี้,เป็น,ตัวแบบ,ที่,รวบรวม,จาก,แนวคิด,ของ,ทั้ง ,5 ,ตัวแบบ ,โดย,มุ่ง,แสวงหา,ผล,กระทบ,ของ,ตัวแปร,

✪ จำนวนคำยาก 9 คำ ✪

อนุประโยคที่ 6 หน้า 110

ดาย, (Dye,1976:344) กล่าว,ว่า, การประเมิน,ผล,นโยบาย, หมายถึง, การเรียนรู้,เกี่ยว,กับ,ผล,ที่,เกิด,ขึ้น,เนื่องจาก,นโยบาย,สาธารณะ,

ดันน์, (Dunn,1981:339) กล่าว,ว่า ,การประเมิน,ผล,นโยบาย ,เป็น,ขั้นตอน,หนึ่ง,ของ,การวิเคราะห์,นโยบาย, โดย,เป็น,ขั้นตอน,ที่,มุ่ง,ผลิต,ข่าวสาร,ที่,เกี่ยวข้อง,กับ,ผล,ของ,การดำเนินการ,ตาม,นโยบาย,ว่า,สามารถ,สนอง,ความต้องการ,ของ,สังคม, สมอง,คุณค่า,ของ,สังคม,และ,แก้ไข,ปัญหา,ที่,เป็น,เป้า,หมาย,ได้,หรือ,ไม่,

โจนส์, (Jones, 1970:108) กล่าว,ว่า, การประเมิน,ผล,นโยบาย,เป็น,การกระทำ,ที่,มี,ระบบ,และ,ต่อเนื่อง ,เพื่อ,ให้,ทราบ,ถึง,ผล,ของ,นโยบาย, โดย,เปรียบ,เทียบ,กับ,เป้า,หมาย,ที่,กำหนด,ไว้,กับ,ผล,กระทบ,ของ,การดำเนินการ,ตาม,นโยบาย,ที่,มี,ต่อ,ปัญหา,ของ,สังคม,ที่,เป็น,เป้า,หมาย,ที่,ตั้ง,ใจ,ให้,ประสบ,ความสำเร็จ,

แอนเดอร์สัน, (Anderson, 1983:8) กล่าว,ว่า ,การประเมิน,ผล,นโยบาย,หมายถึง,กิจกรรม,ที่,เกี่ยวข้อง,กับ,การประมาณการณ์, การเปรียบเทียบ,ผล,ของ,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,กับ,สิ่ง,ที่,คาด,ว่า,จะ,เกิด,ขึ้น,กิจกรรม,เหล่านี้,เป็น,กิจกรรม,ที่,กระทำ,อย่าง,ต่อเนื่อง,ตลอด,เวลา ,ดังนั้น ,ใน,การประเมิน,ผล,นโยบาย, อย่าง,น้อย,ผู้ประเมิน,ต้อง,มี,ความรู้,ใน,ประเด็น,ต่อไป,นี้ ,คือ ,เป้าหมาย,หรือ,วัตถุประสงค์,ของ,นโยบาย,คือ,อะไร, การดำเนินการ,ให้,บรรลุ,เป้าหมาย,กำหนด,ไว้,อย่างไร ,และ,ผล,ที่,เกิด,ขึ้น,จาก,การดำเนินการ,ทั้งหมด,เป็น,อย่างไร ,

จาก,ความหมาย,ของ,การประเมิน,ผล,

✪ จำนวนคำยาก 14 คำ ✪

อนุประโยคที่ 7 หน้า 130

3.,การกำหนด,แหล่ง,ข้อมูล ,เครื่องมือ, และ,เกณฑ์,มาตรฐาน, ใน,ส่วน,นี้,จะ,เป็น,ส่วน,ที่,เกี่ยว,เนื่อง ,กับ,ตัว,ชี้วัด,ใน,การประเมิน ,โดย,ใน,การวัด,ตัว,ชี้วัด,จะ,ต้อง,มี,การสร้าง,เครื่องมือ, และ,กำหนด,แหล่ง,ข้อมูล ,เพื่อ,นำ,เครื่องมือ,ที่,สร้าง,ขึ้น,ไป,ใช้ ,สำหรับ,ใน,กรณี,ที่,เป็น,ตัว,ชี้วัด,เชิง,คุณภาพ,อาจ,ไม่,จำเป็น,ต้อง,มี,การสร้าง,เครื่องมือ,ใน,การวัด, แต่,ต้อง,มี,การกำหนด,วิธีการ,และ,แหล่ง,ใน,การเก็บ,ข้อมูล,สำหรับ,ตัว,ชี้วัด,ดัง,กล่าว,แทน,

นอก,จาก,นี้,แล้ว,ใน,กรณี,ทั่วไป,อาจ,มี,การกำหนด,เกณฑ์,หรือ,มาตรฐาน,สำหรับ,ตัว,ชี้วัด,แต่,ละ ,ตัว ,โดย,ใน,การกำหนด,เกณฑ์,มาตรฐาน,อาจ,อาศัย,จาก,เกณฑ์,กลาง,ซึ่ง,เป็น,ที่,ยอม,รับ,โดย,ทั่วไป, เช่น ,ดัชนี,วัด,ความยากจน,หรือ,ดัชนี,วัด,ทาง,สุขภาพ, ที่,มัก,จะ,มี,การกำหนด,เกณฑ์,มาตรฐาน,ไว้,ล่วงหน้า ,หรือ ,เป็น,เกณฑ์,เฉพาะ,กรณี,การประเมิน,หนึ่งๆ ,ซึ่ง,มัก,จะ,อาศัย,การเทียบเคียง,กับ,กรณี,การประเมิน,อื่นๆ ,ที่,คล้ายคลึง,กัน, เป็นต้น,

4.,การออกแบบ,การประเมิน, เป็น,ส่วน,ของ,วิธีการ,ใน,การศึกษา,หลัง,จาก,ที่,มี,การออกแบบ,การประเมิน, (การกำหนด,ประเด็น,การประเมิน,และ,ตัว,ชี้วัด,) โดย,ใน,ขั้น,นี้,จะ,ต้อง,มี,การออกแบบ,การสุ่ม,ตัวอย่าง,เช่น,เดียว,กับ,งาน,วิจัย,ทาง,สังคมศาสตร์,อื่นๆ ,รวม,ทั้ง,จะ,ต้อง,มี,การออกแบบ,หรือ,วางแผน,

๘ จำนวนคำยาก 6 คำ ๘

อนุประโยคที่ 8 หน้า 150

6.2.2, องค์กร,หรือ,บุคคล,ที่,มี,ส่วน,ร่วม,อย่าง,ไม่,เป็น,ทาง,การ,ใน,การกำหนด,นโยบาย,สาธารณะ,ใน,การกำหนด,นโยบาย,สาธารณะ,หนึ่งๆ ,นั้น ,ผู้,ที่,มี,ส่วน,ร่วม,กระบวนการ,กำหนด,นโยบาย,ไม่ ,จำกัด,เฉพาะ,ผู้,ที่,มี,บทบาท,ตาม,กฎหมาย,ดัง,ที่,กล่าว,มา,แล้ว,เท่านั้น, หาก,แต่,ยัง,มี,องค์กร ,กลุ่ม,สังคม, และ,ปัจเจกบุคคล,ทั้ง,ภายใน,และ,ภายนอก,ประเทศ,ที่,ไม่,มี,อำนาจ,ตาม,กฎหมาย, แต่,อาจ,เข้า,มา,มี,ส่วน ,ร่วม,ใน,การกำหนด,นโยบาย,สาธารณะ, ใน,ลักษณะ,ของ,การใช้,อิทธิพล,ผลักดัน,ให้,ปัญหา,ที่,กลุ่ม,ของ,ตน, ประสบ,อยู่ ,หรือ,ความต้องการ,ผลประโยชน์,ด้าน,ต่างๆ ,ได้,รับ,การหยิบยก,ขึ้น,มา,เป็น,ปัญหา,เชิง,นโยบาย, โดย,ฝ่าย,ที่,มี,อำนาจ,ตาม,กฎหมาย, ซึ่ง,บทบาท,ของ,ผู้,มี,ส่วน,ร่วม,อย่าง,ไม่,เป็น,ทาง,การ,นี้,จะ,มาก,หรือ ,น้อย,จะ,ขึ้น,อยู่,กับ,ปัจจัย,หลาย,ประการ, อาทิ,เช่น, รูปแบบ,ของ,การปกครอง ,วัฒนธรรม,ทาง,การเมือง ,สถานภาพ,และ,ความชอบธรรม,ของ,องค์กร,หรือ,บุคคล,ผู้,มี,ส่วน,ร่วม ,กลยุทธ์,และ,วิธีการ,ที่,กลุ่ม,นำ,มา,ใช้, และ,จังหวะ,โอกาส,ที่,เหมาะสม, เป็นต้น,

สำหรับ,ประเทศ,ไทย,นั้น ,แม้,ว่า,ระบบ,การเมือง,และ,สถาบัน,ทาง,การเมือง,ยัง,อยู่,ระหว่าง,การปฏิรูป,ก็,ตาม, แต่,เนื่องจาก,การพัฒนา,เศรษฐกิจ ,สังคม, การศึกษา,และ,อุตสาหกรรม,ได้,ดำเนินการ,อย่าง,ต่อเนื่อง,จน,ถึง,

๘ จำนวนคำยาก 13 คำ ๘

อนุประโยคที่ 9 หน้า 176

คำแถลง,นโยบาย,รัฐบาล,ทักษิณ, 2

23, มีนาคม, 2548,

ท่าน,ประธาน,รัฐสภา,ที่,เคารพ ,ท่าน,สมาชิก,ผู้ทรงเกียรติ ,กระผม, พ.ต.ท.,ทักษิณ, ชินวัตร ,
นายกรัฐมนตรี ,ขอ,อนุญาต,แถลง,นโยบาย,ของ,คณะ,รัฐมนตรี,ต่อ,รัฐสภา ,ดัง,ต่อไป,นี้,

ตาม,ที่,ได้,ทรง,พระกรุณา,โปรดเกล้าฯ, แต่งตั้ง,ให้,กระผม,ดำรง,ตำแหน่ง,นายกรัฐมนตรี ,ตาม,
ประกาศ,พระบรมราชโองการ, ลง,วันที่, 9, มีนาคม, พุทธศักราช, 2548 ,และ,แต่งตั้ง,คณะ,รัฐมนตรี, ตาม,
ประกาศ,พระบรมราชโองการ, ลง,วันที่, 11, มีนาคม, พุทธศักราช, 2548 ,นั้น, บัดนี้, คณะ,รัฐมนตรี,ได้,กำหนด,
นโยบาย,การบริหาร,ราชการ,แผ่นดิน,เรียบร้อยแล้ว, โดย,ยึด,มั่น,ใน,การปกครอง,ระบอบ,ประชาธิปไตย,ใน,
ระบบ,รัฐสภา, อัน,มี,พระมหากษัตริย์,ทรง,เป็น,ประมุข, ซึ่ง,เป็น,ระบอบ,การปกครอง,และ,สถาบัน,ที่,พึง,
ปรารถนา,และ,เหมาะสม, สอดคล้อง,กับ,วิถี,ชีวิต,ของ,ชน,ชาว,ไทย,อย่าง,แท้,จริง, และ,ครอบคลุม,ถึง,แนว,
นโยบาย,พื้นฐาน,แห่ง,รัฐ,ตาม,บท,บัญญัติ,ใน,หมวด, 5, ของ,รัฐธรรมนูญ,แห่ง,ราชอาณาจักร,ไทย ,คณะ,
รัฐมนตรี,จึง,ขอ,แถลง,นโยบาย,ดัง,กล่าว,ต่อ,ที่,ประชุม,ร่วม,กัน,ของ,รัฐสภา ,เพื่อ,ให้,ทราบ,ถึง,เจตนารมณ์ ,
ยุทธศาสตร์, และ,นโยบาย,ของ,รัฐบาล,การสร้าง,เสถียรภาพ,และ,ความมั่นคง,ก้าวหน้า,ใน,การพัฒนา,
เศรษฐกิจ, สังคม,และ,การเมือง, การปกครอง, เพื่อ,ประโยชน์,สุข,ของ,ประเทศ,ชาติ,และ,ประชาชน,ชาวไทย,
ทุกคน ,

ท่าน,ประธาน,รัฐสภา,ที่,เคารพ, โดย,ที่,รัฐบาล,คณะ,นี้,บริหาร,ราชการ,แผ่นดิน,ต่อเนื่อง,จาก,
รัฐบาล,

๙ จำนวนคำยาก 11 คำ ๙

อนุประโยคที่ 10 หน้า 190

รัฐบาล,จะ,ขยาย,ฐาน,ภาค,บริการ,เพื่อ,สร้าง,รายได้,ใหม่ ,เช่น ,บริการ,สุขภาพ, การศึกษา, การจัด, การประชุม,และ,สัมมนา,นานาชาติ, การขนส่ง,ทาง,อากาศ ,การถ่ายทำ,ภาพยนตร์ ,การพัฒนา,ซอฟต์แวร์, การค้าส่ง, ค้าปลีก, และ,การเป็น,ศูนย์กลาง,ธุรกิจ,ใน,ภูมิภาค ,เป็นต้น,

ใน,ด้าน,ธุรกิจ,ขนาด,กลาง,และ,ขนาด,ย่อม, รัฐบาล,จะ,สร้าง,โอกาส,ให้,แก่,ผู้ประกอบการ,เพื่อ,ให้, เข้า,ถึง,แหล่ง,ทุน ,การพัฒนา,ผลิตภัณฑ์,และ,นวัตกรรม,การตลาด ,ทั้ง,ใน,และ,นอก,ประเทศ ,เพื่อ,สร้าง,ขีด, ความสามารถ,ใน,การแข่งขัน, โดย,ผ่าน,กลไก,ต่าง,ๆ, ที่,ริเริ่ม,แล้ว,อย่าง,ต่อเนื่อง ,ได้,แก่ ,กองทุน,และ,ธนาคาร, หมู่บ้าน,การแปลง,สินทรัพย์,เป็น,ทุน, การพัฒนา,มาตรฐาน,และ,คุณภาพ,ผลิตภัณฑ์,ของ,โครงการ, 1 ,ตำบล, 1, ผลิตภัณฑ์,

รัฐบาล,จะ,สร้าง,โอกาส,การพัฒนา,ให้,แก่,ธุรกิจ,ขนาด,กลาง,และ,ขนาด,ย่อม,โดย,การสนับสนุน, องค์ความรู้,ใน,ด้าน,การขาย, การตลาด, ระบบ,บัญชี ,การให้,ความรู้,ใน,การปรับปรุง,คุณภาพ,สินค้า,และ,การ,ผลิต ,รวมทั้ง,การช่วยเหลือ,จัด,ทะเบียน,สินทรัพย์,ทาง,ปัญญา,ของ,ชาวบ้าน,และ,ชุมชน,อย่าง,กว้างขวาง, ตลอด,จน,จัด,ตั้ง,ศูนย์,แสดง,สินค้า,ของ,ประเทศ,ไทย,ใน,เมือง,ใหญ่,ใน,ต่างประเทศ,เพื่อ,สร้าง,ตลาด,และ, เผยแพร่,ชื่อเสียง,ประเทศ,ไทย,ให้,เป็น,ที่,รู้จัก ,

รัฐบาล,จะ,ปรับ,เปลี่ยน,ระบบ,บริหาร,จัดการ,ขนส่ง,สินค้า,ใหม่ ,ให้,มี,ประสิทธิภาพ, คุณภาพ ,และ, ทันเวลา, ให้,สามารถ,รองรับ,การขยายตัว,เศรษฐกิจ ,เพื่อ,เชื่อมโยง,แหล่ง,ผลิต,จาก,ท้องถิ่น,ไป,สู่,ตลาด,ใน, ทุก,ระดับ, ซึ่ง,จะ,ลด,ต้นทุน,ใน,

๘ จำนวนคำยาก 2 คำ ๘

ตำราเล่มที่ 6

อนุประโยคที่ 1 หน้า 6

5.นโยบาย,ที่เป็น,การให้อำนาจ,อย่าง,เป็น,ทางการ, เมื่อ,มี,การกล่าวถึง,รัฐบาล,ว่า, รัฐบาล,มี,นโยบาย,เกี่ยวกับ,เรื่อง,ใด,นั้น,มัก,เป็น,การพูดถึง,พระราชบัญญัติ,หรือ,มาตรการ, กฎ, ข้อ,บังคับ,ที่,อนุญาต,หรือ,บังคับ,ให้,มี,กิจกรรม, หรือ,อาจ,มี,การกล่าว,ว่า,เมื่อ,มี,การประกาศ,ใช้,กฎหมาย,นั้น,นโยบาย,ได้,รับ,การปฏิบัติ,หรือ,ได้,รับ,การนำไป,สู่,การปฏิบัติ,แล้ว,แต่,ความคิด,เช่น,นี้,ทำให้,เกิด,ความเข้าใจ,ผิด,ได้,เนื่องจาก,สิ่ง,ที่,เกิด,ขึ้น,ใน,ขั้น,นี้,เป็น,เพียง,การลงนาม,ใน,เอกสาร,บ้าง,เท่านั้น, แต่,ความจริง,ยัง,จำเป็น,ต้อง,มี,การใช้,จ่าย,เงิน,และ,อาจ,ต้อง,มี,การจ้าง,พนักงาน,เจ้าหน้าที่,ก่อน,ที่,กิจกรรม,ใดๆ, ตาม,ที่,ระบุ,ไว้,ใน,พระราชบัญญัติ,จะ,เกิด,ขึ้น, นี้,ไม่ใช่,เป็น,การแย้ง,ว่า,การออก,กฎหมาย,เป็น,สิ่ง,ไม่,สำคัญ, การออก,กฎหมาย,เป็น,ขั้นตอน,การ,ให้,ความชอบธรรม,ที่,สำคัญ,ใน,กระบวนการ,ทาง,นโยบาย,สาธารณะ, แต่,การออก,กฎหมาย,ไม่ได้,บอก,เรา,ว่า,เกิด,อะไร,ขึ้น,หลัง,จาก,นั้น, เช่น, การออก,พระราชบัญญัติ,ส่งเสริม,และ,รักษา,คุณภาพ,สิ่งแวดล้อม,แห่ง,ชาติ, พ.ศ. ,2535, นั้น,มี,หลาย,ส่วน,ของ,พระราชบัญญัติ,ที่,ยัง,ไม่,ได้,รับ,การนำไป,สู่,การปฏิบัติ,ให้,บังเกิด,ผล,ตาม,เจตนารมณ์,ของ,พระราชบัญญัติ,จน,ทุก,วันนี้, ตัวอย่าง,คือ, มาตรา, 7,-8, ใน,

✦ จำนวนคำยาก 5 คำ ✦

อนุประโยคที่ 2 หน้า 17

1) นโยบาย,ใน,รูป,อื่นๆ,

นอกเหนือ,จาก,นโยบาย,สาธารณะ,ที่,มี,ลักษณะ,เป็น,กฎหมาย,และ,เป็น,แผน,แล้ว, นโยบาย,สาธารณะ,ใน,ลักษณะ,อื่นๆ, อาจ,ปรากฏ,ใน,รูป,ของ,นโยบาย,ของ,รัฐบาล, ซึ่ง,รัฐบาล,แถลง,ต่อ,รัฐสภา,ไว้,ใน,ตอน,เข้า,สู่,อำนาจ,การบริหาร,ประเทศ, นอกจาก,นั้น,นโยบาย,สาธารณะ,ยัง,อาจ,แสดง,ออก,มา,ใน,รูป,ของ,มติ,คณะ,รัฐมนตรี, ซึ่ง,เป็น,การ,ที่,ฝ่าย,บริหาร,ให้,ความเห็นชอบ,ใน,การกระทำ,บางอย่าง,ของ,หน่วยงาน,หรือ,เป็นการสั่งการ,ทาง,บริหาร,ใน,เรื่อง,สำคัญ, มติ,คณะ,รัฐมนตรี,จึง,มี,ใน, 2, รูปแบบ,หลัก,คือ, 1), มติ,คณะ,รัฐมนตรี,ที่,ไม่ได้,มุ่ง,ให้,เป็น,กฎเกณฑ์,แต่,มุ่ง,วาง,แนว,ทาง,ใน,การบริหาร,ราชการ,แผ่นดิน, เช่น, มติ,คณะ,รัฐมนตรี,ที่,กำหนด,แนว,ทาง,นโยบาย,การพัฒนา,ชนบท, มติ,คณะ,รัฐมนตรี,ใน,รูป,นี้,จะ,กำหนด,แนว,ทาง,การบริหาร,นอกเหนือ,จาก,นโยบาย,ที่,รัฐบาล,ได้,แถลง,ต่อ,รัฐสภา,ไว้,โดย,ไม่,ได้,จะ,ให้,เป็น,กฎเกณฑ์,โดย,ตรง, และ, 2), มติ,คณะ,รัฐมนตรี,ที่,กำหนด,ระเบียบ,แบบแผน,ใน,การปฏิบัติ,ราชการ, ซึ่ง,มี,ความมุ่งหมาย,ที่,จะ,กำหนด,เป็น,กฎเกณฑ์,บรรทัดฐาน, (norms) ให้,ส่วน,ราชการ,และ,ข้าราชการ,ต้อง,ถือ,ปฏิบัติ,ตาม, มิฉะนั้น,จะมี,สภาพ,บท,ลงโทษ, (sanction) มติ,คณะ,รัฐมนตรี,รูป,นี้,เช่น, มติ,ให้,กระทำ,การ,ไม่,ให้,

✦ จำนวนคำยาก 8 คำ ✦

อนุประโยคที่ 3 หน้า 28

2), นโยบาย,ที่,เกี่ยวกับ,เรื่อง,ที่,เป็น,รูปธรรม ,(material) กับ,นโยบาย,เกี่ยวกับ,เรื่อง,ที่,เป็น,นามธรรม, (symbolic)

นโยบาย,สาธารณะ,อาจ,มี,ลักษณะ,เป็น,รูปธรรม,หรือ,นามธรรม. ขึ้น,อยู่,กับ,ประเภท,ของ,ผล,ประโยชน์,ที่,นโยบาย,นั้น,ทำ,การ,จัด,สรร, นโยบาย,เชิง,รูปธรรม,นั้น,ความจริง,เป็น,การ,ให้,ทรัพยากร,ที่,จับ,ต้อง,ได้,หรือ,ให้,อำนาจ,ที่,สำคัญ,แก่,ผู้,รับ,ผล,ประโยชน์ ,หรือ,เป็น,การ,ยึด,ยึด,ความ,เสีย,เปรียบ,จริง,ให้,กับ,ผู้,ที่,ได้,รับ,ผล,กระทบ,ใน,ทาง,ลบ ,กฎหมาย,ที่,บังคับ,ให้,นาย,จ้าง,ต้อง,จ่าย,ค่า,แรง,ขึ้น,ต่ำ,ตาม,ที่,กำหนด,ไว้,โดย,มี,การ,จัด,สรร,เงิน,ไว้,สำหรับ,โครงการ,อาคาร,สงเคราะห์,หรือ,มี,การ,จ่าย,รายได้,เสริม,ให้,แก่,เกษตรกร,คือ,ลักษณะ,นโยบาย,ที่,มี,ความเป็น,รูปธรรม,ใน,เนื้อหา,และ,ผล,กระทบ.

ใน,ทาง,ตรง,กัน,ข้าม,นโยบาย,เชิง,นามธรรม,มี,ผล,เชิง,รูปธรรม,ต่อ,ประชาชน,น้อย, นโยบาย,เชิง,นามธรรม,จะ,ไม่,ได้,ให้,อะไร,ที่,ดู,เหมือน,จะ,ให้,คือ,ไม่,ได้,จัด,สรร,ความ,ได้,เปรียบ,เสีย,เปรียบ,ที่,จับ,ต้อง,ได้,แต่,เป็น,สิ่ง,ซึ่ง,มี,ผล,ต่อ,คน,ใน,แง่,ของ,ค่านิยม,ที่,คน,เรา,ยึด,ถือ,ใฝ่,หา ,เช่น ,นโยบาย,ที่,ตั้ง,เป้า,ว่า,อัตรา,การ,ว่างงาน,และ,อัตรา,เงิน,เฟ้อ,จะ,เป็น,ร้อยละ, 3, ภายใน, 5 ,ปี ,และ,ภายใน, 10 , ปี ,อัตรา,เงิน,เฟ้อ,จะ,เป็น, 0 ,

๙ จำนวนคำยาก 19 คำ ๙

อนุประโยคที่ 4 หน้า 39

การ,พิจารณา,ศึกษา,นโยบาย,สาธารณะ, ไม่,อาจ,แยก,ออก,จาก,การศึกษา,บริบท,ทาง,สภาพ,แวดล้อม,ที่,นโยบาย,สาธารณะ,นั้น,เกิด,ขึ้น, ตาม,ทฤษฎี,ระบบ ,ข้อ,เรียกร้อง,ให้,มี,การ,ดำเนินการ,เชิง,นโยบาย,มี,ที่,มา,จาก,ปัญหา,และ,ความ,ขัด,แย้ง,ใน,สภาพ,แวดล้อม,ซึ่ง,จะ,ถูก,ส่ง,ต่อ,ไป,ยัง,ระบบ,การเมือง,โดย,กลุ่ม ,เจ้าหน้าที่,ของ,รัฐ ,และ,อื่นๆ ,ใน,ขณะ,เดียวกัน, สภาพ,แวดล้อม,นั้น,ทั้ง,จำกัด,และ,กำหนด,ทิศทาง,ที่,ผู้,กำหนด,นโยบาย,จะ,สามารถ,ดำเนินการ,ใดๆ ,ได้,อย่าง,มี,ประสิทธิผล,

สภาพ,แวดล้อม,ใน,ที่,นี้ ,เมื่อ,มอง,อย่าง,กว้างๆ ,แล้ว ,รวม,ไป,ถึง,ลักษณะ,ทาง,ภูมิศาสตร์ ,เช่น ,สภาพ,อากาศ ,ทรัพยากร,ธรรมชาติ, และ,ภูมิประเทศ ,ตัวแปร,เชิง,ประชากร, เช่น ,จำนวน,ประชากร ,ลักษณะ,การ,จำ,แนก,ด้าน,วัย ,การ,กระจาย,ตัว,ของ,ที่,ตั้ง , วัฒนธรรม,ทาง,การเมือง, โครงสร้าง,ทาง,สังคม ,หรือ,ระบบ,ชนชั้น,และ,ระบบ,เศรษฐกิจ ,ชาติ,อื่นๆ ,ก็,เป็น,ส่วน,สำคัญ,ของ,สภาพ,แวดล้อม,เช่น,กัน,เมื่อ,การ,ป้องกัน,ประเทศ,และ,นโยบาย,ความสัมพันธ์,ระหว่าง,ประเทศ,เข้า,มา,เกี่ยวข้อง,

ใน,ที่,นี้,เรา,จะ,พิจารณา,ปัจจัย,เชิง,สภาพ,แวดล้อม,คู่,หนึ่ง,ซึ่ง,ได้,รับ,ความ,สนใจ,จาก,นัก,รัฐศาสตร์ ,อย่าง,มาก , ปัจจัย,เชิง,สภาพ,แวดล้อม,ดังกล่าว,คือ , วัฒนธรรม,ทาง,การเมือง , (political culture) และ,สภาพ,สังคม,เศรษฐกิจ , (socioeconomic conditions)

วัฒนธรรม,ทาง,การเมือง , (political culture) หมายถึง,ทัศนคติ,และ,ความ,เชื่อ,ของ,พลเมือง,ว่า,สถาบัน,และ,กระบวนการ,ทาง,การเมือง,ควร,

๙ จำนวนคำยาก 18 คำ ๙

อนุประโยคที่ 5 หน้า 50

งาน,ของ ,Smith , ได้สำรวจ,กรณี,สหราชอาณาจักร,กับ,สหรัฐอเมริกา,ขนาน,กัน,ไป,และ,ชี้,ให้เห็น, เป็น,นัย,ว่า,คุณลักษณะ,ของ,ระบบ,รัฐบาล,ใน,สหรัฐอเมริกา,ทำ,ให้,มี,เครือข่าย,มาก,กว่า,จะ,เป็น,ประชาคม , แต่,ทั้ง,นี้,ก็,ขึ้น,อยู่,กับ,ว่า,นโยบาย,นั้น,เป็น,นโยบาย,ใน,ภาค,ส่วน,ใด, (policy sector) อย่าง,มาก, ใน,ทำนอง, เดียว,กัน,การศึกษา,กรณี,ของ,สังคม,อื่น, ก็,ชี้,ให้เห็น,ถึง,ปรากฏการณ์,ใน,ลักษณะ,เช่น,เดียวกัน,นี้,

เรา,จะ,พบ,ว่า,แนว,การศึกษา,นโยบาย,สาธารณะ,ใน,ลักษณะ,ที่,เป็น,กระบวนการ,นโยบาย,ซึ่ง,มี, มุมมอง,เชิง,ขั้นตอน,ว่า,เครือข่าย,และ,ประชาคม,มี,บทบาท,ใน,ทาง,ที่,ค่อนข้าง,จะ,ประสาน,กัน, ตั้งแต่,ช่วง, การกำหนด,ประเด็น,วาระ,ไป,จนถึง,การกำหนด,นโยบาย,และ,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,นั้น,ความจริง,แล้ว ,เป็น,การมอง,ระบบ,การเมือง,และ, จาก,นั้น,จึง,เลือก,นโยบาย,แล้ว,บุคลากร,ของ,หน่วยงาน,นำ,นโยบาย,ไป, ปฏิบัติ,มี,การประเมิน,ผล ,เปลี่ยนแปลง ,และ,อาจ,ยุติ,นโยบาย,ใน,ที่,สุด,โดย,ขึ้น,อยู่,กับ,ความสำเร็จ,หรือ ,ความไม่สำเร็จ,ของ,นโยบาย,ซึ่ง,ความสำเร็จ,ของ,นโยบาย,ใน,ที่,นี้,อาจ,เป็น,ความสำเร็จ,ตาม,ความเป็นจริง, หรือ,เป็น,เพียง,ภาพ,ของ,ความสำเร็จ,ก็,ได้ , วงจร,ดังกล่าว,นี้ ,Lester ,and ,Stewart, (2000), เปรียบเทียบ, สายพาน,ขนถ่าย,ของ,ซึ่ง,อาจ,เป็น,การทำให้,กระบวนการ,ที่,ซับซ้อน,

๙ จำนวนคำยาก 17 คำ ๙

อนุประโยคที่ 6 หน้า 61

นักรัฐศาสตร์,ส่วน,หนึ่ง,มี,ความเห็น,ว่า,การศึกษา,นโยบาย,สาธารณะ,ควร,ต้อง,จำกัด,อยู่,ที่, กระบวนการ,ดังกล่าว,ข้างต้น, และ,หลีกเลี่ยง,การวิเคราะห์,เนื้อหา,สาระ,ของ,นโยบาย ,เช่น,เดียวกับ,ที่,นัก รัฐศาสตร์ ,Charles, O. ,Jones , (1977) มี,ความเห็น,ว่า,

“ ...ขอบเขต,โดย,เฉพาะ,ของ,นักรัฐศาสตร์,คือ,กระบวนการ,ขั้นตอน,ทาง,การเมือง,และ,วิธีการ, ทำงาน,ของ,กระบวนการ,ขั้นตอน,นั้น ,ความสนใจ,ของ,นักรัฐศาสตร์,ใน,เนื้อหา,สาระ,ของ,ปัญหา,และ ,นโยบาย,จึง,เป็น,เรื่อง,ว่า,ปัญหา,และ,นโยบาย,ปฏิสัมพันธ์,กับ,กระบวนการ,อย่างไร ,ไม่,จำเป็น,ต้อง,สนใจ,ใน, ตัว,เนื้อหา,สาระ,เอง,...นี้,เท่ากับ,เป็น,การเสนอ,ด้วย,ว่า,วิธีการ,แก้ไข,ปัญหา,สำหรับ,ระบบ,สังคม, มี,แนวโน้ม ,จะ,เป็น,เรื่อง,ของ,กระบวนการ,ขั้นตอน, ซึ่ง,หมายถึง,การเข้าถึง,กระบวนการ,ได้,มาก,ขึ้น,เพื่อ,ให้,ได้,ผล ,ประโยชน์,มาก,ขึ้น ,เปิด,กระบวนการ,ให้,มี,การวิพากษ์,วิจารณ์,และ,การคัดค้าน,ได้ ,ประกาศ,เผยแพร่,ทั้ง,การ ตัดสิน,ใจ,และ,วิธีการ,ตัดสิน,ใจ,ว่า,กระทำ,อย่างไร,...”

ข้อ,ถกเถียง,นี้,เปิด,ให้,นักรัฐศาสตร์,ศึกษา,ว่า,การตัดสิน,ใจ,นั้น,กระทำ,อย่างไร,และ,อาจ,ยัง,เป็น, การศึกษา,ว่า,การตัดสิน,ใจ,เหล่านั้น,ควร,กระทำ,อย่างไร, แต่,ไม่,ได้,เปิด,โอกาส,ให้,ผู้ศึกษา,แสดง,ความเห็น, เกี่ยวกับ,เนื้อหา,สาระ,ของ,นโยบาย,ว่า, ใคร,ได้,อะไร,และ,ทำไม, หนังสือ,ที่,มี,สาระ,สำคัญ,ใน,เรื่อง,เกี่ยวกับ, กระบวนการ,ขั้นตอน,จะมี,ส่วน,ที่,เป็น,เรื่อง, การระบุ,ชี้,

๙ จำนวนคำยาก 7 คำ ๙

อนุประโยคที่ 7 หน้า 72

6) ตัวแบบ, การปรับเปลี่ยน, อย่าง, ค่อย, เป็น, ค่อย, ไป, :นโยบาย, ใน, สถานะ, ที่, เป็น, ส่วน, ต่าง, ไป, จาก, อดีต , (Policy as Variations on the Past)

ความคิด, ว่า, ด้วย, การเปลี่ยนแปลง, แก้ไข, โดย, ดัดแปลง, อย่าง, ค่อย, เป็น, ค่อย, ไป , (incrementalism) นั้น, มอง, นโยบาย, สาธารณะ, ใน, ลักษณะ, ที่, เป็น, ความต่อเนื่อง, ทาง, กิจกรรม, ของ, รัฐบาล, ที่, ผ่าน, มา, คือ, นโยบาย, เกิด, จาก, การดัดแปลง, เพิ่ม, เต็ม, หรือ, ปรับ, ลด, จาก, นโยบาย, เดิม, เท่านั้น , นักรัฐศาสตร์, Charles, E. , Lindblom, (1933) ได้, เสนอ, ตัวแบบ, การปรับเปลี่ยน, อย่าง, ค่อย, เป็น, ค่อย, ไป, ดังกล่าว, ใน, การวิจารณ์, ตัวแบบ, การตัดสินใจ, เชิง, เหตุผล, แบบ, ดั้งเดิม, (traditional rational model of decision making) ตาม, ความคิด, ของ, Lindblom,

สิ่ง, ที่, ผู้ตัดสินใจ, ไม่, ได้, ทำ, เป็น, ประจำ, ทุก, ปี, คือ, ไม่, ได้, ทบทวน, นโยบาย, ที่, มี, อยู่, ทั้งหมด, หรือ, ไม่, ได้, ทบทวน, นโยบาย, ที่, มี, การเสนอ, มา, ไม่, ได้, กำหนด, หรือ, ระบุ, เป้าหมาย, ของ, สังคม, ที่, นโยบาย, ควร, ต้อง, บรรลุ , ไม่, ได้, ศึกษา, วิจัย, ประโยชน์, และ, ต้นทุน, ของ, ทาง, เลือก, นโยบาย, ใน, การบรรลุ, เป้าหมาย, เหล่านั้น , และ, ไม่, ได้, จัด, ลำดับ, ความต้องการ, ของ, แต่ละ, ทาง, เลือก, นโยบาย, ใน,แง่, ของ, ประโยชน์, สุทธิ, สูงสุด, เพื่อ, ที่, จะ, ตัดสิน,ใจ, เลือก, นโยบาย, บน, พื้นฐาน, ของ, ข้อมูล, ที่, เกี่ยวข้อง , ใน, ทาง, ตรง, กัน, ซ้ำ,ม, ข้อ, จำกัด, ด้าน, เวลา, ข้อมูล, และ, ต้นทุน, เป็น, อุปสรรค, ที่, ขัดขวาง, ผู้กำหนด, นโยบาย, จาก, การจำแนก, ทาง, เลือก, นโยบาย, และ,

✪ จำนวนคำยาก 16 คำ ✪

อนุประโยคที่ 8 หน้า 83

ทฤษฎี, ทาง, เลือก, สาธารณะ, มี, ส่วน, ช่วย, ให้, เรา, เข้าใจ, กลุ่ม, ผล, ประโยชน์, และ, ผล, ที่, กลุ่ม, ผล, ประโยชน์, มี, ต่อ, นโยบาย, สาธารณะ, โครงการ, ของ, รัฐบาล, ส่วน, ใหญ่, เป็น, เรื่อง, ของ, การจัดหา, สินค้า, กึ่ง, สาธารณะ, (quasi-public goods) โดย, ที่, บริการ, นั้นๆ , ให้, ประโยชน์, กับ, คน, บาง, กลุ่ม, ใน, สังคม, มากกว่า, กลุ่ม, อื่นๆ , ทั้งนี้, ด้วย, เหตุ, ที่, ว่า, บุคคล, ที่, แสวงหา, ผล, ประโยชน์, เฉพาะ, เช่น, เงิน, ชดเชย, สิทธิ, พิเศษ , หรือ, การได้รับ, การป้องกัน, ดูแล, จะ, รวม, ตัว, กัน, เพื่อ, กดดัน, รัฐบาล, ดำเนินการ, ใน, อัน, ที่, จะ, สนอง, ประโยชน์, ของ, ตน, โดย, ที่, สามารถ, ทำให้, ต้นทุน, ของ, ผล, ประโยชน์, เฉพาะ, เหล่า, นี้, กระจาย, ไป, ยัง, ผู้เสีย, ภาษี, ทั้ง, หลาย, โดย, ไม่, มี, บุคคล,ใด, ต้อง, รับ,ภาระ, ต้นทุน, มาก, พอ, ที่, จะ, คู้, ค่า, กับ, การต้อง, ใช้, เวลา , พลังงาน, หรือ, เงิน, เพื่อ, รวมตัว, กัน,ต่อต้าน, การใช้จ่าย, นั้น, การกระจุก, ตัว, ของ, ผล, ประโยชน์, เพื่อ, คน, จำนวน, น้อย, และ, การกระจาย, ต้นทุน, ค่า, ใช้, จ่าย, ไป, ยัง, คน, จำนวน, มาก, นี้, เป็น, ผล, ให้, เกิด, ระบบ, กลุ่ม, ผล, ประโยชน์, ที่, ให้, ประโยชน์, ต่อ, คน, จำนวน, น้อย, ที่มี, การจัดตั้ง, อย่าง, ดี, มี, ความกลมกลืน, ทาง, ผล, ประโยชน์, และ, กำลัง, ใน, การที่, จะ, แสวงหา, ทาง, ที่, จะ, ขยาย, กิจกรรม, ของ, รัฐ, บน, ภาระ, ของ, กลุ่ม, ประชาชน, และ, ผู้เสีย, ภาษี,

✪ จำนวนคำยาก 10 คำ ✪

อนุประโยคที่ 9 หน้า 94

แนวโน้มที่ชัดเจนที่สุด, แนวโน้มหนึ่งซึ่งปรากฏในทางรัฐศาสตร์ในช่วง 30 ปีที่ผ่านมา คือ การใช้การวิเคราะห์เชิงประวัติศาสตร์ หรือการวิเคราะห์พัฒนาการของนโยบายตามเวลาที่ผ่านมา (historical or longitudinal analysis) กับในทางตรงข้าม คือ การวิเคราะห์นโยบาย ณ เวลาหนึ่ง (cross-sectional analysis) (Lester and Stewart, 2000) นักวิชาการด้านนโยบายสาธารณะมีความเห็นเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ว่า เราสามารถเห็นคุณค่าและเข้าใจพัฒนาการของนโยบายสาธารณะได้อย่างเต็มที่มากกว่า ด้วย การมองนโยบายสาธารณะจากมุมมองสิบปี หรือมากกว่านั้น ตัวอย่างเช่น โครงการริเริ่ม การศึกษา รูปแบบใหม่ โครงการต่อต้านความยากจน โครงการต่อต้านอาชญากรรม หรือโครงการต่อต้านมลพิษ ย่อมจะไม่ มีผลที่แท้จริงให้ เราเห็นได้ทันที อย่างไรก็ตาม เมื่อมองจากมุมมองระยะยาวมากขึ้น เราอาจเห็นผลกระทบได้ชัดเจนขึ้น นอกจากนั้น นโยบายสาธารณะมักจะเป็นไปตามรูปแบบ (public policy follows a pattern) โดยที่นโยบายเรื่องใดๆ ณ เวลาใดๆ ก็คือการมีปฏิกริยา (ที่คาดเดาได้) ต่อปัญหา โดยที่เรารับรู้ด้วยนโยบาย รูปแบบเช่นนี้ อาจเกิดขึ้นอีกเมื่ออารมณ์และค่านิยมของสาธารณะเปลี่ยนแปลง ดังนั้น ยิ่งนักวิเคราะห์สามารถใช้มุมมองที่มีระยะยาวได้มากเพียงใด ความเป็นไปได้ที่ผู้วิเคราะห์จะได้

๘ จำนวนคำยาก 13 คำ ๘

อนุประโยคที่ 10 หน้า 105

ในสาขาของนโยบายศาสตร์ ในท้ายที่สุด ช่วงเวลาหลังสุดในประวัติศาสตร์ของนโยบายศาสตร์ คือ ตั้งแต่ 1990 ถึงปัจจุบัน ได้เกิด การเติบโต และการพัฒนาเชิงวิวัฒนาการอีก ระลอกหนึ่ง ในช่วงเวลานี้ การวิจัยยังคงเป็นการวิจัยในเรื่องการนำนโยบายไปปฏิบัติ และการกำหนดประเด็นวาระ เมื่อ นักวิชาการพยายามที่จะชัดเจน และขยายการวิจัยที่ได้ทำมาก่อนหน้านี้ และพยายามที่จะพัฒนาแนวความคิดเกี่ยวกับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงนโยบาย (policy change) วิธีและแนวการศึกษา ก็ได้เปลี่ยนแปลง ด้วยการท้าทายต่อชุดความคิดในแนวที่ว่า เราสามารถศึกษา นโยบายสาธารณะในเชิงวิทยาศาสตร์ได้ (positivist paradigm) นั้นได้ปรากฏขึ้นมา ในรูปของความคิดเห็นที่ว่า ปรากฏการณ์เชิงนโยบายจำนวนมาก ไม่สามารถศึกษาได้ด้วยวิธีทางวิทยาศาสตร์ และเทคนิคเชิงสถิติที่เคร่งครัด (postpositivism) นักวิชาการในแนวนี้ กลับมีความเห็นว่า แนวความคิด เช่น การนำนโยบายไปปฏิบัติ จำเป็นต้องใช้แนวการศึกษาที่อาศัยสัญชาตญาณ การหยั่งรู้มากขึ้น ข้อวิจารณ์ต่อวิธีเชิงปริมาณ และการสนับสนุนเทคนิคเชิงคุณภาพมากขึ้นนี้ได้นำมาซึ่งการประนีประนอมที่ดี นักวิชาการด้านนโยบายปัจจุบันจะอาศัยวิธีผสม (mixed method) หรือการผสมผสานเทคนิคเชิงปริมาณกับเทคนิคเชิงคุณภาพในการวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ

๘ จำนวนคำยาก 10 คำ ๘

ตำราเล่มที่ 7

อนุประโยคที่ 1 หน้า 20

5. ปัจจัย, แวดล้อม, ที่, มี, ผล, อิทธิพล, ต่อ, การกำหนด, นโยบาย, สาธารณะ,

ใน, การกำหนด, นโยบาย, สาธารณะ, หนึ่ง, ผู้กำหนด, นโยบาย, จะ, ต้อง, คำนึง, ถึง, ปัจจัย, ที่, เกี่ยว, กับ, สภาพ, แวดล้อม, ทั้งนี้, เพื่อให้, นโยบาย, ที่, กำหนด, ขึ้น, มา, มี, ความถูกต้อง, สมบูรณ์, ซึ่ง, หาก, พิจารณา, ใน,แง่, ของ, ทฤษฎี, ระบบ, ที่, พิจารณา, เห็น, ว่า, นโยบาย, สาธารณะ, มิใช่, สิ่ง, ที่, เกิด, ขึ้น, เอง, ได้, ตาม, ธรรมชาติ, หาก, แต่, ปัจจัย, ที่, เกี่ยว, กับ, สภาพ, แวดล้อม, ที่, นโยบาย, นั้น, เกิด, ขึ้น, มา, มี, ส่วน, กำหนด, หรือ, มี, อิทธิพล, อยู่, ด้วย, เมื่อ, เป็น, เช่น, นี้, เวลา, มี, การพิจารณา, ปัจจัย, ที่, มี, อิทธิพล, ต่อ, การกำหนด, นโยบาย, จึง, ได้, มี, การให้, ความสนใจ, กับ, สภาพ, แวดล้อม, ที่, นโยบาย, นั้น, ได้, เกิด, ขึ้น, ด้วย, เสมอ, ทั้งนี้, เพราะ, การเรียกร้อง, ให้, มี, การกำหนด, นโยบาย, ใน, เรื่อง,ใด, เรื่อง, หนึ่ง, ไม่, ว่า, ใน, หรือ, นอก, ระบบ, การเมือง, ที่, มา, ของ, การเรียกร้อง, ดังกล่าว, มัก, มี, ที่, มา, จาก, สภาพ, แวดล้อม, ของ, ระบบ, การเมือง, ดัง, ปรากฏ, ตาม, แนว, ทาง, หรือ, ทฤษฎี, ระบบ, ของ, David ,Easton, ที่, Easton, ได้, ให้, ความสำคัญ, กับ, สภาพ, แวดล้อม, ทั้ง, ภายใน, และ, ภายนอก, สังคม, ใน, กรณี, ของ, สภาพ, แวดล้อม, ภายใน, สังคม, ได้, รวม, เอา, ระบบ, สังคม, ที่, ประกอบ, ด้วย, วัฒนธรรม, ทาง, การเมือง, เป็น, ส่วน, หนึ่ง, โครงสร้าง, ทาง, สังคม, เป็นต้น, เข้า, ไว้, ด้วย,

เดิม,

✚ จำนวนคำยาก 21 คำ ✚

อนุประโยคที่ 2 หน้า 65

ขั้นตอน, ของ, กระบวนการ, นโยบาย, หรือ, กระบวนการ, กำหนด, นโยบาย, ดังกล่าว, ข้างต้น, ของ, James ,E.,Anderson, และ, คณะ, มี, ลักษณะ, คล้าย, กับ, งาน, ของ, Harold, Laswell, ที่, ได้, นำเสนอ, กระบวนการ, กำหนด, นโยบาย, มี, ทั้งหมด, 7, ขั้นตอน, ได้แก่,

- (1) ขั้น, ค้นหา, รวบรวม, ข้อมูล, (Intelligence)
- (2) ขั้น, เสนอแนะ, หรือ, สนับสนุน, การกำหนด, นโยบาย, (Recommendation)
- (3) ขั้น, วาง, หรือ, กำหนด, นโยบาย, (Prescription)
- (4) ขั้น, กำหนด, สภาพแวดล้อม, ให้, สอดคล้อง, กับ, นโยบาย, (Invocation)
- (5) ขั้น, นำ, นโยบาย, ไป,สู่, การปฏิบัติ, (Application)
- (6) ขั้น, ประเมิน, ผล, นโยบาย, (Appraisal)
- (7) ขั้น, ยุติ, หรือ, ทบทวน, แก้ไข, นโยบาย, (Termination)

อย่างไร, ก็, ตาม, ตาม, กรอบ, กระบวนการ, ขั้นตอน, การกำหนด, นโยบาย, ดัง, กล่าว, ข้างต้น, ขั้น, ก่อตัว, ของ, นโยบาย, หรือ, ขั้น, ก่อตัว, ของ, ปัญหา, และ, ขั้น, ปฏิบัติ, ตาม, นโยบาย, หรือ, ขั้น, นำ, นโยบาย, ไป,สู่, การปฏิบัติ, ถือ, ว่า, เป็น, เรื่อง, ของ, การเมือง, เพราะ, มัน, เกี่ยวข้อง, กับ, ความขัดแย้ง, และ, การต่อสู้, ระหว่าง, บุคคล, กลุ่ม, บุคคล, ต่างๆ, ที่, ต่าง, มี, ความปรารถนา, เกี่ยวกับ, สาระ, ของ, นโยบาย, ที่, ขัดแย้ง, กัน,

กรอบ, แนวคิด, เกี่ยวกับ, กระบวนการ, ขั้นตอน, ของ, กระบวนการ, นโยบาย, เหล่า, นี้, โดย,ทั่วไป, มี, ข้อ, ดี, หลาย, ประการ, คือ, ประการ, ที่, หนึ่ง, ตาม,ความเป็นจริง, การกำหนด, นโยบาย, มี, ลำดับ, ของ, กิจกรรม, ดำเนิน, ไป, ตาม, ขั้นตอน, ดัง, กล่าว, ข้างต้น, ประการ, ที่, สอง, ถ้า, จะ, มี, การเพิ่ม, ขั้นตอน, การกำหนด, นโยบาย, อีก, ใน, กรณี, ที่, เห็น, ว่า, มี, ความจำเป็น, จริงๆ,

✚ จำนวนคำยาก 19 คำ ✚

อนุประโยคที่ 3 หน้า 100

นโยบาย, สาธารณะ, แม้, จะ, ได้, รับ, การพิจารณา, ว่า, เป็น, แขนง, หรือ, สาขา, ย่อย, หนึ่ง, ของ, รัฐศาสตร์, แต่, ก็, มี, ปัญหา, อาจ, จะมี, คำถาม, ว่า, ปัญหา, ที่, มี, เป็น, ปัญหา, ใน, เรื่อง, อะไร, คำตอบ, ก็, คือ, เป็น, ปัญหา, ใน, เรื่อง, ของ, ความต้องการ, เป็น, สัญลักษณ์, หรือ, เครื่องหมาย, ของ, ทั้ง, รัฐศาสตร์, และ, รัฐประศาสนศาสตร์, ปัญหา, ดัง, กล่าว, มี, ลักษณะ, ดังนี้, คือ,

ประการ, แรก, ทั้ง, นักรัฐศาสตร์, และ, นักรัฐประศาสนศาสตร์, ต่าง, มี, ค่านิยม, วิธีการ, ใน, การศึกษา, ที่, แตกต่าง, เกี่ยวกับ, สิ่ง, ที่, พวกเขา, ดำเนิน, การ, กับ, นโยบาย, สาธารณะ, ใน, ฐานะ, สาขา, แขนง, ย่อย, ยก, ตัวอย่าง, นักวิจัย, นโยบาย, สาธารณะ, ผู้, ที่, ระบุ, ตัว, เอง, ว่า, เกี่ยวข้อง, กับ, รัฐศาสตร์, ที่, ดู, เหมือน, จะ, เป็น, กลุ่ม,ใหญ่, พวกเขา, นี้, จะ, ให้, ความสำคัญ, กับ, เนื้อหา, ใน, ขณะ, ที่, ผู้, ที่, ระบุ, หรือ, บอก, ตัว, เอง, ว่า, เกี่ยวข้อง, กับ, รัฐประศาสนศาสตร์, พวกเขา, นี้, จะ, เน้น, ผล, งาน, ไป, ที่, ทฤษฎี, หรือ, ให้, ความสำคัญ, กับ, ทฤษฎี, ขณะ, เดียว, กัน, ให้, ความสนใจ, ไป, ใน, เรื่อง, ของ, ปัญหา, การออกแบบ, วิจัย, ทาง, เลือก, สาธารณะ, การวางแผน, กลยุทธ์, การนำ, นโยบาย, ไป, ปฏิบัติ, การจัด, องค์การ, การประเมิน, ผล, แผน, งาน, /โครงการ, ประสิทธิภาพ, ประสิทธิผล, การเพิ่ม, ผล,ผลิต, และ, คำถาม, ที่, เกี่ยวกับ, นโยบาย, สาธารณะ, ใน, ส่วน, ที่, เกี่ยวข้อง, กับ, เนื้อหา,สาระ,

ความแตกต่าง, ที่, เกิด, ขึ้น, ระหว่าง, 2 ,กลุ่ม, 2 ,แนว,ทาง,

卐 จำนวนคำยาก 9 คำ 卐

อนุประโยคที่ 4 หน้า 140

2.2 ,ความสำคัญ, ของ, การนำ, นโยบาย, ไป, สู่, การปฏิบัติ,

จาก, ที่, ได้, กล่าว, ถึง, พัฒนาการ, และ, ความหมาย, ของ, การนำ, นโยบาย, ไป, สู่, การปฏิบัติ, จะ, เห็น, ได้, ว่า, การนำ, นโยบาย, ไป, สู่, การปฏิบัติ, มี, ความสำคัญ, ดังนี้,

ประการ, แรก, การนำ, นโยบาย, ไป, สู่, การปฏิบัติ, เป็น, ส่วน, ประกอบ, หนึ่ง, ของ, กระบวนการ, นโยบาย , ตาม, ทรรศนะ, ของ, Dror , กล่าว, คือ, การนำ, นโยบาย, ไป, สู่, การปฏิบัติ, เป็น, เนื้อหา, ส่วน, หนึ่ง, ของ, ขั้นตอน, ภายหลัง, ที่, มี, การกำหนด, นโยบาย, แล้ว , ซึ่ง,ภารกิจ, ใน, ขั้นตอน, นี้ , เป็น, ส่วน, ที่, จะ, ทำให้, กระบวนการ, นโยบาย, ดำเนิน, ไป, อย่าง, สมบูรณ์, ครบ, วงจร , ไม่, หยุด,ชะงัก, ใน, แง่, ดัง, กล่าว, การนำ, นโยบาย, ไป, สู่, การปฏิบัติ, จึง, มี, ความสำคัญ,

ประการ, ที่, สอง, จุดมุ่งหมาย, สำคัญ, ของ, การกำหนด, นโยบาย, สาธารณะ, คือ ,ความต้องการ, หรือ ,ความปรารถนา, ที่, จะ, ได้, นโยบาย, สาธารณะ, ที่, ถูก, ต้อง, สม, เหตุ, สม, ผล, และ, สามารถ, ทำให้, บรรลุ, ผล, สำเร็จ , ได้ , นโยบาย, สาธารณะ,ใด, ก็, ตาม, ที่, ถึง, แม้, ว่า, จะมี, เป้าหมาย, ที่, ดี, งาม, สูง, มี, ถ้อยคำ, ที่, สวยหรู , แต่, ถ้า, หาก, ไม่, สามารถ, ทำให้, บรรลุ, เป้าหมาย, นั้นๆ ,ได้ , ก็, ย่อม, ไร้,คุณค่า, ดังนั้น ,ความสามารถ, ใน, การนำ, นโยบาย, ไป, สู่, การปฏิบัติ, ให้, บรรลุ, ผล, สำเร็จ, จึง, เป็น, การเพิ่ม,คุณค่า, ให้, แก่, นโยบาย, สาธารณะ, นั้นๆ ,

ประการ, ที่, สาม, ใน, ทำนอง, เดียว,

卐 จำนวนคำยาก 14 คำ 卐

อนุประโยคที่ 5 หน้า 180

ความสัมพันธ์,ด้าน,การบริหาร,

เนื่องจาก,การบริหาร,เป็น,การดำเนิน,กิจกรรม,ต่างๆ, เพื่อ,ให้,บรรลุ,วัตถุประสงค์,โดย,บุคคล,กลุ่ม,หนึ่ง, ซึ่ง,ต้อง,อาศัย,ทรัพยากร,ที่,จำเป็น,สำหรับ,กิจกรรม,ที่,ต้อง,กระทำ,หรือ,กล่าว,อีก,นัย,หนึ่ง ,การบริหาร,เป็น,การกระทำ,ร่วมกัน,ของ,มนุษย์, เพื่อ,ให้,บรรลุ,ผล,ตาม,วัตถุประสงค์,ที่,กำหนด,ไว้, ดังนั้น ,ถ้า,พิจารณา,ใน,แง่,ของ,กระบวนการ,แล้ว ,จะ,เริ่ม,ด้วย,การกำหนด,วัตถุประสงค์,ก่อน,เป็น,อันดับ,แรก ,ซึ่ง,การทำ,ให้,บรรลุ,วัตถุประสงค์,นั้น ,จะ,ต้อง,มี,กระบวนการ,เพื่อ,ทำ,ให้,กิจกรรม,ต่างๆ ,สำเร็จ ,ด้วย,เหตุ,นี้,การทำ,ให้,บรรลุ,วัตถุประสงค์,จึง,เป็น,กระบวนการ,ของ,การวางแผน,การปฏิบัติ,ตาม,แผน ,และ,การประเมิน,แผน ,เมื่อ,พิจารณา,ตาม,ขั้นตอน,นี้,แล้ว ,อาจ,เรียก,ได้,ว่า,เป็น,กระบวนการ,ที่,เริ่ม,จาก,การคิด,ไป,สู่,การกระทำ, ซึ่งเป็น,กระบวนการ,ที่,มี,ความสัมพันธ์,กัน, เริ่ม,ด้วย,ขั้นตอน,ของ,การจะ,ทำ,อะไร, ขึ้น,ต่อไป,ก็,จะ,ต้อง,คิด,ว่า,จะ,ทำ,อย่างไร, ซึ่ง,มี,วิธีการ,และ,ขั้นตอน,หลายๆ ,อย่าง, แต่,พิจารณา,เลือก,เอา,มา,เพียง,วิธี,เดียว,ที่,เหมาะสม,ที่,สุด,ที่,จะ,ใช้ ,แล้ว,ทำ,ให้,บรรลุ,ผล,ตาม,วัตถุประสงค์,และ,เมื่อ,วิธีการ,แล้ว ,ขึ้น,ต่อไป,เป็น,เรื่อง,ของ,การกระทำ, โดย,ใช้,ความพยายาม,ของ,คน,ตั้งแต่,สอง,คน,ขึ้นไป,

การกำหนด,นโยบาย,มี,วิธีการ, และ,ขั้นตอน,ที่,เป็น,

๘ จำนวนคำยาก 2 คำ ๘

อนุประโยคที่ 6 หน้า 220

ตัวแบบ,โครงสร้าง, (The Model of Structure)

Hjern , และ, Porter,ระบุ,ว่า ,ตัวแบบ,การนำ,นโยบาย,ไป,สู่,การปฏิบัติ,ตัวแบบ,นี้,ประกอบ,ด้วย,ชุด,หรือ,หน่วย,ของ,ผู้ปฏิบัติ,หรือ,ผู้ดำเนินการ,ชุด,ต่างๆ ,ที่,เป็น,ฝ่าย,ใน,การนำ,แผน,/แผน,งาน,ไป ,ขณะ,เดียว,กัน,ตัว,แบบ,นี้,ได้,เน้น,กระบวนการ,นำ,นโยบาย,ไป,สู่,การปฏิบัติ,มาก,กว่า,พวก,ที่,มี,ทฤษฎะ,การนำ,นโยบาย,ไป,สู่,การปฏิบัติ,แบบ,เบื้อง,บน,ลง,มา,เบื้อง,ล่าง ,(Top-down perspective)

กล่าว,อีก,นัย,หนึ่ง, ใน,ทฤษฎะ,ของ, Hjern , และ, Porter ,เห็น,ว่า ,โครงสร้าง,การนำ,นโยบาย,ไป,สู่,การปฏิบัติ,ไม่,ใช่,องค์การ, หาก,แต่,ประกอบ,ด้วย,ส่วน,ต่างๆ ,ของ,องค์การ, ซึ่ง,ได้แก่, หน่วย,ดำเนินการ,หรือ,หน่วย,ปฏิบัติ,การ,ชุด,ต่างๆ , และ,จุด,เน้น,ของ,ตัว,แบบ,นี้,อยู่,ที่,หน่วย,ดำเนินการ,ดัง,กล่าว,ที่,มี,เป้าหมาย,ที่,ชัดเจน,ที่,จะ,นำ,นโยบาย,หรือ,แผน,หรือ,แผน,งาน,ไป,สู่,การปฏิบัติ, โดย,หน่วย,ดำเนินการ,ดัง,กล่าว,หมายถึง,สมาชิก,ที่,มี,ส่วน,ร่วม,

ใน,ทฤษฎะ,ของ, Hjern , และ, Hull ,เห็น,ว่า ,แนว,คิด,ของ,ตัวแบบ,นี้,ที่,เน้น,ไป,ที่,โครงสร้าง,ของ,การนำ,นโยบาย,ไป,สู่,การปฏิบัติ,เหมาะ,สำหรับ,การวิเคราะห์,กระบวนการ,นำ,นโยบาย, โดย,สรุป ,ตัวแบบ,นี้,เชื่อ,ว่า,ชุด,หรือ,หน่วย,ผู้ปฏิบัติ,หรือ,ผู้ดำเนินการ,ภายใน,องค์การ,ที่,มอง,ว่า,แผน,งาน,

๘ จำนวนคำยาก 8 คำ ๘

อนุประโยคที่ 7 หน้า 260

ใน,ขณะที่, “ผลลัพธ์,ของ,นโยบาย,” เป็น,ผล,ที่,เกิด,ขึ้น,ตาม,มา,สำหรับ,สังคม,ที่,อาจ,จะ,เกิด,จาก,ความ,ตั้งใจ,หรือ,ความ,ไม่,ตั้งใจ,ที่,จะ,ให้,เกิด,ขึ้น, โดย,อาจ,จะ,มี,สาเหตุ,มา,จาก,ความ,ตั้งใจ,หรือ,ความ,ไม่,ตั้งใจ,ที่,จะ,ให้,เกิด,ขึ้น, โดย,อาจ,จะ,มี,สาเหตุ,มา,จาก,ความ,ตั้งใจ,ใน,การ,ดำเนิน,การ,หรือ,ความ,ไม่,ตั้งใจ,ใน,การ,ดำเนิน,การ,ของ,รัฐบาล,

ยก,ตัวอย่าง, นโยบาย,สวัสดิการ,ทาง,สังคม,อาจ,จะ,ใช้,แสดง,ให้,เห็น,เป็น,ตัวอย่าง,ตาม,แนวคิด,ข้าง,ต้น, กล่าว,คือ ,อาจ,จะ,ดู,ง่าย,ใน,การ,จะ,วัด, “ผล,ผลิต,ของ,นโยบาย,” นี้, ใน,เชิง,จำนวน ,ปริมาณ ,เช่น, จำนวน,ของ,สิทธิ,พิเศษ,ที่,ได้,มี,การ,ให้,หรือ,แจก,จ่าย, เช่น,เดียว,กัน,กับ,ระดับ,ตัว,เฉลี่ย,ของ,สิทธิ,พิเศษ, รวม,ทั้ง,จำนวน,ของ,คน,ที่,ได้,รับ,ความ,ช่วยเหลือ, ตรง,นี้,เป็น,การ,วัด,เพื่อ,ดู, “ผล,ผลิต,ของ,นโยบาย,” สวัสดิการ,ทาง,สังคม,

แต่,ถ้า,เป็น,กรณี,ของ,การ,พิจารณา,ประเด็น, “ผลลัพธ์,ของ,นโยบาย,” หรือ,“ผล,ที่,ตาม,มา,ทาง,สังคม,” ของ,การ,ดำเนิน,การ,ใน,เรื่อง,เหล่านี้,ของ,รัฐบาล ,คำถาม,อาจ,จะ,มี,ว่า,การ,ดำเนิน,นโยบาย, สวัสดิการ,ทาง,สังคม,ที่,มี, “ผล,ผลิต,” ดัง,กล่าว ,แล้ว, “ผลลัพธ์,ของ,นโยบาย,นี้,” หรือ, “ผล,ที่,ตาม,มา,ทาง,สังคม,ของ,นโยบาย,นี้,” เป็น,อย่างไร,อะไร,คือ,

✪ จำนวนคำยาก 11 คำ ✪

อนุประโยคที่ 8 หน้า 300

2.2) ,หน่วยงาน,ระดับ,กรม ,อาจ,เป็น,ทั้ง,หน่วย,ริเริ่ม,นโยบาย,และ,อาจ,เป็น,หน่วยงาน,ให้,ความเห็น,ชอบ,นโยบาย,และ,อาจ,เป็น,หน่วยงาน,ให้,ความเห็น,ชอบ,นโยบาย,เฉพาะ,ด้าน,ที่,หน่วยงาน,ระดับ,กอง,เสนอ,ขึ้น,ไป,ก็,ได้, สำหรับ,นโยบาย,ที่,กรม,ริเริ่ม,นั้น,ส่วน,ใหญ่,เป็น,นโยบาย,เฉพาะ,ด้าน, แต่,มี,ขอบเขต,กว้างขวาง,กว่า,กรณี,ที่,ริเริ่ม,จาก,หน่วยงาน,ระดับ,กอง, นโยบาย,บาง,เรื่อง,กรม,อาจ,ให้,ความเห็น,ชอบ,ได้, แต่,บาง,เรื่อง,ต้อง,ขอ,ความเห็น,ชอบ,จาก,กระทรวง, หรือ,คณะ,รัฐมนตรี ,หรือ,รัฐสภา,ตาม,แต่,กรณี, เนื่องจาก,หน่วยงาน,ระดับ,กรม,เป็น,องค์กร,ที่,มี,อำนาจ,หน้าที่,ใน,การบริหาร,ราชการ,อย่าง,กว้างขวาง,และ,เด่นชัด,มาก,กว่า,หน่วยงาน,ประเภท,อื่นๆ, ใน,ส่วน,กลาง, ดังนั้น, หน่วยงาน,ระดับ,กรม,จึง,มี,บทบาท,ใน,การ,ริเริ่ม,และการ,ให้,ความเห็น,ชอบ,นโยบาย,จำนวน,มาก,

2.3) ,หน่วยงาน,ระดับ,กระทรวง ,อาจ,สามารถ,ริเริ่ม,นโยบาย,บาง,เรื่อง,ที่,มี,ลักษณะ,เป็น,การบริหาร,งาน,ทั่วๆ ,ไป ,ใน,กระทรวง,ของ,ตนเอง, และ,อาจ,มี,อำนาจ,ให้,ความเห็น,ชอบ,นโยบาย,ของ,กรม,ได้,ใน,บาง,เรื่อง,ที่,กฎหมาย,ให้อำนาจ,ไว้, อย่างไรก็ตาม, ใน,กรณี,ต้อง,ขอ,อนุมัติ,งบประมาณ,ดำเนินการ ,จะ,ต้อง,เสนอ,ขอ,อนุมัติ,ต่อ,คณะ,รัฐมนตรี,และ,รัฐสภา,ตาม,ลำดับ,

2.4) ,การ,ริเริ่ม,นโยบาย,ใน,ระดับ,กระทรวง,อาจ,ผ่าน,

✪ จำนวนคำยาก 10 คำ ✪

อนุประโยคที่ 9 หน้า 340

ข.,กระบวนการ,จัดทำ,แผน, (5, ปี,) ของ,กระทรวง,มหาดไทย, ใน,การจัดทำ,แผน, (5,ปี,) ของ, กระทรวง,โดย,เฉพาะ,การจัดทำ,แผน,มหาดไทย, ฉบับ,ที่, 5, พ.ศ., 2535,-2539 ,จะเป็น,ไป,ตาม,ระเบียบ, กระทรวง,มหาดไทย ,ว่า,ด้วย,การวางแผน,มหาดไทย, พ.ศ., 2528, ที่,ได้,กำหนด,ว่า,การจัดทำ,แผน,ดังกล่าว, จะต้อง,สอดคล้อง,กับ,แผน,พัฒนา,เศรษฐกิจ,และ,สังคม,แห่ง,ชาติ, ใน,แง่,ของ,หลักการ,ใน,การจัดทำ,แผน,นี้, มี,องค์ประกอบ,อยู่, 2 ,ภาค, คือ,ภาค,แผน,มหาดไทย,แม่บท, ฉบับ,ที่, 5 ,(พ.ศ., 2535,-2539,) และ,ภาค, ปฏิบัติ,การ,ของ,กระทรวง,มหาดไทย, ระยะ,ที่, 5 (พ.ศ., 2535,-2539,) โดย,ยึด,หลักการ,สำคัญ,ใน,การจัดทำ, 3 ,ประการ, ดังนี้,คือ,

ประการ,แรก, ภารกิจ,ทุก,ส่วน,ราชการ,และ,รัฐวิสาหกิจ,ใน,สังกัด,กระทรวง,มหาดไทย,ที่,รับผิดชอบ, ตาม,กฎหมาย,

ประการ,ที่,สอง, นโยบาย,ของ,กระทรวง,มหาดไทย, ซึ่ง,ทุก,ส่วน,ราชการ,กรุงเทพมหานคร, , รัฐวิสาหกิจ, และ,จังหวัด,ยึด,ถือ,เป็น,หลัก,ใน,การปฏิบัติ,งาน,

ประการ,ที่,สาม, ทิศทาง,การพัฒนา,ประเทศ,ภายใต้,กรอบ,แนวทาง,ของ,แผน,พัฒนา,เศรษฐกิจ, และ,สังคม,แห่ง,ชาติ, ฉบับ,ที่, 7 ,(พ.ศ., 2535,-2539,)

จาก,หลักการ,ดังกล่าว,จึง,ได้,มี,การกำหนด,แผน,หลัก,ใน,แผน,มหาดไทย, ฉบับ,ที่, 5, ออก,เป็น, 7 , แผน, ได้แก่, แผน,จัด,ความยากจน, แผน,รักษา,ความสงบ,เรียบร้อย, แผน,รักษา,ความมั่นคง,ภายใน ,

๙ จำนวนคำยาก 1 คำ ๙

อนุประโยคที่ 10 หน้า 380

การ,ที่,นำ,เรื่อง,การประเมิน,ผล,องค์การ,บริหาร,ส่วน,ตำบล,มา,เสนอ, โดย,ถือ,เป็น,ส่วน,หนึ่ง,ของ, การประเมิน,ผล,นโยบาย, เพราะ,รัฐบาล,ใน,ช่วง,ปี, 2537,-2538 ,ได้,มี,การนำเสนอ,พระราชบัญญัติ,สภา, ตำบล,และ,องค์การ,บริหาร,ส่วน,ตำบล, พ.ศ., 2537, และ,พระราชบัญญัติ,สภา,ตำบล,และ,องค์การ,บริหาร, ส่วน,ตำบล, พ.ศ., 2538 ,ต่อมา,ได้,มี,การตรา,พระราชบัญญัติ,ดังกล่าว,ออก,มา, ซึ่ง,เหตุผล,ที่,มี,การตรา, พระราชบัญญัติ,ดังกล่าว,ออก,มา,เพราะ,เป็น,ส่วน,หนึ่ง,ของ,การตอบสนอง,นโยบาย,การกระจาย,อำนาจ,สู่, ท้องถิ่น, ใน,แง่,ดังกล่าว,ทำให้,การประเมิน,ผล,การบริหาร,องค์การ,บริหาร,ส่วน,ตำบล,จึง,ถือ,เป็น,ส่วน,หนึ่ง, ของ,การประเมิน,นโยบาย,การกระจาย,อำนาจ,สู่,ท้องถิ่น, กล่าว,คือ,ถ้า,หาก,การบริหาร,ของ,องค์การ,บริหาร, ส่วน,ตำบล,ทั้ง,หมด,หรือ,บาง,ส่วน,ล้มเหลว,ก็,จะ,แสดง,ให้,เห็น,ว่า,นโยบาย,การกระจาย,อำนาจ,สู่,ท้องถิ่น, ล้มเหลว,ด้วย,

การประเมิน,ผล,ดังกล่าว,เป็น,การประเมิน,ใน,รูป,ของ,การวิจัย, ที่,เรียก,ว่า,การวิจัย,เชิง,ประเมิน, ,ผล,โดย,ใช้,การประเมิน,เชิง,ระบบ, โดย,ทำ,การประเมิน,ปัจจัย,นำ,เข้า, กระบวนการ, ผล,ผลิต ,และ,ผล, กระทบ, ที่,ผู้เขียน,และ,คณะ, ได้,ทำ,การประเมิน,ผล,องค์การ,บริหาร,ส่วน,ตำบล,ทั่ว,ประเทศ , โดย,การวิจัย, ประเมิน,ผล,ครั้งนี้,เป็น,ความต้องการ,ของ,สำนัก,งบประมาณ, สำนัก,นายกรัฐมนตรี, งาน,วิจัย,นี้,

๙ จำนวนคำยาก 13 คำ ๙

ตำราเล่มที่ 8

อนุประโยคที่ 1 หน้า 16

(8) ,สาขา,รัฐประศาสนศาสตร์, เป็น,วิชา,ที่,ศึกษา,ความพยายาม,ของ,กลุ่ม,คน,ที่,ร่วม,มือ,กัน,ปฏิบัติ,งาน,ใน,หน่วยงาน,ต่างๆ ,ให้,บรรลุ,ผล,อัน,เกี่ยว,เนื่อง,กับ,สาธาณณะ,หรือ,ประชาชน,ทั่วไป ,การ,บริหาร,งาน,สาธาณณะ,มัก,ดำเนิน,อยู่,ใน,แวดวง,ราชการ,เป็น,หลัก, และ,มี,ขอบเขต,ครอบคลุม,ถึง,การปฏิบัติ,งาน,และ,สัมพันธภาพ,ของ,ฝ่าย,บริหาร, ฝ่าย,นิติบัญญัติ,และ,ฝ่าย,ตุลาการ, แต่,ก็,เกี่ยวข้อง,อย่าง,ใกล้ชิด,กับ,กลุ่ม,เอกชน,และ,ปัจเจกชน,ใน,อัน,ที่,จะ,จัด,หา,บริการ,ให้,แก่,ชุมชน ,กล่าว,ได้,ว่า,สาขา,วิชา,รัฐประศาสนศาสตร์,สนใจ,ศึกษา,ว่า,รัฐบาล,บริหาร,งาน,อย่างไร ,โดย,เน้น,วิธีการ,และ,กระบวนการ,ดำเนินงาน, ให้,ความสำคัญ,กับ,การจัดการ,ภายใน,และ,กลยุทธ์,ใน,การควบคุม,มี,แนวโน้ม,ที่,จะ,วิเคราะห์,สิ่ง,ที่,เปลี่ยนแปลง,ภายใน,องค์การ, ดังนั้น,การบริหาร,งาน,ของ,หน่วยงาน,ต่างๆ ,ของ,รัฐ,ก็,เป็น,ไป,เพื่อ,วัตถุประสงค์,ของ,นโยบาย,ของ,หน่วยงาน,หรือ,รัฐบาล, ที่,เรียกว่า,นโยบาย,สาธาณณะ, สาขา,วิชา,นโยบาย,สาธาณณะ,แตกต่าง,จาก,สาขา,รัฐประศาสนศาสตร์,ประเด็น,ที่,ว่า,สาขา,นโยบาย,สาธาณณะ,เน้น,ศึกษา,ว่า,รัฐบาล,ทำ,อะไร, โดย,ให้,ความสำคัญ,กับ,ผล,ของ,กระบวนการ,ดำเนินงาน,หรือ,วัตถุประสงค์,/เป้าหมาย,ของ,นโยบาย,และ,มี,แนวโน้ม,ที่,จะ,วิเคราะห์,สภาพแวดล้อม,ภายนอก,องค์การ,/นโยบาย ,

แนว,ทาง,การศึกษา,นโยบาย,สาธาณณะ,

เนื่องจาก,นโยบาย,สาธาณณะ,เป็น,สาขา,วิชา,ที่,ศึกษา,ว่า,รัฐบาล,ทำ,

✚ จำนวนคำยาก 12 คำ ✚

อนุประโยคที่ 2 หน้า 48

ลักษณะ,การศึกษา,ตาม,แนว,นี้,มุ่ง,ส่งเสริม,องค์ความรู้,เพื่อ,สร้าง,ทฤษฎี,โดย,มุ่ง,สร้าง,ตัวแบบ,เพื่อ,ใช้,อธิบาย,ลักษณะ,การกำหนด,นโยบาย,สาธาณณะ, โดย,ใช้,วิธีการ,ศึกษา,แบบ,วิทยาศาสตร์,ที่,ผล,เกิด,จาก,ค่านิยม, และ,อาศัย,ตัวแบบ,/ทฤษฎี,/แนว,ความคิด,จาก,ศาสตร์,สาขา,อื่นๆ , ใน,ขณะที่,นักวิชาการ,สาขา,วิชา,นโยบาย,สาธาณณะ,ยัง,ไม่,สามารถ,สร้าง,ตัวแบบ,ขึ้น,ใหม่, เรา,จึง,เรียก,แนว,ทาง,การศึกษา,เชิง,พรรณนา,/แนว,นโยบาย,ศึกษา,นี้,ว่า, วิธีการ,ศึกษา,นโยบาย,แนว,ตัวแบบ , (policy model study)

วิธีการ,ศึกษา,นโยบาย,แนว,ตัวแบบ,มี,ข้อสมมติฐาน,เบื้องต้น,ว่า,นโยบาย,สาธาณณะ,เป็น,ระบบ,ย่อย,ระบบ,หนึ่ง,ภายใน,ระบบ,การเมือง, ฝ่าย,การเมือง,กำหนด,นโยบาย, ทำให้,การเมือง,เป็น,ปัจจัย,สำคัญ,ของ,กระบวนการ,นโยบาย,สาธาณณะ, ตัวแบบ,ที่,ใช้,ศึกษา,การกำหนด,นโยบาย, ได้แก่, ตัวแบบ,ชน,ชั้นนำ , (elite model) ตัวแบบ,กลุ่ม , (group model) ตัวแบบ,สถาบัน , (institution model) ตัวแบบ,ระบบ , (system model) ตัวแบบ,กระบวนการ , (process model) ตัวแบบ,หลัก,เหตุผล , (rational model) ตัวแบบ,ที่,เหมาะสม , (optimal model) และ,ตัวแบบ,การเปลี่ยนแปลง,ใน,ส่วน,ที่,เพิ่ม , (incremental model) ซึ่ง,จะ,กล่าว,โดย,สังเขป,ดังนี้, (Dye,1984:19-37,40-43; ถวัลย์รัฐ วรเทพพิพิพษ์,2541:21-46)

1.ตัวแบบ,ชน,ชั้นนำ, นโยบาย,สะท้อน,สิ่ง,ที่,เป็น,ความชอบ,ของ,ชน,ชั้นนำ, นักรัฐศาสตร์,และ,นักสังคมศาสตร์, เช่น ,V.,Pareto,G.,Mosca, H.,D.,Lasswell, R.,A.,Dahl, และ ,C.,W.,Mills, อธิบาย,ว่า,การกำหนด,นโยบาย,สาธาณณะ,โดยเฉพาะ,ใน,สังคม,ที่,มี,ลักษณะ,ปิด,ตัวเอง,ค่อนข้าง,สูง,มัก,อยู่,ภายใต้,อิทธิพล,ทาง,ความคิด,

✚ จำนวนคำยาก 26 คำ ✚

อนุประโยคที่ 3 หน้า 70

1) ,การบังคับ,ใช้,กฎหมาย, ใน,การดำเนิน,การ,ประกาศ,ใช้,นโยบาย,หนึ่งๆ , ผู้,มี,อำนาจ,ตัดสินใจ,หรือ,ฝ่าย,บริหาร,จะ,ต้อง,ตรา,กฎหมาย,นั้น,ขึ้น,เป็น,กฎหมาย, กฎหมาย,ที่,ฝ่าย,บริหาร,ระดับ,ประเทศ,ตรา,ขึ้น,เรียก,ว่า, กฎฎีกา, ซึ่ง,จะ,กำหนด,ขอบเขต,ของ,การดำเนิน,งาน,ที่,ผู้,บริหาร,ระดับ,ประเทศ,สามารถ,เปลี่ยนแปลง,รายละเอียด,ได้ ,แต่,ต้อง,เป็น,ไป,ตาม,บท,บังคับ,แห่ง,รัฐธรรมนูญ,หรือ,นโยบาย,ต้นแบบ,หรือ,กฎหมาย,อื่น,ที่,เกี่ยวข้อง, องค์การ,ระดับ,ภูมิภาค,และ,ระดับ,ท้องถิ่น,อาจ,ได้,รับ,มอบหมาย,อำนาจ,ให้,ออก,กฎหมาย,ของ,ตนเอง,ตาม,ความเหมาะสม,เพราะ,การออก,กฎหมาย,รองรับ,นโยบาย,เฉพาะ,ด้าน,ใน,กิจการ,ต่างๆ, ใน,รูป,ของ,กฎ,ระเบียบ, คำสั่ง, ประกาศ,ของ,หน่วยงาน,ใน,ระดับ,รองๆ ,ลง,มา,เป็น,สิ่ง,สำคัญ,ต่อ,การ,นำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,ให้,มี,ความสอดคล้อง,กับ,มาตรฐาน,ของ,นโยบาย, เนื่องจาก,ความสัมพันธ์,ระหว่าง,องค์การ,ของ,รัฐ,ไม่,มี,สาย,การบังคับ,บัญชา,ที่,สั่ง,การ,ให้,เป็น,ไป,ตาม,วัตถุประสงค์, ถ้า,ปราศจาก,กลไก,ด้าน,กฎหมาย,ดังกล่าว,

2) ,คุณลักษณะ,ของ,หน่วย,ปฏิบัติ,งาน ,หน่วย,ปฏิบัติงาน/องค์การ,ที่,มี,ลักษณะ,ที่,เป็น,ทางกร,หรือ,ไม่,เป็น,ทางกร,มี,อิทธิพล,ต่อ,ความสำเร็จ,ใน,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,เป็น,อย่าง,มาก ,คุณลักษณะ,ของ,หน่วย,ปฏิบัติ,งาน,ยัง,หมาย,รวมถึง,คุณภาพ, ประสิทธิภาพ,และ,ความสามารถ,ของ,ผู้ปฏิบัติ,

๘ จำนวนคำยาก 8 คำ ๘

อนุประโยคที่ 4 หน้า 112

เกณฑ์,ต้นทุน,ใน,การวิเคราะห์,ประเด็น,ปัญหา,

(1) ,การวิเคราะห์,ประเด็น,ปัญหา,มี,ค่า,ใช้,จ่าย,ต้นทุน, ต้นทุน,อาจ,ไม่,ได้,หมายถึง,ตัวเงิน ,กำลัง,คน, วัสดุ,อุปกรณ์,และ,ที่ดิน,เท่า,นั้น, โดย,ทั่วไป,ต้นทุน,ที่,เป็น,ตัวเงิน,ใน,การวิเคราะห์,ประเด็น,ปัญหา,มัก,กำหนด,ไว้,อย่าง,น้อย ,2, เปอร์เซนต์,จาก,งบประมาณ,รายจ่าย,

(2) ,ค่า,ใช้,จ่าย,/ต้นทุน,ใน,การวิเคราะห์,ประเด็น,ปัญหา,เพิ่ม,ขึ้น,อย่าง,มาก,สำหรับ,แนว,ทาง,การแก้ไข,ปัญหา,ที่,ต้อง,ใช้,เทคโนโลยี,ระดับ,สูง, เช่น ,การเดินทาง,ใน,อวกาศ, การสร้าง,เครื่องบิน,เร็ว,เหนือ,เสียง ,เป็นต้น, งบประมาณ,ค่า,ใช้,จ่าย,ดังกล่าว,จะ,สูง,ขึ้น,อย่าง,ฉับพลัน , (quantum jump in expenditure) แต่,งบประมาณ,ค่า,ใช้,จ่าย,แบบ,เพิ่ม,ขึ้น,ทีละ,เล็ก,ละ,น้อย (lumpy expenditure) สำหรับ,แนว,ทาง,การแก้ไข,ปัญหา,ที่,ใช้,การเปลี่ยนแปลง,ใน,ส่วน,เพิ่ม,จะ,ไม่,ต้อง,เสีย,ค่า,ใช้,จ่าย,ใน,การวิเคราะห์,เพราะ,พิจารณา,จาก,สิ่ง,ที่,เรา,ทราบ,อยู่,แล้ว,ใน,ปัจจุบัน,เพื่อ,กำหนด,แนว,ทาง,การแก้ไข,ปัญหา,ใน,อนาคต,โดย,ยึด,ประสิทธิภาพ,ที่,ผ่าน,มา,เป็น,หลัก,สำหรับ,พิจารณา,การเปลี่ยนแปลง,ทีละ,เล็ก,ทีละ,น้อย, เช่น , มี,การใช้,แผน,งาน,การจัด,การจราจร,ใน,เมือง,เล็กๆ ,ก่อน, เมื่อ,ดำเนิน,งาน,ได้,ผล,ตาม,แผน,งาน ,จึง,ค่อยๆ ,ขยาย,ผล,ไป,ดำเนิน,งาน,ใน,เมือง,ใหญ่,และ,ทั่ว,ประเทศ, โดย,ไม่,ต้อง,ทำ,

๘ จำนวนคำยาก 5 คำ ๘

อนุประโยคที่ 5 หน้า 144

13), เทคนิคการพยากรณ์,ซึ่ง,จะ,กล่าว,ใน,หัวข้อ,ต่อไป,อาจ,แบ่ง,ได้,เป็น, 4 ,กลุ่ม ,คือ, (อัจฉรา จันทรฉาย,2535: 33-42; Hogwood&Gunn,1984:131-144)

- (1), การคาดการณ์,แนวโน้ม,
- (2) ,เทคนิค,การตัดสินใจ,
- (3) ,เทคนิค,ตัวแบบ,และ,
- (4) ,การวิเคราะห์,องค์ประกอบ,และ,ลักษณะ,ภายนอก,

การคาดการณ์,แนวโน้ม,

การคาดการณ์,แนวโน้ม ,(extrapolation) หรือ,อาจ,เรียก,ว่า ,การวิเคราะห์,อนุกรม,เวลา,และ,การคาดการณ์ ,(time series analysis and projection) เป็น,การประมาณ,ค่า,ของ,ตัวแปร,ที่,ยัง,ไม่,ทราบ,ค่า,จาก,ตัวแปร,ที่,ทราบ,ค่า,แล้ว ,กล่าว,อีก,นัย,หนึ่ง,ก็,คือ, เป็น,การพยากรณ์,แนวโน้ม,ของ,ตัวแปร,ที่,ทราบ,ค่า,ใน,ขณะ,นั้น,เพื่อ,ทราบ,แนวโน้ม,ใน,อนาคต, ปัญหา,ที่,สำคัญ,ของ,เทคนิค,การคาดการณ์,แนวโน้ม,ก็,คือ, การวัด,และการแปล,ความ,แนวโน้ม,ใน,อดีต,ที่,มี,ลักษณะ,พิเศษ,อาจ,ไม่,ใช่,แนวโน้ม,แบบ,วัฏจักร, นอกจากนี้,ตัวแปร,ที่,ไม่,ได้,นำ,มา,พยากรณ์,อาจ,ทำให้,ผล,การพยากรณ์,ผิดพลาด,ได้, เพราะ,การพยากรณ์,ต้อง,อาศัย,ความ,ต่อเนื่อง,ของ,แนวโน้ม,ใน,ปัจจุบัน, อย่างไรก็ตาม, ก็,ดี,ส่วน,ใหญ่,มัก,จะ,ใช้,เทคนิค,การคาดการณ์,แนวโน้ม ,เพื่อ,พยากรณ์,อย่าง,หายาๆ ,

เมื่อ,นำ,ตัวแปร,ซึ่ง,มี,ข้อมูล,ที่,รวบรวม,ได้,มา,สร้าง,แผน,ภาพ,การกระจาย,ของ,ข้อมูล,จะ,ได้,แผน,ภาพ,แสดง,ลักษณะ,ของ,ข้อมูล,เมื่อ,เปรียบเทียบกับ,เวลา,หรือ,เรียก,ชื่อ,อีก,อย่าง,ว่า,แนวโน้ม,ของ,การเปลี่ยนแปลง ,ใน,ที่,นี้,อาจ,จำแนก,ประเภท,แนวโน้ม,ของ,การเปลี่ยนแปลง,ออกเป็น, 5 ,รูปแบบ

๘ จำนวนคำยาก 11 คำ ๘

อนุประโยคที่ 6 หน้า 172

ผู้ได้รับ,มอบหมาย,ให้,จัด,ลำดับ,ความสำคัญ,ของ,วัตถุประสงค์,ของ,นโยบาย,ต้อง,กำหนด,เกณฑ์,ในการจัด,ลำดับ,ความสำคัญ,ของ,วัตถุประสงค์,ไว้,ก่อน,ล่วงหน้า,อย่าง,กว้างๆ, โดย,ต้อง,คัดเลือก,เกณฑ์,ในการจัด,ลำดับ,ความสำคัญ, มิติ,ของ,การคัดเลือก,เกณฑ์, (เช่น ,สภาพ,ภูมิศาสตร์,หรือ,ประเภท,ของ,บริการ,) ประเภท,ของ,ทรัพยากร,ที่,ต้องการ,ได้,รับ,การจัดสรร, (เช่น, เงิน, บุคลากร ,เครื่องจักร,) และ,เกณฑ์,ด้าน,วิชาชีพ,สำหรับ,จัด,ลำดับ,ความสำคัญ,กล่าว,คือ , ถ้า,นักวิชาชีพ,เป็น,ผู้กำหนด,ลำดับ,ความสำคัญ,ของ,วัตถุประสงค์, ก็,มัก,จะ,ใช้,เกณฑ์,ด้าน,วิชาชีพ,ของ,ตน,ใน,การจัด,ลำดับ ,เช่น,เกณฑ์,ด้าน,บริการ,สุขอนามัย, Y.,Dror , (1968,) ให้,ข้อสังเกต,ว่า,บุคคล,ใด,จะ,ได้,รับ,การคัดเลือก,ให้,เป็น,ผู้กำหนด,เกณฑ์,การจัด,ลำดับ,ความสำคัญ,ของ,วัตถุประสงค์,จะ,ต้อง,มี,คุณลักษณะ,และ,อำนาจ,หน้าที่,ตาม,กรอบ,ที่,นโยบาย,ต้นแบบ,รัฐธรรมนูญ,ของ,ประเทศ,กำหนด,ไว้,

เกณฑ์,ที่,ใช้,จัด,ลำดับ,ความสำคัญ,ของ,วัตถุประสงค์,ของ,นโยบาย,อาจ,เป็น,ข้อมูล,ที่,อิง,เหตุผล,/เป็น,รูปธรรม,และ,ข้อมูล,ด้าน,เทคนิค ,นอกจาก,นี้,ยัง,อาจ,เป็น,เกณฑ์,ที่,เป็น,นามธรรม ,เกณฑ์,ส่วน,ใหญ่,มัก,เป็น,เกณฑ์,ทาง,การเมือง, เกณฑ์,ที่,ใช้,จัด,ลำดับ,ความสำคัญ,ของ,วัตถุประสงค์,ของ,นโยบาย ,อาจ,แบ่ง,เป็น, 4 ,ประเภท ,ดังนี้ ,(Hogwood & Gunn,1984:166-170)

1) ,เกณฑ์,ภายใน, (intrinsic criteria) เป็น,เกณฑ์,ที่,นักวิชาชีพ,และ,นักการเมือง,เป็นผู้,ตัดสินใจ,ว่า,จะ,กำหนด,นโยบาย,

✚ จำนวนคำยาก 10 คำ ✚

อนุประโยคที่ 7 หน้า 208

W.,Williams , (1971) ได้,กล่าว,ว่า,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ ,หมายถึง ,ความสามารถ,ของ,องค์การ,ใน,การรวบรวม,ทรัพยากร,ทาง,การบริหาร,ใน,องค์การ,ให้,สามารถ,ปฏิบัติ,งาน,เพื่อ,บรรลุ,วัตถุประสงค์,ของ,องค์การ, ซึ่ง,ต้อง,มี,การจัดหา,/เตรียม,วิธีการ,ทั้ง,หลาย,เพื่อ,จะ,ทำให้,การดำเนินงาน,ตาม,นโยบาย,สำเร็จ,ลุล่วง ,โดย,ต้อง,ใช้,ความพยายาม,อย่าง,ต่อเนื่อง,ใน,ช่วง,ระยะ,เวลา,หนึ่งๆ ,จน,สามารถ,ดำเนินการ,ได้,สำเร็จ,

J.,L.,Pressman, และ, A., Wildavsky, (1973) ได้,เน้น,ว่า ,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ ,หมายถึง ,กระบวนการ,ดำเนิน,งาน,ของ,รัฐบาล,ให้,ประสบ,ความสำเร็จ,ตาม,วัตถุประสงค์,ที่,กำหนด ,ดังนั้น ,จึง,ต้อง,มี,นโยบาย,เกิด,ขึ้น,ก่อน,แล้ว,จึง,มี,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,ให้,เกิด,ผลลัพธ์,ออก,มา,

C.,E.,Van ,Horn ,และ, D.,S.,Van, Meter , (1976) ได้,ให้,ความหมาย,ของ,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,ว่า ,หมายถึง ,กิจกรรม,ทั้ง,หลาย,ที่,กระทำ,โดย,รัฐบาล,และ,เอกชน, ซึ่ง,มี,ผล,ต่อ,การบรรลุ,ความสำเร็จ,ตาม,วัตถุประสงค์,ที่,กำหนด,ไว้,ล่วงหน้า,จาก,การตัดสินใจ,กำหนด,นโยบาย,

E.,Bardach, (1977) ได้,ชี้,ให้,เห็น,ว่า, การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ ,หมายถึง ,กระบวนการ,ทาง,การเมือง,ที่,จะ,นำ,การตัดสินใจ,เกี่ยวกับ,ทาง,เลือก,ของ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,ให้,สำเร็จ,กิจกรรม,ใน,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,ที่,มุ่ง,แก้ไข,ปัญหา,สังคม,นี้,เป็น,กิจวัตร,ซึ่ง,รัฐบาล,ต้อง,ดำเนิน,

✚ จำนวนคำยาก 13 คำ ✚

อนุประโยคที่ 8 หน้า 240

8), การเกลี้ย,ผล,กระทบ,ของ,โครงการ,ที่,ดำเนิน,งาน,ตาม,นโยบาย,หรือ,ได้,มี,การนำ,นโยบาย,ไป,ปฏิบัติ,ให้,แก่,บุคคล,ที่,เป็น,กลุ่ม,เป้าหมาย,ของ,นโยบาย, นอกจาก,ผู้ประเมิน,ผล,ต้องการ,ทราบ,ถึง,ผล,กระทบ,ของ,โครงการ,แล้ว, ผู้ประเมิน,ผล,ยัง,ต้องการ,ทราบ,ว่า,บุคคล,ที่,เป็น,กลุ่ม,เป้าหมาย,ของ,นโยบาย,/แผน,งาน,/โครงการ,ที่,แท้จริง,เป็น,ผู้,ได้รับ,ประโยชน์,มาก,ที่,สุด,หรือ,ไม่ ,มัก,ปรากฏ,ว่า,ผู้ได้รับ,การศึกษา,ระดับ,ที่,สูง,กว่า,มัก,ได้,รับ,ข้อมูล,ข่าวสาร,เกี่ยวกับ,ผลิตภัณฑ์,/บริการ,ของ,นโยบาย,/แผน,งาน,/โครงการ,และ,มี,ทรัพยากร,ที่,เอื้อ,อำนวย,ต่อ,การได้รับ,ประโยชน์,จาก,นโยบาย,/แผน,งาน,/โครงการ,มาก,ที่,สุด,

9), การติดตาม,และ,ประเมิน,ผล,นโยบาย,เกี่ยวข้องกับ,กลุ่ม,ผล,ประโยชน์, นักการเมือง, ผู้บริหาร, ใน,องค์การ,ภาค,รัฐ,และ,ประชาชน,ผู้รับ,บริการ, บุคคล,เหล่านี้,ต่าง,ได้,รับ,ผล,ได้,ผล,เสีย,จาก,นโยบาย,เมื่อ,มี,ข้อสรุป,จาก,การประเมิน,ผล,นโยบาย,ว่า,นโยบาย,/แผน,งาน,/โครงการ,ประสบ,ความสำเร็จ,หรือ,ความล้มเหลว, กล่าวคือ, นักการเมือง,อาจ,ได้,ซื้อ,หรือ,เสีย,ชื่อ, ผู้บริหาร,ใน,องค์การ,ภาค,รัฐ,อาจ,จะ,สูญเสีย,ตำแหน่ง,หน้าที่,การงาน,และ,อาชีพ,ของ,ตน,หรือ,ได้,รับ,การเลื่อน,ขึ้น,เลื่อน,ตำแหน่ง, ประชาชน,ผู้รับ,บริการ, อาจ,ได้,รับ,ผล,ประโยชน์,หรือ,สูญเสีย,ผล,ประโยชน์, ดังนั้น,บุคคล,ฝ่าย,ต่าง,

๙ จำนวนคำยาก 19 คำ

อนุประโยคที่ 9 หน้า 287

นโยบาย,การเปิด,เสรี,การผลิต,และ,จำหน่าย,สุรา,

สุรา,อาจ,ถือ,ว่า,เป็น,ส่วน,หนึ่ง,ใน,วิถี,ชีวิต,คน,ไทย, โดยเฉพาะ,เกษตรกร,ที่,มัก,จะ,นำ,สุรา,มา,ใช้,ในการ,ประกอบ,พิธีกรรม,ต่าง,ๆ,ไม่,ว่า,จะ,เป็น,การดำเนิน,ชีวิต,ประจำวัน,หรือ,ใน,งาน,เลี้ยง,รื่นเริง,สังสรรค์,ทั่ว,ไป,ส่วน,ใหญ่,เกษตรกร,ก็,จะ,นำ,ผล,ผลิต,ทาง,การเกษตร,ที่,มี,อยู่,ตาม,ฤดูกาล,โดย,เฉพาะ,ข้าว, ผลไม้,ต่าง,ๆ, ใช้,ใน,การผลิต, สุรา,ชนิด,แรก,ที่,คน,ไทย,และ,ประชาชน,ทั่ว,ไป,รู้จัก,กัน,ดี,คือ, “สุรา,แช่,” เป็น,สุรา,ที่,เกิด,จาก,การหมัก,ข้าว, ต่อ,มา,จึง,ได้,มี,การคิดค้น,และ,พัฒนา,กรรมวิธี,การผลิต,ใน,รูปแบบ,ต่าง,ๆ,ไม่,ว่า,จะ,เป็น,การต้ม, การกลั่น, จน,พัฒนา,ขึ้น,มา,อยู่,ใน,รูป,ของ, “สุรา,กลั่น,” ที่,ได้,รับ,ความนิยม,อยู่,ใน,ปัจจุบัน,

รัฐ,ได้,เข้า,มา,มี,บทบาท,ใน,การจัด,การผลิต,และ,จำหน่าย,สุรา,โดย,การออก,พระราชบัญญัติ,สุรา,ใน,ปี, พ.ศ. ,2493, ซึ่ง,อาจ,กล่าว,ได้,ว่า,เป็น,จุด,เริ่มต้น,ของ,ปัญหา,และ,ความขัดแย้ง,ใน,เรื่อง,การผลิต,และ,จำหน่าย,สุรา,ที่,กำลัง,เป็น,ที่,สนใจ,กัน,อย่าง,กว้างขวาง,ใน,ปัจจุบัน, โดย,ที่,พ.ร.บ.,ฉบับ,ดังกล่าว,ได้,มี,การบัญญัติ,ห้าม,มิ,ให้,ผู้ใด,ทำ,สุรา,หรือ,มี,ภาชนะ,เครื่อง,กลั่น,สุรา,ไว้,ใน,

๙ จำนวนคำยาก 1 คำ

อนุประโยคที่ 10 หน้า 314

นอกจากนี้, เมื่อพิจารณาข้อมูล, การกู้เงิน, ของสมาชิก, กลุ่มฯ, พบว่า, สมาชิก, บาง, ส่วน, กู้เงิน, ทั้งจาก, เงินทุน, ของ, กลุ่มฯ, และ, กองทุน, หมู่บ้าน, เพื่อ, นำไป, ใช้, จ่าย, บริโภค, ประจำวัน, ซึ่ง, ผิด, วัตถุประสงค์, ของ, การสนับสนุน, เงินทุน, โครงการฯ, นี้, อย่างไร, ก็, ตาม, หาก, มี, เงินทุน, หมุนเวียน, เพิ่มขึ้น, ก็, จะ, ช่วย, ให้, เกิด, สภาพ, คล่อง, มาก, ขึ้น, ซึ่ง, หมายถึง, รายได้, ก็, จะ, เพิ่ม, ตาม, ไป, ด้วย, เนื่องจาก, ลักษณะ, การผลิตฯ, ส่วน, มาก, ผู้ผลิต, จะ, ต้อง, ลงทุน, ใน, ส่วน, ของ, วัตถุดิบ, ก่อน, แม้ว่า, ใน, บางครั้ง, จะ, มี, การเรียก, เงิน, มัดจำ, การสั่ง, สินค้า, บาง, ส่วน, ไว้, แต่, หาก, เป็น, คำสั่ง, ผลิต, ที่, มี, จำนวน, มาก, ผู้, มี, ทุน, น้อย, ก็, จะ, ขาด, สภาพ, คล่อง, ทันที, ส่วน, ด้าน, การสร้าง, งาน, ให้, ชุมชน, นั้น, นับ, ว่า, มี, แนวโน้ม, ความเปลี่ยนแปลง, ที่, เห็น, ได้, แม้, จะ, ยัง, ไม่, มากมาย,นัก, เนื่องจาก, ลักษณะ, การผลิต, ส่วน, ใหญ่, ใน, ชุมชน, เป็น, การนับ, ขึ้น, งาน, มาก, กว่า, การจ้าง, งาน, รายวัน, หรือ, รายเดือน, และ, สมาชิก, ของ, กลุ่มฯ, ที่, เห็น, เหตุผล, ใน, การประกอบ, อาชีพ, ผลิต, กระดาษ, สา, เพราะ, ต้องการ, กลับ, มา, ทำ, งาน, ใกล้, บ้าน, หรือ, ไม่, ต้องการ, ไป, ทำงาน, ต่าง, ถิ่น, ใน, ขณะที่, จำนวน, ผู้ประกอบ, การ, ยัง, เพิ่มขึ้น, จำนวน, ไม่, มาก,นัก, เพราะ, ต้อง, อาศัย, เวลา, การจัด, เก็บ, ข้อมูล, ที่,

๘ จำนวนคำยาก 0 คำ ๘

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางปิยากร หวังมหาพร
วันเดือนปีเกิด	สิงหาคม 2508
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	112 ถนนลาดพร้าว ซอยลาดพร้าว 84 แขวงและเขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ผู้อำนวยการสำนักวิจัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ประวัติการศึกษา	-พ.ศ. 2548 รัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย -พ.ศ. 2532 พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สถาบัน บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ -พ.ศ. 2530 รัฐศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY